PREESTERLUSE KOHUSTUSED JA ÕNNISTUSED

Põhiline käsiraamat preesterluse hoidjatele, B osa

PREESTERLUSE KOHUSTUSED JA ÕNNISTUSED

Põhiline käsiraamat preesterluse hoidjatele, B osa

Välja andnud
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik

Kommentaarid ja ettepanekud

Teie kommentaarid ja ettepanekud selle käsiraamatu kohta on teretulnud. Palun saatke need järgneval aadressil:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA
e-post: cur-development@ldschurch.org

Palun pange kirja oma nimi, aadress, kogudus ja vaikond. Märkige kindlasti ära käsiraamatu pealkiri. Pange ka kirja oma kommentaarid ja ettepanekud selle käsiraamatu tugevate külgede ja selle kohta, mis vajaks parandamist.

© 1997, 2002 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve, Inc.

Printed in the United States of America

Ingliskeelse originaali heakskiit: 1/99
Tõlke heakskiit: 1/99

Originaali tiitel:
Duties and Blessings of the Priesthood: Basic Manual for Priesthood Holders, Part B 31112

124
Estonian

SISUKORD

Sissejuhatus V
Elav Kristus: Apostlite tunnistus IX
Perekond: Läkitus maailmale X

Preesterlus ja Kiriku juhtimine

1. Preesterluse vanne ja leping 2
2. Preesterluse võtmed 8
3. Preesterluse austamine 18
4. Preesterluse talituste eesmärk 25
5. Preesterluse talituste sooritamine 39
6. Koduõpetus 47
7. Enesega toimetulek 58
8. Meie templi- ja perekonna ajalooga seotud kohustused 66
9. Evangeeliumi jagamine 77
10. Osadus: preesterluse kohustus 86

Kodu ja perekonna suhted

11. Isa kui patriarh 94
12. Efektiivne perekonna juhtimine 103
13. Pere tugevdamine läbi pereõhtute 110
14. Lõbus ajaveetmine koos perekonnaga 121
15. Peretöödest osavõtmine 129
16. Kodune aiapidamine 137

Isiklik areng

17. Isiklikud ja perekondlikud eesmärgid 152
18. Enesevalitsuse arendamine ja õpetamine 161
19. Annete arendamine 170
20. Juhtimisoskuse arendamine 178
21. Juhtimine: inspireeritud otsuste tegemine 185
22. Hooldusülesanne ja delegeerimine 193
23. Koosolekute ja vestluste läbiviimine 199
24. Hea füüsilise tervise säilitamine 206
25. Tarkuse Sõna järgi elamine 211
26. Teadmiste otsimine 217

Evangeeliumi põhimõtted ja õpetused

27. Jeesus Kristus, meie kindel alus 226
28. Tegevusvabadus: and Jumalalt 234
29. Hingamispäeva pühitsemine 243
30. Kümnis ja annetused 249
31. Ausus 255
32. Mõtte puhtus 263
33. Andeksandmine ja andekssaamine 270
34. Vaimsed annid 279
35. Jumala kuningriigi ehitamine 287

Sisuregister 293
Märkused 303
Pildid 307

SISSEJUHATUS

Käesoleva käsiraamatu kasutamine

See käsiraamat sisaldab 35 õpetust, mis puudutavad peamisi evangeeliumi põhimõtteid ja aaronliku ning Melkisedeki preesterluse hoidjate kohustusi. Vastavalt Vaimu juhatusele peaksid juhid ja õpetajad planeerima ja esitama õpetused nii, et need puudutaksid nende koguduse liikmete vaimseid, emotsionaalseid ja maiseid vajadusi.

Seda käsiraamatut peaks kasutama juhisena nii Melkisedeki kui ka aaronliku preesterluse jaoks Kiriku üksustes, kus "Teachings of Presidents of the Church" („Kiriku presidentide õpetused") ja aaronliku preesterluse käsiraamatud ei ole veel välja antud vastavas keeles. Sellistes üksustes peaks käsiraamatud olema kättesaadavad kõigile Melkisedeki preesterluse hoidjatele ning aaronliku preesterluse juhtidele ja juhendajatele. Kohalikud juhid peaksid tunniplaani koostamisel järgima Informatsiooni preesterluse ja abiorganisatsioonide juhtidele õppekava kohta, et teada millisel aastal kasutada „Preesterluse kohustused ja õnnistused" A ja millisel B osa.

Kiriku üksustes, kus "Teachings of Presidents of the Church" („Kiriku presidentide õpetused") ja aaronliku preesterluse käsiraamatud on kättesaadavad, tuleks käesolevat käsiraamatut kasutada (1) allikana Melkisedeki preesterluse juhendamisel esimesel ja neljandal pühapäeval, (2) lisaallikana aaronliku preesterluse juhendamisel ja (3) Abiühingu neljanda pühapäeva tundides teemal „Õpetused meie ajaks", nagu ette näidatud. Sellistes üksustes peaks käsiraamat olema kättesaadav Abiühingu, Melkisedeki ja aaronliku preesterluse juhtidele ja juhendajatele. Lisaks sellele võivad juhid julgustada Melkisedeki preesterluse hoidjaid ostma käsiraamatut isiklikeks õpinguteks ja pere õpetamiseks kodus.

Õpetamiseks valmistumine

Käesolev käsiraamat sisaldab õpetaja abistamiseks osa „Õpetaja ettevalmistus", küsimusi, mida õpetaja võiks küsida, soovitusi klassitöös osalemiseks ning juhiseid piltide ja tabelite kasutamiseks.

Lisaks soovitatud teemakohastele küsimustele ja meetoditele võivad õpetajad kasutada muid meetodeid ja lähenemisi õppetunnile, mida nad peavad efektiivseks klassi liikmete kaasamiseks ning osalemise ja õppimise soodustamiseks. Peaaegu igas õppetunnis on soovitav kasutada tahvlit, seega, kui võimalik, peaksid õpetajad organiseerima tahvli ja kriidi igaks õppetunniks. Paljud soovitatud näitlikest õppevahenditest, nagu näiteks plakatid, võib joonistada või kirjutada tahvlile. Muud juhised õpetamiseks võib leida „Õpetamise juhendist“ (34595 124) ja “Teaching, No Greater Call” (36123).

Puuetega liikmete kaasamine

Oma maise teenimisaja jooksul läks Jeesus üles mäele Galilea mere ääres.

„Ja tema juure tuli palju rahvast, tuues enesega ühes jalutumaid, vigaseid, pimedaid, keeletumaid ja palju teisi; ja nad heitsid need tema jalge ette. Ja ta tegi nad terveks,

nii et rahvas pani imeks, nähes keeletumaid rääkivat, vigaseid olevat terved, jalutumaid käivat ja pimedaid nägevat. Ja nad andsid au Iisraeli Jumalale“ (Matteuse 15:30–31).

Päästja seadis meile eeskuju, tundes kaastunnet nende suhtes, kellel on puudeid. Külastades nefilasi peale oma ülestõusmist, ütles Ta:

„Vaadake, mu süda on täis kaastunnet teie vastu.

Kas teie hulgas on haigeid? Tooge nad siia. Kas on teist keegi jalutu või pime või lonkur või vigane või pidalitõbine või kes on kuivanud või kes on kurt või kes on mingil muul moel vaevatud? Tooge nad siia ja ma teen nad terveks, sest ma tunnen teile kaasa; mu süda on täis halastust“(3 Nefi 17:6–7).

Õpetajana Kiriku klassiruumis on teil suurepärane võimalus näidata kaastunnet. Kuigi õpetaja ei ole tavaliselt koolitatud, et anda professionaalset abi puuetega klassi liikmetele, peaks tal olema soov mõista ja kaasata neid liikmeid klassi õppetöösse. Klassi liikmed, kellel on vaimsed, füüsilised, emotsionaalsed ja muud puuded, võivad vajada erilist tähelepanu. Järgnevad juhised peaksid aitama teil saavutada kontakti kõigi liikmetega:

- Püüdke mõista iga klassi liikme vajadusi ja võimeid.
- Enne, kui palute liikmetel lugeda, palvetada või mingil muul viisil osaleda, küsige seda neilt eelnevalt. Küsige näiteks: „Mida sa arvaksid klassi ees lugemisest?“ või „Kas sa tunned end hästi klassi ees palvetades?“ Kui on sobilik, konsulteerige preesterluse juhatajate, lapsevanemate ja perekonnaliikmetega, et teha kindlaks liikmete erilised vajadused.

- Üritage tõsta ja täiendada puuetega liikmete osalust ja õppimist.
- Kindlustage, et klassi liikmed kohtleksid teisi liikmeid austusega.
- Olge loomulik, sõbralik ja südamlik. Igal Jumala pojal ja tütrel on vajadus armastuse ja arusaamise järele.

Õpetajana Kirikus pidage meeles, et igal liikmel on, hoolimata füüsilisest, vaimsest, emotsionaalsest või sotsiaalsest võimekusest, potentsiaali kasvada ülenduse poole. Teil on kohustus aidata igal isikul õppida teie tunnis evangeeliumi põhimõtteid. Pidage meeles Päästja sõnu:

„Mida te iganes olete teinud ühele nende mu vähemate vendade seast, seda te olete minule teinud!“ (Matteuse 25:40)

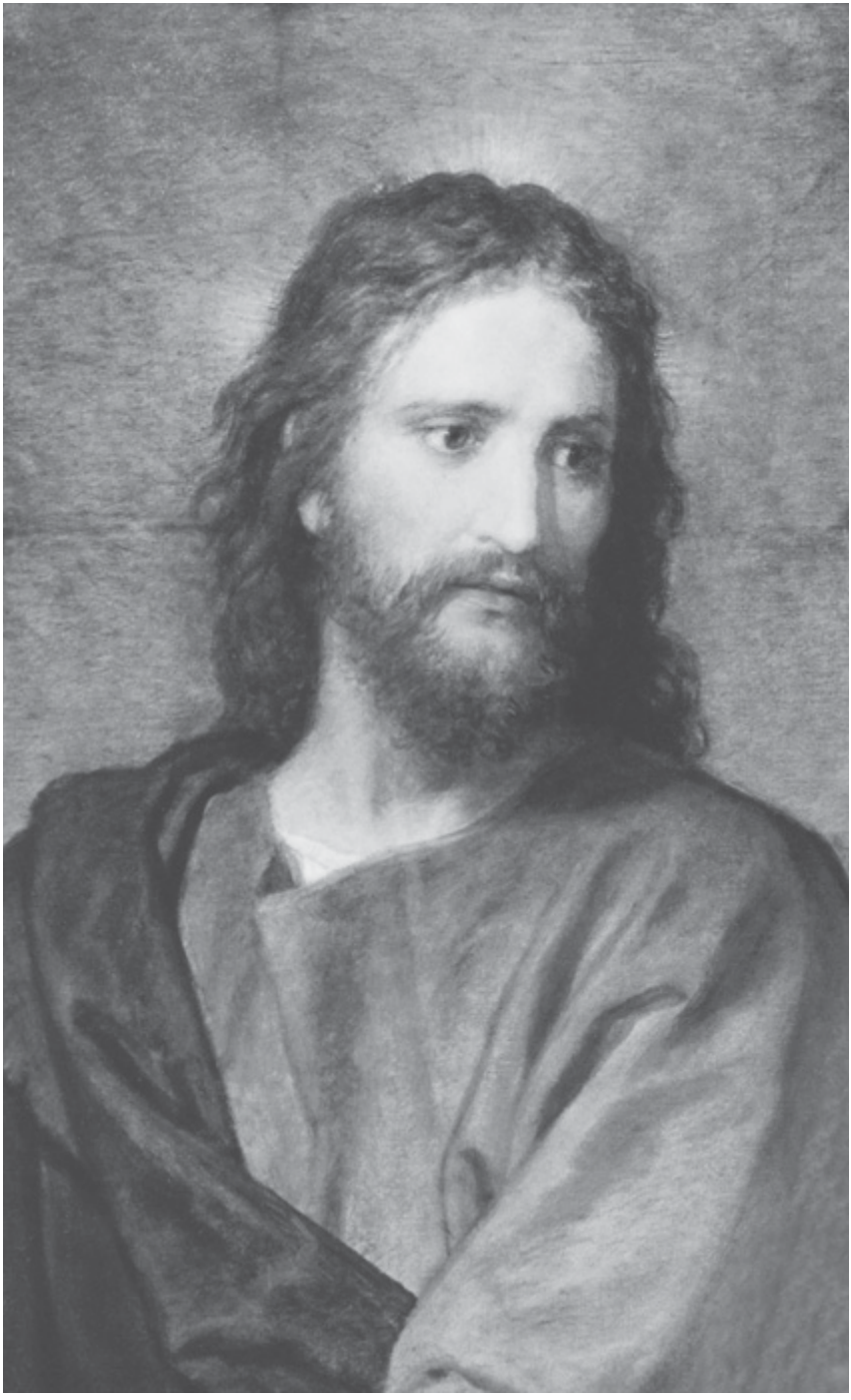

ELAV KRISTUS

APOSTLITE TUNNISTUS
VIIMSE AJA PÜHADE JEESUSE KRISTUSE KIRIK

Tähistades Jeesuse Kristuse sündi kaks tuhat aastat tagasi, anname me oma tunnistuse Tema võrratu elu tõelisusest ja Tema suure lepitava ohverduse lõpmatust väest. Kellelgi teisel ei ole olnud niivõrd sügavat mõju kõigile neile, kes on elanud või hakkavad veel elama maa peal.

Tema oli Vana Testamendi Vägev Jehoova, Uue Testamendi Messias. Oma Isa juhenduse all sai Temast Maa looja. „Kõik on tekkinud tema läbi, ja ilma temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud“ (Johannese 1:3). Kuigi Ta oli patuta, ristiti Ta selleks, et täita kõike õigust. Ta „käis mööda maad ja tegi head“ (Apostlite teod 10:38), olles siiski selle eest põlatud. Tema evangeelium oli sõnum rahust ja heatahtlikkusest. Ta palus, et kõik järgiksid Tema eeskuju. Ta kõndis Palestiina teedel, tehes terveks haigeid, pannes pimedaid nägema ja äratades surnuid. Ta õpetas igavikulisi tõdesid meie surelikule elule eelneva olemasolu tõelisusest, meie maapealse elu eesmärgist ning Jumala poegade ja tütarde võimalustest tulevases elus.

Ta pani aluse sakramenditoimetusele kui meeldetuletusele oma suurest lepitavast ohverdusest. Ta vahistati ja mõisteti hukka valesüüdistuste alusel, mõisteti süüdi rahvahulga rahulduseks ning Tal lasti surra ristil Kolgatal. Ta andis oma elu, et teha lepitus kogu inimkonna pattude eest. Tema oli lepitusanniks kõigi nende eest, kes eales on maa peal elanud või hakkavad elama.

Me tunnistame pühalikult, et Tema elu, mis on kogu inimajaloo keskmeks, ei saanud alguse Petlemmas ega lõppenud Kolgatal. Ta oli Isa Esmasündinu, Ainusündinud Poeg lihas, maailma Lunastaja.

Ta tõusis hauast, et saada „esmaseks nende seast, kes on läinud hingama“ (1 korintlastele 15:20). Ülestõusnud Issandana külastas Ta neid, keda oli armastanud oma elu ajal. Samuti teenis Ta oma „teiste lammaste“ seas (Johannese 10:16) muistses Ameerikas. Kaasaja maailmas ilmusid Tema ja Ta Isa poisile nimega Joseph Smith, juhatades sisse ammu tõotatud „aegade täiuse korralduse“ (Efeslastele 1:10).

Prohvet Joseph kirjutas Elavast Kristusest, et Tema silmad olid kui tuleleek; juuksed Tema peas olid valged kui puhas lumi; Tema pale säras eredamalt kui päike; ja Tema hääl oli kui suurte vetevoogude kohin, nimelt Jehoova hääl, mis ütles, et Tema on esimene ja viimane, et Ta elab, et Ta surmati ja et Tema on meie eestkostja Isa juures (vaadake ÕL 110:3–4).

Temast kuulutas ka prohvet, teatades, et pärast paljusid Päästja kohta antud tunnistusi annab ta selle tunnistuse, kõikidest kõige viimase: Päästja elab!

Sest prohvet nägi Teda Jumala paremal käel ja kuulis häält tunnistamas, et Tema on Isa Ainusündinu, et Tema poolt ja Tema kaudu ja Temast on ja olid maailmad loodud ning nende elanikud on sellepärast Jumalale sündinud pojad ja tütred (vaadake ÕL 76:22–24).

Me teatame pühalikult, et Tema preesterlus ja Tema Kirik on taastatud maa peale: „rajatud apostlite ja prohvetite alusele, kus Kristus Jeesus ise on nurgakivi“ (Efeslastele 2:20).

Me tunnistame, et Ta tuleb ühel päeval maa peale tagasi. „Siis ilmub Jehoova au ja kõik liha näeb seda üheskoos“ (Jesaja 40:5). Tema valitseb kui kuningate Kuningas ja isandate Isand ning iga põlv nõtkub ja iga keel tunnistab austuses Tema ees. Igaüks meist seisab Tema ees, et Ta mõistaks meie üle kohut vastavalt meie tegudele ja südame soovidele.

Meie kui Tema korra järgi pühitsetud apostlid tunnistame, et Jeesus on Elav Kristus, Jumala surematu Poeg. Tema on suur Kuningas Immaanuel, kes seisab täna oma Isa paremal käel. Tema on maailma valgus, elu ja lootus. Tema tee on rada, mis juhatab õnnele selles elus ja igavesse ellu tulevases maailmas. Jumal olgu tänatud oma jumaliku Poja võrreldamatu anni eest.

ESIMENE PRESIDENTKOND

Thomas S. Monson
James E. Faust

KAHETEISTKÜMNE KVOORUM

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring
Boyd K. Packer
L. Tom Perry
David E. Bednar
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

1. jaanuar 2000

LÄKITUS MAAILMALE

VIIMSE AJA PÜHADE JEESUSE KRISTUSE KIRIKU ESIMENE PRESIDENTKOND JA KAHETEISTKÜMNE APOSTLI NÕUKOGU

MEIE, Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Nõukogu, kuulutame pühalikult, et abielu mehe ja naise vahel on Jumala poolt seatud, ja et perekond on kesksel kohal Looja plaanis Tema laste igavese saatuse suhtes.

KÕIK INIMESED – mehed ja naised – on loodud Jumala näo järgi. Igaüks on taevaste vanemate armas vaimupoeg või -tütar, ning seega on igaühel jumalik iseloom ja saatus. Sugu on isiku surelikkusele eelneva, surelikkuse ning igavese identiteedi ja eesmärgi oluline omadus.

SURELIKKUSELE EELNEVAS MAAILMAS tundsid ja teenisid vaimupojad ja -tütred Jumalat kui oma igavest Isa, ning võtsid vastu Tema plaani, mille kaudu võivad Tema lapsed saada füüsilise keha ning saada maapealne kogemus täiuslikkuse poole arenemiseks, ja lõpuks saavutada oma jumalik eesmärk igavese elu pärijatena. Jumalik õnneplaan võimaldab perekonnasuhete jätkumist teisel pool hauda. Pühades templites saadavad pühad talitused ja lepingud võimaldavad isikutel tagasi pöörduda Jumala palge ette, ja annavad perekondadele võimaluse olla igavesti ühendatud.

ESIMENE KÄSK, mille Jumal Aadamale ja Eevale andis, puudutas nende võimalust saada mehe ja naisena vanemateks. Me kuulutame, et Jumala poolt oma lastele antud käsk paljuneda ja täita maa kehtib endiselt. Me kuulutame lisaks sellele, et Jumal on andnud käsu, et püha sigitusjõudu tuleb kasutada ainult mehe ja naise vahel, kes on seaduslikult abielus.

ME KUULUTAME, et viis, kuidas surelik elu luuakse, on jumalikult määratud. Me kinnitame, et elu on püha ja tähtis Jumala igaveses plaanis.

MEHEL JA NAISEL on pühalik vastutus armastada teineteist ja hoolitseda teineteise eest ning armastada oma lapsi ja hoolitseda nende eest. „Lapsed on pärand Jehoovalt“ (Laulud 127:3).

Vanematel on püha kohustus kasvatada oma lapsi armastuses ja õigsuses, hoolitseda nende füüsiliste ja vaimsete vajaduste eest ning õpetada neid armastama ja teenima teineteist, järgima Jumala käske ning olema seadustele kuulekad kodanikud, kus iganes nad elavad. Mehi ja naisi – emasid ja isasid – peetakse Jumala ees vastutavateks nende kohustuste täitmise eest.

PEREKOND on Jumala poolt seatud. Abielu mehe ja naise vahel on fundamentaalne Tema igaveses plaanis. Lastel on õigus sündida abielusidemetes ning olla kasvatatud isa ja ema poolt, kes austavad oma abielulubadusi täieliku truudusega. Perekonnaelu õnn saavutatakse kõige paremini siis, kui see põhineb Issanda Jeesuse Kristuse õpetustel. Õnnestunud abielud ja perekonnad on rajatud usu, palvetamise, meeleparanduse, andeksandmise, austuse, armastuse, kaastunde, töö ja tervisliku meelelahutuse põhimõtetele; ja nad säilivad neid põhimõtteid järgides. Jumaliku plaani järgi on isal kohustus juhatada oma perekonda armastuses ja õigsuses, ning tal on vastutus kaitsta oma perekonda ja hoolitseda oma perekonna vajaduste eest. Ema on eelkõige vastutav oma laste kasvatamise eest. Nendes pühades kohustustes on isadel ja emadel kohustus aidata teineteist võrdsete kaaslastena. Puue, surm või teised olukorrad võivad nõuda isiklikku kohanemist. Sugulased peaksid vajaduse korral toetama.

ME HOIATAME, et need, kes rikuvad vooruslikkuse lepinguid, kes kohtlevad halvasti oma abikaasasid või järglasi, või kes ei täida perekonnakohustusi, seisavad ühel päeval vastutavatena Jumala ees. Me hoiatame ka, et perekonna lagunemine toob isikutele, ühiskonnale ja rahvastele need õnnetused, mida muistsed ja kaasaegsed prohvetid on ette kuulutanud.

ME PALUME vastutavatelt kodanikelt ja valitsuse ametnikelt kõikjal selliste abinõude soodustamist, mille ülesandeks on säilitada ja tugevdada perekonda ühiskonna põhialusena.

PREESTERLUS JA KIRIKU JUHTIMINE

PREESTERLUSE VANNE JA LEPING

1. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil aru saada preesterluse vandest ja lepingust ning sellest, kuidas end oma kutses arendada.

Sissejuhatus

Vanem Reed Smoot oli Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liige aastast 1900 kuni oma surmani aastal 1941. Suure osa sellest ajast oli ta ka silmapaistev Ameerika Ühendriikide Senati liige. Mitmed inimesed kannustasid teda kandideerima Ameerika Ühendriikide presidendiks. Aga nad ütlesid talle, et ta peab loobuma oma usust, sest inimesed poleks sel ajal valinud mormooni presidendiks. Ta ütles: „Kui ma peaksin valima, kas olla diakon Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus või Ameerika Ühendriikide president, oleksin ma diakon“ (tsiteerinud Bryant S. Hinckley, “The Faith of Our Pioneer Fathers” 1956, lk 202).

- Mida te arvate, miks vanem Smoot preesterlust nii kõrgelt hindas?

Vanem Smoot pidi täitma teatud nõudmised, et olla Ameerika Ühendriikide senaator. Et me saaksime vastu võtta preesterluse, peame ka meie täitma teatud nõudmised. Meiega peavad vestlema preesterluse juhid, kes küsivad meilt teatuid küsimusi, et vaadata, kas me oleme väärilised preesterluse saamiseks ja valmis vastu võtma preesterluse pühi kohustusi.

- Missuguseid küsimusi võivad preesterluse juhid meilt küsida?

Pärast seda, kui Vanem Smoot valiti senaatoriks, andis ta ametivande ja lubas täita oma kohustusi valitsuses. Samamoodi, kui meie saame preesterluse, lubame me täita oma kohustusi Issanda ees.

Preesterluse vanne ja leping

Me saame püha preesterluse „vande ja lepinguga“. See tähendab, et Taevane Isa annab meile oma vande (garantii), et me võime saada preesterluse võimu ja õnnistused, kui me sõlmime Temaga lepingu (lubaduse), tegemaks teatud asju. Seepärast kõik need, kes võtavad

vastu preesterluse, võtavad vastu Isa vande ja lepingu, mida Tema ei saa rikkuda ega ümber lükata (vaata ÕL 84:40).

President Marion G. Romney selgitas lepingu tähendust:

„Leping on kokkulepe, mis sõlmitakse kahe või enama inimese vahel. Kui mina teeksin sinuga lepingu, lubaksin ma sulle midagi, arvestades, et sina lubad mulle midagi. Kui ma lepiksin sinuga kokku, et ma maksan sulle teatud rahasumma auto eest ja sina lubad mulle selle summa eest anda auto, siis see on leping. Preesterluse lepingus anname me aga lubaduse Issandale ja Tema lubab meile midagi vastu selle eest, mida meie Temale anname“ (Conference Report, Korea piirkonna konverents 1975, lk 36).

Preesterluse vanne ja leping on selgitatud Õpetuse ja Lepingute raamatu 84. osas. See osa kirjeldab selgelt neid lubadusi, mida anname meie, ja neid, mida annab Issand, kui me saame preesterluse.

- Kirjutage tahvlile: *Meie lubadused* ja *Issanda lubadused.* Loetlege nende pealkirjade all need lubadused, mida anname meie, ja need, mida annab Issand, sama ajal kui nendest vesteldakse.

Meie lubadused Issandale

- Lugege Õpetuse ja Lepingute Raamatust 84:33.

33. salmi alguses selgitab Issand, et meie osa lepingust on olla truu ja saada need kaks preesterlust, millest Ta on rääkinud, ning arendada end oma kutses.

- Mis on meie osa lepingust vastavalt sellele salmile? (Me lubame end *oma kutses arendada.)*

Enda arendamine oma kutses tähendab anda endast parim kõigi oma preesterluse kohustuste vastuvõtmisel ja täitmisel, et me võiksime suurendada Jumala kuningriiki maa peal. Kui me saame preesterluse, lubame me kõik olla truud ja pidada kinni kõikidest käskudest.

Issanda lubadused meile

- Lugege Õpetuse ja Lepingute Raamatust 84:33–38. Peatuge peale igat Issanda lubadust, kirjutage see tahvlile ja arutage selle üle.

Issand lubab, et kui me peame kinni lepingu omapoolsest osast, tehakse meie kehad elavaks tema Vaimu läbi (vaata ÕL 84:33). Oma kutseid täites võime me oodata oma keha ja vaimu tugevnemist.

Meist võivad saada ka Moosese ja Aaroni pojad (vaata ÕL 84:34). Moosese ja Aaroni pojad andsid päästmise talitused Iisraeli lastele. Meil on tänapäeval seesama eesõigus teha neid pühasid talitusi läbi preesterluse.

Issand lubab, et meist saavad Aabrahami järglased (vaata ÕL 84:34). Teiste sõnadega, me võime saada osa õnnistustest, mis on lubatud Aabrahamile ja tema järglastele.

- Palu klassi liikmel lugeda Aabraham 2:8–11.

Jumal tegi lepingu Aabrahami ja tema järglastega, et nende kaudu saaksid kõik maailma rahvad õnnistatud evangeeliumiga. Ustavate preesterluse hoidjate poolt kasutatud võimu ja volituse kaudu antakse need õnnistused maailmale.

Issand lubab ka, et ustavad preesterluse hoidjad saavad Jumala väljavalituteks (vaata ÕL 84:34). See tähendab, et meile, preesterluse hoidjatele, kes me arendame end oma kutsetes ja võtame vastu kõik pühad päästvad preesterluse talitused, antakse Isa kuningriigi täius.

Siis ütleb Issand, et kõik, mis tema Isal on, antakse neile (vaata ÕL 84:38).

President Spencer W. Kimball selgitas: „Kas te olete kunagi peatunud, et [loetleda] neid õnnistusi, vägesid, mis Issandal on? Kogu vägi, kogu mõjuvõim, kogu jõud saab olema teie, ja see on vastavalt teie poolt omatavale püha preesterluse vandele ja lepingule“ (Conference Report, Buenos Airese piirkonna konverents 1975, lk 51).

Pole mingit kahtlust, et Issand täidab ustavatele ja kuulekatele oma lubadused. Vastutus on seetõttu meie. Kui me ei suuda täita Issandale antud lubadusi, ei saa Ta anda meile kõike seda, mida Ta on valmis meile andma.

Enda arendamine oma kutsetes

Lepingus meie Taevase Isaga oleme me lubanud arendada end oma kutsetes.

- Millisel viisil võime me end oma kutsetes arendada?

Kui meile antakse aaronlik preesterlus, asetatakse meid selles preesterluses diakoni, õpetaja või preestri ametisse. Igaüks neist ametitest on kutse teatud kohustuste ja vastutustega. Ametid Melkisedeki preesterluses on vanem, seitsekümmend, ülempreester, patriarh ja apostel. (Vaata “Gospel Principles”, peatükk 14, lk 85–93, nende kutsete selgitamiseks.)

„Jumal annab preesterluse volituse Kiriku väärilistele meesliikmetele, et nad võiksid tegutseda Tema nimel oma perekonna päästmiseks. . . .

Mees saab aaronliku või Melkisedeki preesterluse, kui volitatud preesterluse hoidja konfirmeerib selle tema peale ja asetab ta selles preesterluses ametisse (vaata Usuartiklid 1:5; ÕL 42:11). Ükski mees ei saa seda au ise enda peale võtta (vaata Heebrealaste 5:4)“

(“Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders” 1998, lk 161).

President Spencer W. Kimball ütles:

„Preesterlus – see ei ole mänguasi. See ei ole lihtsalt midagi, mida omada ja unustada. See on peaaegu kõige tähtsam asi kogu maailmas ja me saame selle vande ja lepinguga. . . .

. . . Issand teadis, et me oleme nõrgad inimesed ja tunneme võib-olla kiusatust. Ta ütles, et seepärast ongi Ta meid palunud palvetada õhtul ja hommikul ja kogu aeg. Seepärast andis Ta meile pereõhtu, et me võiksime seda endale sagedasti meelde tuletada. Seepärast andis Ta meile preesterluse koosolekud, kuhu me läheksime ja seltsiksime teiste vendadega ja peaksime meeles oma preesterlust“ (Conference Report, Korea piirkonna konverents 1975, lk 40–41).

Enne, kui keegi saab end oma preesterluse kutses arendada, peab ta teadma, mida temalt oodatakse. Ta peab esiteks teada saama oma kohustustest ja siis tegutsema kogu hoolega ametis, kuhu ta on määratud (vaata ÕL 107:99).

Järgnev lugu näitab, et President Kimball mõistis oma kohustusi ja et ta arendas end oma kutses diakonina:

„Ma mäletan, kui ma olin diakon. . . . Ma pidasin diakoniks olemist suureks auks. Mu isa oli alati tähelepanelik minu kohustuste suhtes ja ta lubas mul alati võtta hobuse ja vankri, et koguda paastuannetusi. Minu vastutada oli see osa linnast, kus ma elasin, aga kodudesse oli küllaltki pikk tee, ning jahukott või anum puuviljade või juurviljadega või leib muutusid üsnagi rasketeks sedamööda, kuidas neid kogunes. Niisiis oli vanker väga mugav ja kasulik. . . . Oli suur au teenida sel viisil oma Taevast Isa ja . . . on ikka veel suur au sooritada seda teenistust.

Olen diakon, ma olen alati uhke, et ma olen diakon. Kui ma näen apostleid sammumas pühalikul koosolekul lavale, et õnnistada sakramenti, ja siis teisi üldjuhte astumas sakramendi laua juurde, et võtta leib ja vesi ning alandlikult anda seda edasi koosolekul viibijatele ja siis tagasi pöörduda tühjade anumatega, olen ma uhke, et olen diakon, õpetaja ja preester“ (Conference Report, aprill 1975, lk 117, või *Ensign*, mai 1975, lk 79).

- Missugune oli president Kimballi suhtumine tema preesterluse kutsesse? Kuidas võib see, kuidas me end oma kutses arendame, mõjutada teisi?

Saades abi eneste arendamisel oma kutsetes

Vanem Marion G. Romney ütles: „Selleks, et me võiksime arendada end oma preesterluse kutsetes, on vajalikud vähemalt kolm asja: esiteks, et meil oleks *motiveeriv tahe* teha seda; teiseks, et me *uurime ja mõtiskleme igavese elu sõnade üle*, ja kolmandaks, et me *palvetame*“ (Conference Report, aprill 1973, lk 116, või *Ensign*, juuli 1973, lk 89; kaldkiri lisatud).

- Mis olid need kolm asja, mis vastavalt vanem Romney sõnadele on meile vajalikud selleks, et arendada end oma kutsetes? (Kirjutage vastused tahvlile. Vastuste hulka peaksid kuuluma soov, pühakirjade ja elavate prohvetite sõnade uurimine ning palvetamine.

Kui me teeme neid asju ja peame kinni käskudest, aitab Taevane Isa meil enda kutsetes areneda.

Vanem Orson Pratt, Kiriku üks suurematest misjonäridest, uskus seda kogu oma südamest. Kui ta kutsuti misjonile Šotimaale, oli seal maal ainult kaheksakümmend Kiriku liiget. Eelmisi misjonäre sunniti lahkuma sealt piirkonnast kivi-, prahi- ja sõimuvalangutega. Kui ta saabus 1840-ndate aastate alguses „ . . . reisis ta . . . pealinna Edinburghi. Järgmisel päeval peale saabumist sinna ronis ta ühe looduskaitsealuses pargis asetseva konarliku, kivise mäe otsa, kust avanes suurepärane vaade vanaaegsele linnale. Kohalikud kutsusid seda Arthur’s Seat’iks (Arthuri iste), aga pühad on andnud sellele hellitusnimeks Pratt’s Hill (Pratti mägi). Seal palus Orson Pratt Issandalt abi kahesaja hinge usule pööramiseks. Issand kuulis ja vastas sellele palvele“ (Muriel Cuthbert, “Strong Saints in Scotland”, *Ensign*, okt 1978, lk 36).

Vanem Pratt arendas end oma kutses ja tänu sellele said teised õnnistatud. Aastaks 1853, ainult kolmteist aastat pärast seda, kui vanem Pratt ronis mäele ja palus Issandalt abi, oli Šotimaal 3291 Kiriku liiget.

Kokkuvõte

„Issanda õnnistused antakse pühadele ja maailmale nende teenistuse kaudu, kes hoiavad tema püha preesterlust. . . . Preesterluse hoidmine ei ole kerge ega väike asi. Meil on tegemist Issanda võimu ja volitusega, mille ta on andnud meile taevast tänapäeval, nii et kõik õnnistused võivad olla jälle meile kättesaadavad“ (Joseph Fielding Smith, “Blessings of the Priesthood”, *Ensign*, dets 1971, lk 98).

Päästja on lubanud vande ja lepinguga, et kui me arendame end oma preesterluse kutsetes, saame me kõik, mis meie Isal on. Suurim kingitus, mis Tal on meie jaoks, on igavene elu (vaata ÕL 14:7) ja meile on lubatud, et see võib olla meie ja et me võime aidata teistel seda saavutada. Me peaksime tihti mõtlema nende suurepäraste õnnistuste

peale, mida Issand on meile lubanud, kui me oleme ustavad. Kui me teeme nii, kasvab meie tahe pidada kinni lepingutest ja see viib meid igavese elu poole.

Üleskutse

Otsustage juba täna arendada end oma kutsetes. Uurige pühakirju, et saada inspiratsiooni ning siis palvetage tõsimeelselt, et saada abi. Pidage meeles preesterluse vannet ja lepingut, mäletades, et meie Taevane Isa tahab anda teile kõik, mis Tal on. Teenige heldelt teisi, kasutades oma preesterluse ameteid ja kutseid, et õnnistada teiste elu.

Täiendavad pühakirjakohad

- Jaakob 1:17–19 (anna oma ametis endast kõik)
- Moosia 2:20–24 (meie võlgnevus Jumalale)
- Õpetus ja Lepingud 58:26–29 (tööta ärevusega hea tulemuse pärast)
- Õpetus ja Lepingud 121:34–36 (preesterlust võib kasutada õigluse põhimõtetel)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege Õpetuse ja Lepingute Raamatust 84:1–48. Tutvuge eriti salmidega 33 kuni 44.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

PREESTERLUSE VÕTMED

2. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on parandada meie arusaamist preesterluse võtmete tähendusest ja kasutusest.

Sissejuhatus

Võti avab maja ukse. Me ei saa korralikult majja siseneda enne, kui me ei saa võtit või omaniku luba. Samamoodi, välja arvatud meeste ja isade õigus õnnistada oma peresid, võib mees, kes omab preesterlust, kasutada seda ainult siis, kui ta saab vastava loa. Näiteks on preestril volitus asetada kedagi aaronliku preesterluse ametisse, kuid ta ei tohi seda teha, saamata selleks luba piiskopilt või koguduse juhatajalt. Seda loa andmise võimu kutsutakse preesterluse võtmeteks.

„On vajalik, et iga selle volitusega sooritatud tegu tehakse õigel ajal ja õiges kohas, õigel viisil ja õiges korras. Preesterluse *võtmed* kujutavad endast võimu, millega juhitakse neid töid“ (Joseph F. Smith, “Gospel Doctrine”, 5. kd [1939], lk 136).

President Joseph Fielding Smith selgitas: „Need võtmed on juhatuse eesõiguseks; need on võim ja volitus juhtida ja juhatada kõiki Issanda toimetusi maa peal. Nendel, kes hoiavad neid võtmeid, on võim juhtida ja reguleerida seda, kuidas teised teenivad preesterluses. Igaüks meist võib omada preesterlust, aga me võime kasutada seda ainult nii, kuidas on seda volitanud ja juhatanud need, kes hoiavad võtmeid“ (Conference Report, apr 1972, lk 98, või *Ensign*, juuli 1972, lk 87).

- Mis vahe on preesterlusel ja preesterluse võtmetel? (Preesterlus on Jumala võim või volitus. Võtmed tähendavad õigust kasutada seda võimu või volitust teatud viisidel.)

Kes hoiab preesterluse võtmeid?

Jeesus Kristus on alati hoidnud kõiki preesterluse võtmeid. Kui Ta kutsus alguses oma kaksteist apostlit, andis Ta kõigile neile preesterluse (vaata Johannese 15:16).

- Näidake pilti 2-a, „Kristus asetas ametisse oma apostlid ja andis neile preesterluse võtmed“.

Enne kui Ta risti löödi, andis Kristus preesterluse võtmed Peetrusele, Jakoobusele ja Johannesele. Seda tehti Muutmise mäel. (Vaata "Teachings of the Prophet Joseph Smith", valinud Joseph Fielding Smith [1976], lk 158; Matteuse 17:1–9.) Siiski aga sajanditel, mis järgnesid apostlite surmale, läksid need võtmed kaduma ja enne, kui inimkond sai preesterlust jälle kasutada, pidid need võtmed saama taastatud. Seepärast saatis Issand Peetruse, Jakoobuse ja Johannese prohvet Joseph Smithi juurde, et taastada Melkisedeki preesterlus ja selle preesterluse võtmed (vaata ÕL 27:12–13).

Need pühad võtmed on antud kõikidele Kiriku apostlitele ja prohvetitele ning neid hoiavad tänapäeval Kiriku prohvet ja apostlid.

- Näidake pilti 2-b, „President Gordon B. Hinckley".

Kuigi iga apostel hoiab preesterluse kõiki võtmeid, on Issanda plaan, et korraga tegutseb nende võtmetega Kiriku nimel ainult üks mees. Seepärast asetatakse vanim elusolev apostel (ametisseasetamise kuupäeva, mitte vanuse järgi) Kaheteistkümne Kvoorumi poolt Kiriku presidendiks ja talle antakse õigus kasutada preesterluse kõiki võtmeid. Kui ta sureb, asetavad ülejäänud apostlid ametisse järgmise elava vanima apostli (Kaheteistkümne Kvoorumi juhataja), et täielikult kasutada apostlikke võtmeid Kiriku presidendina.

Seetõttu on Kiriku president ainuke mees maa peal, kellel on võim kasutada preesterluse kõiki võtmeid (vaata ÕL 132:7). Siiski, teatud võtmed volitab ta juhatajatele, kes on Kirikus eesistujateks. Nende meeste hulgas on misjoni juhatajad, koguduse juhatajad, templi presidendid, vaikonna juhatajad, piiskopid ja Melkisedeki preesterluse kvoorumi juhatajad. Nemad omakorda delegeerivad osa oma volitusest (aga mitte oma võtmed) meestele ja naistele nende üksustes, asetades neid erinevatesse ametitesse ja kutsetesse.

President Joseph F. Smith selgitas: „Nende täiuses hoiab võtmeid ainult üks inimene korraga – prohvet ja Kiriku president. Ta võib delegeerida mingi osa sellest võimust kellelegi teisele ning sel juhul hoiab see inimene just selle teatud töö võtmeid. Niisiis, templi president, vaikonna juhataja, koguduse piiskop, misjoni juhataja ja kvoorumi juhataja hoiavad kõik just selles organisatsioonis või ametikohal sooritatavate tegude võtmeid. Tema preesterlust ei suurendata selle erilise ametikohaga" ("Gospel Doctrine", lk 136).

Mõned õigused antakse mehele automaatselt, kui talle antakse aaronlik või Melkisedeki preesterlus. Näiteks kui mees saab Melkisedeki preesterluse, siis antakse talle volitus anda isa õnnistusi, anda õnnistusi lohutuseks ja võida ning õnnistada haigeid. Ta hoiab neid õigusi nii kaua, kuni ta omab seda preesterlust. Isegi surm ei saa seda volitust talt võtta.

2-a, Kristus asetas ametisse oma apostlid ja andis neile preesterluse võtmed

Kuid on teatud õigusi, mida võidakse kellelegi anda, mis on ainult ajutised. Näiteks hoiab koguduse juhataja oma koguduse võtmeid ainult selle aja jooksul, mil ta on koguduse juhataja. Kui ta vabastatakse sellelt kohalt, siis ei hoia ta enam neid võtmeid.

Preesterluse võtmete tähtsus

Kui kedagi kutsutakse ajutiselt täitma Kiriku ülesannet ametniku või õpetajana, asetatakse ta sellesse ametisse. Kiriku ametnik, kes omab selle kutse võtmeid, annab isikule õiguse toimida selles kutses, andes talle ametisse asetamisel õnnistuse. Peale seda ei või mitte keegi teine tegutseda tema kutses, täpselt nii, nagu ei saa ka tema enesele võtta kellegi teise töökohustusi. Isik säilitab seda õigust seni, kuni ta vabastatakse ametist. Vabastamine toimub juhtiva ametniku poolt ning peale seda ei oma isik enam õigust tegutseda selles ametis. Kiriku liikmeid võidakse asetada Kiriku ametitesse, et teenida nädalaid, kuid või aastaid. Teenimise pikkus oleneb vajadusest, isiklikest tulemustest ja Issanda juhistest eesistuvale ametnikule.

Kuigi nii mehi kui naisi võib asetada kutsetesse, asetatakse ainult preesterluse hoidjaid preesterluse ametitesse. Need ametid on diakon, õpetaja, preester, vanem, ülempreester, piiskop, seitsekümmend, patriarh ja apostel. Asetamine ükskõik millisesse nendest ametitest annab inimesele võimaluse teenida Kirikut teatud viisidel, aga ainult siis, nagu juba eelnevalt öeldud, kui on antud luba seda teha nende poolt, kes hoiavad preesterluse võtmeid.

Järgnev lugu näitab, kuidas õige preesterluse võtmete kasutamine hoiab Kirikus korda:

Kiriku algaegadel arvas Hiram Page, et tal on volitus ilmutada Issanda sõna Kirikule. Ta hakkas teistele rääkima oma ilmutustest ja paljud Kiriku liikmed uskusid kõike, mida ta õpetas. Prohvet Joseph Smith palvetas ja küsis Issandalt, mida teha. Issand vastas talle, öeldes, et kedagi ei määrata saama käske ja ilmutusi selles kirikus, välja arvatud Tema teenija Joseph Smith noorem (vaata ÕL 28:2). Issand ütles ka, et Joseph peaks ütlema Hiram Page'ile, et asjad, mida Hiram oli õpetanud ja kirjutanud, olid kuradist. Issand selgitas, et Hiram ei olnud see, kes pidi saama ilmutusi Kiriku jaoks. Need asjad ei ole talle määratud, sest kõiki asju peab tegema korra kohaselt (vaata ÕL 28:11–13).

Prohvet Joseph tegi nagu Issand teda juhendas. Ta kohtus Hiram Page'iga ning rääkis talle, mida Issand oli öelnud. Vaimus alandatud väljendas vend Page oma kurbust ja lubas lõpetada selle, mida ta oli teinud. Nähes tema meeleparandust, palus Joseph tal minna misjonile. Hiljem ühel konverentsil teatas prohvet Kiriku liikmetele, mida Issand oli ilmutanud ja käskis neil unustada, mida Hiram Page oli neile

2-b, President Gordon B. Hinckley

õpetanud. Nad kõik nõustusid ja hääletasid, et tunnustada Josephit oma ainsa prohveti, nägija ja ilmutuste saajana. (Vaata "History of the Church", 1:109–15).

- Miks on oluline, et ainult üks mees kasutab kõiki preesterluse võtmeid?

Issanda Kirik on „korra koda"

Kuna preesterlus on püha, on meile öeldud, et me kasutaksime seda hoolega. Preesterlust hallatakse seetõttu korralikult, et vältida segadust ja ära hoida selle kuritarvitamist. Issand ütleb, et Tema koda on korra koda, aga mitte segaduse koda (vaata ÕL 132:8).

Selline kord on alati olnud osa Issanda kuningriigist maa peal. Mooses õppis näiteks korra vajadusest varsti pärast seda, kui teda kutsuti iisraellasi juhatama. Iisraellased vajasid juhatajat, et hoida neid ühendatuina, aga Moosese arvates oli võimatu juhatada kõiki neid inimesi üksi. Seepärast valis ta „tublisid mehi, kes kardavad Jumalat, ustavaid mehi" ja kutsus nad valitsejateks. Ta asetas mõned ametisse sadu, mõned viitkümmend ja mõned kümneid juhtima. Siis õpetas ta neile, kuidas juhatada neid gruppe. (Vaata 2 Moosese 18:17–22.)

Tänapäeval on meie preesterluse juhtidele, piiskoppidele ning vaikonna, ringkonna, misjoni, koguduse ja kvoorumi juhatajatele, antud preesterluse võtmed, et nad võiksid juhatada meid korrakohasel viisil ja et me võiksime osa saada vajalikest evangeeliumi talitustest. Kiriku juhtidel on mitmeid kohustusi, kuna nad hoiavad preesterluse võtmeid. Nende kohustuste hulka kuuluvad:

Vestlemine nendega, kes peaksid osa saama talitustest.

Selle talituse tähtsuse selgitamine.

Otsustamine, kas liikmed on valmis osa saama talitusest.

Vajalike dokumentide pidamine.

Nende väärilisuse üle otsustamine, kes peaksid talituse läbi viima.

Paluda kellelgi läbi viia Kiriku teenistusi.

Paluda Kiriku liikmete käest toetavat häält.

Isal on võtmed, et õnnistada oma perekonda

Issanda poolt määratuna on isa perekonnapea. Olemaks efektiivne perekonna vaimne pea, peab ta austama oma preesterlust. Kui ta seda teeb, on tal võim juhatada ja õnnistada oma perekonda armastuses ja kooskõlas.

- Milliseid võtmeid hoiame me perekonnapeadena? Mida lubavad need võtmed meil teha meie perekonna liikmete heaks?

2-c, Preesterluse õnnistused on kättesaadavad kõikidele pereliikmetele

Preesterlus võib tuua mitmeid imepäraseid õnnistusi meie ellu. Piiskop H. Burke Peterson loetles mõned neist: „Kui me elame [viisil, mis valmistab meid ette, et seda vastu võtta], võime me saada Taevaselt Isalt võimu, mis toob rahu rahutule majapidamisele. Me võime omada võimu, mis õnnistab ja lohutab väikeseid lapsi, mis toob une nutetud silmadesse [varajastel] hommikutundidel. Me võime omada võimu, mis rahustaks väsinud naise segaduses närve. Me võime omada võimu, mis annab juhatust segaduses olevale ja kergesti haavuvale teismelisele. Meil võib olla võim õnnistada tütart, enne kui ta läheb oma esimesele kohtamisele või enne ta templiabielu, või õnnistada poega enne ta lahkumist misjonile või ülikooli. . . . Me võime omada võimu, et parandada haigeid ja lohutada üksildasi“ (Conference Report, aprill 1976, lk 50–51, või, *Ensign*, mai 1976, lk 33).

- Mida te arvate sellest, et väärilisel isal on võim ja volitus õnnistada oma abikaasat ja lapsi? Mida te tunneksite, kui teie perekonna liige paluks teilt sellist õnnistust?

Õde Kyuln Lee Koreast sai lohutust preesterluse õnnistusest oma kodus. Ta jutustas järgneva loo:

„See juhtus umbes seitse aastat tagasi, kui mu esimene laps oli ainult kümme kuud vana. Minu mees, Korea ringkonna juhatuse liige, pidi reisima pikki vahemaid peaaegu igal nädalavahetusel, et täita oma ülesandeid Kiriku ees, jättes mind üksi meie tütre Po Heega. Sellel konkreetsel nädalavahetusel oli ta laupäeval reisinud umbes 400 kilomeetrit Pusanisse (seitsmetunnine tee mõlemas suunas) ja siis samal õhtul tagasi tulnud Souli, et osaleda pühapäevasel konverentsil Souli Ida koguduses. See oli väsitav ja mul oli temast kahju.

Laupäeval ja pühapäeval oli Po Hee normaalse tervise juures, ja kuigi sakramendikoosoleku ajal tegi ta natukene kära, jõi ta peale kojujõudmist oma lutipudeli tühjaks ja jäi magama. Umbes poole kümne paiku õhtul hakkas ta nutma. Ta nuttis kõvemini kui tavaliselt ja kui ma ta sülle võtsin, avastasin ma, et tal oli kõrge palavik. Ma ei teadnud, mida teha. Selgus, et ainukene haigla meie ligidal oli juba selleks päevaks suletud. Tüdruk nuttis veel mõnda aega ja kui mu mees lõpuks uksest sisse astus, hakkasin ka mina nutma.

Mu mees embas mind koos lapsega ning küsis, mis viga oli. Po Hee nägi vilets välja. Kui ma rääkisin oma mehele, mis oli juhtunud, pani ta oma pintsaku ja portfelli maha ning võttis välja pühitsetud õli. Siis võidis ja õnnistas ta meie tütart. Ma ei mäleta kõiki sõnu, kuid peale ametlikke võidmisel lausutavaid sõnu ütles ta: „Taevane Isa, ma olen tänulik elu eest, oma naise ja lapse eest. Ma olen tänulik selle taastatud evangeeliumi eest ja võimaluse eest teenida. Sina saatsid mind Pusanisse ja Souli Ida kogudusse, et tegelda mõningate Kiriku asjadega.

Eile ja täna olen ma täitnud mulle antud vastutuse ja nüüd on mu laps väga haige. Sina oled aidanud mind alati. Palun aita mind täna õhtul."

Enne, kui ta lõpetas palve, magas laps ja kui ma tõstsin oma pilgu, nägin ma oma meest seal seismas, pisarad silmis.

Meie väike tüdruk on nüüd teises klassis ja on terve ja õnnelik, aga ma mäletan ikka selgelt seda osa mu mehe palvest, kus ta ütles Issandale: „Eile ja täna olen ma täitnud mulle antud vastutuse." Ma loodan, et ma jätkan tema toetamist nii, et ta saaks alati Issandale öelda, et ta on olnud kuulekas. Milline õnnistus on elada koos mehega, kes austab preesterlust!" ("Our Baby, My Husband, and the Priesthood", Ensign, aug 1975, lk 65).

- Näidake pilti 2-c, „Preesterluse õnnistused on kättesaadavad kõigile pereliikmetele".

Erilised preesterluse õnnistused on kättesaadavad kõigile pereliikmetele. Laps, kellel on probleem, või naine, kes vajab lohutust või juhatust, võivad paluda erilist õnnistust ja selle läbi saada Issandalt sellist abi, mida nad vajavad. Saades selliseid õnnistusi, peame me meeles pidama, et mitmed katsumused on meile kogemuseks. Me peaksime lahendama nad ise nii hästi kui me oskame. Aga kui me märkame, et me vajame veel täiendavat abi, võime me pöörduda preesterluse hoidja poole oma perekonnas, koduõpetajate või mõne muu preesterluse juhataja poole ja paluda erilist preesterluse õnnistust.

- Kutsu paar klassi liiget jagama lühidalt mõningatest õnnistustest, mida nende perekonnad on saanud preesterluse kaudu.

„Isa peaks ihaldama ja janunema ja ihkama õnnistada oma perekonda, pöörduma Issanda poole, mõtisklema Jumala sõnade üle ja elama Vaimu järgi, et teada Issanda meelt ja tahet ja seda, mida ta peab tegema, et juhatada oma perekonda" (Ezra Taft Benson, "God, Family, Country: Our Three Great Loyalties" [1974], lk 185).

[Lisaks sellisele juhtimisele] tuleks julgustada väärilist isa, kes hoiab Melkisedeki preesterlust, andma oma lastele nime ja õnnistuse. Ta peaks võidma ja õnnistama haigeid oma kodus. . . . Ta võib anda oma lastele isa õnnistuse.

Oma kodu patriarhina on isa ka oma perekonnale ilmuaja . . . ja . . . ootab selles mõttes ilmutusi Issandalt perekonna heaoluks ja õnnistuseks (vaata "Doctrines of Salvation", 3:172) (A. Theodore Tuttle, Conference Report, oktoober 1973, lk 86, või *Ensign*, jaanuar 1974, lk 66–67). Väärilised isad peaksid ristima oma lapsi, konfirmeerima neid Püha Vaimu anni saamiseks ja asetama neid preesterlusse. Ent erinevalt isadusega seotud õigustega võib isa sooritada neid talitusi

alles peale loa saamist preesterluse juhtide käest, kes hoiavad võtmeid tema Kiriku üksuses.

Kokkuvõte

Kuigi meil on volitus sooritada teatud talitusi preesterluse hoidjatena, ei saa me sooritada mõnesid neist enne, kui me oleme saanud selle tegemiseks loa oma Kiriku juhtidelt. Prohvet on ainukene inimene maa peal, kes hoiab kõiki preesterluse võtmeid, aga ta on andnud mõned nendest võtmetest juhtidele, kes on eesistuvad Kiriku üksustes; nemad omakorda annavad meile loa kasutada meie preesterlust selleks, et õnnistada Taevase Isa lapsi.

Samuti, kui meid on asetatud Melkisedeki preesterlusse, saame me isadena enda kasutusse teatud võtmed. Nende võtmetega võime me kasutada preesterlust, et õnnistada oma peresid.

Üleskutse

Mõtle palvemeelselt, kuidas sa saaksid kasutada oma preesterlust, et õnnistada enda pereliikmeid.

Täiendavad pühakirjakohad

- Õpetus ja Lepingud 65:1–6 (Jumala kuningriigi võtmed usaldatakse inimesele)
- Õpetus ja Lepingud 110:11–16 (selle ja teiste ajajärkude võtmed usaldatakse inimesele)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Uurige 1 korintlastele 12:12–28.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

PREESTERLUSE AUSTAMINE

3. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil aru saada preesterluse pühast võimust ja tõsta meie soovi seda austada.

Sissejuhatus

- Laulge „Seal kõrgel mäe peal“ („Kiriku lauluraamat“, lk 30).

„Kaks misjonäri, kes töötasid Hong Kongis, olid kutsutud lõunale vend ja õde Wongi korterisse. Laud oli kaetud erinevate plekist kausside ja taldrikutega. Õde Wong naeratas viisakalt misjonäridele toanurgast, kus ta suitseva põleti kohal süüa tegi. Peagi asetas ta toidukausid ja -vaagnad lauale. Vanemad üllatusid lõunasöögi üle. Seal oli kausse täis riisi, aga oli ka vaagnaid krevettide ja teiste idamaiste delikatessidega, mis kõik ületasid kaugelt selle alandliku pagulaspere jõukuse. Vend Wong õnnistas toidu ja lõunasöök oli alanud, kuid vend ja õde Wong olid tagasihoidlikud, võttes ainult minimaalseid porstjone endile, pakkudes samas pidevalt toitu kahele vanemale. Vanemad tundsid, et seda tehti siiralt, ja mõistes, et nad sõid peenemat toitu kui Wongidel oleks eales olnud võimalik süüa tavalistel söögikordadel – toitu, mis läks Wongidele tõenäoliselt maksma kogu kuupalga – ei tahtnud vanemad solvata või haiget teha või keelduda seal, kus oli tegemist sellise silmnähtava ohverdusega.

See oli raske söömaaeg; soovides vastu võtta kingitust, mis nii selgelt oli antud südamest, kuid samas mõistes, et viletsus ja näljapäevad – ohverdus – võimaldasid selle kingituse. Vend ja Õde Wong ja nende pojad vaevalt maitsesidki lõunasööki, aga kui lõuna lõppes, väljendasid nad oma rahulolu ja olid innukad teada saama, kas vanemad olid kõhu täis saanud. Kui kõik tõusid, et lasta õde Wongil nõud ära koristada, võttis üks vanematest vend Wongil käest ja ütles sügava tundeliigutusega: „Miks olete te austanud meid sellisel viisil, selliste suurte väljaminekutega teile endile?“ Vagususega, mis võib vaid olla põhjustatud oma kodunt ja maalt lahkumise ning võõral maal tõe vastuvõtmisega, ütles vend Wong: „Me tegime seda, sest te omate preesterlust ja Jumal on saatnud teid siia, et meid õpetada“ (“Life and Teachings of Jesus”,

New Testament Volume 1 [„Kiriku Haridussüsteemi käsiraamat“, 1974], lk 134).

- Kuidas näitasid vend ja õde Wong üles austust nende suhtes, kes omavad Jumala preesterlust? Miks on tähtis, et me austame preesterlust, mida me hoiame?

Preesterlus – suurim võim maa peal

Preesterlus on suurim võim maa peal. See ei ole mitte ainuüksi Jumala võim, mis on antud inimestele maa peal, et teha Tema tööd, vaid see on seesama võim, millega meie Taevane Isa ja Jeesus Kristus teostavad oma tööd. Õigupoolest, Päästja lõi maailma preesterluse võimu läbi.

- Näidake pilti 3-a, „Maa loodi preesterluse võimu läbi“.

See on meile suur eesõigus, et meile on antud see preesterlus ja selle võim.

- Lase klassi liikmetel lugeda Õpetus ja Lepingud 107:1–4. Mis on Melkisedeki preesterluse ametlik nimi? (Püha Preesterlus vastavalt Jumala Poja korrale)

Me kutsume kõrgemat preesterlust Melkisedeki preesterluseks, et vältida Jumala Poja nime kasutamist liiga tihti, aga preesterlus on tegelikult Päästja preesterlus.

Paljud meist ei mõista, kui võimas on preesterlus. Eenoki aegadel lubas Jumal, et „igaüks, kes on asetatud selle korra ja kutse kohaselt, saab võimu usu kaudu, et lõhkuda mägesid, et jagada mered kaheks, et kuivatada veed, et suunata nad kursilt, et esitada väljakutse rahvaste sõjavägedele, et jagada maa, et purustada kõik ahelad, et seista Jumala juures; *et teha kõiki asju vastavalt Tema tahtele*, vastavalt Tema käsule“ (Joseph Smith Translation, 1 Moosese 14:30–31; vaata ka John Taylor, “The Mediation and Atonement” [1882], lk 85, kaldkiri lisatud).

Need, kes hoiavad preesterlust, esindavad Kristust. Seepärast peame me tegema, mida Tema tahaks, et me teeksime, kui me tahame omada Ta võimu. Me peame täitma Tema käske ja proovima, millal iganes me kasutame preesterlust, tegutseda nii, nagu Tema tahaks, et me tegutseksime.

Vanem H. Burke Peterson selgitas: „Ma mõistan, et on vahe preesterluse volituse ja preesterluse võimu vahel. . . . Kõigil, kes me omame preesterlust, on volitus tegutseda Issanda nimel, aga meie volituse efektiivsus, või kui te lubate, see võim, mis tuleb selle volituse kaudu, oleneb meie eluviisist; see oleneb meie õiglusest“ (Conference Report, aprill 1976, lk 50, või *Ensign*, mai 1976, lk 33).

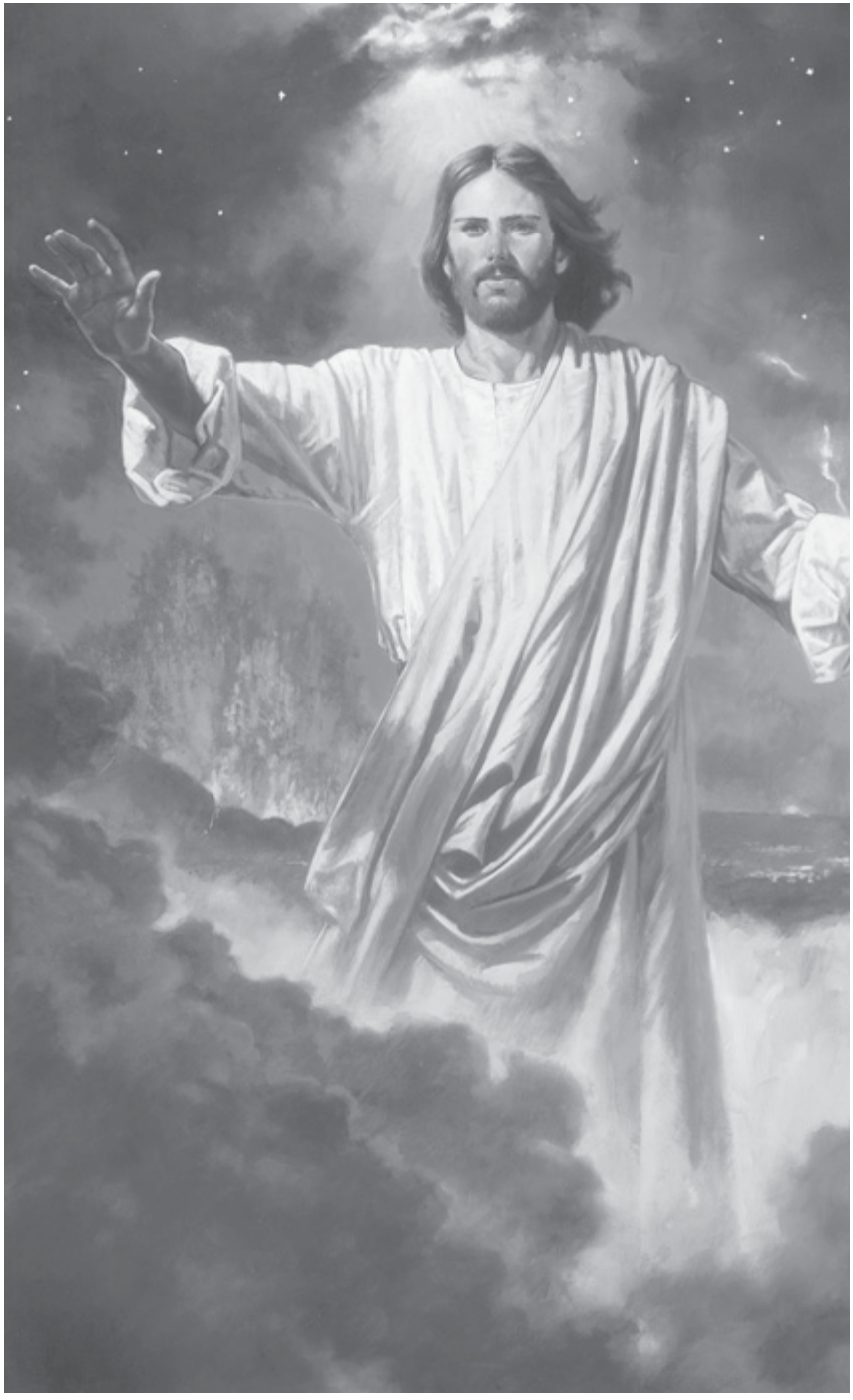

3-a, Maa loodi preesterluse võimu läbi

Kui me oleme väärilised, on meil võim õnnistada oma peresid, saada ilmutust meie preesterluse kutsete jaoks, saata korda imesid ja saada jagu Saatanast. Preesterlus on võim, mille kaudu sooritatakse talitusi, tehakse templitööd ja jutlustatakse evangeeliumi. Me ei saaks osaliseks ühestki neist talitustest ega õnnistustest ilma preesterluse võimuta.

- Paluge mõnel klassi liikmel jagada, kuidas nemad on näinud preesterluse võimu oma elus?

Ühel noorel misjonäril aitas isiklik kogemus mõista preesterluse võimu:

See misjonär ja tema kaaslane läksid vestlust pidama ühte vaesemasse linnaosasse. Noor abielupaar, kes uuris Kirikut, oli äärmiselt vaene. Nende kõige hinnalisemaks omandiks oli nende pisike tütar, kes sel hetkel oli väga haige. Ta väike nägu paistis sinakasmust. Ta sulges pidevalt silmi just nagu jääks ta magama. Isa ja ema olid kurvastuses ja nutsid. Nad mõistsid, et nende kallis väike tütar oli suremas. Sellele noorele misjonärile tuli pähe üks võimas mõte – „Kasuta oma preesterlust!“ Ja nii ta siis palus isa, et too võtaks oma väikese tütre oma kätele. See misjonär ja ta kaaslane panid oma käed selle lapse tillukese pea peale ja kasutasid oma usku, et anda talle õnnistust. Vaimu hääl ütles neile, et nad õnnistaksid tüdrukut, et ta saab tagasi oma tervise ja et tast kasvaks tubli noor naine. See õnnistus läks täide. Laps sai terveks.

See noor misjonär oli väga rõõmus, et ta sai olla Issanda teenija. Ta kogemus oli põnev, kuid samas siiski mõtlemapanev. See õpetas talle midagi Jumala vägevast võimust, millele Tema teenijatel on juurdepääs preesterluse kaudu.

- Miks meil peab olema usku, kui me kasutame preesterluse võimu?

Preesterluse austamine

President Harold B. Lee jutustas järgnevat: „Ma mäletan üht lugu, mille rääkis kord üks meie sõjaväelastest. Teda oli kutsutud ohvitseride klubisse, kus käis joomapidu ja mehed käitusid üsnagi lärmakalt. Ta märkas ühte, kes oli teistest eraldi ja nähtavasti ei olnud huvitatud sellest, mis toimus, seega läks ta selle mehe juurde, kes, nagu ta isegi, ei osalenud toimuvas, ja ütles: „Te ei paista sellisest peost eriti huvitunud olevat.“ See noormees ajas end täispikkuses sirgu ja ütles: „Ei, härra, ma ei osale sellisel peol, sest vaadake, ma olen Kuningliku Inglise Parlamendikoja liige.“ Ja meie viimse aja pühast ohvitser ütles, täpselt niisama uhkelt: „Ei osale ka mina, sest ma olen Kuningliku Jumalakoja liige“ (“Ye Are the Light of the World”, [1974], lk 22; vaata ka 1 Peetruse 2:9).

Kuna see on Päästja preesterlus, peaksime me seda austama nagu Kristus tahaks, et me seda austaksime.

Vanem James E. Talmage kirjutas oma preesterlusse asetamisest ja tunnetest, mis tal olid, püüdes seda austada:

„Niipea kui mind oli preesterlusse asetatud, tundsin ma tunnet, mida ma ei ole olnud võimeline kunagi täielikult kirjeldama. Tundus vaevalt võimalikuna, et mina, väike poiss, võisin olla Jumala poolt nii austatud, et mind kutsutaks preesterlusse. . . . Ma unustasin, et ma olin vaid üheteistkümneaastane poiss; ma tundsin end kindlana mõttes, et ma kuulusin Issandale ja et Ta aitab mind ükskõik milles, mis minult nõutakse. . . .

Minu [diakoniks] asetamise mõju jõudis kõikidesse minu poisielu talitustesse. Ma kardan, et ma mõnikord unustasin, kes ma olin, aga ma olen siiani olnud tänulik, et mul oli see siiski sageli meeles ja et see meeldetuletus on alati aidanud mul paremaks muutuda. Mängides koolihoovis ja olles võib-olla ahvatletud mängus ebaõiglaselt edu saavutama, võis see mulle äkki keset vaidlust mängukaaslasega meenuda ja see mõte oli mõjukas, justkui seda oleks valjusti öeldud: „Ma olen diakon ja see ei ole õige, et diakon niimoodi käitub.“ Eksamite päevil, mil tundus lihtsana teiste poiste töödelt maha kirjutada, . . . ütlesin ma endale mõttes: „Mul oleks ebaõigem seda teha kui neil, sest ma olen diakon.“

. . . See, et ma tundsin suurt austust oma ametisse asetamise vastu, muutis igasuguse teenimise teretulnuks. . . .

See mulje, mis mulle jäi, kui minust sai diakon, ei ole kunagi haihtunud. Tunne, et mind kutsuti Issanda erilisse teenistusse preesterluse hoidjana, on olnud mulle jõuallikaks läbi aastate. Kui mind on hiljem asetatud Kiriku kõrgematesse ametitesse, on mul iga kord olnud seesama kindlustunne, et mind on õnnistatud tõelise võimuga taevast ja et Issand nõuab mult, et ma austaksin Tema volitust. Mind on järgemööda asetatud õpetajaks, vanemaks, ülempreestriks ja viimasena Issanda Jeesuse Kristuse apostliks ning iga asetamisega olen ma saanud tunda uut ja hingeerutavat tunnet, mida ma tundsin esimest korda, kui mind kutsuti diakoniks Issanda teenistuses“ (“Incidents from the Lives of Our Church Leaders” [diakoni õppejuhend 1914], lk 135–136).

- Kuidas austas vanem Talmage preesterlust?

President Harold B. Lee andis nõu: „Me peame ütlema: „Kuna ma hoian elava Jumala preesterlust, olen ma meie Taevase Isa esindaja ja hoian preesterlust, mille abil ta saab töötada minu kaudu; tänu minu ja Jumala preesterluse kaaslusele ei või ma ennast alandada ja teha neid asju, mida ma muidu oleksin teinud. . . .“

Ja see on see, mida preesterluse hoidjad peavad endale ütlema: „Me ei saa olla preesterluse hoidjad ja samas olla nagu teised mehed. Me peame oleme erinevad“ (Conference Re*port*, oktoober 1973, lk 115, või *Ensign*, jaanuar 1974, lk 97).

Kiriku juhid on andnud palju juhtnööre, kuidas liikmed peaks austama preesterlust. President Brigham Young ütles, et „mehed, kes [hoiavad] püha Preesterlust, kes peavad kuulutama igavese elu sõnu maailmale, peavad jätkuvalt püüdma oma sõnades ja tegudes . . . austada oma kutse ja ameti auväärsust Kõige Kõrgema saadikute ja esindajatena“ (“Discourses of Brigham Young”, valinud John A. Widtsoe [1954], lk 130).

President David O. McKay ütles: „Jumal õnnistagu teid, preesterluse mehi. Hoidke seda, mis tuleb seestpoolt ja mitte väljast, austuse ja õiglusega. Hoida Jumala preesterlust jumaliku volitusega on üks suurimaid ande, mida inimene võib saada. See on eriliselt õnnistatud, kes tunneb vastutust esindada Jumalikkust. Ta peaks seda tundma nii tugevalt, et ta on teadlik oma tegudest ja sõnadest igas olukorras“ (Conference Report, oktoober 1967, lk 152–153, või *Improvement Era*, detsember 1967, lk 109).

- Kuidas peaksid preesterluse hoidjad austama preesterlust vastavalt president Youngi ja McKay sõnadele?

Vanem Robert L. Simpson selgitas:

„Kanda Jumala preesterlust väärikusega tähendab . . ., et me kulgeme tasase väärikusega mitte ainult sakramendilaua taga, aga ka tööl, koolis ja isegi siis, kui isa jalutab sõidutee ääres, et minna tööle; me oleme preesterluse hoidjad, me oleme erinevad, mitte just paremad kui teised, aga erinevad. Jumala esindaja riietub korralikult, ta on alati kombekas. . . . Ja kohe kindlasti peaksid meie kehad, nii nagu ka meie rõivad, olema üliväga puhtad. . . .

Mõnikord on preesterluse hoidjal vaja parandada oma kõnepruuki. Üleliigses slängi kasutuses ei ole mingit väärikust. Vandumine on Jumala solvamine. . .

Me röövime Jumalat, kui me ei suuda pidada kinni kümnise seadusest. (Vaata Malakia 3:8.) Ükski preesterluse hoidja ei ole väärikam kui siis, mil tema rahaasjad Issandaga on korras ja täiel määral tasutud.

Ühelgi preesterluse hoidjal ei ole vähem väärikust kui siis, kui ta keha ei ole hoitud nagu Jumala templit. . . . Vennad, meil puudub tõesti väärikus, kui me rikume Taevase Isa tervise seadust [tarvitades alkoholi, narkootikume või tubakat]“ (Conference Report, Melbourne’i piirkonna konverents 1976, lk 38).

- Mida vanem Simpson soovitas, mis aitaks meil preesterlust väärikusega hoida? (Koostage tahvlile nimekiri vastustest. Vastuste hulgas võiksid olla alandlikkus, korralik riietus, kombekus, puhtus, korralik kõnepruuk, kümnise maksmine ja Tarkuse Sõnast kinnipidamine.) Mida me peaksime veel tegema, et austada preesterlust?
- Laske klassi liikmetel mõtiskleda, mida nad võiks teha, et paremini austada preesterlust, mida nad praegu hoiavad või saavad hoidma ühel päeval.

Kokkuvõte

Preesterlus on Jumala võim. Sellisena, on see suurim võim maa peal. Me võime austada preesterlust, pidades meeles, et me hoiame Jumala volitust ja et Issand nõuab, et me austaksime seda volitust. Me kanname preesterlust väärikusega, kui me peame kinni käskudest ja teeme kõik mis võime, et olla õiglased.

Üleskutse

Mõtisklege järgmiste küsimuste üle: Kas on midagi, mida ma teen, mis ei oleks õige preesterluse hoidjal teha? Kas ma suhtun oma preesterlusse piisavalt tõsiselt, nii et see mõjutab kõiki mu tegemisi? Palvetage usinalt, et saada see sisemine tunne, millest rääkis vanem Talmage. Proovige tugevamalt kanda preesterlust väärikusega, muutes oma elu paremaks.

Täiendavad pühakirjakohad

- 1 Peetruse 2:9 (valitud sugu)
- Õpetus ja Lepingud 121:39–43 (juhtnöörid preesterluse kandjatele)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 2. õppetund, „Preesterlus Aadamast kuni taastamiseni“.
2. Tehke ettevalmistusi, et klass võiks laulda „Seal kõrgel mäe peal“ alguslauluna („Kiriku lauluraamat“, lk 30).
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

PREESTERLUSE TALITUSTE EESMÄRK

4. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on suurendada teie arusaamist preesterluse talitustest ja nende tähtsusest teie elus.

Sissejuhatus

„Me usume, et Kristuse lunastuse läbi võib terve inimkond saada päästetud, kuuletudes evangeeliumi seadustele ja talitustele“ (3. usuartikkel).

Kirikus viitab sõna *talitused* tavaliselt tavanditele ja tseremooniatele, mida Issand on andnud meile meie päästmiseks, juhatuseks ja lohutuseks (vaata Bruce R. McConkie, „Mormon Doctrine“, 2. kd [1966], lk 548–549). Need talitused on füüsilised teod, mis sümboliseerivad vaimseid kogemusi. Võttes neist osa, saame me vaimset jõudu, mida me vajame oma elu muutmiseks. Näiteks ristimine kujutab teiste asjade hulgas pattudest puhtakspesemist peale tõelist meeleparandust.

Taevane Isa nõuab, et evangeeliumi talitused oleks sooritatud meeste poolt, kes hoiavad õiget preesterluse volitust. Ainult siis, kui talitus on sooritatud selle volitusega, kiidab meie Taevane Isa selle heaks.

On kahte sorti preesterluse talitusi: esiteks need, mis on vajalikud ülenduseks, ja need, mida sooritatakse meie lohutuseks ja juhenduseks.

Ülenduseks vajalikud talitused

President Wilford Woodruff ütles: „Selestilise hiilguse võib saada ainult läbi Jumala koja talituste“ (“Journal of Discourses”, 19:361; vaata ka ÕL 84:20–22). Talitused, mis on meile vajalikud, et me võiksime pöörduda tagasi Taevase Isa juurde, on ristimine, konfirmeerimine, sakrament, Melkisedeki preesterlusse asetamine (vendadele), templi endaument ja templi abielu.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake informatsioonile tahvlil:

4-a, Ristimine on evangeeliumi esimene talitus

Ülenduseks vajalikud talitused

1. Ristimine
2. Konfirmeerimine
3. Sakrament
4. Melkisedeki preesterlusse asetamine (vendadele)
5. Templi endaument
6. Templi abielu

Ristimine

- Näita pilti 4-a, „Ristimine on evangeeliumi esimene talitus“.
- Lugege Johannese 3:3–5. Millist talitust mainitakse selles pühakirjakohas? (Ristimine veega ja Vaimuga ehk Püha Vaimuga)

Ristimine on esimene talitus, mida me peame saama, kui me tahame pöörduda tagasi elama meie Taevase Isaga. Et elada koos Temaga, peame me olema vaimselt puhtad ja väärilised. Läbi meeleparanduse ja ristimise antakse meile meie patud andeks ja me saame piisavalt puhtaks, et elada Issanda palge ees. (Vaata „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 29. õppetund, „Ristimine – jätkuv leping“.)

Ristitud saada on nagu alustada uut elu. Kui meid ristitakse, asetatakse meid vee alla. Pühakirjad võrdlevad seda meie vana mina matmisega ehk oma vana mina maha jätmisega (vaata Roomlastele 6:4, Moosia 18:14; ÕL 76:51).

Kui me tuleme veest välja, on meid patust puhtaks pestud. Kui meie mineviku patud on ära pestud, saame me suuremat vaimset jõudu, et muuta oma elu ja saada rohkem Taevase Isa sarnaseks.

- Paluge mõnedel klassi liikmetel jagada, kuidas on ristimine mõjutanud nende elu.

Konfirmeerimine

Peale seda, kui meid on ristitud, me saame konfirmeerimise talituse. Selle talituse ajal mehed, kes hoiavad Melkisedeki preesterlust, asetavad oma käed meie pea peale ja (1) konfirmeerivad meid Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmeks ja (2) annavad meile Püha Vaimu anni, mida kutsutakse ka „tulega ristimiseks“ (2 Nefi 31:13).

- Näidake pilti 4-b, „Püha Vaimu anni andmine on Melkisedeki preesterluse talitus“.

4-b, Püha Vaimu anni andmine on Melkisedeki preesterluse talitus

Joseph Smith ütles: „Ristimine veega, ilma et sellega kaasneks ristimine tule ja Püha Vaimuga, on kasutu; need on kindlalt ja lahutamatult ühendatud. Isik peab olema sündinud veest ja Vaimust, et saada Jumala kuningriiki“ (“Teachings of the Prophet Jospeh Smith”, valinud Jospeh Fielding Smith [1976], lk 360).

- Millised eeliseid on meile koos Püha Vaimu anniga antud?

Püha Vaimu and annab meile usu kaudu õiguse omada Püha Vaimu oma teejuhina. Püha Vaim aitab meil kuuletuda evangeeliumi seadustele, põhimõtetele ja talitustele. Ta tunnistab Isast ja Pojast (vaata 3 Nefi 28:11), näitab tulevaid asju (vaata Johannese 16:13), tuletab meile asju meelde (vaata Johannese 14:26) ja õpetab meile tõde kõigist asjadest (vaata Moroni 10:5). (Vaata „Preesterluse kohustused ja õnnistused“ A osa, 30. õppetund „Püha Vaimu and“.)

- Paluge mõnel klassi liikmel jagada seda, kuidas Püha Vaim on mõjutanud nende elu.

Sakrament

Sakramendi talitus tuletab meile meelde lubadused, mida me andsime, kui meid ristiti. Sakramendist osa saades me uuendame oma ristimislepingut. Kui me saame osa leivast ja veest, me mäletame meie Päästja elu ja Tema ohverdust. Me mäletame oma lubadust Teda järgida. Väärilselt võetuna on sakrament vaimse jõu allikas. See aitab meil arendada suuremat jõudu, et pidada kinni käskudest. Koos siira meeleparandusega aitab see meil end puhastada pattudest, mida me teeme peale ristimist.

- Kuidas me võime muuta sakramendi oma elus tähendusrikkamaks?

Melkisedeki preesterlusse asetamine

- Näidake pilti 4-c, „Et saada ülendatud, peavad mehed saama Melkisedeki preesterluse”.

Kiriku väärilistele täiskasvanud meesliikmetele peaks olema antud Melkisedeki preesterlus ja nad peaksid olema asetatud preesterluse ametisse. See preesterlus võimaldab mehel saada Jumala väe ja volituse. Selle väe ja volitusega võib ta saada õiguse sooritada päästvaid talitusi teiste inimeste heaks, nii elavate kui ka surnute jaoks.

Kuigi naised ei saa preesterlust, õnnistatakse neid selle kaudu mitmeti. Väärilise preesterluse hoidjate kaudu saavad naised ülenduseks vajalikud evangeeliumi talitused. Õnnistused, mis tulevad koju, kui mees hoiab oma preesterlust au sees, mõjutavad tema naist sama palju kui teda ennast. Kõige tähtsam viis, mil naine saab osa preesterluse õnnistustest, on ehk see, kui ta saab oma endaumendi ja sõlmib templiabielu.

4-c, Et saada ülendatud, peavad mehed saama Melkisedeki preesterluse

Templi endaument

- Näidake pilti 4-d, „Templitalitused on ülenduseks vajalikud“.

Endaument on püha talitus, mida sooritatakse ainult templis. President Brigham Young ütles: „Teie endaument on Issanda kojas saada kõik need talitused, mis on vajalikud teile, kui te olete sellest elust lahkunud, et võimaldada teil minna tagasi Isa palge ette, möödudes inglitest, kes seisavad valvuritena, olles võimeline andma neile võtmesõnad, tunnused ja -märgid, mis kuuluvad püha preesterluse juurde, ja saada oma igavese ülenduse“ (“Journal of Discourses”, 2:31).

Templi endaument õpetab meile mitmeid asju, mida me peame teadma ja tegema, et pöörduda tagasi meie Taevaisa juurde. Endaumendi ajal me lubame Issandale, et me kuuletume ohverduse ja kõlbelise puhtuse seadustele ning oleme valmis andma kõik, mis meil on, et aidata Teda Tema töös. Kuna need lubadused on nii pühad, saame me endaumendi ainult pärast seda, kui me oleme näidanud usinust Taevase Isa käskude pidamisel. Et meile neid lubadusi meelde tuletada, antakse meile kandmiseks püha riietus.

- Kuidas aitab selle talituse saamine meil tagasi pöörduda Taevase Isa juurde?

Tempiabielu

Tempiabielu talitus on samuti vajalik, et saada selliseks nagu meie Taevaisa. Templabielu teeb meile võimalikuks igavesed perekonnad. Kui me saame selle talituse väärilistena ja peame kinni lepingutest, mida me teeme, saavad meie perekonnad õnnistuse elada koos läbi igaviku. Lapsevanemad peaksid õpetama oma lastele austust templite vastu ja valmistama neid tempiabieludeks.

Meenutades seda, kuidas temast sai Kirikus uuesti aktiivne liige, selgitas üks vend tempiabielu tähtsust oma pere jaoks:

„Üks õppetunde [meie koguduse instituudi tunnis] oli tempiabielust ja asendustööst surnute eest. Ühel ööl, peagi peale seda, nägin ma unes oma onu, kes oli surnud 19 aastat tagasi, ja oma kasuisa, kes oli samuti surnud. Nad tundusid minult midagi tahtvat. Ma tundsin midagi mulle sosistavat, et ma pean minema templisse ja et tempiabielu on Jumala käsk.

Kui ma üles ärkasin, põlvitasin ma ja palusin, et Taevane Isa võimaldaks meil minna. Siis, soovides tugevdada oma otsustust, võtsin ma paberilehe ja panin kirja palve, mis ma just olin öelnud. „Taevane Isa,“ ma kirjutasin, „kui see on sinu tahe, siis ma palun, et sa laseks mul minna templisse koos mu abikaasa Ceci ja mu laste Diego ja Adrianaga.“ Ma äratasin üles oma naise ja rääkisin talle, mis ma olin teinud.

4-d, Templitalitused on ülenduseks vajalikud (Portland Oregon Temple)

Ta nuttis ja embas mind. Ta teadis, kui raske seda eesmärki on saavutada.

Kuna me elasime Ambatos Ecuadoris, oli lähim tempel üle riigipiiri Limas Peruus. Reis sinna tähendas palju paberite täitmist, 36 tunnist bussisõitu ja tõelist majanduslikku ohverdust. See oleks raske meie lastele, kes ei olnud kunagi reisinud, ja olid väga elavad. Kuid me saime kindlust oma otsusele, kui me saime oma patriarhaalsed õnnistused.

20. mail 1987 mu abikaasa, mu tütar, mu poeg ja mina nägime lõpuks templit. Ühe torni tipus oli ingel Moroni kuju vaatamas taeva poole. Millist rõõmu me tundsime, kui me koos abikaasaga saime oma endaumendid ja saime pitseeritud oma laste külge kogu igavikuks! Siis tegime me asendustalitused oma armsamate eest" (Vicente Muñoz Ulloa, "Our Return to Full Activity," Tambuli, september 1994, lk 22).

- Paluge klassi liikmel lugeda Õpetus ja Lepingud 131:1–4. Miks on oluline abielluda templis vastavalt sellele pühakirjakohale?
- Kuidas teadmine, et te abielu võib olla igavene, muudab teie abielu- ja teisi perekonna suhteid?

Talitused lohutuseks ja juhenduseks

Issand on andnud palju preesterluse talitusi, mida me võime saada või sooritada juhatuseks ja lohutuseks. Nende hulka kuuluvad lastele nime ja õnnistuse andmine, haigete võidmine ja õnnistamine, patriarhaalne õnnistus, isaõnnistus, õnnistused juhatuseks ja lohutuseks ja haudade pühitsemine.

- Asetage välja plakat järgmise nimekirjaga või viidake informatsioonile tahvlil:

Talitused lohutuseks ja juhatuseks

1. Lastele nime ja õnnistuse andmine
2. Haigete võidmine ja õnnistamine
3. Patriarhaalne õnnistus
4. Isaõnnistus
5. Õnnistused juhatuseks ja lohutuseks
6. Haudade pühitsemine

4-e, Väikelaste nimeandmine ja õnnistamine toimub tavaliselt tunnistuskoosolekul

Lastele nime ja õnnistuse andmine

- Näidake pilti 4-e, „Väikelaste nimeandmine ja õnnistamine toimub tavaliselt tunnistuskoosolekul".

Lastele antakse nimi ja õnnistus tavaliselt paastu- ja tunnistuskoosolekul. Selle talituse viib läbi keegi, kes hoiab Melkisedeki preesterlust, eelistatavalt on selleks isa (vaata ÕL 20:70).

Pärast oma pisipoja õnnistamist rääkis noor isa oma kogemusest tunnistuskoosolekul. Ta ütles: „Ma olen tänasel pärastlõunal väga liigutatud. Kui ma tõusin, et õnnistada Marki, ei olnud ma kindel, mida ma ütlen, kuigi mul olid mõned mõtted. Aga kui ma teda juba oma kätel hoidsin ja alustasin palvet, täitus mu pea mõtetega. Oma pojale õnnistuse andmise hetkel ei jäetud mind üksi: Issand inspireeris mind läbi Püha Vaimu väe, et ma saaksin teada, mida öelda" (Jay A. Parry, "Miracles Today?" *Ensign*, jaan 1978, lk 53).

- Kutsu mõned klassi liikmed, kes on seda talitust sooritanud, jagama oma tundeid sellest.

Haigete võidmine ja õnnistamine

- Näidake pilti 4-f, „Ustavatel vanematel on võim anda haigele tervise õnnistus".

Täpselt nagu Jeesus õnnistas haigeid, on ustavatel Melkisedeki preesterluse hoidjatel võim õnnistada ja terveks teha haigeid. Vennad, kes võiavad ja õnnistavad haigeid, peaksid püüdma teada ja väljendada õnnistuses Issanda tahet (vaata ÕL 42:43–48).

- Kutsuge mõned klassi liikmed jagama lühidalt oma kogemusi seoses haigete võidmise ja õnnistamisega.

Patriarhaalsed õnnistused

Patriarhaalsed õnnistused on inspireeritud õnnistused, mis antakse väärilistele Kiriku liikmetele ametisse asetatud patriarhide poolt. Need õnnistused annavad saajale juhatust ja nõu Issandalt. Need ilmutavad ka tema põlvnemise Iisraeli kuninglikus kojas. Kirik lindistab ja säilitab patriarhaalsed õnnistused, mis on antud ametisse asetatud patriarhide poolt. Need õnnistused on isiklikud ja pühad ning ei tohiks olla avalikustatud.

Isa õnnistused

Isa, kes hoiab Melkisedeki preesterlust, võib anda isaõnnistusi oma lastele. Need õnnistused võivad olla eriti abiks, kui laps läheb kooli, misjonile, abiellub, läheb sõjaväkke või on vastakuti mõne erilise probleemiga. Perekond võib isaõnnistuse lindistada perekonna ülestähenduste jaoks, aga seda ei säilitata Kiriku ülestähenduste hulgas.

Õnnistused juhatuseks ja lohutuseks

Juhenduse ja lohutuse õnnistusi võib anda abikaasa, piiskop, koguduse juhataja, koduõpetaja või mõni muu Melkisedeki preesterluse hoidja. Need õnnistused on sarnased isaõnnistustele. Need aitavad isikut valmistuda erilisteks aegadeks või ületada probleeme, mis nõuavad erilist abi meie Taevaselt Isalt.

- Kutsuge mõned klassi liikmed jagama lühidalt oma kogemusi isaõnnistuste ning muude juhendavate ja lohutavate õnnistuste andmisel.

Haudade pühitsemine

Haudade pühitsemist sooritatakse Melkisedeki preesterluse hoidja poolt. Pühitsuspalve pühitseb tavaliselt matmispaiga lahkunu puhkekohaks, palub, et paika peetaks pühaks ja kaitstaks kuni ülestõusmiseni (kui kohane), sisaldab endas lohutussõnu lahkunu perekonnale ja lisab muid mõtteid nagu Vaim juhatab.

Kokkuvõte

Taevane Isa on andnud preesterluse talitused, et meid õnnistada. Nende õnnistustega kaasneb suur vaimne jõud, mis aitab meil saada rohkem Taevase Isa sarnaseks ja valmistuda Tema juurde tagasi pöördumiseks.

Et olla Jumala poolt tunnustatud, peavad need talitused olema sooritatud õige preesterluse volitusega. President Lorenzo Snow ütles: „On vaid üks viis, mille kaudu ülendus ja hiilgus võivad olla garanteeritud. Me peame olema ristitud pattude andekssaamiseks ja saama Püha Vaimu käte peale asetamise kaudu. Need ja teised talitused on absoluutselt vajalikud ülenduseks ja hiilguseks“ (“Millennial Star”, 27. juuni 1895, lk 405).

Me peame pidama meeles, et lubatud õnnistused, mis on seotud mistahes talitusega, realiseeritakse ainult õiglase elamise läbi.

Üleskutse

Tehke konkreetseid plaane, et saada kõik talitused, mis on vajalikud ülenduseks. Elage vääriliselt, et läbi viia preesterluse talitusi teistele. Kavandage igast oma pereliikmele sooritatud talitusest eriline, püha sündmus.

Täiendavad pühakirjakohad

- Jakoobuse 5:14–15 (vanematel on võim õnnistada haigeid)
- 3 Nefi 11:32–40 (ristimise ja Püha Vaimu anni hädavajalikkus)
- Mormon 9:24 (käte pealepanemine, et õnnistada haigeid)

4-f, Ustavatel vanematel on võim anda haigele tervise õnnistus

- Õpetus ja Lepingud 20:41 (Püha Vaimu anni saamine)
- Õpetus ja Lepingud 105:33 (et antaks endaument)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Valmistage õppetunnis soovitatud plakatid või kirjutage informatsioon tahvlile.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

Märkus: Ärge laskuge üksikasjadesse, kuidas talitusi sooritada. See informatsioon antakse 5. õppetunnis.

PREESTERLUSE TALITUSTE SOORITAMINE

5. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on õpetada meile, kuidas teha preesterluse talitusi.

Sissejuhatus

Issand on öelnud meile, et iga inimene peaks õppima selgeks oma kohustuse ja tegutsema usinalt ametis, millesse ta on määratud (vaata ÕL 107:99). Preesterluse hoidjad peaksid teadma, kuidas teha preesterluse talitusi ja olla väärilised, et nad võiksid teha talitusi Püha Vaimu juhatusel.

Meie ustavus ja kuulekus määravad kindlaks, kas me suudame õnnistada teiste elu läbi preesterluse talituste. Joseph Fielding Smith teatas: „Ma olen kindel. ., et me näeksime rohkem Jumala Vaimu ilmutust, näiteks haigete tervendamisel, kui me elaksime lihtsalt natukene lähemal nendele [Jumalasse uskumise] põhitõdedele, [täites oma kohustusi Kiriku liikmetena]“ (“Doctrines of Salvation”, kogunud Bruce R. McConkie, 3 köidet [1954–56], 2. kd lk 311–312).

Meie efektiivsust preesterluse hoidjatena võib suurendada ka palvega. Enne kui me teeme preesterluse talitusi, peaksime me otsima palves Issandat. Mõnes eriolukorras võib osutuda vajalikuks isegi paastumine. (Vaata „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 31. õppetund „Palve ja paastumine“.) Kui me pöördume Issandale poole palve ja paastumise vaimus ning elame Tema õpetuste järgi nii hästi kui me suudame, saame me oma preesterluse töös Vaimult juhatust.

Milliseid talitusi me võime teha?

- Milliseid talitusi me võime teha preesterluse ametites, mida me hoiame? (Kasutage järgnevat informatsiooni arutluse suunamisel.)

Diakonid

Diakonid osalevad sakramenditalituses, jagades leiba ja vett Kiriku liikmetele.

Õpetajad

Õpetajad osalevad sakramenditalituses, valmistades sakramenti ette. Nad võivad ka jagada sakramenti diakonite puudumisel.

Preestrid

Preestrid osalevad sakramenditalituses, õnnistades leiba ja vett. Nad võivad aidata sakramenti ette valmistada ja jagada, kui vaja. Kui preestrid on volitatud piiskopi või koguduse juhataja poolt, võivad nad viia läbi ristimise talitust, anda aaronlikku preesterlust ja asetada teisi aaronliku preesterluse ametitesse.

Melkisedeki preesterluse hoidjad

Melkisedeki preesterluse hoidjad võivad teha kõiki aaronliku preesterluse talitusi. Lisaks võivad nad anda lastele õnnistust ja nime, konfirmeerida Kiriku liikmeid ja anda Püha Vaimu andi, pühitseda õli, võida ja õnnistada haigeid, pühitseda haudasid, anda isa õnnistusi oma lastele, anda juhatuse ja lohutuse õnnistusi ning anda Melkisedeki preesterlust, kui vaikonna või misjoni juhataja on seda volitanud. Vanemad võivad asetada teisi vanema ametisse ja ülempreestrid võivad asetada teisi ülempreestri või vanema ametisse.

- Täielikuma informatsiooni saamiseks preesterluse poolt tehtavate talituste kohta vaadake „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, õppetunnid 5, 6, 7 ja 9.

Kuidas talitusi teha?

Vennad, kes viivad läbi preesterluse talitusi, peaksid end ette valmistama, et nad võiksid olla Püha Vaimu poolt juhatatud. Nad peaksid tegema iga talituse väärikalt, veendudes, et see vastab järgmistele nõuetele:

1. Kõik talitused peavad olema tehtud Jeesuse Kristuse nimel. Preesterluse talituse läbiviija peaks mõistma, et ta tegutseb Päästja nimel.
2. Kõik talitused peavad olema tehtud preesterluse volitusega. Talitused peaksid läbi viima ja ringis seisma üksnes need vennad, kellel on vajalik preesterlus ja kes on väärilised.
3. Järgmisteks talitusteks on vaja eesistuva juhi volitust, kes hoiab vastavaid võtmeid (tavaliselt piiskop või vaikonna juhataja): lastele nime ja õnnistuse andmine, ristimine, konfirmeerimine, sakramendi õnnistamine, preesterluse andmine ja ametisse asetamine ning haudade pühitsemine. Õli pühitsemiseks, haigete õnnistamiseks ja isaõnnistuse andmiseks ei ole vaja eesistuva juhi volitust. Mees on volitatud neid talitusi tegema, kui tal on Melkisedeki preesterlus ja ta on väärilise.

4. Kõik talitused peavad olema tehtud vastavalt vajalikule korrale, nagu näiteks ettenähtud sõnade kasutamine või käte pealepanemine.

„Preesterluse juhid õpetavad vendadele, kuidas teha talitusi ja anda õnnistusi. Lisaks sellele aitavad juhid isadel olla valmis ja väärilised tegema talitusi ja andma õnnistusi nende pereliikmetele“ (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], lk 171).

- Järgnev informatsioon puudutab põhilisi evangeeliumi talitusi, mida viiakse läbi preesterluse poolt. Valige preesterluse juhtide juhatusel mõni järgnevatest talitustest, mida koos klassiga üle vaadata.

Lastele nime ja õnnistuse andmine

Eesistuva juhi juhatusel võivad osaleda lastele õnnistuse ja nime andmise talituses üksnes need vennad, kes hoiavad Melkisedeki preesterlust (vaata ÕL 20:70). Väärilisi isasid, kes hoiavad Melkisedeki preesterlust, tuleks julgustada õnnistama omaenda lapsi.

Imikut õnnistades kogunevad vennad ringi ja asetavad oma käed imiku alla. Vanemat last õnnistades asetavad vennad oma käed kergelt lapse pea peale. Isik, kes annab õnnistuse:

1. pöördub Taevase Isa poole;
2. märgib, et õnnistust sooritatakse Melkisedeki preesterluse volitusega;
3. annab lapsele nime;
4. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusele;
5. lõpetab Jeesus Kristuse nimel.

Ristimine

Ristimise talitust võib läbi viia eesistuva juhi juhatusel vaid vääriline preester või Melkisedeki preesterluse hoidja. Preesterluse hoidja:

1. seisab vees ristitava inimesega;
2. (mugavuse ja turvalisuse mõttes) hoiab inimese paremat rannet oma vasaku käega; inimene, keda ristitakse, hoiab preesterluse hoidja vasakust randmest kinni oma vasaku käega;
3. tõstab täisnurkselt üles oma parema käsivarre;
4. lausub inimese täisnime ja ütleb: „Olles volitatud Jeesuse Kristuse poolt, ristin ma sind Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel, aamen“ (vaata ÕL 20:73);

5. laseb inimesel hoida parema käega oma ninast (mugavuse mõttes); seejärel asetab preesterluse hoidja oma parema käe kõrgele inimese seljale ja laseb ta täielikult vee alla, kaasaarvatud tema riietus;
6. aitab inimese veest püsti.

Igal ristimisel peab olema tunnistajateks kaks preestrit või Melkisedeki preesterluse hoidjat, kes kindlustavad, et seda tehakse õigesti. Kui palvet ei öeldud täpselt või kui osa ristitava inimese kehast või riietusest ei olnud täielikult vee all, peab ristimist kordama.

Konfirmeerimine

Konfirmeerimise talituse saab inimene pärast seda, kui ta on saanud ristitud (vaata ÕL 20:41). Piiskopkonna või koguduse juhatuse juhatusel võib talitusel osaleda üks või enam Melkisedeki preesterluse hoidjat. Nad asetavad oma käed kergelt inimese pea peale. Siis inimene, kes talituse läbi viib:

1. lausub inimese täieliku nime;
2. lausub, et talitust tehakse Melkisedeki preesterluse volitusega;
3. konfirmeerib inimese Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmeks;
4. annab Püha Vaimu anni, öeldes: „Võta vastu Püha Vaim.“;
5. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusele;
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Sakrament

Sakrament on väga püha talitus ja seda viiakse läbi piiskopkonna või koguduse juhatuse juhendusel. Tavaliselt täidavad neid kohustusi aaronliku preesterluse hoidjad. Melkisedeki preesterluse hoidjad võivad õnnistada ja jagada sakramenti, kui ei ole piisavalt aaronliku preesterluse vendasid või kui piiskop või koguduse juhataja kutsub neid seda aeg-ajalt tegema.

Iga preesterluse hoidja, kes selles talituses osaleb, peab mõistma, et ta tegutseb Issanda nimel. Kõigi osalejate isiklik välimus ja suhtumine peaksid peegeldama selle talituse püha olemust. Preesterluse hoidjad peaksid pesema oma käed enne sakramendi ettevalmistamist, õnnistamist või jagamist.

Sakramenti võivad ette valmistada väärilised õpetajad, preestrid ja Melkisedeki preesterluse hoidjad. Enne koosoleku algust teevad sakramendi ettevalmistajad kindlaks, et puhtad leivakandikud murdmata leivaga, puhtad veekandikud koos puhta veega täidetud topsidega ja puhtad valged laudlinad on omal kohal.

Sakramenti võivad õnnistada väärilised preestrid ja Melkisedeki preesterluse hoidjad. Sakramenti võivad jagada väärilised diakonid, preestrid ja Melkisedeki preesterluse hoidjad.

Sakramendilaulu ajal murravad sakramenti õnnistavad preesterluse hoidjad leiva väikesteks tükkideks. Pärast laulu laskub leiva õnnistaja põlvili ja esitab sakramendileiva palve (vaata ÕL 20:77). Sakramendipalved on Issanda poolt ilmutatud. Piiskop või koguduse juhataja kontrollib, et need lausutakse selgelt, täpselt ja väärikalt. Kui piiskop või koguduse juhataja peab parandama viga, peab ta olema ettevaatlik, et mitte tekitada piinlikkust ega häirida talituse püha olemust.

Pärast palvet jagavad diakonid või teised preesterluse hoidjad leiva kogudusele austaval ja korralikul moel. Eesistuv juht saab sakramenti esimesena. Kui vennad on leiva jagamise lõpetanud, toovad nad kandikud sakramendi lauale tagasi. Need, kes sakramenditeenistust läbi viivad sakramendi laua juures, asetavad katte leivakandikutele ja võtavad selle veekandikutelt. Isik, kes õnnistab vett, põlvitab ja ütleb sakramendivee palve (vaata ÕL 20:79), asendades sõna *vein* sõnaga *vesi*. Pärast palvet jagavad diakonid või teised preesterluse hoidjad vee kogudusele. Kui nad on lõpetanud, toovad nad kandikud tagasi sakramendilauale, ootavad, kuni kandikud on kaetud linaga, ja pöörduvad siis austusega oma kohtadele.

Preesterluse andmine ja preesterluse ametisse asetamine

Aaronlikus preesterluses toimub ametisse asetamine piiskopi või koguduse juhataja poolt või tema juhendusel. Melkisedeki preesterluses asetatakse ametisse vaikonna või misjoni juhataja poolt või juhatusel.

Preesterluse ametisse asetamisel panevad üks või enam volitatud preesterluse hoidjat oma käed kergelt isiku pea peale. Preesterluse hoidja, kes talitust läbi viib:

1. lausub inimese täieliku nime;
2. lausub volituse, millega asetamist läbi viiakse (aaronlik või Melkisedeki preesterlus);
3. annab aaronliku või Melkisedeki preesterluse, välja arvatud juhul, kui see on juba antud;
4. asetab inimese aaronliku või Melkisedeki preesterluse ametisse ja annab selle ameti õigused, võimu ja volitused;
5. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusele;
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Õli pühitsemine

Üks või enam Melkisedeki preesterluse hoidjat peab oliiviõli enne pühitsema, kui seda kasutatakse haigete või vaevatute võidmiseks. Muud õli ei tohi kasutada. Õli pühitsemiseks preesterluse hoidja:

1. hoiab avatud oliiviõli nõud;
2. pöördub Taevase Isa poole;
3. lausub, et ta tegutseb Melkisedeki preesterluse volituga;
4. pühitseb õli (mitte õli nõu) haigete ning vaevatute võidmiseks;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

- Laske igal Melkisedeki preesterluse hoidjal pühitseda veidi õli enda ja teiste tunnis osalejate tarbeks, kellel võiks seda õli kodus vaja minna.

Haigete võidmine ja õnnistamine

Haigeid või vaevatuid võivad õnnistada ja võida üksnes Melkisedeki preesterluse hoidjad. Haigete võidmisel ja õnnistamisel on kaks osa: (1) õliga võidmine ja (2) võidmise kinnitamine.

Võidmine viiakse läbi ühe Melkisedeki preesterluse hoidja poolt. Ta:

1. asetab väikese tilga pühitsetud õli inimese pea peale;
2. asetab oma käed kergelt inimese pea peale ja lausub inimese täieliku nime;
3. lausub, et ta tegutseb Melkisedeki preesterluse volitusega;
4. lausub, et ta võiab pühitsetud õliga;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Tavaliselt panevad oma käed kergelt inimese pea peale kaks või enam Melkisedeki preesterluse hoidjat. See, kes kinnitab võidmise:

1. lausub inimese täieliku nime;
2. lausub, et ta tegutseb Melkisedeki preesterluse volitusega;
3. pitseerib võidmise;
4. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusele;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Kui inimene palub sama haiguse korral rohkem kui ühte õnnistust, ei pea preesterluse hoidja tavaliselt peale esimest õnnistust rohkem õliga võidma. Selle asemel annab ta õnnistuse käte peale panemise ja preesterluse volitusega.

Haudade pühitsemine

Melkisedeki preesterluse hoidja peaks pühitsema haua teenistust läbi viiva preesterluse ametniku volituse alusel. Haua pühitsemiseks ta:

1. pöördub Taevase Isa poole;
2. lausub, et ta tegutseb Melkisedeki preesterluse volitusega;
3. pühitseb ja pühendab matmiskoha puhkepaigaks kadunu kehale;
4. (kui sobilik) palvetab, et see koht võiks olla pühaks peetud ja kaitstud kuni ülestõusmiseni;
5. palub Issandal lohutada perekonda ja väljendab mõtteid vastavalt Vaimu juhatusele;
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Isa õnnistused ning lohutuse ja juhenduse õnnistused

Isad ja teised, kes hoiavad Melkisedeki preesterlust, võivad anda lohutuse ja juhenduse õnnistusi. Isad võivad anda oma lastele õnnistusi erilistel juhtumitel, näiteks kui lapsed astuvad sõjaväeteenistusse või lahkuvad kodunt, et minna kooli või misjonile. Pere võib üles tähendada isa õnnistuse pere ürikutes, kuid seda ei säilitata Kiriku ülestähendustes.

Et anda isa õnnistust või teisi lohutuse ja juhatuse õnnistusi, asetab üks või enam väärilist Melkisedeki preesterluse hoidjat oma käed kergelt isiku pea peale. Seejärel preesterluse hoidja, kes annab õnnistuse:

1. lausub inimese täieliku nime;
2. lausub, et õnnistust tehakse Melkisedeki preesterluse volitusega;
3. õnnistab inimest vastavalt Vaimu juhatusele;
4. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Kokkuvõte

Preesterluse hoidjatena peaksime me ennast ette valmistama aegadeks, mil meil on vaja teha talitusi. Preesterluse talituste tegemiseks valmisolemine tähendab, et me elame käskude järgi nii hästi kui suudame ja et me mõistame, kuidas talitusi teha. Selline ettevalmistus toob õnnistusi nii meile kui teistele.

Üleskutse

Uurige, kuidas teha talitusi. Seadke eesmärgiks õppida selgeks üks talitus igal nädalal.

Mõelge ühele eluvaldkonnale, kus te võiksite end parandada, olemaks väärilisemad preesterluse talitusi tegema. Otsustage parandada oma elu selles valdkonnas.

Täiendavad pühakirjakohad

- Matteuse 3:13–17 (Jeesuse ristimine)
- Markuse 6:13 (haigeid võitakse õliga)
- Markuse 16:17–18 (käte panemine haigetele)
- Jakoobuse 5:14–16 (Kiriku vanemad peaksid võidma haigeid)
- 3 Nefi 11:22–26 (ristimise viis)
- Moroni 2:2 (Püha Vaimu andmine käte peale panemisega)
- Õpetus ja Lepingud 42:11 (inimesi peavad asetama ametisse need, kes on volitatud)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege läbi „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 4. õppetund „Preesterluse kvoorum“ ja 31. õppetund „Palve ja paastumine“.
2. Varuge mõned väikesed pudelid puhta oliiviõliga – üks iga pere jaoks, kes on klassis esindatud. Nii saab iga kodu endale pudeli pühitsetud õliga, mida Melkisedeki preesterluse hoidjad saavad kasutada õnnistuste andmisel.
3. Planeerige õppetunni esimene osa kiirelt läbi võtta, et jääks rohkem aega talituste arutamiseks.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

KODUÕPETUS

6. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil mõista ja täita oma kohustusi koduõpetajatena.

Sissejuhatus

Õpetajate, preestrite või Melkisedeki preesterluse hoidjatena võidakse meid määrata koduõpetajateks. See ülesanne annab meile võimaluse areneda preesterluses, õpetades, külastades ja abistades Kiriku liikmeid ning kandes nende eest hoolt.

Vanem Boyd K. Packer ütles: „Ma olen kuulnud mehi ütlemas vastuseks küsimusele nende Kiriku ülesande kohta: „Ma olen ainult koduõpetaja.“ „Ta selgitas seejärel, et koduõpetus on üks kõige tähtsamaid preesterluse ülesandeid Kirikus. Koduõpetajad on karja kaitsjad. Nad on määratud sinna, kus teenimine on kõige olulisem. Nad on Issanda teenijad. (Conference Report, okt 1972, lk 104; või *Ensign*, jaan 1973, lk 90).

- Näidake pilti 6-a, „Koduõpetajad määrab nende kvoorumi juhataja“.

Melkisedeki preesterluse kvoorumi juhid annavad koduõpetuse ülesande kvoorumi liikmetele, pidades eelnevalt nõu piiskopi või koguduse juhatajaga. Piiskopkonna või koguduse juhatuse liige määrab koduõpetajateks aaronliku preesterluse õpetajaid ja preestreid. Preesterluse juhid määravad tavaliselt kaks venda koduõpetuse kaaslasteks, kusjuures aaronliku preesterluse vennad on nooremad kaaslased.

Koduõpetajad – Issanda teenijad

Järgmine lugu näitab koduõpetuse tähtsust:

Vend Earl Stowell ja tema kaaslane määrati koduõpetajatena külastama vähem aktiivseid perekondi. Vend Stowell jutustab: „Me jõudsime just selle ukse juurde. Olles ise lühike, kallutan ma tavaliselt pea taha, et kellelegi näkku vaadata. Aga sel korral pidin ma ukse avanedes oma pea langetama, sest ukseava ümbritses raamina väikest meest, kes ei olnud üle pooleteise meetri pikk.“

- Näidake pilti 6-b, „Väike Ben“.

6-a, Koduõpetajad määrab nende kvoorumi juhataja

„Ta oli kõhn [ja vana], aga tema sirge kehaehitus ja energilised liigutused andsid meile teada, et ta ei paistnud nii vana välja, kui ta tegelikult oli. Ta väikesed läbitungivad silmad olid kaugel lahus. Tema suu oli sirge lõhe madalal näos, ulatudes kõrvuni või nii see vähemalt näis. Ta nahk oli parknaha taoline.

Me ütlesime, et olime naabrid ja Kiriku liikmed ning olime tulnud, et tuttavaks saada. Ta näis tundvat end ebamugavalt, kuid ta kutsus meid väikesesse elutuppa, mis oli täis tuhatoose. Ta ütles, et ta on veoautojuht. Ma kujutasin ette väikest veoautot; see osutus aga suureks kalluriks. Ma olin hämmastunud.

„Autojuhid on tavaliselt üsna kogukad. Kuidas sa . . . “

Ta katkestas mind. „Mul on kõrvalistmel suur mutrivõti. Teised teavad seda. See muudab meid võrdseks.“

Kuude möödudes hakkasime me innuga ootama Beni külastamist. [Ühel õhtul, kui me teda külastasime, oli ta väsinud oma veoautoga töötamisest] ja nii jäime me ainult paariks minutiks. Kui lähenesime uksele, vaatas väike Ben üles ja küsis: „Millal te hakkate mulle rääkima, mida ma peaksin tegema – suitsetamise maha jätma, hakkama käima preesterluses ja kirikus ning kõike seda?“

„Ben,“ ütlesin ma talle, „me oleksime mõlemad õnnelikumad, kui sa teeksid neid asju, kuid see on sinu otsustada. Me vaid solvaksime sind, kui me üritaksime sulle öelda, mida teha, kui sa seda juba tead. Me käime sinu juures, kuna . . . kuna meie pere pole ilma sinuta täielik.“ Ta hoidis kramplikult mu käest kinni.

Hiljem sel nädalal küsis ta telefonitsi: „Mis kell on preesterluse koosolek?“ Ma ütlesin talle ja pakkusin välja, et lähen talle järgi lihtsalt seltsi mõttes.

„Ei, ma tunnen teed ja mitte keegi ei pea mind sõidutama kuhugi, kus ma peaksin olema.“

Ma leidsin ta kiriku ees seismas. „Võib-olla oleks parem, kui ma ei läheks sisse enne, kui ma olen suitsetamise maha jätnud,“ ütles ta. Ma ütlesin, et seda oleks kergem teha Issanda abiga. Ta ütles: „Ma hakkasin suitsetama kaheksa-aastaselt ja ma pole kindel, et suudan seda maha jätta.“ Ma ütlesin, et minu arvates ta suudab.

Teda hakati peagi tema selja taga Väikeseks Beniks kutsuma ja hoolimata peaaegu täielikust ametliku hariduse puudumisest, kasvust ja vanusest, sai ta varsti endale kindlaid sõpru ja oli täielikult kaasatud mistahes projekti, mille vanemate kvoorum ette võttis.

Ja siis ühel õhtul helises telefon. „Ma pean sinuga rääkima.“ Ta hääl kõlas nagu oleks ta hüsteeria äärel. „Nad tahavad, et minust saaks

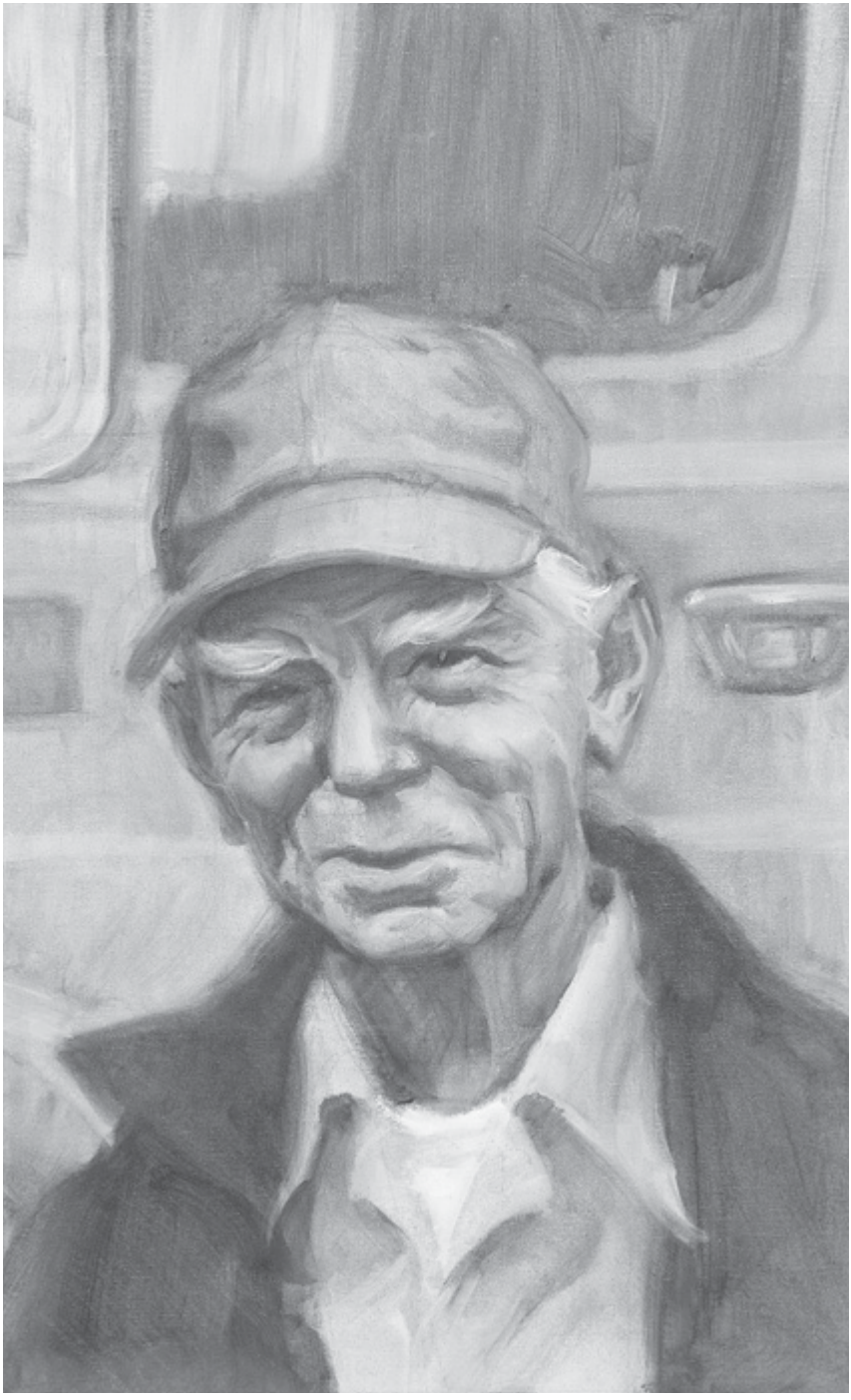

6-b, „Väike Ben“

[kodu]õpetaja. Ma ei saa seda teha. Ma suitsetan ega tea midagi. Kuidas ma saan õpetada inimestele seda, mida ma ei tea? Mida ma teen?“

Ka mina olin vapustatud. Väike Ben oli meile kallis ja me ei tahtnud, et ta jälle kaduma läheks. Ma hakkasin oma sisemuses nii tugevalt palvetama kui suutsin. Seejärel hingasin ma sügavalt sisse ja alustasin: „Ben, kas me püüdsime sulle kunagi öelda, mida teha?“

„Ei, te lihtsalt näitasite, et ma olin teile tähtis, panite mind tundma end tähtsana. Võib-olla seepärast hakkasingi ma ise kirikus käima.“

„Kui me sind kohtasime, leidsime me kellegi, kes vääris igat meie jõupingutust. Kas sa suudad külastada neid inimesi ja pidada meeles, kui tähtsad nad on? Kas sa saad neile lihtsalt öelda, et nad on sulle piisavalt tähtsad, et vahetevahel koos nendega istuda ja rääkida neile millestki, mida sa oled avastanud, mis on sulle nii hinnaline, et sa tahaksid seda nendega jagada?“

Järgnesid mõned vaikusehetked ja seejärel: „Loomulikult teen ma seda!“

Õhtuti sõitsin ma sageli mööda tänavat, kus elasid mõned Beni pered. Kõik nad olid täiesti ebaaktiivsed, kus üks abikaasadest ei olnud tavaliselt liige ja nad olid olnud mitmed aastad Kirikule võõrad. Ühel õhtul nägin ma Väikest Beni tassimas suurimat arbuusi, mida ma olin sel hooajal näinud. Ta sõrmed olid selle all risti ja iga samm oli jõupingutus. Ta oli poest kolme kvartali kaugusel. Kui ma temast mööda sõitsin, pöördus ta ühe maja poole.

Kui ma teda järgmine kord nägin, mainisin ma seda talle. Ta lasi pea norgu: „Teel koju möödusin ma poest. Ma hakkasin mõtlema nendele lastele. Nende isal pole tööd. Arbuuse pole tänavu eriti saada ja need on kallid. Ma teadsin, et lapsed polnud arbuusi saanud. Ja kindlustamaks, et iga laps saaks nii palju kui tahab, ostsin ma poest suurima arbuusi.“

Teine kord nägin ma teda kärmelt õhtukuumuses kõndimas, hoides käes suurt sünnipäevakaarti. Ta selgitas hiljem: „Ühel väikesel tüdrukul on ainult vennad. Nad saavad kogu tähelepanu endale. Nii ma siis mõtlesin, et kui ma viiksin kaardi talle ise selle asemel, et seda saata, annaks see talle teada, et ta on tähtis. Just nagu paar nädalat tagasi ühes teises kohas tõmbasid mõned lapsed ühel nukul käe otsast. Vaid üks väike tüdruk näis selle üle mures olevat. Ma viisin ta nuku koju, võtsin kummutist vana haagi ning tõmbasin välja vedru, mis kätt otsas hoidis. Ma parandasin ta ära päris hästi. See võttis kogu õhtu, aga see oli seda väärt, kui ma ta tagasi viisin. Kui ma nüüd sinna lähen, võtab ta oma nuku, istub minu ees põrandal ja toetab oma pea minu vastu.“ Mulle tundus, et ma märkasin ta häält värisemas.

Varsti pärast seda sain ma põneva telefonikõne. „Väike tüdruk, kelle koduõpetaja ma olen, saab ristitud!“ See oli tema koduõpetuse käegakatsutav tulemus. Ka mina olin põnevil.

6-c, Koduõpetajate ülesandeks on külastada perekondi

Eelneva viie aasta jooksul ei olnud neil perekondadel muud kontakti Kirikuga kui koduõpetajad ja juhuslik telefonikõne külastusõpetajalt. Aga järgneva kolme aasta jooksul helistas Väike Ben mulle kaheksa korda, rääkimaks alati põnevusega andmist vajavast õnnistusest, eelseisvast ristimisest või noore poisi järgnevast preesterluse kutsest. Ma küsisin, kuidas oli tal õnnestunud nende elu niimoodi puudutada. „Ma lihtsalt tegin, mida sa mulle ütlesid. Ma andsin neile teada, et ma ei ole neist parem ega tulnud ütlema, mida nad peaksid tegema. Ma olin seal, kuna hea Issand oli katnud vaimse laua oma perele ja kui nemad ei saanud sellest osa koos meiega, jäi laua äärde tühi koht, perekond polnud täielik“ (“Little Ben”, *Ensign*, märts 1977, lk 66–68).

- Miks olid Väikse Beni koduõpetajad edukad? Mida me võime õppida nendelt ja Väikselt Benilt, mis aitaks meid kui koduõpetajaid?

Koduõpetajate kohustused

- Näidake pilti 6-c, „Koduõpetajate ülesandeks on külastada perekondi“.

Issand ise andis koduõpetajatele kohustuseks külastada liikmete kodusid ning julgustada neid palvetama ja täitma oma perekondlikke kohuseid. Ta on kutsunud neid „vahimeesteks“, et kanda hoolt Tema laste eest ja vaadata nende järele (vaata Jeremija 31:6; Hesekiel 33:1–9).

President Harold B. Lee ütles, et koduõpetajad peaksid aru saama, et nende missioon on kanda liikmete eest hoolt, tugevdada neid ja aidata neil täita oma kohuseid. Ta palus preesterluse juhtidel panna rõhuasetus õppetunde õpetavatelt kodu*õpetajatelt* Kiriku üle valvavatele kodu*kaitsjatele*. Kui me saame sellest mõttest aru, teeme me koduõpetust, mis toob tulemusi. (Vaata *Regional representatives' seminar*, apr 1972, lk 8.)

- Mida tähendab Kiriku kaitsjaks olemine? Miks on tähtis, et perekonnad, kelle koduõpetajad me oleme, on teadlikud, et me neist hoolime, enne kui me püüame neid õpetada? (Viidake jutule Väikesest Benist.)

Koduõpetajatena oleme me inimestele, keda me teenime, piiskopi või koguduse juhataja esindajaks. Me anname aru oma koduõpetusest ja nende liikmete vajadustest, vesteldes regulaarselt preesterluse juhtidega. Kui liikmed jäävad tõsiselt haigeks või neil on muud probleemid, mis võivad vajada preesterluse juhtide tähelepanu, peaksime me teatama neile sellest koheselt.

Liikmete vajaduste rahuldamine

Koduõpetajatena peaksime me tegema palvemeelselt kindlaks nende liikmete isiklikud ja perekondlikud vajadused, keda me teenime. Seejärel peaksime me tegema plaane ja töötama selle nimel, et neid vajadusi rahuldada, pakkudes tuge ja julgestust. Üksnes abipakkumisest ei piisa.

Üks asi, mida kõik vajavad, on Vaimu lähedus ja mõju. President David O. McKay ütles: „Meie kui koduõpetajate ülesandeks on viia jumalikku vaimu igasse koju ja südamesse“ (tsiteerinud President Marion G. Romney, “The Responsibilities of Home Teachers”, *Ensign*, märts 1973, lk 15). Aitamaks perekondadel Vaimu saada, peaksime me innustama neid pidama pereõhtuid, pere- ja isiklikke palveid ning osalema aktiivselt Kirikus (vaata ÕL 20:51, 53–55).

Inimesed vajavad abi ka haiguse ajal. Issand on andnud meile nõu, et haige „kutsugu enese juurde koguduse vanemad“ (Jakoobuse 5:14; vaata ka salm 15). Koduõpetajatena peaksime me teadma, millal meile määratud perekondade liikmed on haiged ja peaksime olema väärilised ja valmis neid võidma ja õnnistama, kui nad seda paluvad.

Koduõpetajad peaksid abistama ka siis, kui inimesel või perekonnal on erilisi probleeme või kui keegi on heidutatud.

- Mida enamik peresid vajavad? (Kirjutage vastused tahvlile. Lisage sellele nimekirjale muud vajadused, kui neid õppetunnis hiljem mainitakse.)
- Kuidas Väike Ben rahuldas nende perekondade vajadusi, kellele ta oli koduõpetaja?

Järgnev lugu selgitab, kuidas hea koduõpetaja aitas ühte perekonda:

„Vend ja õde Robertson oli noor ja aktiivne abielupaar Kirikus, kes ei pidanud perepalved ja pereõhtud, „kuna me oleme vaid kahekesi“. Me olime esitanud neil teemadel õppetunde ja neid julgustanud, kuid asjatult.

Järgmise kahe nädala jooksul kohtusin ma oma kaaslasega mitu korda, et arutada meie perekondade võimalikke vajadusi. Me tegime täpselt kindlaks need asjad, mis tundusid vajavat meie erilist tähelepanu. Ja seejärel proovisime me oma järgmise külastuse ajal uut lähenemisviisi. Vend ja õde Robertsoni puhul ei olnud selleks „Mida saame me teha, et aidata?“, vaid pigem „Kas te tuleksite järgmisel neljapäeval minu koju ja peaksite koos meiega erilise pereõhtu?“ [Nad vastasid:] „Loomulikult, aitäh sulle!“

Pärast hiljutist sakramendikoosolekut tulid vend ja õde Robertson minu juurde ja jagasid oma siirast tunnistust, rääkides mulle, kuidas sellest ajast peale, mil nad hakkasid pidama perepalveid ja pereõhtuid, on õnn nende kodus kasvanud“ (Don B. Center, “The Day We Really Started Home Teaching”, *Ensign*, juuni 1977, lk 18–19).

Perekonnapea aitamine

- Näidake pilti 6-d, „Koduõpetajad peavad toetama perekonnapead perekonna juhatamisel“.

6-d, Koduõpetajad peavad toetama perekonnapead perekonna juhatamisel

Perekonnapeal ehk isal (väljaarvatud juhul, kui isa ei ole) lasub peamine kohustus perekonna juhatamisel ülenduse poole. Me oleme kõige efektiivsemad koduõpetajad, kui me aitame perekonnapeal seda saavutada.

Üks parimaid viise selleks, et saada teada, kuidas me võime aidata, on rääkida esmalt eraviisiliselt perekonnapeaga. Sel ajal võime me küsida perekonna vajaduste kohta ja mida me võiksime teha, et olla abiks nende vajaduste rahuldamisel.

Järgnev lugu näitab, kuidas kaks koduõpetajat tegutsesid perekonnapea kaudu:

„Samuel Bowen ei olnud Kiriku liige. Tema naine ja lapsed olid liikmed ja seepärast külastasid Bowenite perekonda mitmeid kordi abiorganisatsioonid ja koduõpetajad. Need külastused olid tavaliselt suunatud just kodus olevatele Kiriku liikmetele. Selle tulemusena lahkus vend Bowen viisakalt või ei ilmunudki külastusele.

Viimase kahe aasta jooksul määrati Bowenite perele uus koduõpetaja, vend Walker. Kui ta oli nendega kohtunud ja arutanud olukorda preesterluse juhatajaga, oli vend Walkeril tugevalt tunne, et ta peaks koondama oma tähelepanu vend Bowenile. Järgnevatel kuudel tegi ta seda hoolikalt ettekavatsetud viisil. Ta leppis näiteks külastuste aja kokku vend Boweniga. Ta arutas nende külastuste ajal, kuidas ta võiks olla abiks igale oma pereliikmele. Esmalt oli vend Bowen hämmastunud sellest lugupidamisest tema vastu, kuna see ei vastanud tavalisele kavandile, kuid ta hakkas peagi vend Walkerit hindama. Sinna koju tehti mitmeid südamlikke külastusi, kuid perele edastati harva otsene evangeelne sõnum.

Ühel õhtul rääkis vend Walker eraviisiliselt vend Boweniga tema elutoas. Ta küsis: „Sam, kuidas saab see nii olla, et su niivõrd imeline pere käib Kirikus ja nad on nii aktiivsed, aga sina pole kaalutlenud Kirikuga liitumist?“ Vastus jahmatas vend Walkerit: „Keegi pole vististi minult kunagi küsinud, kas ma olen huvitatud. Tegelikult olen ma lugenud palju teie Kiriku kirjandust ja usun nagu teiegi.“

Kuu hiljem ristiti Samuel Bowen Kiriku liikmeks ja tänaseks on tema perekond templis pitseeritud“ (*When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* [Melchizedek Priesthood manual 1974], lk 217–218).

- Paluge ülesande saanud koduõpetajal jagada oma tunnistust koduõpetusest. Seejärel paluge ühel ülesande saanud isal jagada oma tunnistust sellest, kuidas koduõpetus on õnnistanud tema perekonda.

Kokkuvõte

Koduõpetajatena on meile antud kohustus kanda hoolt Kiriku liikmete eest. Me peame külastama neid regulaarselt, õpetama neile evangee-

liumi ja innustama neid elama õiglaselt. Me peaksime hakkama armastama igat inimest, keda me teenime. Me peaksime töötama palvemeelselt ka koos iga perekonnapeaga, et teha kindlaks ja aidata rahuldada perede vajadusi.

Üleskutse

Tehke palvemeelselt kindlaks viisid, kuidas te saate olla paremad koduõpetajad, aidata oma kaaslasel olla parem koduõpetaja, töötada koos iga teile määratud perekonna peaga ja rahuldada iga pereliikme vajadusi.

Arutage oma perega, kuidas te saate aidata oma koduõpetajaid.

Täiendavad pühakirjakohad

- Johannese 21:15–17 (käsk õpetada teisi)
- 2 Timoteosele 2:2 (ustavad õpetagu teisi)
- 1 Peetruse 5:1–4 (vanemate kohustus ja võimalik au)
- Õpetus ja Lepingud 46:27 (koduõpetajatele antud taiplikkuse and)
- Õpetus ja Lepingu 84:106 (tugevad õpetagu nõrku)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Preestri kohustuseks on jutlustada, õpetada, selgitada, õhutada ja ristida ning läbi viia sakramenditalitust, ja külastada iga liikme kodu, ja õhutada neid palvetama häälega ja salajas ning osa võtma kõikidest perekonnakohustustest. Õpetaja kohustuseks on alati vaadata kiriku järele, ja olla koos liikmetega ning neid tugevdada; ja jälgida, et kirikus ei oleks süütegusid ega omavahelist kalki kohtlemist, poleks valetamist, keelepeksu ega tagarääkimist. Õpetajad peaksid ka vaatama, et kiriku liikmed saaksid sageli kokku ja et kõik liikmed täidaksid oma kohustusi. (Vaata ÕL 20:46–47, 53–55.) Kuidas võib Issanda selgitus preestrite ja õpetajate kohustustest aidata meil mõista koduõpetajate kohustusi?
2. Paluge ühel koduõpetajal valmistuda jagama selle tunni lõpus oma tunnistust koduõpetusest.
3. Paluge ühel isal valmistuda jagama selle tunni lõpus oma tunnistust sellest, milline mõju on koduõpetusel olnud tema perekonnale.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

ENESEGA TOIMETULEK

7. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil enesega toime tulla.

Sissejuhatus

9. veebruaril 1971 tabas California San Fernando orgu maavärin. Õde Ina Easton kirjeldas, milline olukord valitses peale maavärinat:

„Teisipäeva, 9. veebruari varahommikust, veidi pärast maavärinat, kuni hilise pärastlõunani reedel, 12. veebruaril oli meie kodus umbes 17 kuni 22 külalist, kelle eest hoolitseda. Ühe ööpäeva jooksul polnud meil elektrit ning nende siinoleku aja jooksul polnud meil kütmiseks ja söögitegemiseks gaasi ega piisavalt vett.

Nii paljude eest hoolitsemine piiratud ruumi ja võimalustega oli tõeliselt raske. Me saime aga antud tingimustes hästi hakkama, tänu meie imepärastele külalistele ning Kiriku toidu ja vee varumisplaanile. Kõik meie läheduses olevad poed olid maatasa. Teed olid purunenud. Me ei saanud minna toidupoodi. Me olime ülimalt tänulikud toidu ja vee eest, mida me olime varunud.

Me õppisime mitmeid asju. Nende hulgas olid head asjad, mida varuda, seep ja pesupulbrid, mis lahustuvad külmas vees; vanad käterätikud; tualett- ja majapidamispaber; hambaharjad ja hambapasta. Kuidas jääb lisariietusega – ühed vahetusriided iga pereliikme jaoks? Tingimata on vajalikud esmaabivahendid. Inimestel olid jalgades haavad ja kõikjal väiksemaid vigastusi. Mõned neist polnud tõsised, kuid muutusid sellisteks, kuna polnud piisavalt tagavarasid, et neid kinni siduda ja nende eest hoolitseda. Paljud lapsed nutsid, kuna neil oli kõht tühi ja ebamugav olla. Imikud olid eriti õnnetud. Beebitoit, pudelid, tekid, piimapulber ja ühekordsed mähkmed oleksid asja muutnud. Mõningad asjad, mida inimesed kiirustades unustasid, olid südametabletid ja suhkruhaiguse ravimid. Mõningatel puhkudel oli see tõeliselt traagiline.

Meile sai selgeks, et kaasaskantav gaasiahi on hinnaline asi. Selle põletusainet on turvaline ja kerge varuks hoida. Gaasilatern annab imepärast valgust, kui elekter on läinud.

Võiks öelda palju muud, kuid kõige tähtsam on see, et me jätaksime meelde, et Issand on käskinud meil varuda toitu, vett, riideid ja raha, sest ühel päeval on meil neid vaja. Minu tunnistus on, et meil oli tõesti neid vaja. Kuuletudes käskudele, mis olid meile antud meie juhatajate poolt, oli meil küllalt ja piisavalt, et jagada seda oma suurepäraste sõprade ja koguduse liikmetega, kes olid sunnitud oma kodust lahkuma" ("Relief Society Courses of Study 1977–78", lk 78–79).

Issanda plaan

Issanda plaan Kiriku liikmete toimetulekuks on lihtne. See tähendab, et me anname endast parima, kandmaks hoolt oma isiklike ja perekonna vajaduste eest, olles harjunud tööd tegema, olles kokkuhoidlikud, kogudes kodust tagavara asjadest, mis on vajalikud selleks, et peret vähemalt üks aasta ülal pidada, tehes plaane tulevaste vajaduste rahuldamiseks ning hoides füüsilist, vaimset, emotsionaalset ja sotsiaalset tervist. Enesega toimetulek saab alguse kodust, üksikisikust ja perekonnast.

- Kes on kohustatud hoolitsema meie ja meile kallite inimeste vajaduste eest?

Kui me ei suuda hoolitseda oma vajaduste eest, peaksime me otsima esmalt abi sugulastelt. Puuetega inimene võib vajada näiteks rohkem abi, kui oma perekond suudab anda. Sellisel juhul peaks paluma abi teistelt sugulastelt. Kui me ei suuda mingil juhul hoolitseda oma põhivajaduste eest ise ega oma sugulaste abiga, võime me otsida ajutist abi Kirikult.

Korralik ettevalmistus ei aita meil hoolitseda mitte üksnes meie endi eest, vaid aitab meil abistada rasketel aegadel ka teisi. Aidates teisi omakasupüüdmatult oma vara, aja ja annetega, kasvame me vaimselt.

- Mis te arvate, miks meie Taevane Isa tahab, et me kannaksime hoolt enda ja oma pere eest?
- Kuidas meid õnnistatakse, kui me aitame teisi hädasolijaid?

Oma pere ettevalmistamine

- Asetage välja „Toimetuleku tabel" (plakat 7-a) või viidake tahvlil olevale informatsioonile.

Kirikuliikmed peaksid tulema toime järgmises kuues põhivaldkonnas.

Kodune tagavara

Kus see on seaduslik ja võimalik, peaks igal inimesel ja perekonnal olema piisavalt toitu, et hoolitseda peamiste vajaduste eest vähemalt ühe aasta jooksul. See tähendab seda, et me peaksime kasvatama ja konserveerima toitu ning seejärel seda riknemise vältimiseks tarvi-

tama ja välja vahetama (vaata selle käsiraamatu 16. õppetundi, vestlemaks kodusest aiapidamisest). Me peaksime teadma ka seda, kuidas valmistada riideid ja varuma võimaluse korral kütust ja meditsiinitarbeid. Toidu konserveerimine, esemete valmistamine ja tagavarade varumine, aitab meil kanda rasketel aegadel hoolt iseenda, oma pere ja teiste eest. (Vaata „Preesterluse kohustused ja õnnistused", A osa, 22. õppetund.)

- Kuidas me saame suurendada enesega toimetulekut koduse toidukonserveerimise, esemete valmistamise ja tagavarade varumisega?

Füüsiline tervis

Meie füüsiline keha on püha ja on tähtis hoida seda puhta, tugeva ja tervena. Nagu on ilmutatud Tarkuse Sõnas, peaksime me toituma tervislikult ja mitte tarbima alkoholi, tubakat ega muid ohtlikke aineid (vaata ÕL 89). Haiguste vältimiseks peaksime me hoidma oma kodu ja aia puhtana ning laskma end vaktsineerida nii, nagu meie piirkonnas soovitatakse. Me peaksime tegema regulaarselt trenni, olema puhtad ja järgima teisi tervislikke tavasid. Kui meie keha on terve, suudame me hoolitseda paremini omaenda vajaduste eest ja teenida teisi.

- Kuidas me saame parandada oma füüsilist tervist?

Vaimne, emotsionaalne ja sotsiaalne jõud

Me peaksime tugevdama ennast ja oma perekonda vaimselt, emotsionaalselt ja sotsiaalselt. Seda tehes saame me paremini jagu probleemidest ja muredest. Vanem Boyd K. Packer ütles:

„Elu pidigi kujutama endast väljakutset. Mõningase rahutuse, masenduse, pettumuse ja isegi mõningase ebaõnnestumise kannatamine on normaalne.

Õpetage meie liikmetele, et kui neil on aegajalt üks vilets päev või isegi mitu tükki järjest, tuleb neil jääda kindlaks ja astuda neile vastu. Küll asjad saavad joonde.

Meie eluvõitlusel on suur eesmärk" (Conference Report, apr 1978, lk 140; või *Ensign*, mai 1978, lk 93).

Probleemide tekkides peaksime me üksteist armastama, toetama ja julgustama. Üksteist aidates saame me jõudu oma probleemide ületamiseks. Vanem Marvin J. Ashton rääkis loo perekonnast, kes sai sellist jõudu:

Noorim tütar sai sündides tõsise ajukahjustuse ja ei võinud kunagi normaalselt kasvada ega areneda. Ta suri 17-aastaselt, kuid perekond kasvas sel ajal tugevamaks. Vanem Ashton täheldas: „Armastava ema alaline hoolitsus, heasüdamliku isa kannatlikkus ja soojus ning kolme õilsa venna ja hoolitseva õe mõistmine muutsid ta perele tähtsaks.

Toimetuleku tabel

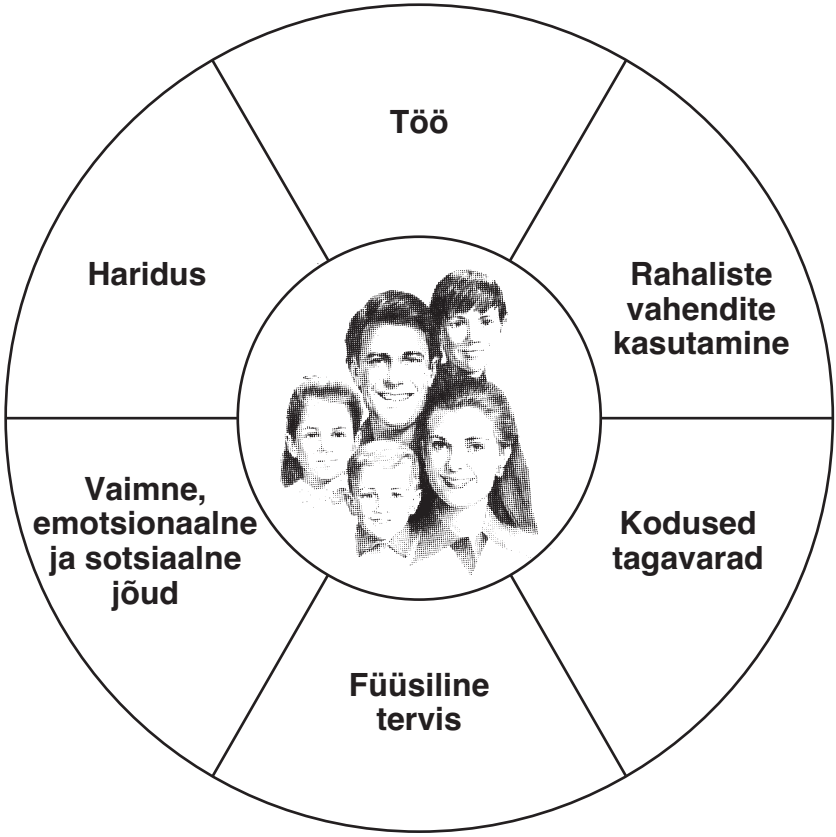

7-a, Toimetuleku kuus valdkonda

[Ta isa] ütles: „Mitte miski, mida raha eest saaks osta, ei oleks meid toonud kokku armastuses, kannatlikkuses ja alandlikkuses nii, nagu seda tegi lihtsalt tema eest hoolitsemine.“ Siin sai tragöödiast õnnistuste saamise võimalus“ (“Family Home Storage”, *1977 Devotional Speeches of the Year*, lk 69).

Nagu see lugu selgitab, võib heasüdamlik, armastav peresuhe olla suureks õnnistuseks iga pereliikme elus. Selline suhe peaks olema iga perekonna eesmärgiks. Vanem Marvin J. Ashton selgitas:

„Sageli tuleb suurim abi meie endi perekonna ridadest. Mõnikord on käed, mida kõige rohkem vajatakse, meile kõige lähemal. Jumal on määranud, et pereliikmed peavad aitama pereliikmeid.

Me peame võtma pereliikmetel käest kinni ja näitama, et meie armastus on tõeline ja pidev“ (Conference Report, 1973, lk 131; või *Ensign*, jaan 1974, lk 104).

- Mida me saame teha, et meie pere oleks üksteisele emotsionaalseks toeks, ja kuidas meie saaksime oma perele emotsionaalset tuge pakkuda?
- Miks on teiste aitamine, mõistmine ja armastamine tähtis meie rahu ja õnne jaoks? Kuidas saab see aidata meil tulevikuks valmistuda?

Haridus

Õpetuses ja Lepingutes ütleb Issand meile, et Jumala au on arukus ehk teiste sõnadega: valgus ja tõde, ning Ta käsib meil kasvatada oma lapsed üles valguses ja tões (vaata ÕL 93:36, 40). Igaüks meist peaks õppima lugema, kirjutama ja tegema põhilisi arvutustehteid ning õpetama neid oskusi seejärel oma lastele. Me peaksime uurima pühakirju regulaarselt, nagu ka muid häid raamatuid, ja lugema neid oma lastega. Me peaksime kasutama ära riiklikud ja muud haridusalased võimalused.

- Miks meie ja me pere peaks õppima lugema, kirjutama ja tegema põhilisi arvutustehteid? Miks haridus on tähtis?

Töö

Me peaksime hankima võimaluse korral sellise töö, mis võimaldaks meil hoolitseda piisavalt oma pere eest ja pakuks meile isiklikku rahuldust. Meie töö peaks olema ka kooskõlas Kiriku õpetustega ja võimaldama meil täita meie Kiriku kohustusi. Lisaks sellise töökoha saamisele, peaksime me andma nõu oma lastele ja teistele noortele õige elukutse valimisel.

Vanem Marvin J. Ashton andis nõu: „Muutke hariduse omandamine pidevaks protsessiks. Omandage nii palju ametlikku haridust kui võimalik, kaasa arvatud kutsekoolid. See on hästi investeeritud raha.

Käige õhtukoolis või kaugõppes, et end täiendada. Omandage mingi eriline oskus või vilumus, mis aitaks vältida pikaajalist töötust“ („Perekonna finantsasjade juhend”, *Liahoona*, apr 2000, lk 47).

- Arutage erinevaid võimalusi, kuidas aidata klassi liikmetel arendada tööoskusi. Nende võimaluste hulka võivad kuuluda kaugõppekursused ülikoolides, täienduskoolitused täiskasvanutele, praktika võimalused ning koolitus töökohal. Küsige piiskopilt või koguduse juhatajalt, kas teie koguduses on sotsiaalabispetsialist, kelle kohustuseks on tööhõive. Kui on, siis selgitage, et see inimene võib aidata klassi liikmeid töökoha leidmisel.

- Kuidas saavad noored mehed elukutseks valmistuda?

Rahaliste vahendite kasutamine

Selleks, et rahaga välja tulla, peaksime me õppima elama oma sissetuleku piires. See nõuab eelarve koostamist ja sellest kinnipidamist. Toimiv eelarve sisaldab endas praktilisi rahaliste eesmärkide seadmist, kümniste ja annetuste maksmist ning võla vältimist. Lisaks eelarvele hõlmab sissetuleku arukas kasutamine toidu ja muude oluliste asjade ostmist, kui need on kõige odavamad, ülejäägi vältimist ja võimaluse korral säästuarve avamist, et tulla toime hädaolukordades.

Üks perekond soovitas järgmist pere rahaliste vahenditega toimetulemiseks: „Üks asi, millest pole kunagi kasu, on suhtumine: „See on *minu* raha ja ma kulutan seda nii, nagu mulle meeldib.“ Pole oluline, kas raha toob sisse mees või naine, kogu raha peaks kuuluma võrdselt mõlemale. Ei mehel ega naisel pole õigust minna kulutama, „kuna see kuulub mulle“ (Orson Scott Card, “Family Finances”, *Ensign*, juuni 1978, lk 13).

- Kuidas toob raha arukas kasutamine koju rahu?

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda, kuivõrd häid ettevalmistusi on nemad ja nende pere teinud enesega toimetuleku kõigis kuues põhivaldkonnas.

Kiriku abivalmidus

Lisaks meie enda individuaalsete ja perekondlike vajaduste eest hoolitsemisele on Issand palunud meil aidata üksteist (vaata ÕL 52:40). Vahel võime me näidata ise üles initsiatiivi teiste aitamiseks. Mõnikord aga teevad Kiriku liikmed preesterluse juhtide juhatusel ühendatud vahendite abil ühiseid jõupingutusi.

Vanem Joseph B. Wirthlin selgitas:

„Kirik ei piirdu abiandmisel üksnes oma liikmetega, vaid järgib Prohvet Joseph Smithi manitsust, kui ta ütles: „Inimene, kes on täidetud Jumala armastusega, ei ole rahul mitte üksnes oma pere õnnistamisega,

vaid läheb üle kogu maailma, soovides põnevusega õnnistada kogu inimkonda.“ Ta õpetas liikmeid „toitma näljast, riietama alastiolijat, hoolitsema lese eest, kuivatama orvu pisarad, lohutama vaevatuid.“

Veidi rohkem kui kümne aastaga on Kirik saatnud üle 27. tuhande tonni riideid, üle 16. tuhande tonni toiduaineid ja üle 3. tuhande tonni meditsiini- ja õppevahendeid ning seadmeid miljonite Jumala laste kannatuste kergendamiseks 146. riigis mitmes maailmaosas. Me ei küsi: „Kas te olete Kiriku liikmed?“ Me küsime ainult: „Kas te kannatate?“ (Conference Report, apr 1999, lk 100; või *Ensign*, mai 1999, lk 77).

Järgnevad on näited õnnetustest, mille puhul vajati lisaks kohalikele jõupingutustele ka Kiriku abi:

„Ameerika Ühendriikide Lõuna-Dakota osariigi Rapid City laastava üleujutuse korral hakkasid selles piirkonnas olevad pühad koheselt aitama märatseva vee ohvreid. Kiriku kohaliku organisatsiooni kaudu muretseti riideid, magamisvarustust ja sooja toitu. Juurde pidi toodama vaid üks veoautokoorem selliseid asju nagu beebitoit, mähkmed ja tekid“ (Junior Wright Child, “Welfare Is the Church”, *Ensign*, sept 1973, lk 71).

Pärast 1972. aasta detsembri maavärinat Managuas Nicaraguas Kesk-Ameerikas „oli ainukene asi, mis pühadele Ameerika Ühendriikidest saadeti, kõhutüüfuse seerum. Kogu muu abi saadi kohapealt; programmi juhtisid Costa Rica pühad, kes kandsid hoolt abivahendite eest ja tegutsesid valitsuse ametnike kaudu“ (*Ensign*, sept 1973, lk 71).

Vanem Russell M. Nelson selgitas, et „sellised ühised pingutused oma hädasolevate ligimeste aitamise nimel ületavad kõik takistused, mida usund, rass või kultuur on püstitanud. Need heateod väljendavad viimse aja pühade armastuse käikulaskmist!“ (Conference Report, apr 1994, lk 91; või *Ensign*, mai 1994, lk 70)

Me peame valmistuma õnnetuste üleelamiseks nii Kiriku, üksikisikute kui ka perekondadena. Kui Kirik on meie piirkonnas täielikult organiseeritud, võime me teha koostööd toidu, riiete ja majapidamistarvete ettevalmistamiseks, mida kasutada hädaolukordades. Sel viisil saavad abist osa puudusekannatajad ja need, kelle pered on teinud abistamiseks kõik, mis nende võimuses. Kui me aitame üksteist igal võimalikul viisil, oleme me väärilised saama abi, kui me seda vajame.

Kokkuvõte

Tehes aktiivselt tööd enesega toimetuleku nimel, suureneb meie armastus meie pere ja teiste vastu ning kasvab meie tunnistus enesega toimetuleku vajalikkusest. Selle tunnistusega tahame me aidata teistel neid ennast aidata.

Issand ütles Õpetuses ja Lepingutes, et kõik asjad on Tema jaoks vaimsed ja Ta ei ole andnud meile kunagi seadust, mis oleks ilmalik (vaata ÕL 29:34). Endi ja teiste aitamine põhineb armastusel ja ligimesearmastusel. Päästja ütles: „Mida te iganes olete teinud ühele nende mu vähemate vendade seast, seda te olete minule teinud“ (Matteuse 25:40).

Üleskutse

Hinnake järgmisel pereõhtul oma toimetulekut. Tehke kindlaks kõik nõrgad kohad ja tehke plaane, kuidas saada paremaks. Olge koduõpetajatena teadlikud teie hoole all olevate perekondade vajadustest. Innustage neid tegema ettevalmistusi nende vajaduste rahuldamiseks.

Täiendavad pühakirjakohad

- 1 Timoteosele 5:8 (me peame kandma hoolt oma pere eest)
- 1 Johannese 3:17 (teiste aitamise tähtsus)
- Alma 34:28 (meie kohustus teisi aidata)
- Õpetus ja Lepingud 56:16–18 (manitsus rikastele ja vaestele)
- Õpetus ja Lepingud 68:30–32 (laisklejaid nuheldakse)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu “Gospel Principles” 27. peatükk “Work and Personal Responsibility” ja 37. peatükk “Family Responsibilities.”
2. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

MEIE TEMPLI- JA PEREKONNA AJALOOGA SEOTUD KOHUSTUSED

8. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil mõista meie templi ja perekonna ajalooga seotud kohustusi.

Talitused on päästmiseks vajalikud

Selleks, et pöörduda tagasi meie Taevase Isa juurde, peab igaüks meist saama päästmiseks vajalikud talitused. Vanem Boyd K. Packer ütles:

"Talitused ja lepingud on meie volikirjaks Tema juurde pääsemisel. Nende väärilise saamine on eluaegne töö; nende alleshoidmine seejärel on surelikkuse väljakutse.

Kui me oleme need saanud enda ja oma pere jaoks, oleme me kohustatud kandma hoolt, et need talitused saaksid asendustöö läbi ka meie surnud sugulased, tõepoolest, kogu inimkond" (Conference Report, apr 1987, lk 27; või *Ensign*, mai 1987, lk 24).

Omaenda templitalituste saamine ja pereliikmete aitamine nende talituste saamisel

Ristimine ja konfirmeerimine, evangeeliumi esimesed talitused on väravaks, mille kaudu me astume kitsale rajale, mis viib igavesse ellu (vaata 2 Nefi 31:17–18). Selleks, et jätkata sellel rajal pärast ristimist, peame me saama ka pühad templitalitused: endaumendi ja pitseerimise talitused. Me peame püsima ustavana lepingutele, mida me oleme teinud. Need talitused on meie ülenduseks esmatähtsad.

President Howard W. Hunter selgitas templitalituste tähtsust: „Kõik meie pingutused evangeeliumi kuulutamisel, pühade täiustamisel ja surnute lunastamisel viitavad pühale templile. See on sellepärast, et templitalitused on täiesti otsustava tähtsusega; me ei saa pöörduda tagasi Jumala juurde ilma nendeta. Ma innustan igaühte külastama templit väärilselt ja tegema tööd selle päeva nimel, mil te võite siseneda sellesse pühakotta, et saada oma talitused ja lepingud" (Conference Report, okt 1994, lk 118; või *Ensign*, nov 1994, lk 88).

Täiskasvanud liikmed, kes ei ole veel käinud templis, peaksid rääkima oma piiskopi või koguduse juhatajaga, et selgitada välja, kuidas valmistuda templi õnnistuste saamiseks. Me peaksime ka tekitama oma lastes ja teistes pereliikmetes soovi valmistuda ristimiseks ja templitalitusteks.

- Kuidas me saame õpetada oma lastele ja teistele pereliikmetele, kui tähtis on tempel? (Kirjutage vastused tahvlile. Nende hulka võivad kuuluda heaks eeskujuks olemine, käies templis regulaarselt või tehes aktiivselt tööd sinna mineku nimel, templisoovituse omamine, tänulikkuse väljendamine perepalves templi ja selle talituste eest ning 12-aastaste ja vanemate laste kaasa võtmine, et templis surnute eest ristimisi teha.)

Kehtiva templisoovituse omamine ja regulaarne templis käimine

- Asetage välja pilt 8-a, „Issanda koda".

President Gordon B. Hinckley ütles templite kohta: „Need ainulaadsed ja imelised ehitised ning nendes tehtavad talitused esindavad meie ülimat Jumala kummardamist. Need talitused saavad meie usuteaduse sügavaimaks väljenduseks. Ma õhutan meie inimesi kõikjal, nii nagu ma suudan neid veenda, elama templisoovituse väärilselt, saama selle ja hoidma seda kui väärtuslikku omandit ning pingutama rohkem Issanda kotta minemise ning sealse vaimu ja õnnistuste saamise nimel. Ma olen kindel, et iga mees ja naine, kes läheb templisse alandlikkuse ja usu vaimus, lahkub Issanda kojast parema mehe või naisena. Igaüks meist vajab jätkuvalt eluviisi paranemist. Vahetevahel on vaja jätta maha maailma kära ja müra ning astuda Jumala püha koja seinte vahele, et tunda Tema vaimu sealses pühas ja rahulikus õhkkonnas" (Conference Report, okt 1995, lk 72; või *Ensign,* nov 1995, lk 53).

Meil peaks olema templisoovitus isegi siis, kui meie olukord ei luba meil käia templis regulaarselt. President Howard W. Hunter ütles: „See teeks Issandale meelehead, kui iga täiskasvanud liige oleks väärriline – ja kannaks endaga – kehtivat templisoovitust. Asjad, mida me peame tegema ja ei tohi teha selleks, et olla templisoovituse väärilised, on just need asjad, mis tagavad meie õnne üksikisikute ja peredena" (Conference Report, okt 1994, lk 8; või *Ensign*, nov 1994, lk 8).

- Milliseid õnnistusi meile lubatakse, kui meil on templisoovitus ja me käime templis regulaarselt?

Selleks, et saada templisoovitust, peame me vestlema igal aastal eraviisiliselt oma preesterluse juhtidega. Meid võidakse ka kutsuda osalema erilistes ettevalmistustundides. (Selleks, et saada rohkem informatsiooni templisse minekuks valmistumise kohta, vaadake „Preesterluse kohustused ja õnnistused", A osa, 35. õppetund, „Igavene perekond".)

8-a, Issanda koda (Guatemala City tempel)

Talituste tegemine surnud esivanemate heaks

Issand soovib, et kõigil, kes on elanud maa peal kauem kui kaheksa aastat, oleks eriline võimalus saada ristitud ja endaument ning pitseerivad talitused. Ta saatis prohvet Eelija Joseph Smithi juurde taastama preesterluse võtmed surnute päästmiseks, millised võtmed võimaldavad elavatel sooritada talitusi nende eest, kes on surnud. Kiriku liikmetena on meie kohus kanda hoolt päästvate evangeeliumi talituste tegemise eest meie esivanematele, kes surid ilma nendeta.

- Miks on tähtis kanda hoolt oma surnud esivanemate talituste eest? (Vaata ÕL 128:15.) (Nad ei või saada täielikult päästetud ilma meieta ja meie ei või saada täielikult päästetud ilma nendeta.)

Kui me pöörame südame oma esivanemate poole, õpime neist rohkem ja teeme nende heaks preesterluse talitused, võime me jagada seda rõõmu, mida meie esivanemad tunnevad, kui neil on võimalik saada igavene elu. Veelgi enam, kui me teenime oma vendi ja õdesid, hakkame me paremini mõistma ja hindama Päästja lepituse tähendust meie elus. Prohvet Joseph Smith selgitas meie rolli templis ja perekonna ajaloo töös:

„Võtmed antakse üle, Eelija vaim tuleb ja pühad tulevad kui päästjad Siioni mäele.

Aga kuidas nad saavad Siioni mäel päästjateks? Ehitades oma templeid ja saades kõik talitused kõigi oma surnud esiisade eest ning lunastades neid, et nad võiksid tulla esile esimese ülestõusmise ajal ja olla ülendatud aujärgedele koos nendega; ja selles seisneb kett, mis seob isade südamed laste külge ja lapsed isade külge, mis viib täide Eelija missiooni“ (“Teachings of the Prophet Joseph Smith”, valinud Joseph Fielding Smith [1976], lk 330).

- Millised õnnistused võivad tuleneda sellest, kui tehakse talitusi surnud esivanemate heaks?

Oma esivanemate meelespidamine

Selleks et alustada oma perekonna ajaloo kohustuste täitmist, võib igaüks meist teha nimekirja oma surnud sugulastest, keda me tundsime või mäletame. Selleks ei ole vaja mingeid erilisi uurimisvahendeid või allikaid. See nimekiri võib aidata meil kindlaks teha sugulased, kes surid ilma päästvate templitalitusteta. Isegi siis, kui meie esivanemad olid varajased Kiriku liikmed või kui teised pereliikmed on töötanud perekonna ajaloo kallal, võime me sageli leida surnud sugulasi, kelle eest ei ole veel tehtud templitööd.

- Andke klassile kirjutusvahendid ja paber. Paluge klassi liikmetel teha nimekiri surnud sugulastest, keda nad mäletavad, ja paluge neil seejärel märgistada, kes neist surid ilma templitalitusteta.

8-b, Andmete ettevalmistamisel võivad olla abiks pereajaloo konsultandid

Kui me leiame sugulased, kelle eest ei ole veel tehtud templitööd, peaksime me tegema kindlaks, et seda tehakse. President Gordon B. Hinckley rõhutas templi tähtsust perekonna ajaloo töös: „Kogu meie tohutu perekonna ajaloo töö on suunatud templitööle. Sellel ei ole muud eesmärki. Templitalitused on kroonivaks õnnistuseks, mida Kirik võib pakkuda“ (Conference Report, apr 1998, lk 115–116; või *Ensign*, mai 1998, lk 88).

- Asetage välja pilt 8-b, „Andmete ettevalmistamisel võivad olla abiks pereajaloo konsultandid“.

Koguduse või vaikonna pereajaloo konsultandid võivad aidata meil valmistada ette andmed, mida tempel vajab enne talituste tegemist. Need juhtnöörid peaksid olema ka Kiriku pereajaloo väljaannetes, kohalikel preesterluse juhtidel ja templis.

- Arutage klassi liikmetega, kuidas nimesid templitööks ette valmistada ja mida selleks nõutakse. Tutvustage võimaluse korral pereajaloo konsultanti ja paluge temal sellest vestelda.

Lisaks templitalituste tegemisele nende esivanemate heaks, keda me mäletame, peaksime me ka mõtlema teiste esivanemate peale. Me võime vestelda oma vanemate, vanavanemate, tädide, onude, tädi- ja onulaste ning teiste sugulastega, kes võivad mäletada inimesi, keda meie ei pruugi teada. Me võime teha kindlaks, et templitööd tehakse ka nende esivanemate heaks.

Andmete talletamine

Kui me saame teada oma esivanematest, peaksime me ilmselt avastatud andmed kirja panema. Selle juures võivad olla meile abiks Kiriku perekonna ajaloo blanketid ja arvutiprogrammid. Tegelikult võite te kasutada ükskõik millist meetodit, mis aitab teil teada saadut mäletada. Suur abi on ka kuupäevade kirjapanemisest, millal talitused tehti, et teil oleks teada, mis on veel tegemata.

Mõned juhised

Kui me esitame nimed templitöö tegemiseks, peaksime me pidama meeles järgmisi juhiseid:

1. Meie esmaseks kohuseks on meie enda sugulased. Me ei peaks esitama nende nimesid, kes ei ole meie sugulased, kaasaarvatud nimed, mis on saadud mõnest isiklikust päritoluprojektist, mis ei ole Kiriku poolt ametlikult heaks kiidetud.
2. Isiku surmast, kelle nimi esitatakse, peab olema möödunud vähemalt üks aasta.

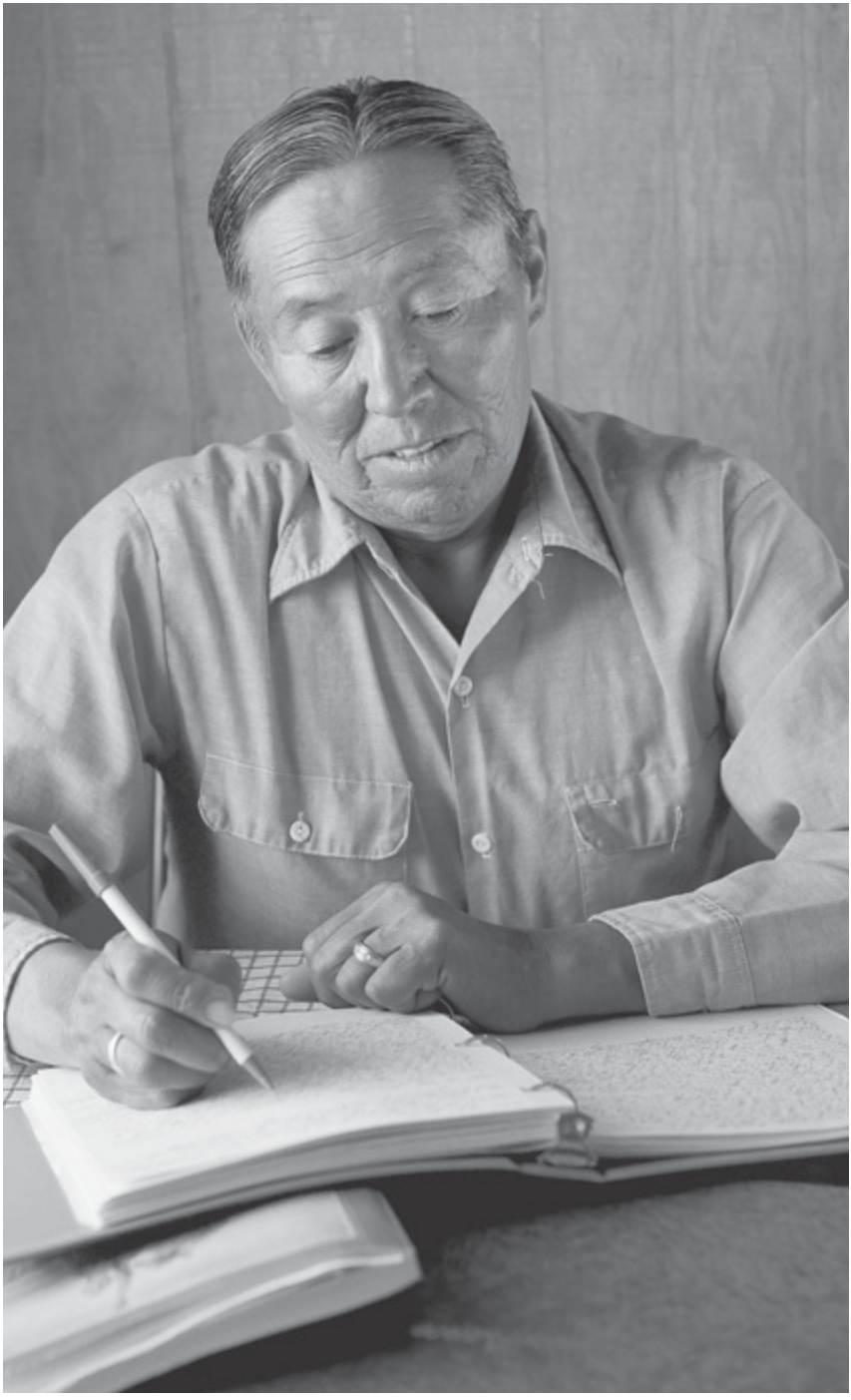

8-c, Isiklike ja perekondlike ajalugude kirjutamine on tähtis

3. Kui isik sündis viimase 95 aasta jooksul, tuleb enne nime esitamist paluda luba elavalt lähisugulaselt.
4. Lapsed, kes sündisid surnult, talitusi ei vaja. Kui on aga vähimgi võimalus, et laps elas pärast sündi, tuleks see laps pitseerida vanematega, kui ta juba ei sündinud lepingu all (see tähendab, et lapse vanemad oli templis pitseeritud enne lapse sündi).
5. Lapsed, kes surid enne kaheksa-aastaseks saamist ega sündinud lepingu all, tuleb ainult pitseerida oma vanematega. Muid talitusi nad ei vaja.

Muud viisid pereajaloo töö tegemiseks

- Asetage välja pilt 8-c, „Isiklike ja perekondlike ajalugude kirjutamine on tähtis“.

Muud tähtsad viisid pereajaloo töö tegemiseks on:

Andmete kogumine esivanemate kohta, kes elasid enne neid, keda meie oma perega mäletame, ja nende heaks templitöö tegemine.

Oma lastele nende esivanematest õpetamine ja nende innustamine nende endi perekonna ajalooga seotud kohustuste täitmisel.

Isikliku ja perekonna ajaloo kirjapanemine.

Tähtsate isiklike ja perekonna dokumentide ning ülestähenduste säilitamine.

Päeviku pidamine.

Osalemine Kiriku perekonna ajaloo programmides, nagu näiteks nimede saatmine Ancestral File'ile ja pere ülestähenduste uurimine.

- Kui teil on aega, asetage välja näitlik abivahend 8-d, „Sugupuu kaart“. Seejärel aidake klassi liikmetel täita nende pere kohta hetkel kasutatav perekonna ajaloo blankett (küsige see oma perekonna ajaloo konsultandilt või kohalikelt preesterluse juhtidelt).

Kokkuvõte

Selleks, et me saaksime minna tagasi oma Taevase Isa juurde, peame me saama evangeeliumi talitused. Selleks, et saada kõiki nende talitustega kaasnevaid õnnistused, peame me:

1. saama omaenda talitused ja aitama oma perekonnal saada nende omad;
2. omama kehtivat templisoovitust ning käima templis nii sageli kui võimalik. Meil peaks olema templisoovitus isegi siis, kui me ei ela sellises kohas, kus me saaksime templis käia;

Sugupuu kaart

Kaart nr _____

Nr 1 sellel kaardil on sama, mis _____ kaardil nr _____

Märgistage ruudud kui talitused on sooritatud.

- R Ristitud
- K Konfirmeeritud
- PV Pitseeritud vanematega
- PA Pitseeritud abikaasaga
- P Perekonna grupiregister on sellel paaril
- L Lastele on talitused sooritatud

1

R K PV PA P L

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Koht

Surnud

Koht

(Nr 1 abikaasa) R K PV PA

2

(Nr 1 isa) R K PV PA P L

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Koht

Surnud

Koht

3

(Nr 1 ema) R K PV PA

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

4

(Nr 2 isa) R K PV PA P L

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Koht

Surnud

Koht

5

(Nr 2 ema) R K PV PA

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

6

(Nr 3 isa) R K PV PA P L

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Koht

Surnud

Koht

7

(Nr 3 ema) R K PV PA

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

8

(Nr 4 isa) R K PV PA P L Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Surnud

Koht

9

(Nr 4 ema) R K PV PA Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

10

(Nr 5 isa) R K PV PA P L Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Surnud

Koht

11

(Nr 5 ema) R K PV PA Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

12

(Nr 6 isa) R K PV PA P L Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Abiellunud

Surnud

Koht

13

(Nr 6 ema) R K PV PA Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

14

(Nr 7 isa) R K PV PA P L Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Surnud

Koht

15

(Nr 7 ema) R K PV PA Jätkub kaardil nr _____

Sündinud/Ristitud

Koht

Surnud

Koht

Teie nimi ja aadress

Telefoninr. | Täitm. kuup.

Published by the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. All rights reserved.

(*Pedigree Chart* Estonian) 10/89 (10/89) Printed in Germany 31826 124

8-d, Sugupuu kaart

3. tegema kindlaks esivanemad, kes surid talitusi saamata, ja veenduma, et talitused saaksid nende heaks tehtud.

Kui me täidame ustavalt oma preesterluse kohustusi templi ja perekonna ajaloo osas, on Taevane Isa meile abiks oma Vaimu inspiratsiooni kaudu.

Üleskutse

Kui te ei ole veel saanud oma templitalitusi, leppige oma piiskopi või koguduse juhatajaga kokku vestluse osas, et saada teada, kuidas te võite ette valmistuda.

Õpetage oma perele ristimise ja templitalituste tähtsusest.

Tehke kindlaks vähemalt üks esivanem, kes suri ilma evangeeliumi päästvaid talitusi saamata ja laske tema talitused ära teha.

Valmistuge ette templisoovituse saamiseks, kui teil ei ole veel seda.

Täiendavaid pühakirjakohad

- Malakia 3:23–24 (isade ja laste südamete pööramine üksteise poole)
- 1 korintlastele 15:29 (surnute eest ristimine)
- 1 Peetruse 3:18–19, 4:6 (evangeeliumi kuulutatakse surnutele)
- Moroni 8:5–23 (väikelaste ristimine ei ole vajalik)
- Õpetus ja Lepingud 124:26–39 (Issandale ehitatakse koda, kus võib teha tööd surnute eest)
- Õpetus ja Lepingud 128 (juhised täpseks ülestähenduste pidamiseks ja surnute eest ristimiseks)
- Joseph Smith – Ajalugu 1:38–39 (Eelija missioon)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 40. peatükk "Temple Work and Family History".
2. Selleks, et saada rohkem informatsiooni isikliku ja perekonna ajaloo pidamise kohta, vaadake „Viimse aja pühast naine", B osa," 19. õppetund, „Perekonna ja isiklik ajalugu".
3. Muretsege iga klassi liikme jaoks paber ja pliiats.
4. Muretsege iga klassi liikme jaoks hetkel kasutatavad Kiriku pereajaloo blanketid, kuhu panna kirja templi ja suguvõsa andmed.

5. Kui teie koguduses, vaikonnas või misjonil on pereajaloo konsultant, küsige temalt, kuidas esitada nimesid templitööks. Tehke võimaluse korral korraldusi, et konsultant saaks osa tunnist ise esitada. Kui pereajaloo konsultanti ei ole, võite te uurida nimede esitamise kohta kohalikust perekonna ajaloo keskuses, kohalikelt preesterluse juhtidelt, perekonna ajaloo viimastest väljaannetest või lähimast templist.
6. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

EVANGEELIUMI JAGAMINE

9. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida meid jagama evangeeliumi tõhusamalt.

Sissejuhatus

Järgnevas loos räägib üks pöördunu, kuidas tema ja ta perekond tutvusid Kirikuga:

„Peagi pärast uude naabruskonda kolimist, tegin ma oma aias tööd, kui üks mu naabritest pakkus mulle ilmatu suure sületäie tomateid, mida ta oli just korjanud. Sellest sai alguse igavene sõprus.

Järgnevatel kuudel tõestasid [meie naabrid], et nad on parimad sõbrad, keda me olime eales kohanud. Nad ei kartnud olla liiga sõbralikud ja suhtusid meisse nagu oma perekonda. Meile meeldis kuum, kodusküpsetatud leib, mida saadeti meile peaaegu iga nädal; täielik õhtusöök, mis toodi meile ühel õhtul, kui ma olin liiga haige, et ise midagi teha; ilus etendus ühel suveõhtul Independence'is Missouri osariigis, ühes jäätisega teel koju.

Meid kutsuti alati Kiriku üritustele, kuid ei sunnitud kunagi minema. Kui me otsustasime minna, tuli meie naabrite armas, usaldusväärne tütar meile lapsi hoidma – ja mõnikord ei lasknud ta isegi endale selle eest tasuda.

Kui mul oli olnud kodus raske päev, kutsus mu sõber mind endaga Abiühingusse. Ma ihaldasin tavaliselt sel hetkel lihtsalt majast välja saada. Aga minnes leidsin ma palju rohkem, kui [puhkust] majapidamistöödest. Õdede soe vastuvõtt tegi minust regulaarse osaleja peaaegu aasta enne meie ristimist.

Me mõistsime mõne aja pärast oma südames, et me tahtsime täiuslikumat elu, nii nagu neil. Seejärel kutsuti meid pühapäeviti kirikusse ja me hakkasime käima iga nädal uurijate tunnis.

1976. aasta märtsis astusime me ristimisvette.

Mõne aja pärast kuulsime me sakramendikoosolekul erilist kõnet ühest inimesest, kes oli olnud liiga kõhklev evangeeliumi jagamise

suhtes, kartes näida liiga pealetükkivana, ja see perekond pidi ootama kümme aastat, enne kui tuli uus võimalus. Kümme aastat, mõtlesin ma. Kus me oleksime kümne aastaga, kui meil ei oleks praegu Kirikut? See liigutas mu südant ja ma suutsin vaevu oodata, et otsida pärast kirikut üles oma naabrid.

„Aitäh, et te jagasite evangeeliumi meiega!" oli kõik, mis ma suutsin öelda. Ma tahtsin öelda palju enamat, aga seda polnud tõepoolest tarvis. Ka nende silmi tulid pisarad, kui igaüks meist vahetas armastavaid sõnu ja kallistusi just nii, nagu me hakkame seda alati tegema läbi aja ja igaviku" (Doris E. Heydon, tsiteerinud Jay A. Parry, "Converts Tell . . . What Brought Me In", *Ensign*, veebr 1978, lk 43).

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda, kellega nad võiksid täna evangeeliumi jagada. Mida see perekond tegi, et valmistada oma naabreid ette evangeeliumi vastuvõtmiseks?

Evangeeliumi jagamine – meie kutse Issandalt

- Näidake pilti 9-a, „Iga liige peaks olema misjonär".

Issand on andnud meile oma prohvetite kaudu käsu, et iga Kiriku liige peab olema seotud misjonitööga. Mõned meist võivad mõelda, et misjonitöö on ainult põhimisjonäride jaoks. Tegelikult aga on meil kui ristitutel kõigil kohustus kutsuda teisi vastu võtma evangeeliumi õnnistusi.

Issand on käskinud igal vanemal, preestril, õpetajal ja ka liikmel alustada kogu jõust ja teha oma kätega tööd, et valmistada ette ja viia täide asju, mida Issand on käskinud.

Meie jutlus peaks olema leebe ja mahe hoiatav hääl, igalt inimeselt oma naabrile (vaata ÕL 38:40–41).

- Miks Taevane Isa tahab, et me jagame evangeeliumi? (Ta loodab, et me jagame evangeeliumi nendega, kes ei ole seda kuulnud, et kõik Tema lapsed võiksid tunda rõõmu selle õnnistustest.)

- Millistest evangeeliumi õnnistustest me tunneme rõõmu ja tahame, et need saaksid osaks ka teistele? (Üks õnnistus on teadmine, et me oleme armastava Taevase Isa lapsed, kellelt me saame paluda palve läbi abi ja juhatust. Evangeelium aitab meil olla õnnelikud selles elus ja elada vääriliselt, et olla koos meie Taevase Isaga järgmises elus. Evangeelium võimaldab meil ka olla igavesti koos oma perega.)

Mõned meie sõbrad ja sugulased ei pruugi saada kunagi evangeeliumi õnnistusi, kui meie ei hooli neist piisavalt ega ole tõhusad misjonärid. Nad ei pruugi kunagi paluda, et neile õpetataks evangeeliumi, kui me sellest neile ei räägi. On küll tõde, et oma usus heaks eeskujuks olemine kuulub misjonäriks olemise juurde, kuid lisaks sellele peaksime

9-a, Iga liige peaks olema misjonär

me otsima viise, kuidas rääkida inimestele oma tõekspidamistest. Issand on öelnud, et maa peal on veel paljusid kõikide usulahkude, pooldajaskondade ja sektide hulgas, kes on pimestatud inimeste osavast kavalusest, millega nad püüavad tüssata. Neid inimesi hoitakse tõest eemal ainult seepärast, et nad ei tea, kust seda leida (vaata ÕL 123:12).

Tõhus evangeeliumi jagamine

President Spencer W. Kimball andis meile veidi nõu, et aidata meil jagada evangeeliumi tõhusalt: „Isa, sina pead võtma juhtimise enda peale. Pere ühise tööga võib täide saata nii mõndagi suurepärast. Valige oma perekonnaga palvemeelselt üks või kaks perekonda, kellega sõbruneda. Otsustage, kellele oma sugulastest või sõpradest Kirikut tutvustada. Võib-olla planeerite te koos nendega pereõhtut või teete midagi muud üheskoos. Kui need perekonnad näitavad üles huvi, siis tehke oma koguduse misjonijuhataja kaudu korraldusi nende ja misjonäride kutsumiseks oma koju, et jagada taastamise sõnumit. Kui te järgite seda lihtsat menetlust, toote te Kirikusse hulga toredaid perekondi“ (“Sharing the Gospel through Priesthood Missionary Service” [filmilõik 1975]).

Enamus meist tahab jagada evangeeliumi teistega, kuna me armastame neid ja hoolime neist. Mõned meist aga ei tea, kuidas evangeeliumi jagada ja teised kardavad seda teha. Järgnev kava võib aidata meil jagada evangeeliumi tõhusamalt.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Kuidas jagada evangeeliumi tõhusalt

1. Valige palvemeelselt perekond või üksikisik.
2. Sõbrustage selle perekonna või isikuga.
3. Tutvustage sellele perele või isikule Kirikut.
4. Kutsuge seda peret või isikut kohtuma misjonäridega.

Valige palvemeelselt perekond või üksikisik

Valige kõigepealt palvemeelselt perekond või üksikisik, kellele tutvustada Kirikut. Järgmistes olukordades olevad inimesed on tavaliselt kõige vastuvõtlikumad:

1. Inimesed, kes kogevad oma elus märkimisväärset muutust (need, kes on naabruskonnas uued või kellele sünnib uus laps, kes on äsja abiellunud või kelle perekonnas on keegi hiljuti surnud).

9-b, Hea misjonär on hea sõber

2. Inimesed, kes on käinud hiljuti Kiriku koosolekul või üritusel, templi avatud uste päeval, külalistekeskuses, Kiriku ajaloolises paigas või mõnes muus Kiriku hoones; näinud viimse aja pühade televisioonisaadet või kuulanud Tabernaakli koori.
3. Inimesed, kes on Kiriku liikmete sõbrad.
4. Inimesed, kes on Kiriku liikmete sugulased (pered, kus kõik ei kuulu Kirikusse või hiljuti Kirikuga liitunute sugulased).
5. Inimesed, kes tunnevad Kiriku vastu huvi või uudishimu (need, kes küsivad Kiriku kohta küsimusi, räägivad Kiriku liikmetest positiivselt, väljendavad huvi Kiriku tõekspidamiste ja põhimõtete vastu või otsivad uut usundit).

President Gordon B. Hinckley ütles: „Evangeelium ei ole midagi, mille pärast peaks häbi tundma. See on midagi, mille üle uhke olla. „Ärgu olgu sul siis häbi meie Issanda tunnistusest," kirjutas Paulus Timoteosele (2 Ti. 1:8). Evangeeliumi on võimalik jagada kõikjal" ("Find the Lambs, Feed the Sheep", *Ensign*, mai 1999, lk 105–106).

Sõbrustage selle perekonna või isikuga

- Näidake pilti 9-b, „Hea misjonär on hea sõber".

Perepea peaks olema oma pereliikmetele eeskujuks nendega sõbrunemisel, kes ei ole liikmed.

- Kuidas me saame sõbrustada perede või üksikisikutega, kes ei ole liikmed? (Vastuste hulka võivad kuuluda: olla rõõmsameelne, olla hea kuulaja, jätta meelde nende nimed, teha neile heategusid, vestelda nendega nende huvidest, külastada nende kodu, kutsuda neid endale külla, käia nendega meelt lahutamas ja teha nendega muid asju, mis annavad neile teada, et me armastame neid.)

Järgmises loos selgitab üks mees, kuidas sõprus äratas temas huvi Kiriku vastu:

„Me saime töökaaslasega töö kaudu headeks tuttavateks. Ma hakkasin teda tõeliselt austama. Kui meist said lähedasemad sõbrad, rääkisime me oma perekondadest ja oma tegevustest, mis viisid Kirikuni. Ma võisin näha, et see oli Kirik, mis tegi tema ja ta pere, väga positiivses mõttes, enamikest inimestest erinevaks. Peagi hakkasime me rääkima mõnedest Kiriku õpetustest, aga ta ei surunud mulle kunagi peale ega pidanud mulle jutlust. Ühel päeval küsis ta minult lõunavaheajal, kas ma tahaksin teada rohkem. Meie perekond sai tema kodus misjonäri õpetused.

Ma kaldun tõepoolest arvama, et kui Brookside pere poleks näidanud meie pere vastu üles tõelist hoolt ja huvi, ei oleks me ainsa tõelise kiriku liikmed ning meil poleks valgust ja teadmisi meie Taevaisast ega

9-c, Evangeeliumi jagamine on kasulik kogemus

Tema plaanist meie jaoks“ (Keith Knoblich, tsiteerinud Jay A. Parry, *Ensign*, veebr 1978, lk 39).

Üks teine usulepöördunu ütles: „Enne kui me saame kedagi usule pöörata, peame me saama sõpradeks.“

Tutvustage sellele perele või isikule Kirikut

- Asetage välja pilt 9-c, „Evangeeliumi jagamine on kasulik kogemus“.
- Kuidas me saame tutvustada inimestele Kirikut?

Mõned viisid, kuidas me saame tutvustada inimestele Kirikut, on rääkida nendega evangeeliumist; anda neile Mormoni Raamat või Kiriku ajakiri; jagada oma tunnistust; võtta nad kaasa Kiriku koosolekutele, üritustele, küünlavalgusõhtutele ja avatud uste päevale; kutsuda neid pereõhtule ja naabruskonna pidudele; kutsuda neid osalema Kiriku teenimisprojektis ja kutsuda neid külastama perekonna ajaloo keskust. Me võime kutsuda inimesi ka ristimisteenistusele, vaadata koos nendega Kiriku videoid, külastada inimesi, kes on naabruskonnas uued, ning teha ühiskondlikku teenimistööd.

Üks tähtis viis, kuidas tutvustada inimestele Kirikut, on heaks eeskujuks olemine. Kui me seda teeme, hakkavad inimesed sageli huvi tundma, kuna meie elu on erinev.

Kõige tähtsam on aga näidata mitteliikmete vastu üles oma armastust ja hoolitsust, püüdes leida võimalusi evangeeliumi õpetamiseks. Evangeeliumi jagamise viis pole nii oluline kui meie ja nendevahelised tunded.

Kutsuge seda peret või isikut kohtuma misjonäridega

Kui me tunneme, et keegi on valmis kuulama misjonärivestlusi, peaksime me „esitama neile misjonärivestluste kuulamiseks vahetu, lihtsa ja selge kutse, kasutades selliseid sõnu nagu „kas te. . .?“ Sõprus muutub sageli pärast kutse esitamist veelgi positiivsemaks, isegi kui isik otsustab misjonäridega mitte kohtuda“ (“Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders” [1998], lk 251).

Kui me kutsume inimesi misjonäridega kohtuma, ei peaks me kartma, et nad solvuvad, ka ei peaks me kaotama julgust, kui nad ei vasta jaatavalt. Kutsudes neid evangeeliumist õppima, ei kahjusta me oma sõprust, ja Vaim aitab meil märgata, millal on aeg uuesti küsida.

President Gordon B. Hinckley teatas: „Suur on me töö, tohutu meie kohustus aidata leida neid, keda õpetada. Issand on andnud meile käsu õpetada igale loodule. Selleks on vaja iga liikme parimaid püüdlusi“ (*Ensign*, mai 1999, lk 107).

- Lugege Õpetus ja Lepingud 84:85. Kuidas käib see pühakirjakoht misjonitöö kohta?

Kõiges misjonitööd puudutavas peab meil olema usku Issandasse ja me peame otsima palvemeelselt Tema Vaimu. Seda tehes annab Vaim meile juhatust ja on meile abiks Issanda töö tegemisel (vaata ÕL 100:5–8).

Kokkuvõte

Issand on öelnud, et iga inimene, keda on hoiatatud, on kohustatud hoiatama oma naabrit (vaata ÕL 88:81). Kui me teeme, nagu Issand on õpetanud, kasutades selles õppetunnis toodud samme, aitame me paljudel inimestel leida tõde.

Üleskutse

Olge heaks sõbraks ja eeskujuks sõpradele ja pereliikmetele, kes ei ole Kiriku liikmed. Valige palvemeelselt perekond või üksikisik, kes ei ole Kiriku liikmed ja kellele tutvustada Kirikut. Sõbrustage selle pere või isikuga ning tutvustage neile Kirikut. Kutsuge neid kohtuma misjonäridega.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

OSADUS: PREESTERLUSE KOHUSTUS

10. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida meid tugevdama Kiriku liikmeid osaduse kaudu.

Sissejuhatus

- Lugege Õpetus ja Lepingud 18:10. Miks on iga isik Taevasele Isale tähtis?

Hoolimata sellest, kes me oleme, kus me elame, mis keelt me räägime või mis rassi me kuulume, on Taevase Isa töö ja au tuua meile surematus ja igavene elu (vaata Moosese 1:39). Et aidata Teda selles töös, on Issand taastanud preesterluse maa peal ja kohustanud meid armastama üksteist nagu Tema meid armastab. Meie kohuseks ja eriliseks võimaluseks on aidata oma vendadel ja õdedel saada õnnistusi, mis meie Taevane Isa on loonud neile, kes on ustavad.

Misjonitöö on tähtis, aga meie vendade ja õdede aitamine ei piirdu ristimisega. President Gordon B. Hinkcley ütles: „Misjonitööl puudub igasugune mõte, kui me ei hoia selle töö vilju. Need kaks on lahutamatud. Need usule pöördunud on hindamatud. Iga pöördunu on Jumala poeg või tütar. Iga pöördunu kujutab endast suurt ja tõsist vastutust. Meil on tõsine vajadus kanda hoolt nende eest, kes on hakanud kuuluma meie sekka“ (“Find the Lambs, Feed the Sheep”, *Ensign*, mai 1999, lk 108).

- Lugege Luuka 22:32. Kuidas me võime preesterluse hoidjatena teisi tugevdada?

Me oleme siin selleks, et aidata üksteisel areneda. Issanda lastena peame me üksteise eest hoolitsema. President Hinkcley ütles: „Ma olen veendunud, et me kaotame ainult üliväga vähesed nendest, kes tulevad Kirikusse, kui me nende eest paremini hoolitseme“ (*Ensign*, mai 1999, lk 109).

Osadus Kirikus

Osadus tähendab seda, et me julgustame üksteist ja aitame üksteisel nautida evangeeliumi täielikke õnnistusi. See on viisakuse ja lahkuse

ülesnäitamine, kogemuste jagamine ning teiste teenimine ja armastamine. Me oleme osaduses, olles head sõbrad ja naabrid.

Kui me jagame oma aega, andeid ja vara teistega, arendame me ühtsuse vaimu. Paulus kirjeldas seda ühtsust, kui ta ütles, et uued Kiriku liikmed ei pea enam olema võõrad, „vaid pühade kaaskodanikud“ (Efeslastele 2:19).

Kuigi me peaksime olema sõbralikud ja lahked ning püüdma näidata oma armastust kõikide inimeste vastu, on abiandmine ja osadus uute ja vähem aktiivsete liikmetega preesterluse põhiline kohustus. Kirik aitab meil seda teha mitmel viisil. Tal on sellised programmid nagu koduõpetus, mis julgustab meid teenima meie vendi ja õdesid. Tal on koosolekud, kus me saame üksteisega lävida. Ja tal on juhiseid, kuidas väljendada viisakalt oma armastust ja hoolt.

Me peaksime tundma huvi ka nende meie seas olevate perede vastu, kelle isa, ema, poeg või tütar ei ole liige. Need pered vajavad meid. Kui me sõbrustame nendega ja jagame oma arusaamu ja armastust, võime me aidata nendel perekondadel, kus kõik ei ole Kiriku liikmed, saada ühendatud evangeeliumis.

- Kirjutage tahvlile nimekiri nendest, kes vajavad meie osadust.

Osaduses olemise viisid

See, kuidas me inimesega osaduses oleme, oleneb olukorrast ja meie suhtest temaga. Üks perekond selgitas, kuidas nad olid Kirikus ühe võõraga osaduses: „Võõras meie kõrval tundis end ebamugavalt. Ta vaatas otse ette ja vaevalt hingas. Ta isegi ei naeratanud meie kahe väikese lapse peale, kes alati meile sõpru leidsid. Pärast kirikut palus mu abikaasa seda tõsist semu meie juurde koju magustoitu sööma. Naeratus ilmus ta kurvale näole. „Mind ristiti alles eelmisel nädalal ja seejärel kolisin ma teie kogudusse,“ selgitas ta. Sestsaadik hüppas ta meie juurest läbi mitu korda nädala jooksul, põnevil oma [kasvavast teadmisest evangeeliumi kohta], innukas arutama pühakirju, elevil oma isiklike asjade üle. Meie osaks sai suur rõõm näha oma venda kasvamas. Ta polnud enam võõras“ (Susan Spencer Zmolek, “The Strangers within Our Gates”, *Ensign*, märts 1976, lk 49).

Ka koduõpetus annab võimalusi osaduses olemiseks. Üks naine rääkis, kuidas tema koduõpetajad kaasasid teda ja ta poega oma tegevustesse: „Ma tahtsin alustada algusest peale pärast valulikku lahutust ning seega võtsin ma oma väikese poja ja kolisin lõunasse, et lõpetada kolledž. Arvates, et kliima on soe, jätsime me oma kampsunid ja tekid lattu. Oi kui külm meil oli sel talvel oma tuuletõmbusega suvemajakeses, kuid me olime liiga arad, et gaasisoendajaid tööle panna või tekke laenata. Ma ei tundnud kedagi. Mulle tundus, et ma ei kuulu nende inimeste hulka kirikus, kuna olin lahutatud, ning ma ei tahtnud kohe

kindlasti, et keegi peaks mind koormaks. Ma olin nii õnnelik, kui koduõpetajad tulid! Nad tõesti tahtsid, et me tunneksime end teretulnutena ja nad käisid regulaarselt, hoolimata sellest, et meil polnud telefoni ja me polnud alati kodus. Sageli kaasasid nad meid oma perekondade tegevustesse. Lõpuks ei häbenenud ma neilt tekke laenuks paluda" (tsiteerinud Susan Spencer Zmolek, *Ensign*, märts 1976, lk 47–48).

- Kirjutage tahvlile erinevad viisid, kuidas olla osaduses, mida kirjeldati ülalmainitud kogemustes.

Kui me tunneme teineteise vastu tõelist armastust, küündib meie osadus pühapäevastest koosolekutest kaugemale, muu aja ja tegevusteni kogu nädala vältel. Sellised tegevused hõlmavad teiste kutsumist meie kodudesse, seltskondlikele, ühiskonna ning Kiriku üritustele. Osadus on märk tõelisest pühast, kellele Jeesus viitas, kui Ta ütles: „Ma olin võõras, ja te võtsite mind vastu" (vaata Matteuse 25:34–36).

Järgnev lugu näitab, kuidas kaks venda näitasid üles tõelist osadust:

Üks noormees oli üksik ja õnnetu. Ta käis kirikus ebaregulaarselt ja Kiriku ülesannete täitmine osutus talle raskeks. Kaks meest, mõlemad lesed, kutsusid noormehe koos nendega pereõhtutele.

Ja peagi sai esmaspäeva õhtust tema nädala kõige tähtsam hetk. Ta võttis seal osa paljudest evangeelsetest vestlustest ning temas tekkis soov usinamini palvetada. Ja juba varsti muutus tema tunnistus passiivsest teadmisest põlevaks tõe tunnistajaks.

Need kaks venda võtsid ta omaks ja olid tema sõbraks nii hästi kui oskasid. Nad istusid ta kõrval Kiriku koosolekutel, kutsusid teda oma koju õhtusöögile ja aitasid tal kodu korrastada.

Ja üsna pea oli ta abiks teistele ning muutus oma Kiriku ülesannetes vastutustundlikuks. Ühel päeval, kui ta vestles ühe tuttavaga oma elu rõõmudest, küsis viimane: „Mis sa arvad, millest see tuleneb?"

„Kõige tähtsam osa selles oli kahe sõbra heasüdamlikkusel," ütles ta. „Ma olen hakanud usaldama nende armastust ja see on pannud mind tundma end turvaliselt. See on aidanud mul teha asju, mida ma ei pidanud isegi võimalikuks" (kohandatud väljaandest *Relief Society Courses of Study, 1977–78*, lk 130).

- Lisage tahvlil olevale nimekirjale viisid, kuidas need kaks venda olid osaduses üksiku liikmega.

Üks vend rääkis osadusest järgneva loo:

„Susan Munson oli Kirikus aktiivne liige, kes oli kannatlikult oodanud, et tema mitteliikmest abikaasa näitaks üles mõningastki

TEGEVUSED, MILLE KAUDU VÕIKSIME OLLA OSADUSES

Tegevused teie kodus

Korraldage õhtusöök.

Korraldage meelelahutuslik üritus.

Vaadake head televisioonisaadet.

Näidake perekonna slaide või pilte.

Korraldage piknik.

Pidage üks eraviisiline pidu.

Töötage ühiselt mõne projekti kallal.

Tegevused nende kodus

Viige neile külakosti.

Planeerige koos pidu.

Aidake neil kolida, aias töötada või midagi parandada.

Külastage neid.

Hoidke nende lapsi.

Tegevused väljaspool kodu

Minge vaatame mõnda erilist filmi või programmi.

Võtke nad peale, sõites mõnele kooliüritusele (pakkuge peale seda enda juures suupoolist).

Minge piknikule.

Võtke osa laste ühisest tegevusest, nagu näiteks pallimäng.

10-a, Tegevused, mille kaudu võiksime olla osaduses

huvi Kiriku vastu. Viimane oli alati öelnud: „Kirik on hea sinu ja laste jaoks, kallis, kuid mina pole lihtsalt huvitunud.“

See on osaliselt õige. Aga Jack oli ka häbelik. Susan küsis [lõpuks] vend Caldwelli, koguduse misjoni juhataja käest, kas oleks midagi, mida saaks teha. Viimane lubas asja üles tõsta iganädalasel misjonäride koosolekul.

Rühm otsustas, et naabrite vaheline pidu oleks parim viis alustamiseks. Nad palusid kolmel selle piirkonna liikmetest perekonnal planeerida aiapidu Munsonite ja Noblesite jaoks, kes olid uurijad. Kõik kolm kaasati osadusse.

Jack, kes alguses oli tõrges tulema, oli grupi sundimatu ja loomuliku sõbralikkuse üle üllatunud ja rõõmus. Õhtu lõpuks toetas ta entusiastlikult mõtet pidada teinegi pidu – piknik kahe nädala pärast. Keegi ei öelnud midagi kirikusse mineku kohta, aga Allen Westover, kes oli peol Jacki maja värvimise projekti arutanud, ilmus välja laupäeval omaenda redeliga – ja tuli tagasi õhtuti peale tööd. Ka Steve Caldwell ja Glen Rivers aitasid mitmel korral.

Hiljem sellel kuul, kui vanemate kvoorumil oli üks projekt käsil, oli Jack innukas *neid* aitama. Sedamööda kui suvi edenes, veetis Jack üha rohkem aega koos Kiriku liikmetega. Oli jutuajamisi õngeritvadest ja poliitikast ja laste kasvatamisest, aiatööst, abielu raskuste lahendamisest ja tööpingetega toimetulekust. Jack nii rääkis kui ka kuulas. Erinevate perede seltskondlike õhtute juurde kuulusid pereõhtud ja vaimsed vestlused. Susani suureks rõõmuks ütles Jack talle ühel õhtul, et ta on valmis tegema järgmise sammu ja laskma misjonäridel end õpetada ning liituma Kirikuga.“

Ta lisas: „Ei ole midagi läbipaistvamat kui sõprustundeta „sõbrunemised“. Tunded peavad olema esmalt.“ Ta soovitas, et me oleksime head kuulajad, uuriks välja isikule meeldivad ja mittemeeldivad asjad, perekondlikud tegevused ja elukutse. Ta rõhutas seda, et need, kellega ollakse osaduses, peavad teadma, et me hoolime (Ernest Eberhard, “That Part-Member Family”, *Ensign*, juuli 1978, lk 38–39).

- Millised selles loos kasutatud osaduses olemise viisid võime me lisada tahvlil olevale nimekirjale?

- Asetage välja tabel 10-a, „Tegevused, mille kaudu võiksime olla osaduses“. Mainige tegevusi, mis on tabelil kirjas, aga millest ei ole veel räägitud. Paluge klassi liikmetel soovitada muid tegevusi seoses osaduses olemisega.

Kokkuvõte

Osadus on tähtis preesterluse kohustus. See aitab uutel pöördunutel ja teistel Kiriku liikmetel tunda end soovitute ja vajalikena ning

motiveerib neid osalema Kirikus. Kui me võtame vastu kohustuse aidata teistel saada Kirikus aktiivseks, kogeme me rõõmu ja rahuldust. Issand lubab, et see rõõm on igavene.

- Lugege Õpetus ja Lepingud 18:15–16. Kuidas võib osadus tuua meile rõõmu?
- Paluge ülesande saanud klassi liikmel jagada oma tunnistust sellest, kuidas osadus teda aitas.

Üleskutse

Tehke kindlaks uus pöördunu ja olge temaga osaduses. Olge suuremas osaduses teile määratud koduõpetuse perekondadega. Valige üks vähem aktiivne perekond ja olge selle liikmetega osaduses nii, et nad saaksid Kirikus uuesti aktiivseks. Olge sõbralik kõigi Kiriku liikmetega – eriti nendega, kes on võõrad. Kui teie piirkonnas on perekond, kus osad liikmed ei kuulu Kirikusse, kaasake mitteliikmed Kiriku tegevustesse.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Paluge ühel klassi liikmel jagada tunnistust sellest, kuidas osadus teda aitas. Ta võib olla hiljutine pöördunu; liige, keda on toodud tagasi kiriku tegevusse või keegi, kes aitas kellelgi teisel uuesti aktiivseks saada.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

KODU JA PEREKONNA SUHTED

ISA KUI PATRIARH

11. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil paremini mõista isa rolli kodu patriarhina.

Sissejuhatus

- Näidake pilti 11-a, „Issand ootab, et isad juhiksid oma perekondi".

President Spencer W. Kimball ütles: „Issand seadis alguses oma lapsed isadeks, kes jätkavad sugu, kannavad hoolt, armastavad ja juhendavad, ning emadeks, kes eostuvad, sünnitavad, hoolitsevad, toidavad ja õpetavad [ning lasteks, kes] hakkavad üksteist armastama, austama ja hindama. Perekond on suur eluplaan, nii nagu selle on välja mõelnud ja loonud meie Taevane Isa" (Conference Report, apr 1973, lk 151, *Ensign*, juuli 1973, lk 15).

- Mida nimetab president Kimball isa kohustuseks?

„*Isa* tiitel on püha ja igavene. On tähelepanuväärne, et kõigi Jumalale antud lugupidavate, austavate ja imetletavate tiitlite seast on ta palunud meil kõnetada teda kui Isa" ("Father, Consider Your Ways" [brošüür, 1973], lk 2).

- Laulge või lugege laulu „Oo, mu Isa" („Kiriku lauluraamat", lk 42).

Päästja rääkis oma maise missiooni ajal sageli oma Isast ja tegi seda pühal viisil. Pühakirjad näitavad, et Ta tundis oma Isa, kuna Ta rääkis Temaga ja täitis Tema tahet (vaata Markuse 14:36). Me peaksime järgima ja õpetama oma lapsi järgima Päästja eeskuju Isast lugupidamisel ja Tema austamisel.

- Kuidas saame olla lugupidavad oma Taevase Isa vastu? Oma maise isa vastu?

Preesterlust hoidev isa peaks elama nii, et ta vääriks *isa* püha nime, kelleks tema lapsed teda kutsuvad. Kui ta seda teeb, valmistatakse teda ette igaveseks isaduseks. Igaüks meist võib koos oma perega läbi igaviku rõõmu kogeda.

Isa on oma perekonna patriarh

- Lugege Efeslastele 5:23.

Taevane Isa on määranud mehe ehk isa perepeaks – tema on perekonna patriarh. Meie kui Kiriku liikmed oleme eriti õnnistatud, kuna meil on preesterlus, mis aitab meil olla tõhusad patriarhid.

Iga Kiriku perekond on omaette kuningriik või valitsus. Isa on selle valitsuse pea. Ta on kodu kõrgeim võim ja juhib kõiki perekonna tegevusi. (Vaata Joseph F. Smith, "Gospel Doctrine" 5. kd [1939], lk 286–88). President Joseph F. Smith kirjutas sel teemal järgnevat: „Vahel palutakse Kiriku vanematel pereliikmetele talitusi teha. Nende vanemate seas võib olla vaikondade juhatajaid, apostleid või isegi Kiriku Esimese Presidentkonna liikmeid. Sellises olukorras ei ole isal kohane tagasi astuda ja oodata, et see tähtsa talituse läbiviimine leiaks aset vanemate juhatusel. Isa on ju kohal. Juhatamisõigus ja -kohustus kuulub temale. Tema peaks valima selle, kes võiab õliga, ning selle, kes ütleb palve. Tema peaks juhatama selle evangeeliumi õnnistuse läbiviimist oma kodus" ("Gospel Doctrine", lk 287).

Issand tahab, et isa õnnistaks oma perekonna liikmeid, mitte üksnes ei valitseks nende üle. Selleks, et seda teha, peab isa kasutama oma preesterlust õiglaselt iga pereliikme õnnistamiseks. Kiriku erupatriarh Eldred G. Smith rääkis ühest naisest, kes tuli tema juurde erilist preesterluse õnnistust saama. Patriarh ütles:

„Kui ma küsisin temalt, miks ta tahab erilist õnnistust, keeldus ta mulle seda ütlemast. Ma sain temalt teada, et tema abikaasa oli Kiriku liige, kellel oli Melkisedeki preesterlus ja nii üritasin ma küllaltki pikalt õpetada talle preesterluse korra põhimõtet, mille kohaselt pereliikmeid peaks õnnistama kodu isa. [Ma palusin tal] minna koju, et saada õnnistus oma abikaasalt, mitte minult.

Mõne aja möödudes tuli ta tagasi mu kontorisse, värskendas mu mälu selle kogemuse koha pealt ja ütles, et ta [oli] lahkunud mu kontorist väga solvunult.

Ta ütles, et põhjus, miks ta oli keeldunud mulle ütlemast, miks ta õnnistust tahtis, oli see, et ta tahtis õnnistust, kuna tema ja ta abikaasa vahelised suhted polnud korras ja seejärel olin ma saatnud ta koju tema abikaasalt õnnistust saama. Seega oli ta loomulikult veidi solvunud.

Seejärel ta lisas: „See oli üks kenamaid asju, mis on eales juhtunud." Ta ütles, et ta läks koju, palvetas selle üle, mõtles selle üle ja kogus seejärel lõpuks piisavalt julgust, et paluda oma abikaasalt õnnistust. Loomulikult vapustas see tema meest, kuid naine oli kannatlik; ta lasi mehel sellest natukene mõelda, selle üle mõtiskleda ja palvetada; ning lõpuks andis mees talle õnnistuse. Seejärel ta lisas: „Kogu meie elu

jooksul ei ole meie kodus olnud kunagi nii meeldivaid suhteid kui pärast seda, kui ta andis mulle selle õnnistuse“ (Conference Report, apr 1965, lk 115; või *Improvement Era*, juuni 1965, lk 534).

Kodu on koht, kus pere saab areneda – nii koos kui ka individuaalselt. Selleks, et sellele arengule kaasa aidata, peaks isa juhtima kodus alati armastuse, tarkuse, õrnuse, mõistmise ja kannatlikkusega. Kodu patriarhina peaks isa olema teednäitav eeskuju. Ustavad ja kuulekad isad, kes juhivad oma perekonna õiglast elu maa peal, aitavad neil olla väärilised, elamaks koos igavikus.

Oma pere patriarhina peaksime me kohtlema oma naisi ja lapsi suurima austusega.

- Lugege Efeslastele 5:25–28. Kuidas me peaksime kohtlema oma naisi?

- Lugege Efeslastele 6:4. Kuidas peaksid isad kasvatama oma lapsi?

President N. Eldon Tanner ütles: „Kui mees mõistab, et ta on Jumala vaimulapse maapealne isa, tunneb ta paratamatult pingsat kohustust, et kasvatada seda last võimalikult hella hoole ja armastusega“ (“Fatherhood”, *Ensign*, juuni 1977, lk 2).

- Lugege Õpetus ja Lepingud 121:41–45. Kuidas võivad need Issanda sõnad aidata meil olla oma peres head patriarhid?

Pühakirjad sisaldavad mitmeid lugusid isadest, kes olid head patriarhid. Alma noorem kogus kokku oma pojad ja andis igaühele neist oma nõu ja õnnistuse (vaata Alma 35:16). Kuningas Benjamin õpetas oma poegi mõistma pühakirju (vaata Moosia 1:2). Enne kui Aadam ja Lehhi surid, õnnistas kumbki oma lapsi (vaata ÕL 107:53; 2 Nefi 3:1–25; 4:1–11). Need prohvetid täitsid preesterluse väe kaudu oma patriarhaalseid kohustusi oma pere ees. Ka meie saame olla preesterluse kaudu oma peres õiglased patriarhid.

Perekonna põhivajaduste rahuldamine

Pere patriarhina on isa kohustatud aitama pereliikmetel rahuldada nende vajadusi. Esiteks on igaühel füüsilised vajadused nagu toit, peavari ja riided.

- Millised muud põhivajadused on meie perekondadel? (Kirjutage järgmised ideed nende mainimisel tahvlile.)

Vajalikkus ja armastatus

Me võime rahuldada oma pereliikmete vajadust armastuse ja heakskiidu järele, näidates üles hellust ja öeldes neile, et me armastame neid. Sellest vajadusest tõi meile näite vanem Loren C. Dunn:

11-a, Issand ootab, et isad juhiksid oma perekondi

„Ma mäletan ühte etendust, millest tehti hiljuti film. See käsitles vanemaid, kelle ainus laps, poeg, tuli tagasi sõjaväest. Isa ja poeg polnud olnud kunagi lähedased. See oli olukord, kus nii poeg kui isa armastasid teineteist, kuid ei leidnud viise enda väljendamiseks ja kuna mõlemad arvasid, et ta teisele ei meeldi, tekitas see vaenulikkust.

Näidendi kõrghetk saabus, kui poiss ütles oma isale midagi taolist:

„Isa, ma panin sulle alati noorena pahaks, et sa ei öelnud mulle kunagi, et sa mind armastad, aga siis ma mõistsin, et ka mina ei olnud sulle kunagi öelnud, et ma sind armastan. Niisiis, Isa, ma ütlen sulle praegu: Ma armastan sind."

Ühe erutava hetke vältel embasid isa ja poeg teineteist, kui aastate jooksul tagasihoitud armastus ja hinnang neist tulvana väljus" (Conference Report, apr 1969, lk 22–23; või *Improvement Era*, juuni 1969, lk 52–53).

- Miks me peaksime ütlema pereliikmetele, et me armastame neid? Kuidas me saaksime neile veel näidata, et neid vajatakse ja armastatakse?

Enesest lugupidamine

Me võime aidata oma pereliikmetel suurendada enesest lugupidamist, kiites nende saavutusi. Me võime õpetada neile, et nad on Jumala lapsed ja aidata neil arendada nende andeid. Kõik need asjad aitavad neil tugevdada eneseusaldust, olla endast paremal arvamusel ja tunda end väärtuslikuna. Lapsevanemad peaksid otsima pidevalt võimalusi oma laste kiitmiseks ja julgustamiseks. Lapsed peaksid omakorda avaldama regulaarselt tänu oma vanematele. Üks isa ütles: „Ma veedan pereõhtu aja pigem oma lapsi kiites kui kritiseerides. Ma räägin neile pigem milliseid häid tegusid ma olen neid tegemas näinud, selle asemel, et rääkida, milliseid halbu tegusid ma olen neid tegemas näinud" (tsiteerinud George Durrant, "A Gift from Heaven", *Ensign*, märts 1971, lk 7).

Elu eesmärk

Igaühel on vaja tunda, et ta elul on mõte. Me saame aidata pereliikmetel täita seda vajadust, õpetades neile evangeeliumi. Igaüks peaks teadma, et maine elu on selleks, et aidata meil kasvada ja saada rohkem Jumala sarnaseks. Me peame õpetama oma lastele, et meie eesmärk maa peal on leida rahu ja õnne ning valmistuda, minemaks tagasi meie Taevaisa juurde.

Enesevalitsus ja töövõimelisus

Ühe suure naftafirma presidendilt, vend Glenn E. Nielsonilt küsiti kord, milline õpetaja on mõjutanud tema elu kõige rohkem. Ta vastas:

„Minu isa õpetas mind tundma rõõmu hästi tehtud tööst. Ta õpetas mulle, kuidas ma saaksin rohkem heina hangu otsa ja et ma peaksin astuma ligemale, kui ma selle heinakuhja tõstsin, ning ta tavatses lisada: „Kõik tööd on hõlpsamad ja kergemad, kui sa lähened neile pigem heameelega kui hoiad neist vastumeelselt eemale“ (*Church News,* 25. märts 1978, lk 2).

- Näidake pilti 11-b, „Isad peavad õpetama oma lapsi tööd tegema“.

Töötama õppimise kasulikkust selgitatakse järgnevas loos: „Kaks eakat naabrit [rääkisid] ühel päeval endi ja oma laste elust. Johni vanem poeg oli just kolledit lõpetamas ja ta oli kogu oma õpingute aja autahvlil olnud. Jimi poiss oli mõistetud just süüdi tõsises kuriteos ja saadeti osariigi vanglasse. Jim ja John olid elanud kõrvuti ja olnud head naabrid oma poegade üleskasvamise ajal. Nende poisid olid üheskoos mänginud ja koos koolis käinud. Juhtunu üle aru pidades märkis Jim: „Kogu erinevus meie poegade elus oli see, et sina, John, pidasid lehma. Ma mäletan, et poiste mängides lahkus sinu poiss varakult, et ta saaks lüpsta ja toita lehma. Seda lehma pidades õpetasid sa oma poega vastutust kandma“ (“1967–1968 Priesthood Study Course: Aaronic Priesthood–Adult”, lk 35).

Igaüks peaks laskma oma lastel tööd teha. Me peaksime andma neile ka vabad käed tööga kaasnevate probleemide lahendamisel; me ei peaks tööd nende eest ära tegema, kuid peaksime aitama neil täita nende ülesandeid edukalt. (Vaata 15. õppetundi, „Peretöödest osavõtmine“.)

Pereliikmete vaimsete vajaduste rahuldamine

Isadel, kes hoiavad preesterlust, on õigus ja kohustus õnnistada oma perekondi preesterluse juhatusega ja viia läbi kohased preesterluse talitused. Isad võivad juhtida ja õnnistada neid järgnevatel viisidel:

1. Olla kodu juht.
2. Viia läbi isiklikke vestlusi oma lastega. (President N. Eldon Tanner ütles, et tema isa vestles temaga, kui ta oli noor mees: „Ta rääkis mulle, kui tähtis on preesterlus ja mida ma pean tegema, et olla selle preesterluse vääriline. Ta oli mu parim sõber“ [Conference Report, okt 1978, lk 58; või *Ensign*, nov 1978, lk 41].)
3. Anda oma naisele ja lastele lohutavaid õnnistusi (ainult Melkisedeki preesterluse hoidjad).
4. Võida ja õnnistada oma pere haigeid (ainult Melkisedeki preesterluse hoidjad).
5. Saada oma perele ilmutust ja inspiratsiooni.
6. Pidada hommikusi ja õhtuseid perepalveid.

7. Paluda pereliikmeid palvetama ja toitu õnnistama.
8. Pidada pereõhtuid igal esmaspäeva õhtul.
9. Innustada pereliikmeid tegema misjonitööd ja templitalitusi ning uurima pereajalugu.
10. Olla hea eeskuju ja pidada käske.
11. Tagada, et kodus võiks tunda armastust ja mõistmist.

- Paluge ülesande saanud preesterluse hoidjal jagada oma tunnistust rõõmust, mis tuleneb kuulumisest ühtsesse, armastavasse perekonda.

Kokkuvõte

Issanda plaanis on abikaasad ja isad oma kodu pead ja oma pere patriarhid. Seega peaks isa kujundama välja armastusel, usaldusel ja koostööl põhineva suhte oma naise ja lastega ning olema huvitunud iga pereliikme heaolust. Järgnevad küsimused aitavad tal teada, kuidas ta võiks end parandada:

1. Kas ma leian tõepoolest aega oma perest hoolimiseks?
2. Kas ma näitan üles austust oma pereliikmete mõtete, soovide, vara ja muu vastu?
3. Kas ma pean igat pereliiget tähtsaks?
4. Kas ma ütlen oma pereliikmetele, et ma armastan neid? Kas ma näitan neile oma armastust?

President N. Eldon Tanner selgitas: „Isaks ja patriarhaalseks perepeaks olemine on eriline rõõmutoov võimalus ja õnnistus ning raske kohustus, millega kaasneb üleskutse õpetada ja ette valmistada pereliikmeid, minemaks tagasi nende Taevase Isa juurde, kus perekond saab jätkata ühise igavese elu nautimist“ (*Ensign*, juuni 1977, lk 2).

Üleskutse

Abikaasad ja isad: Mõistke oma kohustust kodu patriarhina. Arutage seda nädala jooksul oma naisega ja paluge, et ta toetaks teid teie kohustuste täitmisel. Austage oma isa. Tema jääb teie patriarhiks isegi pärast teie abiellumist.

Noored ja vallalised mehed: Austage oma preesterlust. Valmistuge saama oma kodus õiglaseks patriarhiks. Austage oma isa. Tema on teie pere patriarh.

Täiendavad pühakirjakohad

- 5 Moosese 6:1–7 (vanemad õpetagu oma lapsi armastama Issandat ja pidama Tema käske)

11-b, Isad peavad õpetama oma lapsi tööd tegema

- Joosua 24:14–15 (otsustage, keda teie tahate teenida)
- 1 Timoteosele 3:4–5 (isad valitsegu oma kodusid hästi)
- Õpetus ja Lepingud 75:28–29 (isad kandku hoolt oma pere eest)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege läbi „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 12. õppetund, „Isa kohustused seoses oma pere heaoluga“.
2. Tehke ettevalmistusi, et klass saaks laulda tunni alguses laulu „Oo, mu Isa“ („Kiriku lauluraamat“, lk 42).
3. Paluge ühel preesterluse hoidjal, kellel on ühtne ja armastav perekond, jagada oma tunnistust rõõmust, mida ta oma peres tunneb.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

EFEKTIIVNE PEREKONNA JUHTIMINE

12. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida meid otsima ja järgima Püha Vaimu inspiratsiooni oma pere juhatamisel.

Sissejuhatus

Vanem Bruce R. McConkie rääkis järgneva loo sellest, miks me peaksime kuuletuma Vaimule:

„Üks mu varasematest lapsepõlvemälestustest on see, kuidas ma ratsutasin hobuse seljas läbi õunapuuaia. Hobune oli taltsas ja hästi treenitud ning sadulas istudes tundsin ma end kui kodus.

Aga ühel päeval hirmutas miski mu ratsut ja ta perutas läbi viljapuuaia. Alla ulatuvad oksad lõid mind sadulast maha ja mul libises üks jalg läbi jaluse. Ma rippusin meeleheites iga hetk katkimineva nahkrihma otsas. Mu raskus oleks pidanud rihma purustama, kuid mingil viisil pidas see hetke vastu. Veel paar meeletult tormava hobuse järsku liigutust oleksid rihma purustanud või selle mul käest kiskunud ning lasknud mul lohiseda jalg jalusesse takerdununa kuni vigastuse või surmani.

Äkitselt hobune peatus ja ma märkasin, et keegi hoidis tugevalt päitseid, üritades värisevat looma rahustada. Hetkega kahmas isa mind oma käte vahele.

Mis oli juhtunud? Mis oli ajanud mu isa mind päästma sekundi murdosa enne seda, kui ma oleks libisenud oma paanikasse aetud hobuse kapjade alla?

Mu isa istus majas ja luges lehte, kui ta kuulis Vaimu sosistust: „Jookse viljapuuaeda!“

Ta jooksis hetkegi kõhklemata, püüdmata teada saada, miks või mis põhjusel. Leides end viljapuuaiast, teadmata, miks ta seal oli, nägi ta kihutavat hobust ja mõtles: „Ma pean selle hobuse peatama.“

Seda ta ka tegi ja leidis mind. Ja nõnda mind päästeti tõsisest vigastusest või võimalikust surmast“ (“Hearken to the Spirit”, *Friend*, sept 1972, lk 10).

- Mis ajendas vanem McConkie isa viljapuuaeda minema? Miks see oli tähtis, et ta isa kuuletus Vaimule otsekohe?
- Paluge ülesande saanud klassi liikmel jagada oma kogemust sellest, kui Püha Vaim on aidanud teda kui isa.

Püha Vaim võib juhatada perekonda

Üheks meie suurimaks kohustuseks maa peal on meie pere juhatamine. President N. Eldon Tanner selgitas: „Isa peab alati mõistma, et pere on tema elus kõige tähtsam. Just kodus õpetatakse kõige muljetavaldavamaid õpetusi ja kujundatakse meie laste elu“ (*Ensign*, juuli 1973, lk 92). President David O. McKay õpetas, et „ükski teine kordaminek ei saa kompenseerida kodust ebaõnne“ (tsiteeritud väljaandest J. E. McCulloch, “Home: The Savior of Civilization” [1924], lk 42; Conference Report, apr 1935, lk 116).

Vanematel on olnud alati tähtis kohustus õpetada oma lapsi, kuid see muutub veelgi tähtsamaks nüüd, mil maailm muutub üha pahelisemaks.

Olles silmitsi tänapäeva lapsevanemate probleemidega, võime me tunda, et me pole piisavalt targad ega piisavalt tugevad, et teha oma pere suhtes alati õigeid otsuseid. Issand saab sellest aru ja on valmistanud meile viisi, kuidas saada vajalikku juhatust. See juhatus tuleb meile Püha Vaimu kaudu.

Selleks, et saada abi Püha Vaimult, peame me elama käskude järgi. Püha Vaim ei ole sellega, kes suhtub käskudesse kergelt või ei suuda neile kuuletuda. Kui me tahame, et Ta meid aitab, peame me parandama jätkuvalt meelt oma pattudest ja tegema seda, mida Issand tahab.

Mõistes, et perekond on nende peamine kohustus, võivad lapsevanemad leida lohutust, teades, et nad võivad palvetada ja saada Pühalt Vaimult juhatust, et teha oma peredele seda, mis on õige. Üks isa näiteks, „olles otsinud abi Issandalt, kogus oma pere kokku, enne kui ta otsustas, kas võtta vastu töökoht teises linnas. Ta küsis pereliikmetelt nõu, kas nad soovivad kolida, ning andis neile võimaluse pöörduda ise Issanda poole ja saada vastus selle kohta, mida nad peaksid tegema. Olles palvetanud, tundsid nad nagu nende isagi inspiratsiooni, et nad peaksid kolima. Niisiis, kuna isa andis neile võimaluse vaimse vastuse saamiseks, mille ka tema oli saanud, võisid nad teda uskuda ja tema nõuannet järgida“ (Henry B. Eyring, “Family Followership”, *Ensign*, apr 1973, lk 32).

Püha Vaimu juhatuse järgimine

- Lugege 2 Nefi 32:5.

Püha Vaim aitab meil lahendada probleeme ja vastata meie küsimustele mitmel viisil. Üks viis, kuidas Ta seda teeb, on tunnistades lahendustest, mis on juba kirjas pühakirjades. Kui meil on probleeme, peaksime me otsima vastuseid pühakirjadest. Kui me seda teeme, suunab Püha Vaim meid vastuste juurde ja tunnistab meile, et need lahendused on õiged. Püha Vaim aitab meil ka tuletada meelde asju, mida me kunagi õppisime, kuid oleme unustanud (vaata Johannese 14:26).

Kuigi Püha Vaim võib olla ja ongi meile abiks probleemide lahendamisel, on Ta siiski ainult abiline. Ta ei pruugi lahendada meie probleeme lihtsalt seepärast, et me palume abi. Kiriku varajastel päevadel õppis Oliver Cowdery, et sageli ei piisa vastuste saamiseks üksnes küsimisest.

- Mida me võime teha enne seda, kui me küsime Issandalt meil oleva probleemi kohta? (Vaata ÕL 9:1–9.) (Me saame selle oma meeles läbi mõelda.) Kuidas me teame, kas meie otsus on õige? (Me küsime Issandalt, kes annab meile teada, kas see on õige.)

Püha Vaim aitab meil probleeme lahendada veel teistel viisidel, andes vahetult meile endile vastuseid vaiksel, tasasel häälel (vaata 1 Kuningate 19:11–13) või kaudselt Kiriku juhataja, pereliikme, sõbra, pühakirjade või muu usaldusväärse allika nõuande kaudu. Mõnikord saame me Pühalt Vaimult õhutusi lausa siis, kui me teeme oma igapäevaseid toimetusi. Selliseks õhutuseks võib olla lihtsalt tunne, et me peaksime veetma rohkem aega kellegagi oma perekonnast või tegema temale midagi erilist.

Kuigi vastus palvele võib tulla mitmel erineval viisil, on Issand valmistanud meile viisi, kuidas teada, et vastus on Temalt. Ta ütleb meile, et kui meie tehtud otsus on õige, kogeme me südame- ja meelerahu (vaata ÕL 6:14–16, 22–24; 8:2).

Vastus meie palvetele ei pruugi tulla niipea, kui me tahaksime. Aga Issand armastab meid ja teab, mis on meile parim. Seepärast ei peaks me olema heidutatud, kui me ei saa vastust otsekohe. Me peaksime jätkama palvetamist, elama õiglaselt, uurima pühakirju ja otsima Püha Vaimu juhatust.

Kui me saame oma palvetele vastuse, peame me tegema seda, mida vastus nõuab. Me ei saa oodata, et Püha Vaim jätkab meie aitamist, kui me jätame Tema õhutused tähelepanemata. Me peame olema nõus tegutsema vastavalt Tema juhatusele isegi siis, kui vastus ei ole see, mida me tahame, või kui jõupingutus, mida Ta meilt palub, näib liiga suur. Vastasel korral riskime me Püha Vaimu ühenduse ning seega ka Tema lohutuse ja juhatuse kaotamisega.

Issand jätab mõned otsused meie teha. Nende otsuste puhul võib küsimus olla pigem meie eelistustes, kui selles, mis on õige ja vale. (Vaata ÕL 58:26–28; 60:5; 80:3.) Sellistel juhtudel peaksime me kasutama head otsustusvõimet, mis põhineb meie teadmistel ja kogemusel.

President Joseph Fielding Smith andis meile järgmist nõu: „Ma arvan, et üle kõige maailmas, oleks minul ja teil ning kõigil Kiriku liikmetel vaja püüda saada Issanda Vaimu juhatust. Selles ulatuses, kuidas me saame sellelt Vaimult juhatust, oleme me endile ja omaenda asjades prohvetid ning leiame end ka olevat kooskõlas nende prohvetitega, keda Issand on pannud Esimesse Presidentkonda ja Kaheteistkümne Nõukogusse“ (“Joseph Fielding Smith: A Prophet Among the People”, toim. J. M. Heslop ja Dell R. Van Orden [1971], lk 24–25).

Kuidas saab Püha Vaim õnnistada meie perekondi

Kui Püha Vaim meid juhatab, oleme me väga õnnistatud ja meie saame omakorda õnnistada oma perekondi. Näiteks kui vanem Bruce R. McConkie oli poisike, pääses ta vigastustest tänu sellele, et tema isa kuulas Püha Vaimu. Selline kaitse võib saada osaks ka meile, kui me oleme avatud Püha Vaimu inspiratsioonile ja kui me teeme seda, mida Ta käsib.

Lisaks sellele, et kaitsta meid füüsiliselt, aitab Püha Vaim meil ka vältida kiusatusi, mis kahjustaksid meid vaimselt. Püha Vaimu kaudu võime me ka teada, kui midagi on valesti meie perekonnas. Ühel või mitmel pereliikmel võib olla eriline probleem, millest neil on vaja rääkida. Võib-olla on neil küsimusi Kiriku kohta või nad on mures selle üle, miks nad ei paista suutvat elada käskude järgi nii hästi, kui nad peaksid. Püha Vaimu abiga saame me oma perekonda aidata ja tugevdada. Ehk õnnestub meil säästa neid suurest murest ja südamevalust.

Me peaksime otsima Püha Vaimu juhatust ka siis, kui me kutsume oma lapsi korrale. Kui me järgime Püha Vaimu juhatust ning kohtleme oma lapsi armastuse ja austusega, siis nad näevad, et me püüame neid üksnes aidata. (Vaata ÕL 121:41–44.)

Püha Vaim võib olla abiks, kui me anname isa õnnistusi. Ta võib õhutada meid andma oma perele nõu isegi probleemide suhtes, millest nad ei pruugi olla teadlikud. Selline õnnistus võib olla perele püha kogemus.

- Näidake pilti 12-a, „Isa õnnistused võivad tugevdada pereliikmeid“.

President Ezra Taft Benson rääkis järgnevast kogemusest:

„Üks noor mees tuli minu kontorisse õnnistust saama. Tal oli probleeme, ta oli segaduses, ta oli rahutu ja murelik. Nii me rääkisime mõned minutid ja ma ütlesin talle: „Kas sa oled kunagi palunud

12-a, Isa õnnistused võivad tugevdada pereliikmeid

õnnistust oma isalt?“ „Oh,“ ütles ta, „ma ei usu, et mu isa midagi sellist teeks. Ta ei ole väga aktiivne.“ Ma ütlesin: „Aga ta on su isa.“ „Jah.“ „Kas tal on preesterlus?“ „Jah, ta on ebaaktiivne vanem.“ Ma küsisin: „Kas sa armastad teda?“ Ja ta ütles: „Jah, ma armastan teda. Ta on hea mees, ta on hea perele, hea lastele.“ Ma ütlesin: „Heakene küll, oleksid sa nõus minema koju ja otsima võimalust ning küsima oma isalt, kas ta annaks sulle õnnistuse? Ja kui sellest ei tule midagi välja, tule tagasi ja ma aitan sind meeleldi.“

Nii läks ta ära ja tuli umbes kolme päeva pärast tagasi. „Vend Benson, see on olnud meeldivaim asi, mis meie peres on juhtunud,“ ütles ta. „Ema istus seal koos lastega, minu nooremate vendade ja õdedega, pühkides silmist pisaraid. Ta väljendas hiljem oma tänulikkust. Isa andis mulle ilusa õnnistuse.“ Ta lisas: „Ma nägin, et see tuli tema südamest.“ (“God, Family, Country: Our Three Great Loyalties” [1974], lk 84).

- Miks oli selle noore mehe isa parim inimene, kes sai talle just sel hetkel õnnistuse anda?
- Kuidas saame me aru, millal meie kogemused on juhitud Pühast Vaimust?

Kokkuvõte

Issand on andnud meile hinnalise anni, et aidata meil teha otsuseid ja lahendada probleeme. See and on Püha Vaimu kaaslus. Püha Vaimu kaudu võime me saada lähedasemaks Taevase Isaga ja saada ilmutusi, et juhatada oma peret õiglaselt. Need ilmutused võivad aidata meil anda mõningast tuge ja tarkust, mida meie pereliikmed vajavad oma kiusatuste ja probleemide ületamiseks. Me võime olla kindlad, et Issand meid aitab, kui me oleme valmis andma endast parima. Saades sellist abi, võivad aset leida kaks tähtsat asja: meie lapsed otsivad meilt lohutust ja juhatust ning meie saame Issandaga lähedasemaks.

Üleskutse

Uurige pühakirju, et teada saada erinevatest viisidest, kuidas Püha Vaim võib teid aidata. Hoidke end meeleparanduse kaudu Püha Vaimu juhatuse väärilistena. Järgige Tema õhutusi, ükskõik kui raske selle tegemine võib tunduda.

Täiendavad pühakirjakohad

- Luuka 12:11–12 (Püha Vaim ütleb meile, mida öelda)
- Johannese 16:13 (Vaim näitab tulevasi asju)
- 3 Nefi 28:11 (Püha Vaim tunnistab Isast ja Pojast)

- Moroni 10:3–5 (Püha Vaimu võimu läbi me võime teada tõde)
- Õpetus ja Lepingud 39:6 (Püha Vaim õpetab meile rahumeelseid asju)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege läbi „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 30. õppetund, „Püha Vaimu and“.
2. Vaadake üle raamatu “Gospel Principles” 21. peatükk: “The Gift of the Holy Ghost.”
3. Paluge ühel isal klassis valmistuda rääkima ajast, mil Püha Vaim aitas teda kui isa.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

PERE TUGEVDAMINE LÄBI PEREÕHTUTE

13. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on õpetada meile, kuidas tugevdada meie perekondi läbi pereõhtu.

Sissejuhatus

Iga perekond peaks veetma vähemalt ühe õhtu nädalas üheskoos, et üksteist õpetada ja tugevdada. Selleks, et seda innustada, on Kirik jätnud esmaspäeva õhtu pereõhtute jaoks.

- Näidake pilte 13-a, „Iga pere peaks pidama kord nädalas pereõhtut"; 13-b, „Pere on Kirikus kõige tähtsam üksus"; 13-c, „Evangeeliumi uurimine peaks kuuluma pereõhtu juurde" ja 13-d, „Lapsed vajavad abi vaimse tunnetuse arendamisel".

Kuna kõik pered on erinevad, on ka iga pereõhtu erinev. Mõnel perel on kodus kaks vanemat ja lapsed, mõnel üks lapsevanem ning mõnel ainult abikaasad. On ka palju vallalisi täiskasvanuid, kes elavad üksi või toakaaslastega. Pereõhtu on kõigi jaoks, hoolimata pere suurusest või kujust. Vanemad ja lapsed peaksid iga nädal kokku saama. Need, kes elavad üksi, on õnnistatud, kui nad peavad pereõhtuid koos teiste üksikute inimeste või peredega.

„Evangeeliumi õpetamiseks ei ole sobivamat kohta kui kodu. Üksnes kodus võivad lapsed õppida perekonnaelu olemust sellisena, nagu nägi ette meie Taevane Isa. Esmaspäeva õhtu koos perega seab vaimu valmis kõikide perekondlike kogemuste jaoks. Need, kelle keskel on see vaim, avastavad selle olevat nende suurimaks rõõmu allikaks" (The First Presidency, "Family Home Evening" [käsiraamat 1971], lk 4).

Me ei peaks olema heidutatud, kui iga pereõhtu ei ole ideaalne. Tähtis on see, et me veedame aega üheskoos. Issand lubab tugevdada meie perekondi, kui me jätkame kannatlikult pereõhtute pidamist.

Pereõhtute planeerimine ja läbiviimine

Pereõhtu osana on hea pidada lühikest perekonna nõukogu või planeerimiskoosolekut, et vaadata üle pereliikmete algava nädala tegevused. Sellest on eriti suur kasu, kui peres on palju liikmeid.

13-a, Iga pere peaks pidama kord nädalas pereõhtut

Üks isa ütles, et pere nõukogu jaoks „koguneme me issi juhtimisel ümber söögilaua ja arutame pere asju. Me anname teada kõik, mis on perele tähtis ning arutame ja kiidame laste poolt nädala jooksul saavutatut. Kui iga laps kuuleb, kuidas tema saavutustest perele räägitakse, särab ta uhkusest – ja ma võiks lisada, seda teevad ka ta vanemad“ (Glen W. Harper, “Participation: Our Family Home Evening Success Key”, *Ensign*, dets 1977, lk 17).

Isad on oma pere patriarhid ja pereõhtud peaksid toimuma nende juhatuse all. Mehe või isa puudumisel peaks juhatama naine või ema. Lapsevanemad peaksid iga pereõhtut ette planeerima ja andma pereliikmetele ülesandeid.

- Näidake pilti 13-e, „Pereõhtu peaks kaasama kõiki pereliikmeid“.

Isa õpetab õppetunni või delegeerib õpetamise oma naisele või lastele. Õpetaja võib anda lisaülesandeid, et kaasata teisi pereliikmeid.

Pereõhtuks sobivad mitmed tegevused, nagu näiteks pühakirjade lugemine, evangeeliumi arutamine, tunnistuste jagamine, teenimisprojekti tegemine, piknikul käimine või peremängu mängimine. Pereõhtu tegevuste juurde peaks kuuluma palve.

Järgnev on pereõhtu näidisplaan:

1. Laulujuhataja: (pereliikme nimi, kes juhatab laulmist)
2. Alguslaul: (Kiriku- või algühingu laulu pealkiri)
3. Alguspalve: (pereliikme nimi, kes teeb palve)
4. Pere asjaajamine: (juhatab perepea)
5. Muusikaline etteaste: (pereliikme nimi, kes esitab muusikalise etteaste)
6. Õppetund käsiraamatust “Gospel Principles”: (pereliikme nimi, kes õppetunni esitab)
7. Eesseisva nädala üle arutamine ja planeerimine
8. Lõpulaul: (Kiriku- või algühingu laulu pealkiri)
9. Lõpupalve: (pereliikme nimi, kes teeb palve)
10. Lõbus tegevus: (pereliikme nimi, kellele see anti ülesandeks)
11. Suupisted: (pereliikme nimi, kellele see anti ülesandeks)

Me ei peaks kõhklema paluda isegi väikestel lastel aidata õpetada pereõhtu õppetundi. Üks noor Kiriku liige kirjeldas järgnevat: „Kui isa soovitas, et igaüks peres teeks kordamööda pereõhtu õppetunni, ütlesin ma oma arust naljana: „Just, las John teeb järgmisel nädalal õppetunni.“ John on kolmeaastane. Nii määras isa Johnile õppetunni

13-b, Pere on Kirikus kõige tähtsam üksus

ja John esitas ema abiga ühe parima pereõhtu õppetundidest, mis meil on eales olnud ning rõõm selle väikse selli näol oli väärt rohkem, kui me oleme eales võimelised talle tagasi andma“ (Tsiteerinud Lowell Durham jun, “What Makes a Good Family Home Evening”, *New Era*, juuni 1972, lk 13).

Iga pereliige võib aidata kaasa pereõhtu õnnestumisele. Igaüks võib jätta esmaspäeva õhtu vabaks pereõhtu jaoks. Samuti võib iga pereliige aidata ette valmistada või esitada pereõhtu õppetundi või tegevust. Väikestele lastele meeldib palvetada, juhatada muusikat, lugeda pühakirju, hoida pilte, etendada midagi, esitada lihtsaid flanelltahvli lugusid, jagada suupisteid ja osaleda muudes tegevustes. Ema või üks vanematest lastest võib aidata neil nendeks või teisteks ülesanneteks nädala jooksul ette valmistada. Lapsed on meelsamini nõus osalema, kui isa ja ema neid kaasavad ning on nendega kannatlikud.

Üks isa avastas, et hoolikas planeerimine ilma armastuse ja kannatlikkuseta ei taga pereõhtu õnnestumist:

„Mõned aastad tagasi tundsin ma end ühel esmaspäeva õhtul veidi kärsituna. Kui me alustasime oma pereõhtuga, torkisid lapsed üksteist ja käitusid pööraselt. Ma sain pahaseks ja teatasin valjul häälel: „Istuge sirgelt ja lõpetage see lollitamine või muidu tuleb suur pahandus.“ Lapsed võisid eeldada mu punetavast näost, et mul oli tõsi taga. Nad jäid vaikseks. Ma jätkasin, öeldes: „Ma ei tea, miks te ei suuda mõned minutid paigal istuda ja kuulata. Ma ei taha nüüd kuulda kellegi suust midagi senikaua, kuni ma selle õppetunni lõpetan. Ja kui ma lõpetan, esitan ma mõned küsimused. Parem on, kui te vastuseid teaksite.“

Ma lõpetasin lõpuks loengu ja hakkasin esitama küsimusi. Nad teadsid kõiki vastuseid. Ma olin õpetanud juhtmõtteid väga hästi. Seejärel ma küsisin: „Lapsed, kas teil on küsimusi?“

Mu vanim poeg ütles tasasel häälel: „Minul on.“ Seejärel ta küsis: „Kas järgmisel nädalal võiks ema õpetuse teha?“

Tema sõnad ja mu tunded ütlesid mulle, et püüdes teha õigesti, olin ma teinud valesti. Ma olin õpetanud juhtmõtteid, kuid ei õpetanud oma perekonda.

Sellest ajast peale olen ma nii mõndagi õppinud. Ma ei lase ikka veel lastel väga üle piiri minna – nad ei paista seda ka tahtvat – aga ma olen leidnud paremaid distsiplineerimismeetodeid. Ma olen otsustanud end kontrollida ja olen palve abil sellega hakkama saanud. Ma lihtsalt keeldun pereõhtu ajal vihaseks saamast.“

See isa lõpetas oma kogemusest rääkimise järgneva nõuandega:

„Olge meeldivad. Hoidke oma parim ja sõbralikem käitumine kodu jaoks.

13-c, Evangeeliumi uurimine peaks kuuluma pereõhtu juurde

Meie kodus ei ole pereõhtu nagu kogudusehoone ametlikud tunnid. Ükski seadus ei ütle, et me peame istuma toolidel; me istume sageli põrandal, et kõik võiksid end vabalt tunda.

Isad saavad pahaseks, kuna nad tunnevad, et nemad vastutavad õpetuse esitamise ja pereliikmete range tähelepanu eest. See idee on osaliselt õige, aga kui sellest saab kinnisidee, muutuvad pereõhtud ebameeldivateks kogemusteks" (George D. Durrant, "Love at Home, Starring Father" [1976], lk 44–46).

- Kuidas me saame palve abil muuta oma pereõhtuid paremaks?
- Kui palju aega me peaksime veetma iga nädal pereõhtu ettevalmistusteks? Kuidas võib hoolikam planeerimine muuta meie pereõhtud paremaks?

Esimese Presidentkonna liikmed küsisid lapsevanematelt: „Kas te veedate sama palju aega oma pere ja kodu õnnestumise nimel kui ühiskondliku ja kutsealase edukuse tagaajamisel? Kas te pühendate oma parima loova energia kõige tähtsamale ühiskonnaüksusele – perele; või on teie suhe perega pelk rutiin, elu mittetasuv osa?"

Nad jätkasid, öeldes: „Vanemad ja lapsed peavad olema valmis panema perekondlikud kohustused esikohale perekonna ülenduse nimel" ("Family Home Evening" [käsiraamat, 1973], lk 4).

Pereõhtu tugevdab perekonda

- Hoidke käes pulga- või tikukimpu. Öelge klassile, et need kujutavad pereliikmeid. Võtke kimbust üks pulk ja murdke see pooleks. Öelge klassile, et kui me oleme üksi, ei ole me nii tugevad, kui oma perekonnaga. Võtke seejärel nöör või kummirõngas ja siduge pulgad kokku. Öelge klassile, et nöör kujutab evangeeliumi tugevdavat mõju. Näidake, kui raske on pulki katki murda. Selgitage, et me oleme tugevamad, kui me oleme perena ühtsed ja püüame elada üheskoos evangeeliumi järgi.

Hästi planeeritud iganädalaste pereõhtute abil võime me aidata pereliikmetel saada jagu maailma halbadest mõjudest. Saatan ründab õiglust, kasutades patu ja pahelisuse soodustamiseks paljusid erinevaid kiusatusi. Noored on tema eriline sihtmärk. Kui me õpetame neile kodus evangeeliumi ja tugevdame neid vaimselt, suudavad nad panna paremini vastu maailmas ettetulevatele kiusatustele.

„Oma koduõhtutel ja muude positiivsete perekondlike kogemuste ajal saame me täita oma hinged Jumala asjadega, jätmata seega mingit ruumi halvale meie südames või meeles koha leidmiseks" (Esimene Presidentkond, "Family Home Evening", [käsiraamat, 1972], lk 4).

13-d, Lapsed vajavad abi vaimse tunnetuse arendamisel

1915. aastal andis Kiriku Esimene Presidentkond meile järgmise tõotuse: „Kui pühad kuuletuvad sellele pereõhtute pidamise nõuandele, tõotame me selle tulemusena suuri õnnistusi. Kasvab kodune armastus ja vanematele kuuletumine. Iisraeli noorte südames areneb usk ja nad saavad jõudu, et võidelda neid piiravate halbade mõjutuste ja kiusatustega“ (“Home Evening”, *Improvement Era*, juuni 1915, lk 734).

- Milliseid õnnistusi on teie pere saanud pereõhtu kaudu?

Pereõhtu programm võib tugevdada meie kodus armastust ja rahu. Kui see tunne kasvab, soovib meie pere elada evangeeliumi järgi ning meie kodus jääb ära palju tüli ja riidu. Kui meie pere palvetab, laulab ja arutab üheskoos evangeeliumi, võib Issanda Vaim tulla meie koju ning vahetada välja iga tüli vaimu, mida sealt võib leida.

Vanem Marion D. Hanks jagas isikliku loo, mis kirjeldab seda Vaimu: „Ma põlvitasin oma perega ühe toreda pereõhtu lõpetuseks õhtul enne seda, kui meie armas tütar pidi templis abielluma. Ma arvan, et ta ei pane pahaks, kui räägin teile, et pärast seda, kui olime naernud, pisaraid valanud ja meenutanud, paluti temal palvetada. Ma ei mäleta eriti tema palvet ega pisaraid, rõõmu ja leebust, aga ma mäletan ühte mõtet: ta tänas Jumalat tingimusteta armastuse eest, mida ta oli saanud. Siin elus ei ole väga palju võimalusi tunda end juubeldavalt ja veidike edukalt, kuid mina tundsin end tol õhtul imepäraselt“ (Conference Report, okt 1971, lk 119; või *Ensign*, dets 1971, lk 106).

- Kuidas saavad regulaarsed pereõhtud tuua meie kodudesse rohkem armastust ja rahu? Kuidas võivad need aidata pereliikmetel võidelda halbade jõududega? (Kirjutage ideed tahvlile.)
- Palu ülesande saanud klassi liikmetel jagada oma erilisi kogemusi seoses pereõhtuga.

Kokkuvõte

Pereõhtu kuulub Issanda plaani juurde, mis aitab meil minna tagasi Tema juurde. See aeg on mõeldud selleks, et me saaksime õpetada oma lastele evangeeliumi põhimõtteid ja aidata oma perel saada lähedasemaks armastuses ja mõistmises. Need ühised ajad võivad aidata meil tugevdada oma perekonda ja õpetada meile, kuidas elada koos suuremas armastuses ja kooskõlas. Meie pereliikmed suudavad sel viisil paremini võidelda maailma halbade mõjudega.

„Me palume veelkord täie tõsidusega, et vanemad koguksid oma lapsed endi ümber armastuse, kannatlikkuse ja mõistmisega ning juhendaksid neid tões ja õiguses. Kodu on esimene ja kõige tõhusam koht, kus lapsed saavad õppida elu õppetunde“ (Esimene Presidentkond, “Family Home Evening” [käsiraamat 1975], lk 3).

13-e, Pereõhtu peaks kaasama kõiki pereliikmeid

Üleskutse

Kui te ei pea regulaarselt pereõhtuid, hakake seda tegema sel nädalal. Planeerige neid palvemeelselt, et need rahuldaksid teie pere vajadusi. Kaasake kõiki pereliikmeid pereõhtus nii palju kui võimalik.

Täiendavad pühakirjakohad

- Moosia 4:14–15 (vanemad õpetagu lastele tõde)
- Õpetus ja Lepingud 68:25 (vanemad õpetagu lastele õpetust)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Valmistage ette kimp väikseid pulki või tikke, et esitada õppetunnis soovitatud esemeline õpetus.
2. Paluge mõnedel klassi liikmetel valmistuda rääkima lühidalt erilistest pereõhtu kogemustest, mis neil on olnud.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

LÕBUS AJAVEETMINE KOOS PEREKONNAGA

14. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on innustada meid tugevdama oma perekondi pereliikmetega lõbutsemise kaudu.

Sissejuhatus

- Näidake pilti 14-a, „Ühine lõbutsemine tugevdab perekondi".
- Paluge kahel ülesande saanud klassi liikmel jagada oma õnnelikemaid perekonna kogemusi. Märkige, et evangeeliumi järgi elamisel on osa pere ühistel tegevustel.

Vanem Marion D. Hanks rääkis järgneva loo:

„Noored inimesed tahavad ja väärivad vanemaid ja perekonda, mille üle nad võivad olla uhked. Hea perekonna mõju annab tabavalt edasi järgmine tundmatust allikast pärit lugu:

„Oli suurepärane oktoobripäev. Minu abikaasa Art ja mina aitasime paadisillal oma sõbral Donil lootsikut rannale tõmmata. Art märkis heldinult, et järgmist suve peab kaua ootama, enne kui me saame jälle purjetama hakata. „Te peaksite hakkama suusatama, nagu meie perekond, ja veetma lõbusalt aega kogu aasta," ütles Don.

„Kas see ei lähe kalliks?" küsisin ma.

Don ajas end sirgu ja naeratas. „Naljakas," ütles ta. „Me elame vanamoelises majas. Me oleme säästnud aastaid vannitoa remondi nimel. Aga igal talvel võtame me pangast raha ja läheme paar korda perekonnaga suusamatkale. Meie vanim poeg on praegu sõjaväes ja ta mainib sageli oma kirjades, kui toredad need matkad olid. Tead, ma ei suuda ette kujutada, et ta kirjutaks koju: „Oh sa poiss, küll meil on uhke vannituba, kas pole?" (Conference Report, aprill 1968, lk 57; või *Ensign*, juuni 1968, lk 75).

- Kuidas tugevdas see perekond oma ühtsust?

Enamusele meist meeldib veeta oma aega väärt asjadega. Töötamine, Kiriku kutsetes arenemine, lõõgastumine, endi täiustamine on kõik

14-a, Ühine lõbutsemine tugevdab perekondi

tähtsad ja võtavad suure osa meie ajast. Ometi ei pruugi need tegevused olla meie elus kõige väärtuslikumad. Mõelge, kuidas te vastaksite järgnevatele küsimustele:

- Mis on minu elus kõige tähtsamad tegevused?
- Kas ma veedan piisavalt aega oma elus kõige tähendusrikkamate asjadega?
- Kuidas ma võiksin korraldada oma elu nii, et mul jääks rohkem aega kõige tähtsamate tegevuste jaoks?

Koos perega ajaveetmine on üks tähtsamaid ajaveetmise viise. Igapäeva rutiin, isiklikud huvid või vilets planeerimine võivad aga kujundada meis halbu harjumusi ja raisata aega, mida saaks veeta koos oma perekonnaga. Hoolimata olukorrast, peame me siiski leidma aega oma perega olemiseks ja avastama viise oma peresuhete täiustamiseks.

- Mis teeb pereliikmed lähedasemateks? (Vastuste hulka võivad kuuluda hoolimine, armastuse näitamine, jagamine ning millegi tegemine üksteisele ja üksteisega.)

Perekonda ühendavad tegevused

Enamus meist mäletab oma lapsepõlvest suurt rõõmu, mis tuleneb pere ühistest kogemustest. Üks ema tegi järgneva tähelepaneku:

„Kui ma mõtlen tagasi oma lapsepõlvele ja oma teismeea aastatele, meenutan ma peaaegu hardusega neid meeldivaid mälestusi asjadest, mida meie lapsed ja ema ja isa tegime perekonnana. Ma mäletan, et neil päevil ei olnud ühiskonnas palju teha, seega pidime me otsima meelelahutust oma kodust. Ma ei vahetaks kunagi neid mälestusi meie perepidudest ja teistest pere meelelahutustest kõikide tänapäeva teatrite, keeglihallide ja restoranide vastu.

Ma olen otsustanud anda endast kõik, et planeerida oma perekonna jaoks tegevusi, mis toovad Issanda Vaimu meie koju nii, nagu Vaim täitis minu vanemate kodu. Ma tahan, et mu lastele saaks osaks suurepärane õnnistus mälestuste näol, mis on mulle nii kallid“ (“Family Home Evening Manual” [1968], lk 184–185).

Selle ema sarnaselt peaksime ka meie püüdma anda oma perele positiivseid mälestusi. Kuid maailma poolt väljaspool kodu pakutavad tegevused ei ole alati vastuvõetavad; paljud neist ei aita kaasa pere ühtsusele ega lähedusele Taevase Isaga. Kiriku juhatajad näevad perede kasvavat vajadust ühiste tegevuste järele ja on andnud meile nõu perekondlike tegevuste planeerimiseks. President David O. McKay näiteks andis meile nõu teha meie kodud kütkestavateks ja viia seal

läbi rohkem tegevusi (vaata "Gospel Ideals" [1954], lk 485–486). Kui me teeme seda, toovad meie lapsed heameele ja uhkusega koju oma sõpru, sest kodu on soe, sõbralik ja õnnelik koht.

- Millised on mõned tegevused, mis perekonda ühtsustavad? (Kirjutage soovitused tahvlile. Lisage nimekirjale mistahes järgnevatest: kirjutamine regulaarselt kellelegi, kes on kaugel; perekonna albumi koostamine; mängude välja mõtlemine ja mängimine; suupistete söömine pärast tegevust; lauluõhtute pidamine; hobiõhtute pidamine; tuulelohe valmistamine ja selle lennutamine; iganädalane lemmikraamatu lugemine kordamööda või mõne teise perekonna aitamine.)

Üks isa rääkis, kuidas tema aitas oma peret kokku tuua:

„Kui mind kutsuti misjoni juhatajaks, tundsin ma hirmu, et oma kaheksa lapse kõige otsustavamal eluperioodil ei ole mul piisavalt aega olla hea isa. Ma olin kindel, et isaks olemine oli palju tähtsam kutse Issandalt kui juhatajaks olemine. See tähendas seda, et kuigi ma pühenduks misjonile, *kahekordistasin* ma oma pühendumust isana. Ma teadsin, et tõhusaks misjoni juhatamiseks, pean ma juhatama esmalt hästi oma kodus. Ma veetsin palju aega koos oma perega, teades, et nemad on ainukesed, kes on pärast misjoni lõppu endiselt minu omad. Kui nad tunneksid end kindlalt ja õnnelikult meie misjoni alguspäevil, läheksid asjad heast paremaks.

Üks esimestest asjadest oli visata suur köis üle meie majaesisel õuel kõrguva hiiglasuure saarepuu kõrge oksa. [Üks misjonär] ronis köit mööda üles ja sidus selle puuoksa külge. Nii sündis misjonikodu hiiglaslik kiik. Koos kiigega saabusid naabrusest koheselt ka meie nooremate laste sõbrad.

Mõned kuud pärast meie saabumist osalesime me misjoni juhatajate seminaril. Iga misjoni juhataja, kellelt küsiti, mis oli tema arvates olnud senini tema parim idee, kandis ette mõnest programmist, mis oli tema arvates tööd parandanud. Kui tuli minu kord, ütlesin ma: „Parim, mida ma olen senini teinud, on kiige ehitamine." Kõik naersid. President S. Dilworth Young oli hämmastunud ja küsis: „Mida?" Ma kirjeldasin kiike ja selgitasin, et minu peamine eesmärk on olla hea isa. Kiik hakkas sümboliseerima mu tähtsuse järjekorda. Hiljem tulid korvpallirõngas ja liivahunnik. Meie aiast sai park, kus ma veetsin palju aega oma lastega ja kus nad seadsid end sisse kolmeks õnnelikuks aastaks. Ma usun, et nad mäletavad igavesti rõõmuga oma aega Kentuckys ja Tennessees" (George D. Durrant, "Love at Home, Starring Father" [1973], lk 18–20).

- Mida see isa tegi pere ühtsuse tugevdamiseks?

- Paluge ühel klassi liikmel lugeda Koguja 3:1–8.

See pühakirjakoht ütleb meile, et „igale asjale on määratud aeg, ja aeg on igal tegevusel taeva all," seal hulgas „aeg naerda". Ükskõik kui kiire meil ka ei oleks, peaksime me võtma aega, et lõõgastuda ja veeta lõbusalt aega koos perega. Meie kodud peaksid olema täis naeru ja õnne.

Isegi töö võib olla meeldiv, kui sellele lähenetakse õigel viisil. Väikeste lastega peredes võib näiteks läheneda tööle (nagu taimede istutamine, maja koristamine või nõude pesemine) nagu mängule. See hoiab entusiasmi ja huvi kõrgel. Selline lähenemine võib aidata meil juhatada oma pere õnneliku elu suunas, milles töö, puhkus ja mäng on tasakaalus.

Pere tegevuste planeerimine

Edukad perekonna tegevused on tavaliselt enne ette planeeritud. Järgnevad soovitused võivad aidata meil planeerida ja viia läbi perekonna tegevusi:

1. Loetlege tegevusi, millest tunnevad rõõmu kõik pereliikmed. Seda võib teha pereõhtul.
2. Valige nimekirjast üks tegevus.
3. Valige selle tegevuse jaoks üks päev. Kirjutage see perekonna kalendrisse, et vältida vastuolusid.
4. Planeerige tegevust üheskoos, kaasates igaühte. Andke igale pereliikmele ülesanne.
5. Kiitke seda tegevust oma perele, rääkige sellest põnevusega.
6. Kui vaja, säästke selle tegevuse jaoks raha.
7. Tehke seda!

- Mida me saame veel teha pere tegevuste planeerimiseks ja läbiviimiseks?

Kui me oleme midagi teinud, peaksime me mõtlema, kuidas perega lõbutsemist täiustada. Me peaksime küsima endilt, mis oleks teinud tegevusest edukama ja mis oleks perekonda veelgi enam lähendanud. Seda tehes on vigade kordamine vähem tõenäoline. Me võime teha üheskoos plaane, kuidas muuta järgmist tegevust veelgi paremaks.

Me peaksime kirjutama oma tegevustest pere ülestähendustesse ja isiklikesse päevikutesse ning lisama võimaluse korral fotosid ja erilisi meeneid. Ühise lõbutsemise meenutamine võib tugevdada meievahelist armastust.

Isad peaksid planeerima ka seda, kuidas veeta aega iga pereliikmega eraldi. See on hea viis, mille kaudu isa võib saada oma lastega lähedasemaks. Iga laps tunneb end tähtsa ja armastatuna, kui isa püüab temaga omaette aega veeta.

Perekonda võivad muuta lähedasemaks ka spontaansed tegevused. Sellised tegevused on väärtuslikud; me peaksime need ära kasutama.

Tegevused tugevdavad perekondi

Järgnev lugu näitab, mida lapsed oma isadelt kõige enam ootavad:

Indianapolise lähedase ringkonna kolmesaja kahekümne kuuel koolilapsel paluti kirjutada anonüümselt, mida igaüks neist oma isast arvab.

Õpetaja lootis, et kirjandite lugemine meelitab isasid osalema vähemalt ühel lastevanemate koosolekul.

Ja meelitaski.

Nad tulid kohale odavate autodega ja luksuslike autodega. Pangajuht, tööline, spetsialist, kontoriametnik, müügimees, kontrolör, talupidaja, kommunaalteenuste osutaja, kaupmees, pagar, rätsep, vabrikant ja hanketööde ettevõtja, iga mees väärtustades end raha, oskuste ja õigluse või välimuse poolest.

Õpetaja valis paberihunnikust suvalisi kirjandeid: „Mulle meeldib mu isa," luges ta igaühelt. Põhjusi oli palju: ta ehitas mu nukumaja, viis mind purjetama, õpetas mind laskma, aitab mind koolitöö juures, viib mind parki, andis mulle nuumamiseks ja müügiks sea. Kirjandite hulga võis võtta kokku sõnadega: „Mulle meeldib mu isa. Ta mängib minuga."

Mitte ükski laps ei maininud oma pere maja, autot, naabruskonda, toitu ega riideid.

Isad tulid koosolekule mitmetest eluvaldkondadest. Nad väljusid kahe rühmana: oma laste kaaslaste või oma lastele võõratena.

Ükski mees ei ole liiga rikas või liiga vaene, et oma lastega mängida" (Bryant S. Hinckley, "Not by Bread Alone" [1955], lk 84).

Ühiskoos mängimine annab meile sageli võimaluse õpetada perele evangeeliumi põhimõtteid. Tegevuste alustamine perepalvega õpetab meie lastele palve väärtust. Mängides tekkivate erimeelsuste lahendamine õpetab neile, kuidas teistega läbi saada ja olla teiste tunnete suhtes tähelepanelik. Üksteise aitamine ja meeskonnana töötamine õpetavad vastutust ja koostööd. Ühine lõbutsemine aitab kõigil pereliikmetel kujundada positiivset, õnnelikku suhtumist.

Aastate jooksul saavad pere tegevustest tihtipeale pere traditsioonid. Mõnedel peredel on pere kokkutulekud; teised käivad puhkusel, külastavad templit või lähevad kalale või jahile; mõned omakorda moodustavad pere ansambleid või kujundavad välja ühiseid hobisid. Perekonnad võivad luua mitmeid häid traditsioone, mis on kõik väärtuslikud, kuna need aitavad perekonda ühte liita.

- Paluge mõnedel klassi liikmel rääkida, kuidas üheskoos mängimine on tugevdanud nende peresid.

Mõned meist on töö ja Kiriku tegevustega nii hõivatud, et me jätame oma perekonnad unarusse. See ei ole meelepärane meie Taevasele Isale. Üks mees, kes veetis enamuse oma elust Kiriku teenistuses, mõistis ühel päeval, et ta oli kaotamas oma poega. Ta ei olnud veetnud koos temaga palju aega ja seega ei olnud nad teineteisele lähedased nagu isad ja pojad peaksid olema. Kui ta püüdis õpetada oma poega elama evangeeliumi järgi, hakkas ta poeg vastu ja muutus Kirikus ebaaktiivseks.

Aga sellel heal isal oli tarkust oma poja jaoks aega leida, nagu ta oli teinud oma vanemate lastega enne, kui ta muutus nii hõivatuks. Ta ei pidanud talle jutlust; selle asemel hakkas ta oma pojaga koos mängima. Ta hakkas tegema seda, mis tema pojale meeldis. Nad käisid koos pallimängudel. Nad käisid koos jahil ja kalal. Nad käisid koos telkimas.

Olles tegutsenud sel viisil üheskoos kolm aastat, mille jooksul nad muutusid kahekesi väga lähedasteks, tuli poeg tagasi Kirikusse. Hiljem võttis ta vastu misjonikutse. See isa õppis, et üks viis, kuidas oma pojani jõuda, on temaga koos asju ette võtta.

Kokkuvõte

Meie perekond on üks kõige tähtsamaid asju meie elus. Seega on meil tähtis teha seda, mis aitab meil saada igavesteks perekondadeks. Seejuures on abiks aja eraldamine ühisteks mängudeks ja üksteise tugevdamiseks.

- Jagage oma tunnistust sellest, kui tähtis on oma perega mängida.

Üleskutse

Korraldage perekondlik üritus, mis on lõbus kõigile pereliikmetele. Seda võib planeerida pereõhtu ajal. Koostage perekonna kalender, kus on kirjas need üritused, mida te teete üheskoos iga kuu.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Paluge kahel klassi liikmel valmistuda rääkima oma õnnelikemaist perekondlikest kogemustest.
2. Valmistuge jagama oma tunnistust sellest, kui tähtis on koos oma perega mängida.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

PERETÖÖDEST OSAVÕTMINE

15. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil kujundada töösse positiivset suhtumist ja innustada positiivselt töösse suhtuma ka oma pereliikmeid.

Sissejuhatus

„[Üks ajaleht trükkis ära] intervjuu pensionile jäänud lambakarjusega, kelle vanuseks oli märgitud 165 aastat. Ta nimi oli Shirali Mislimov. Ta oli sündinud ja elanud kogu oma elu Kaukasuse mägedes, Musta ja Kaspia mere vahel.

Mislimov raiub ikka veel puid. „Ma olen veendunud, et laiskleja ei ela kaua," ütles ta oma intervjueerijale.

Artiklis öeldi, et see vana mees „kobestab endiselt puude ümber mulda viljapuuaias, mille ta on oma eluaja jooksul mitu korda ümber istutanud."

„*Pidev töö*, mägede õhk ja mõõdukas söömine on aidanud mul jõuda sellise kõrge eani," ütles Mislimov, kes ei joo ega suitseta" (Wendell J. Ashton, "The Sweetness of Sweat", *Ensign*, juuli 1971, lk 35; kaldkiri lisatud).

Vanem Neal A. Maxwell rääkis, kuidas ta õppis töö tähtsust oma nooruses: „Mind õnnistati vanematega, kes pühendunud Kiriku liikmetena õpetasid mulle varakult elus mitmeid asju evangeeliumist, seal hulgas tööevangeeliumi tähtsusest. Nad olid mõlemad kõvad töötegijad ja üritasid oma raha säästa. Mul oli kerge õppida tööd armastama, sest mul olid vanemad, kes tegid tööd ilma kurtmata" ("Gospel of Work", *Friend*, juuni 1975, lk 6).

President David O. McKay ütles: „Mõistkem, et töö võimalus on kingitus, et töövõime on õnnistus, et tööarmastus on edu" (tsiteerinud Franklin D. Richards, "The Gospel of Work", *Improvement Era*, dets 1969, lk 101).

- Miks on see tähtis, kuidas me töösse suhtume? Kuidas mõjub meie suhtumine meie tööd? Kuidas võib meie töössesuhtumine mõjutada meie lapsi?

Kogu pere töö

- Näidake pilti 15-a, „Iga pereliige peaks võtma osa pere töödest“.

Hoolimata sellest, kes me oleme või kus me elame, on meil kõigil võimalus tööd teha. Isad kannavad üldiselt hoolt oma pere toidu, riiete ja peavarju eest. Emad hoolitsevad tavaliselt kodu eest ja õpetavad lapsi. Kõigi pereliikmete kohustuseks on majapidamisülesanded. Lapsed peaksid mõistma, et nad on perekonna oluline osa ja et nende abi vajatakse.

- Millised on mõned rutiinsed kodused ülesanded, mida tuleb teha meil ja meie lastel? (Vastuste hulka võivad kuuluda aedade ja hoonete remontimine ning korrashoid, loomade eest hoolitsemine, prügi väljaviimine, toidu valmistamine, laste eest hoolitsemine, õmblemine, sisseostude tegemine ja koristamine.)

Mõnikord võib meil olla vajalik laste jaoks tööd välja mõelda või leida. Vanem Loren C. Dunn rääkis, kuidas ta isa selle probleemi lahendas:

„Kuna me kasvasime üles väikeses alevikus, mõistis mu isa, et minu vennal ja mul on vaja õppida selgeks töötegemise põhimõte. Selle tulemusena pani ta meid tööle väiksesse linnaäärsesse tallu, kus ta oli üles kasvanud. Ta oli kohaliku ajalehe eesotsas ega saanud seetõttu veeta koos meiega palju aega, kui varahommikud ja õhtud välja jätta. Kahe noore teismelise jaoks oli see üsnagi suur kohustus ja me tegime vahel vigu.

Meie väikese talu ümber olid teised talud ja üks talunikest läks ühel päeval mu isa juurde, et rääkida talle sellest, mis me tema arvates valesti tegime. Mu isa kuulas teda tähelepanelikult ja ütles seejärel: „Jim, sa ei mõista. Ma kasvatan ju poisse, mitte lehmi.“ Jim rääkis meile selle loo pärast mu isa surma. Kui tänulik ma olen isa eest, kes otsustas kasvatada poisse, mitte lehmi. Vigadest hoolimata õppisime me selles väikeses talus töötama ja ma arvan, et kuigi ema ja isa ei väljendanud seda eriti sõnaohtralt, teadsime me alati, et me oleme neile palju tähtsamad, kui lehmad või mistahes muu asjasse puutuv“ (Conference Report, okt 1974, lk 12; või *Ensign*, nov 1974, lk 11).

Töö organiseerimine ja ülesannete andmine

Kõik pereliikmed saavad kodus tehtud tööst kasu ja seega peaksid nad tegema meeleldi oma osa. Igale pereliikmele peaks määratama tema võimetele ja huvidele vastavaid kohustusi. See hoiab ära laisklemist ja kogu töö saab tehtud. Isegi väikestele lastele võib anda lihtsaid ülesandeid.

Perele tööd organiseerides ja ülesandeid andes peaksime me saama kokku oma pereliikmetega ja otsustama koos nendega. Me võime seda teha pereõhtu ajal või pidada selleks erilise perekonna koosoleku.

15-a, Iga pereliige peaks võtma osa pere töödest

Kuidas me seda ka ei teeks, tuleks organiseerimisse kaasata *kõiki* pereliikmeid, kuna kõikidelt oodatakse oma osa tegemist.

Üks viis majapidamistööde organiseerimiseks on teha nimekiri kõikidest töödest, mida tuleb teha, pannes need kirja tähtsuse või raskuse järjekorras. Seejärel võib kirjutada ülesannete lehele iga töö järgi ühe pereliikme nime. Kui nimekiri on täidetud, tuleb see riputada sellisesse kohta, kus see tuletab kõigile meelde nende kohustusi. Kui pereliige ei oska lugeda, võib sõnade ja nimede sümboliseerimiseks joonistada pilte.

- Asetage välja plakat järgneva näidisnimekirjaga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Perekonna kohustused	
korista aed käi poes	isa
paranda ja pese riided tee süüa	ema
lüpsa lehm toida loomad vii prügi välja	Jaan
pese nõud hoolitse nooremate laste eest	Mari
korista köök kogu küttematerjali	Sirje

Vahelduse ja erinevate kogemuste saamise mõttes võivad pereliikmed soovida vahetada ülesandeid nädala või kuu kaupa. Sel juhul tuleks ülesanneteleht asendada uuega. Loomulikult on see tabel vaid üks meetod pere tööde organiseerimiseks.

- Paluge mõnedel klassi liikmetel rääkida, kuidas nemad peres töid jagavad.

Üks perekond, kes kasutas seda meetodit, avastas, et see võimaldas neil õpetada nende lastele isiklikku vastutust. Pere koostas pereõhtu ajal nimekirja majapidamistöödest. Kuueaastane poiss oli nõus hoolit-

sema nende majaesise õue eest. See tähendas, et ta pidi taimi kastma, rohima ja muru niitma.

Mõned päevad hiljem märkas isa maasvedelevat paberikest ja hooletusse jäetud muru. Talle tuli mõte poisi töö ise ära teha. See oleks olnud lihtne. Aga ta teadis, et kui ta seda teeb, võtab ta poisilt vastutuse, mille ta ise oli andnud. Seetõttu jättis ta aia puutumata.

Järgmisel õhtul nägi aed veel kehvem välja. Ta poeg jättis lihtsalt oma töö tegemata. Tema naabrite puhaste aedade kõrval paistis ta enda aed veelgi hullemana. Isa mõtles kulutustele, kui taimed peaksid surema. Ta mõtiskles isegi selle üle, kas ta oli andnud kuueaastase jaoks liiga suure töö. Kuid jällegi jõudis ta otsusele, et ta poeg on väärtuslikum kui asjad ning ta keeldus asja enda kätte võtmast.

Selle asemel küsis isa oma pojalt, kas nad võiksid kahekesi ringi jalutada, et näha, kuidas asjad on. Poeg nõustus. Olles aias ringi jalutanud, ütles poiss: „Oi, isa, see on nii raske!“ Isa küsis: „On sul mu abi tarvis?“ „Muidugi!“ ütles ta poeg. „Oota siin.“ Poiss jooksis majja, tõi välja kaks kotti ja palus oma isal koristada ära osa aiast, koristades ise ülejäänu. Nad lõpetasid mõne minuti pärast.

Veel kaks nädalat ja see poeg oli muutunud aia eest täielikult vastutavaks. Ta teadis, et kui tema selle eest ei hoolitse, ei hoolitse selle eest keegi. Ta teadis, et ta isa lootis tema peale ja usaldas teda. (Kohandatud Stephen Covey teosest “Spiritual Roots of Human Relations” [1970], lk 145–146).

- Kuidas see isa aitas oma pojal tema kohust täita? Mida me võime teha lisaks oma abi pakkumisele, et muuta rutiinsed ülesanded meeldivamaks? (Me võime anda väikeseid autasusid, et innustada lapsi oma projekte lõpetama.)

Vastutuse õpetamine ja töömäära jagamine on tähtis. Vanematel võib olla seejuures abi korralduste tegemisest, et perekonnas oleksid kõigil konkreetsed ülesanded. Ometi ei tohiks me unustada jätta aega ka puhkamiseks ja lõõgastumiseks. Vanem Franklin D. Richards tuletab meile meelde, et me planeeriksime aega nii lõõgastumiseks kui ka tööks: „Otsides viise tööarmastuse kujundamiseks, ei tohi me jätta kahe silma vahele lõõgastumist. Kuigi töö on saavutusteks täiesti oluline, on sarnaselt vajalikud ka lõõgastumine ja korralik puhkus. Tööarmastuse kujundamisel on väga tähtis tegur jõu arukas jaotamine. Issand ootab, et igaüks meist leiab korraliku tasakaalu töö ja lõõgastumise vahel nagu ka füüsiliste ja vaimsete eluvaldkondade vahel“ (*Improvement Era*, dets 1969, lk 103).

Üheskoos töötamise väärtus

- Kuivõrd väärtuslik on töö, mida tehakse koos perekonnaga? (Kirjutage vastused tahvlile. Lisage kindlasti järgnevad: me kogeme rõõmu, nähes meie ühise töö tulemusi; me tunneme end oma perega lähedasematena; meie lapsed õpivad tegema koostööd ja jagama vastutust; me kogeme lapsevanematena rõõmu, kuna me kuuletume Issanda tahtele ja töötegemise õppimisest on kasu igale pereliikmele.)

„Ühes viimse aja pühade perekonnas, kus isa oli arst, hoolisid lapsevanemad sellest, et nende lapsed õpiksid töö väärtust. Nad mõistsid, et palgates kellegi arstikabinetti koristama, takistaksid nad oma lastel kasvada.

Olles innustunud regulaarse sissetuleku teenimisest, võtsid lapsed enda peale igahommikuse arstikabineti koristamise ülesande. Meeskonnatööst sai tähtis tegur. Perekonna tüdrukud koristasid kabinetti ühel hommikul, kui samal ajal aitasid poisid koduste majapidamistöödega; järgmisel hommikul vahetati omavahel kohustusi.

Selle projekti tulemusena: (1) tutvusid lapsed isa ametiga, (2) neil oli tunne, et nad olid kaasatud isa töösse ja nad tundsid isiklikku uhkust tema töö üle, (3) neil oli regulaarne tööprojekt igapäevaste ülesannetega ja vastutustunne töö tegemise ees, (4) nad harjusid tegema meeskonnatööd ja (5) neil oli regulaarne sissetulek“ (Elwood R. Peterson, “Family Work Projects for Fun and Profit”, *Ensign*, juuni 1972, lk 8).

- Mis on lõikusseadus? („Kuidas külvad, nõnda lõikad.“ Kirjutage see ütlus tahvlile.)

Iga meie poolt tehtava ülesandega kaasneb loomulik tasu. Kui me istutame aeda taimi ja hoolitseme nende eest, tunneme me lõikusajal rõõmu oma töö viljadest. Kui me ehitame ja remondime oma kodu, elame me mugavamalt ja turvalisemalt. Kui me hoiame oma riideid puhaste ja meeldivatena, on meil endal parem olla ja oleme heaks eeskujuks puhtusest. Kui me valmistame toitvaid roogi ja hoiame oma söögiõud puhtad, oleme me tervemad.

Üks pere töö eesmärke on kujundada iseloomu ja õppida tööd tegema. Inimesed saavad usaldusväärseks, kui nad võtavad enda peale vastutuse ja tunnevad rahuldust hästi tehtud tööst. President Spencer W. Kimball ütles: „Ma loodan, et me mõistame, et kui näiteks aiapidamine on sageli kasulik toidu peale minevate kulutuste vähendamiseks ning maitsvate värskete puu- ja juurviljade saamiseks, on see midagi palju enamat. Kes oskab hinnata tütre ja isa vahelise erilise jutuajamise väärtust, kui nad aias rohivad või kastavad? Kuidas hinnata seda head, mis tuleb nendest silmnähtavatest istutamise, harimise ja igavese

lõikusseaduse õppetundidest? Ja kuidas mõõdame me perekonna ühtekuuluvust ja koostööd, mis peab saatma edukat hoidiste tegemist? Jah, me kogume tagavarasid, kuid veelgi rohkem head sisaldub ehk siiski elu õppetundides, mida me õpime, kui me *elame ettenägelikult* ja anname oma lastele edasi nende teerajajate pärandi“ (“Welfare Services: the Gospel in Action”, *Ensign*, nov 1977, lk 78).

Järgnev juhtum näitab, kuidas üks pereliige õppis, kuivõrd väärtuslik on teha tööd koos oma perega:

„Kesksuve kuude jooksul oli vaja harvendada hektarite kaupa suhkrupeete. See tähendab, et me pidime kiskuma välja väiksemad taimed, et teha suhkrupeetidele suuremaks kasvamiseks rohkem ruumi. Meile meeldis süüa välja kistud peetide magusaid juuri, aga harvendamise nimel päev läbi kummargil olemine oli tohutult väsitav. Ühel päeval proovisin ma majja jääda, et ma ei peaks neljakäpukil neid pikki peediridu läbima. Ma ütlesin oma isale, et mu pea valutas, mis oli ilmselt tõde, aga isa ei lasknud mul puhata. Seega jalutasime me kõik välja põllule ja hakkasime tööle.

Pärast mõningast harvendamist kurtsin ma peavalu. Isa ilmselt ei uskunud, sest mind ei saadetud tuppa. Ma kurtsin üha uuesti oma peavalu. Lõpuks ütles mu isa: „Heakene küll, mine tuppa ja ütle oma emale, et ta tuleks sinu asemel peete harvendama.“ See kohutas mind; ma ei suutnud mõelda, et mu ema tuleb põllule minu tööd tegema. Ma ütlesin oma isale, et ma jään parem ise tööd tegema: tööd tehes jäi peavalu järele ja ma ei kurtnud enam.“

- Mida see tüdruk õppis oma kogemusest? (Vastuste hulka võivad kuuluda töö tähtsus, oma osa tegemine, austus vanemate vastu.)

Kokkuvõte

Vanem Neal A. Maxwell ütles:

„Ma ei usu, et inimesed võivad olla õnnelikud, kui neil pole tööd teha. Inimene võib tõesti olla pigem laiskuse kui töö ori. Töö hoiab meid ka alandlikena ning tuletab meelde, et kõik meie õnnistused tulevad meie Taevaselt Isalt.

Tööevangeelium on väga tähtis Kiriku õpetus. Kui me õpime elus varakult tööd tegema, saavad meist paremad inimesed, paremad pereliikmed, paremad naabrid ja paremad jüngrid Jeesusele Kristusele, kes õppis ise töötegemist puusepana“ (*Friend*, juuni 1975, lk 7).

Üleskutse

Tundke oma tööst rõõmu ja ärge kurtke selle üle. Planeerige, organiseerige ja valmistage sel nädalal perekonna töögraafik, mis määrab kindlaks pereliikmete kohustused.

Täiendavad pühakirjakohad

- Õpetussõnad 6:6–11 (näide sipelgast)
- Efeslastele 4:28 (nõuanne olla iseseisev ja helde)
- 1 tessalooniklastele 4:9–12 (pühad töötagu omaenda kätega)
- 2 Nefi 5:17 (nefilasi innustatakse olema töökad)
- Õpetus ja Lepingud 42:42 (laisk ärgu söögu töötegija leiba)
- Joseph Smith – Ajalugu 1:55 (Joseph Smith tegi tööd)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Lugege läbi „Preesterluse kohustused ja õnnistused“, A osa, 23. õppetund „Tööoskuse arendamine ja täiendamine“.
2. Vaadake üle raamatu “Gospel Principles” 27. ptk “Work and Personal Responsibility”.
3. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

KODUNE AIAPIDAMINE

16. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil parandada oma peres aiapidamisoskusi.

Sissejuhatus

President Spencer W. Kimball ütles: „Me innustame teid kasvatama oma maalapil kogu toitu, mis võimalik. Marjapõõsad, viinamarjaväädid, viljapuud – istutage neid, kui teie kliima on nende kasvamiseks sobiv. Kasvatage juurvilju ja sööge neid omaenda aiast. Isegi need, kes elavad korteris, võivad kasvatada tavaliselt veidi söögipoolist lillepottides ja -kastides. Uurige välja kõige paremad meetodid, kuidas omaenda söögipoolise eest hoolt kanda. Tehke oma aed nii hästi puhtaks ja külgetõmbavaks kui ka viljakaks. Kui teie kodus on lapsi, laske ka neil osaleda, määrates neile konkreetsed ülesanded“ (Conference Report, apr 1976, lk 170–171; või *Ensign*, mai 1976, lk 124).

Koduse aiapidamise kasu

Aiapidamiseks on mitmeid häid põhjusi:

Pere ühtsus

Perekonnad, kes töötavad üheskoos koduaias, tugevdavad pere ühtsust, kuna neil on ühine eesmärk. President Kimball ütles: „Me loodame, et teie [aiapidamise projektist] saab perekondlik tegevus, kus kõigile, isegi väikestele, on antud mingi ülesanne. Teie aiast on nii palju õppida ja lõigata, kaugelt rohkem kui saak ise“ (Conference Report, apr 1978, lk 120; või *Ensign*, mai 1978, lk 79).

Töö väärtustamine

Koduaed aitab lastel õppida tööd hindama. Olles aidanud perel istikuid istutada ja aia eest hoolitseda, teeb neile rõõmu oma raske töö tulemuste nägemine.

Majanduslik iseseisvus

Aiapidamine aitab meil saada enesekindlamaks, kuna me suudame hoolitseda paremini omaenda vajaduste eest. Me teame, et problee-

mide tekkides võime me neist jagu saada, kuna me oleme varunud puuvilju, tegelenud aiapidamisega ning istutanud viljapuid ja marjapõõsaid. Täiendavaks õnnistuseks on teadmine, et me võime aidata ka teisi, kes puudust kannatavad.

Juhised ja heameel

Aed tuletab meile meelde selle maailma ilu, mida Taevane Isa on meie jaoks loonud, ja see võib pakkuda meile tundide kaupa juhiseid ja heameelt, kui me oleme tunnistajaks kasvamise imele. President Spencer W. Kimball ütles, et aiatöö „tuletab meile kõigile meelde lõikusseadust. Me lõikame tõepoolest seda, mida külvame. Isegi kui maalapike, mida te harite, millele te istutate ja millelt te lõikate, on väike, lähendab see inimloomust loodusele, nagu see oli algul meie esimeste vanematega“ (Conference Report, apr 1976, lk 117; või *Ensign*, mai 1978, lk 77–78).

Tervis

Issand armastab meid ja tahab, et me oleksime terved. Omaenda värskete juur- ja puuviljade kasvatamine ning söömine aitab meil olla terved. Aiasaadused, mida me saame oma aiast, on tavaliselt ka värskemad ja parema maitsega kui need, mida me ostame.

Väiksemad väljaminekud

Aiapidamine võib vähendada väljaminekuid. Enda kasvatatud aiasaaduste söömine võimaldab meil säästa raha, mida me oleksime kulutanud teiste kasvatatud aiasaaduste ostmiseks.

- Mida õpetlikku on veel istutamises ja saagi korjamises?

Plaan, mille järgi alustada

Enne seda, kui me tegelikult aiapidamisega algust teeme, peame me tegema järgnevad otsused:

Kuhu me istutame?

- Näidake pilte 16-a, „Koduaed võib anda mitmesugust söögipoolist“, 16-b, „Aedu võib rajada peaaegu kõikjale“ ja 16-c, „Maalapi puudumisel võib juur- ja puuvilju kasvatada lillepotis“.

Aed väärib parimat võimalikku asukohta, sest sellest saab väärtuslik maatükk. Aiamaaks on parim päikeseline asukoht, kuhu päike paistab iga päev vähemalt kuus tundi.

Aiale peaks olema kodust võimalikult lihtne juurde pääseda. See ei peaks olema nii järsk, et vesi uhuks minema kogu mulla ja seemned. Kui aed tuleb rajada järsule nõlvale, peaksid vaod ja kraavid jooksma nõlvaga *risti* ja mitte üles-alla.

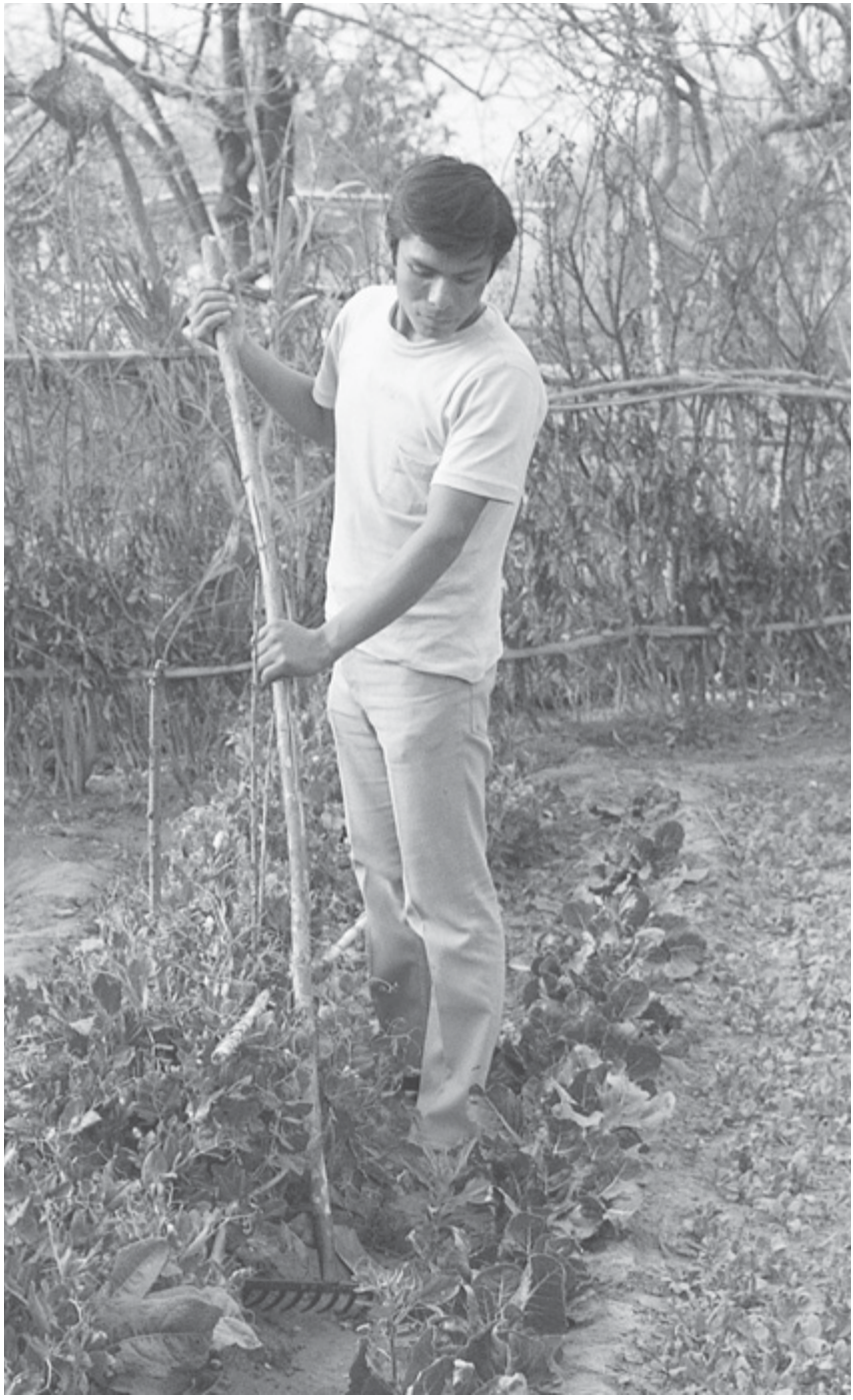

16-a, Koduaed võib anda mitmesugust söögipoolist

Tähtis on ka pinnas. Kui see on liiga liivane, ei pea see vett. Kui see on liiga savine, jääb vesi pinnale ja imendub aeglaselt. Mõlemad probleemid on lahendatavad vastupidise koostisega mulla ja komposti lisamisega. Kui piirkonnas ei saja piisavalt vihma, vajatakse kastmiseks vett.

Need, kes elavad korterites, on ruumipiirangute tõttu silmitsi eriliste probleemidega. Need inimesed võivad istutada lillepottidesse ja -kastidesse, võtta maad laenuks või rentida seda. Seda tegid aiapidamise nimel kaks perekonda Saksamaal. Kirjutades oma kogemusest president Spencer W. Kimballile, ütlesid nad:

„Me oleme kaks perekonda Frankfurdi misjonilt ja me kirjutame, et rääkida teile oma aiast.

Maalapi leidmine suures linnas, nagu seda on Frankfurt, ei olnud eriti kerge – see on imepisike aiake – ja kui me selle rentisime, nägi see välja nagu kõnnumaa: katkise aia, katkise majakese ja kõikjal vohava metsiku rohuga. See ei heidutanud meid.

Esmalt tegime me uue aia, parandasime ära majakese ja [kaevasime läbi] kogu aia. Kevadel istutasime me köögivilju ja naabrid ütlesid meile, et [need] ei hakka kasvama. On üks väike ojakene, kuhu me võime oma ratastega sõita, [kandes oma mannerguid endaga] ja sel viisil toome me endale vett. Me pöördusime palves Issanda poole, et Ta õnnistaks meie aeda. Issand vastas meie palvetele. Me saime igat sorti köögivilju. Taimi kasvamas näha on nii imeline“ (tsiteerinud Spencer W. Kimballi, Conference Report, okt 1976, lk 5; või *Ensign*, nov 1976, lk 5).

Mida me istutame?

Teiseks peame me otsustama, mida kasvatada. Mõnedel aialappidel on küllaga ruumi; teistel on seda ainult veidike. Piiratud ruumi korral peame me valima põlluvilju, mis kasvavad toe najal ülespoole, nagu marjaväädid, oad või tomatid. Ruumi võib kokku hoida ka siis, kui külvata pigem rohkem saakiandvaid seemneid, nagu suvekõrvits ja tomatid, kui seemneid, mis annavad ainult ühe vilja või juurika, nagu näiteks redised.

Ruumi kokkuhoiu vajaduse korral peaksime me valima siiski selliseid aiasaadusi, mis annavad me pereliikmetele vajalikke toiteaineid. Lisaks sellele peaksime me kasvatama üksnes neid saadusi, mis neile meeldivad ja mida nad söövad. Läätse, sojaoa ja herne taolised kaunviljad, pähklid, puuviljad ja köögiviljad, juurviljad ja teraviljad annavad rikkalikult toitaineid erinevatest toidugruppidest. Valiku tegemisel peaksime me loomulikult lähtuma ainult sellistest aedviljadest, mis kasvavad hästi meie kliimas ja pinnases.

16-b, Aedu võib rajada peaaegu kõikjale

- Asetage välja plakat, kus on kirjas konkreetsed puuviljad, köögiviljad, kaunviljad, juurviljad ja teraviljad, mis kasvavad teie piirkonnas või viidake tahvlil olevale informatsioonile. Te võiksite arutada, millised neist viljadest annavad kõige rohkem saaki ja võtavad enda alla kõige vähem pinda.

Planeerides kuhu mida istutada, peaksime me joonistama kaardi, et vahetada igal aastal aedviljade asukohta. Kui samu taimi kasvatada aasta aastalt samas kohas, alaneb nende kvaliteet.

- Näidake tabelit 16-d, „Näidisaed".

Millal me istutame?

Üheks otsuseks on veel see, millal istutada. Erinevad aedviljad kasvavad paremini erinevates tingimustes. Mõned aedviljad kasvavad paremini kuival hooajal, teised aga eelistavad märga. Mõned aedviljad kasvavad paremini jahedas ilmastikus, nagu peedid, kapsad, porgandid, salat, sibulad, herned ja spinat. Teised kasvavad paremini soojas ilmastikus, nagu oad, mais, melonid, suvekõrvitsad ja tomatid. Me peame teadma, millal istutada aedvilju, mis kasvavad meie piirkonnas kõige paremini.

- Asetage välja plakat, kus on kirjas konkreetsete aedviljade istutamise aeg teie piirkonnas või viidake tahvlil olevale informatsioonile.

Aiamaa ettevalmistamine

Puhastage neli kuni kuus nädalat enne istutamise aega aiakoht umbrohust, kändudest, kividest, prahist ja puuokstest ning kobestage maapinda kühvli või kõplaga, et vesi saaks kergesti sisse imbuda. Pinnas on istutamiseks valmis, kui ta on mure, kuid ei moodusta kamakaid.

Enamikke pinnaseid saab paremaks muuta. Kompost ehk hästi kõdunenud taimsed ja loomsed jäänused parandavad nii liivase kui ka savise mulla lõimist. Kompost aitab ka kasvatada rohkem ja paremaid aedvilju, kuna see lisab mullale toiteaineid. Korralikult valmistatud komposti ei saa aga teha ja mullale lisada samal päeval. Komposti tegemiseks läheb sageli neli kuni kuus kuud. Seepärast teevad mõned inimesed igal aastal kompostihunniku ja kasutavad seda järgmisel aastal oma aias.

Komposti tegemine ei ole raske. Esiteks, määrake kindlaks kompostihunniku asukoht. See võib olla süvend, joogiveest eemal asuv avaus või maapinnal asuv kolme küljega puust tarandik või traataed. Järgmisena laotatakse laiali umbes 15-sentimeetrine kiht orgaanilisi jäätmeid, nagu niidetud muru, lehed, tükeldatud maisitõlvikud, õled, köögivilja- või puuviljakoored või järelejäänud juurviljad, olles

16-c, Maalapi puudumisel võib juur- ja puuvilju kasvatada lillepotis

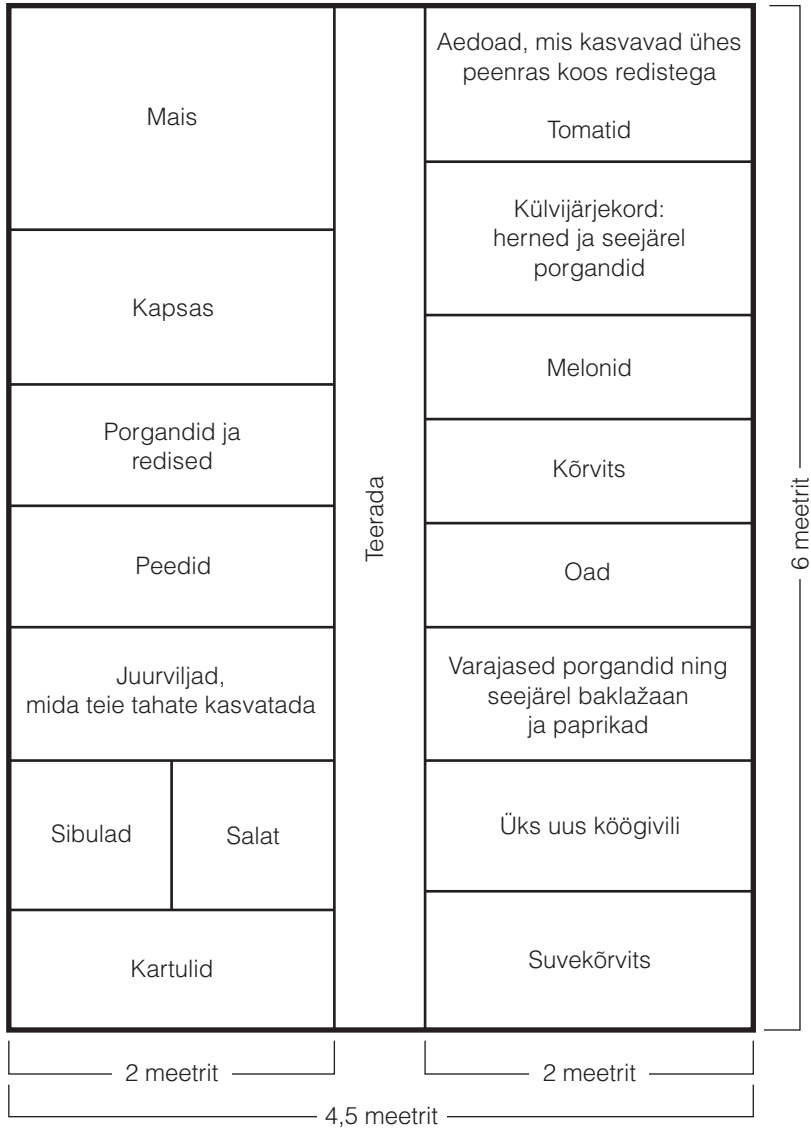

16-d, Näidisaed

ettevaatlikud, et kuhja ei satuks konservikarpe, metallist esemeid, konte, rasva või muid materjale, mis kiiresti ei lagune. Sellele kihile lisatakse kariloomade või kodulindude sõnnik või ostetud väetis. Head komposti saab lehma, kana, lamba, kitse, hobuse ja sea sõnnikust. Ärge kasutage mingil juhul inimeste või lihatoiduliste loomade väljaheiteid: need heitmaterjalid saastavad pinnast.

- Näidake pilti 16-e, „Kompostihunnik".

Katke kompostihunniku sõnnikukiht viiesentimeetrise mullakihiga. Tehke seejärel hunniku tippu süvis, kuhu võiks koguneda vesi. Täiendavate jäätmete kogunemisel katke iga viieteistsentimeetrine kiht viiesentimeetrise mullakihiga. Niisutage igat kihti, mis hunnikule lisatakse.

Hoidke hunnikut alati niiske, aga mitte märjana, ja pöörake seda iga nädal hanguga, et lasta keskele õhku. Hunnik komposteerub kõige kiiremini, kui keskosa „küpseb" umbes 70 °C juures. Kui kompostihunnik ei ole keskelt kuum, lisage võimaluse korral rohkem lämmastikku puuvillaseemnetest või kuivatatud verest tehtud väetise kujul või võimaluse korral lämmastikväetist. Kui hunnik enam ei lõhna, on kompost valmis mullale lisamiseks.

- Paluge mõnedel klassi liikmel selgitada, kuidas nemad teevad komposti.

Istutamine

Piirkondades, kus kasvuhooaeg on lühike, võib aiale alguse panna sisetingimustes potimullas. Kui aiaga tehakse algust väljas, külvake seemned sirgete ridadena, et noori köögivilju oleks võimalik eristada umbrohust.

Külvake sama aedvilja peenraid mitme järjestikuse nädala vältel, et kogu saak ei valmiks korraga. Seemned on erineva suurusega ja seega ei saa neid külvata ühe ja sama sügavale. Tavaliselt ei tohiks seemneid külvata sügavamale kui nende kolmekordne läbimõõt. Külvake seemned üksteisest piisavalt kaugele, et taimede võrsudes ja kasvades oleks neil ruumi oma täielikke mõõtmeid saavutada. Suruge muld seemnete peale ja jätke seemneridade vahele piisavalt ruumi, et võimaldada mulla kobestamist taimede ümber, kui need kasvavad.

Kui seemned on istutatud, hoidke maapind niiskena. Kui maapind on kuivanud, siis seemned ei võrsu.

Aia eest hoolitsemine

Kogu planeerimisest, ettevalmistamisest ja istutamisest on vähe kasu, kui seejärel aia eest ei hoolitseta. Selline hoolitsus hõlmab järgnevat:

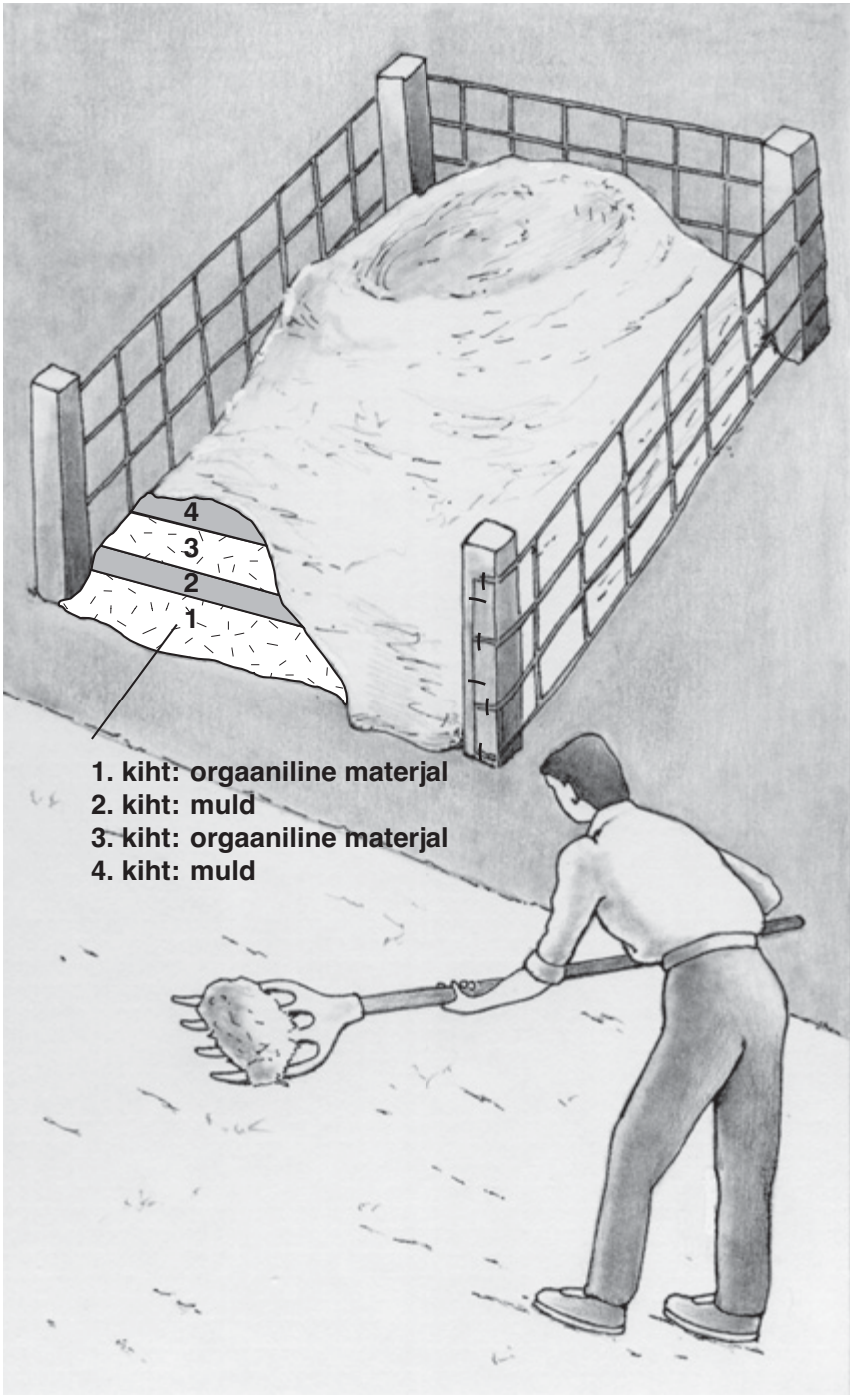

16-e, Kompostihunnik

Kastke

Kastke aeda korralikult vähemalt kord nädalas, kui vihma ei ole sadanud piisavalt. Vahetult pärast kastmist peaks muld olema märg umbes kaheksateistkümne sentimeetri sügavuselt. Vältimaks maapinna küpsemist, püüdke mitte kasta päeva kõige kuumemal ajal.

Harige

Umbrohi röövib taimedelt vett ja toiteaineid. Rohige käsitsi või kaevake umbrohtu kõplaga. Pärast taimede võrsumist võib takistada umbrohu kasvamist tihe multš, kuid pinnast tuleb kobestada ikkagi iga nädal. Tõmmake kõplaga multš kõrvale, kobestage pinnas ja lükake seejärel multš tagasi.

Multši

Kui taimed on mitme sentimeetri kõrgused, eemaldage järelejäänud umbrohi ja asetage saepuru, ajaleheribad, rohi, lehed või põhk viie kuni seitsme sentimeetri kõrguselt ümber taimede ja ridade vahele. See multš ei lase mullal kuivada ega liiga soojaks muutuda. Paljud inimesed, kes kasutavad multši, on avastanud, et nad rohivad palju harvemini.

Hoidke ära putukakahjustused

Putukad kahjustavad taimi ja võivad isegi ära rikkuda terve saagi. Te võite eemaldada putukad käsitsi, uhtuda need maha või tappa putukamürgiga. Putukamürgi kasutamise korral tuleb aiasaadused enne nende söömist puhtaks pesta.

Koristage saak

- Näidake pilti 16-f, „Hea saak on hoolika aiapidamise tulemus“.

Puuviljad ja köögiviljad, mida korjatakse vahetult enne keetmist, söömist või konserveerimist, on kõige parema maitse ja kõrgeima toiteväärtusega. Mõned aedviljad, nagu näiteks kurgid, annavad parema saagi, kui neid sagedasti korjata. Neil ei tohi lasta üle küpseda, närbuda või ära kuivada. Korjake lehtköögivilju, kui need on noored ja õrnad.

- Kuidas me võime motiveerida end aia eest hoolitsema pärast seda, kui me oleme planeerinud, teinud ettevalmistusi ja istutanud?

Kokkuvõte

Me võime näidata Issandale oma armastust ja usaldust, kui me teeme seda, mida Tema prohvetid meilt paluvad. Üks nendest asjadest, mida nad on meil teha palunud, on aiapidamine. Meile saavad osaks õnnistused, kui igaüks meist planeerib ja teeb ettevalmistusi aiapidamiseks ning hoolitseb selle eest, hoides seda korras ja viljakana.

16-f, Hea saak on hoolika aiapidamise tulemus

Üleskutse

Tehke oma pereliikmetega koostööd istutamisel ja aia eest hoolitsemisel.

Täiendav pühakirjakoht

- Õpetus ja Lepingud 59:16–20 (Jumal andis meile kõik hea, mis tuleb maast)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Uurige oma raamatukogust, kohalikelt maaviljelusnõustajatelt või kogenud aiapidajatelt:
   a. Millised aedviljad on teie piirkonnas kõige saakiandvamad.
   b. Millised nendest aedviljadest annavad kõige rohkem saaki ja võtavad enda alla kõige vähem pinda.
   c. Kõigi aedviljade istutamise ajad.
2. Valmistage õppetunnis soovitatud plakatid või kirjutage see informatsioon tahvlile.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

ISIKLIK ARENG

ISIKLIKUD JA PEREKONDLIKUD EESMÄRGID

17. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil seada ja saavutada isiklikke ja perekondlikke eesmärke.

Sissejuhatus

Kui president Kimball oli 14-aastane, külastas tema vaikonna konverentsi üks kiriku juhataja ja ütles kogudusele, et nad peaksid lugema pühakirju. Seda kogemust meenutades ütles president Kimball:

„Ma tõdesin, et ma ei olnud kunagi Piiblit lugenud, [niisiis] selsamal õhtul jalutasin ma oma koju ühe kvartali kaugusel ja ronisin üles oma väikesesse ärklituppa maja ülemisel korrusel, panin väikesel laual oleva väikese õlilambi põlema ja lugesin Esimese Moosese raamatu esimesi peatükke. Aasta hiljem sulgesin ma Piibli, olles lugenud läbi iga peatüki selles suures ja hiilgavas raamatus.

Ma avastasin seal mõned kohad, millest oli 14-aastasel poisil raske aru saada. Seal olid mõned leheküljed, mis ei pakkunud mulle erilist huvi, aga kui ma olin [lugemise lõpetanud], tundsin ma hõõguvat rahuldust, et ma olin seadnud endale eesmärgi ja olin selle saavutanud“ (Conference Report, apr 1974, lk 126–127; või *Ensign*, mai 1974, lk 88).

Eesmärk on miski, mida me soovime saavutada. Me õppisime oma surelikkusele eelnevas elus meie Taevase Isa vaimulastena, et see elu pidi olema aeg, mil areneda selle nimel, et saada meie Taevase Isa sarnaseks. See areng peaks olema meie peamine elueesmärk. Selleks, et seda eesmärki saavutada, peame me seadma ja saavutama teisejärgulisi eesmärke. Selliste eesmärkide seadmine aitab meil samuti elada rikkalikku ja külluslikku elu.

Isiklike ja perekondlike eesmärkide valimine

Esimene samm eesmärgi valimisel on mõelda oma eluviisile ja otsustada, kuidas seda parandada. Seejärel võime me valida isiklikud ja perekondlikud eesmärgid, mis aitavad meil paremaks saada. Kui me tahame saada näiteks vaimselt tugevamaks, peaksime me vaatlema oma vaimset tugevust ja seadma sobivad eesmärgid, kuidas seda täiustada. Seda tehes võiksime me arvesse võtta järgnevad küsimused:

Kas ma palvetan nii sageli, kui ma peaksin?

Kas ma tean, mida ütleb prohvet, ja kas ma järgin tema nõuannet?

Kas ma loen pühakirju regulaarselt?

Kas ma täidan ustavalt oma preesterluse ülesandeid?

Kas ma olen aus kümnise ja annetuste maksmisel?

Kas minu mõtted on kogu aeg puhtad ja väärilised?

Kas meie pere peab pereõhtuid iga nädal?

Kas meie pere on templis pitseeritud?

Kas meie pere valmistab teisi ette evangeeliumi vastu võtmiseks?

Me peaksime mõtisklema ka edusammudele, mida me loodame teha oma hariduse- ja elukutse alal ning muudes valdkondades. Kaalutledes igat eluvaldkonda, peaksime me otsustama, kus meil on vaja end täiustada. Seejärel peaksime me seadma eesmärgid, mis aitaksid meil seda teha. Iga eesmärk peaks olema proovilepanev, kuid see peaks olema ka midagi sellist, mida me suudame teha.

- Paluge klassi liikmetel loetleda ja arutada mõistlikke eesmärke järgnevates valdkondades: palve, pühakirjade uurimine, pereõhtu, templiabielu, perekonna ajalugu, koduõpetus, misjonitöö, kümnis, puhtad mõtted, haridus ja elukutse.

Nende asjade tegemine nõuab aega ja jõupingutusi. Sellest tulenevalt peaksime valima alustuseks ainult ühe või kaks eesmärki, mille kallal töötada. Kui me saame paremaks ühes asjas, võime me keskenduda teisele. Täiuslikkus on midagi, mille poole me püüdleme samm sammult kogu oma elu kuni igavikuni välja; see ei leia aset lihtsalt sellepärast, et me oleme seadnud selle endale eesmärgiks.

Selleks, et seada isiklikke eesmärke, peame me võtma arvesse oma soovid ja võimed ning pöörduma palves Issanda poole inspiratsiooni saamiseks. Me võime küsida eesmärkide seadmisel nõu ka oma abikaasalt, vanemalt, Kiriku juhilt või usaldusväärselt sõbralt. Me peaksime otsustama, mida me tahame teha, kuidas me tahame seda teha ja millal me tahame seda lõpetada.

President N. Eldon Tanner rääkis ühest kogemusest seoses oma lapselapsega, kes seadis isikliku eesmärgi:

„Lapselaps ütles: „Vanaisa, ma olen käinud sajaprotsendiliselt kõikidel oma kirikukoosolekutel sellest ajast peale, kui mind aasta tagasi diakoniks asetati. Ma ei ole puudunud üheltki sakramendikoosolekult, pühapäevakoolist või preesterluse koosolekult.“

Ma õnnitlesin teda ja ütlesin: „John, kui sa jätkad sajaprotsendilist kohalkäimist seni, kuni sa oled piisavalt vana, et misjonile minna, maksan ma su misjoni kinni.“ Ta naeratas ja ütles: „Ma teen seda.“

17-a, Perekondlikust pühakirjade uurimisest on palju kasu

Ma arvasin, et ma pääsen sellest; tema aga otsustas täie tõsidusega sajaprotsendiline olla. Ma mäletan kahte korda, kuidas ta end distsiplineeris, et saavutada oma eesmärki. Ühel korral kutsus ta onu teda enda ja oma poistega reisile, kus nad oleksid ka pühapäeval. John küsis: „Kas seal on mõni koht, kus ma saan oma pühapäevastel koosolekutel osaleda?“ Kui talle öeldi, et sellist kohta ei ole, ütles ta: „Ei, ma ei saa tulla. Ma tahan olla sajaprotsendiline,“ ja ohverdas seepärast kena reisi ookeanile ja ühele saarele, kuhu nad läksid pidutsema.

Ühel teisel korral murdis ta nädalavahetuse eel oma jala. Esimene asi, mida ta oma arstilt küsis, oli: „Kas ma võin pühapäeval Kirikusse minna? Ma pean olema sajaprotsendiline.“ Otse loomulikult tuli ta kohale – karkudega.

Kui ta sai üheksateistkümneaastaseks, ütles ta: „Vanaisa, ma olen olnud sajaprotsendiline sellest ajast peale, kui me sõlmisime selle tehingu.“ Mul oli väga hea meel tema misjoni eest maksta. Sellel saavutusel on olnud tema elus suur mõju“ (Conference Report, apr 1975, lk 113; või *Ensign*, mai 1975, lk 77).

- Kui kaua oli John töötanud oma eesmärgi nimel? (Kuus aastat.) Mis te arvate, kuidas ta end tundis, kui ta saavutas oma eesmärgi?

Selleks, et seada perekondlikku eesmärki, peaksid pereliikmed arutama üksteisega oma soove ja tundeid. Arutelu peaks toimuma võimaluse korral isa juhatusel ja igaüks peaks võtma osa eesmärgi seadmisest. Eesmärgi seadmisel on abiks palve.

Vanem J. Thomas Fyans rääkis sellest, kuidas üks perekond valis oma eesmärke:

„Nelja tuhande kaheksasaja kilomeetri kaugusel [Salt Lake Cityst, Utah’st] elab perekond, kes teeb pärast seda konverentsi jälle midagi väga erilist. Kui nende koju jõuab konverentsikõnede *Ensign*, loeb pere koheselt sõnumid läbi ja vanemad lapsed teevad valitud kõnede kohta ettekande.

Kuid nad ei piirdu üksnes lugemisega. Nad valivad pereõhtutel perekondlikke ja isiklikke eesmärke, mis põhinevad konverentsi sõnumitel. Nende eesmärgid on praktilised: „Pidage meeles vanaema meie igapäevastes palvetes, õppige pähe mõni kirikulaul, vaadake üle pere ettevalmistused, tehke Issanda asja Tema, mitte meie moodi, võtke kirikusse kaasa keegi, kes ei ole liige.“ Nad arutavad oma eesmärke, palvetavad nende üle ja meenutavad neid sageli. Mõni ime, miks nende isa ütleb: „Meie perekond peab üldkonverentse Issanda asjade loeteluks, millele meie peaksime keskenduma. See on olnud meile ja meie lastele tähendusrikkam, kui me suudame sõnades väljendada“ (Conference Report, okt 1974, lk 89–90; või *Ensign*, nov 1974, lk 65).

17-b, Palve võib lähendada perekonda

Eesmärgid aitavad kaasa meie igavesele arengule

- Paluge klassi liikmetel mõelda hetkeks oma igavestele eesmärkidele. Paluge mõnedel neist jagada osasid oma eesmärke klassiga. Kirjutage eesmärgid tahvlile.

Kui me seame eesmärke, mis aitavad meil olla rohkem Päästja ja Taevase Isa sarnased, oleme me ühel päeval väärilised elama igavesti koos oma perega. President Joseph Fielding Smith ütles: „Aga siin [maa peal] paneme me aluse. Siin, selles prooviseisundis õpetatakse meile neid Jeesuse Kristuse evangeeliumi lihtsaid tõdesid, et valmistada meid ette selleks täiuslikkuseks. Meie kohus on olla täna paremad, kui me olime eile, ja homme paremad, kui oleme täna“ (*Doctrines of Salvation*, koost Bruce R. McConkie, 3 kd [1954–1956], 2. kd lk 18).

- Näidake pilte 17-a, „Perekondlikust pühakirjade uurimisest on palju kasu“, 17-b, „Palve võib lähendada perekonda“ ja 17-c, „Pereõhtu võib tugevdada vaimsust“.

Me peame valima ja saavutama eesmärke, mis aitavad meil valmistuda igaveseks eluks ja läheneda Taevasele Isale. Me võime seada näiteks eesmärgiks lugeda iga päev pühakirju, palvetada koos perega või pidada pereõhtut.

- Millised muud eesmärgid võivad aidata meil valmistuda igaveseks eluks ja läheneda Jumalale?

Järgnev lugu selgitab, kuidas eesmärgid aitavad meil areneda igavese elu suunas:

Kui Jerry esimest korda misjonäridega kohtus, oli ta kakskümmend neli aastat vana ja suures masenduses. Ta oli õppinud õpetajaks, kuid ei töötanud õpetamisega seotud ametis. Ta ei olnud abielus ega näinud elul mingit erilist mõtet. Ta küsis endalt hommik hommiku järel: „Mis mõtet on jälle ühel päeval?“

Üks vana sõber, kes oli Kirikuga liitunud, kutsus teda ühel päeval misjonäridega kohtuma. Vanemad kutsusid teda üles Mormoni Raamatut lugema ja selle üle palvetama. Kui Jerry uuris Jeesuse Kristuse evangeeliumi, tundis ta, et elul on tõesti mõte. Palvetades sai ta peagi teada, et Mormoni Raamat on tõde ja et ta tahab järgida Päästjat. Kuna ta tahtis saada ristitud, muutis ta oma elu ja hakkas elama evangeeliumi järgi.

Pärast ristimist võttis Jerry vastu kutse oma piiskopilt ja täitis täielikult ustavalt oma preesterluse kohustusi. Tal oli tugev soov teisi aidata ja ta leidis endale peagi tööd väikeste laste õpetajana. Seejärel kohtas ta ilusat noort neidu, kes oli samuti hiljutine pöördunu, ja abiellus

17-c, Pereõhtu võib tugevdada vaimsust

temaga. Nad seadsid endale eesmärgiks templissemineku ja neid pitseeriti sellele järgnevalt kokku kogu igavikuks. Sellest ajast peale on nad leidnud suurt õnne Issanda plaani järgimises.

Oma eesmärkide saavutamine

- Paluge ühel klassi liikmel lugeda 2 Nefi 32:9.

Enne kui me üritame midagi korda saata, käsib Nefi meil palvetada. Üks tähtsaimaid osi eesmärgi seadmisel on pühenduda selle eesmärgi saavutamisele. Me peaksime paluma Taevaselt Isalt abi, kui me pöördume palves Tema poole. Me peaksime lubama, et me teeme oma eesmärgi saavutamise nimel kõik, mis meie võimuses.

- Mida võime me teha, et endale oma eesmärke meelde tuletada? (Mainige kindlasti järgmisi ideid: me võime kirjutada oma eesmärgid päevikusse või paberilehele, mida me näeme iga päev, või arutada neid regulaarselt oma perega.)

Kõikvõimalikest õiglastest soovidest ja eesmärkidest pole kasu, kui me ei tee tööd nende saavutamise nimel. Issand on öelnud, et kogu võidul ja aul lastakse meile osaks saada läbi meie usinuse, ustavuse ja usku täis palvete (vaata ÕL 103:36). Kui me teeme usinalt tööd, kuuletume käskudele ja palvetame, võime me saavutada oma õiglasi eesmärke. Iga päev on võimalus jõuda veidi lähemale oma eesmärkide saavutamisele. Me võime teha erilisi pingutusi ka selle nimel, et aidata pereliikmetel saavutada nende eesmärke.

Sageli on meil vaja eesmärgi nimel midagi ohverdada. President Spencer W. Kimball selgitas kord, kuidas ta suutis saavutada ühe oma eesmärkidest ohverduse teel:

„Ma tahtsin minna pärast oma misjonit kolledžisse, kuid mu pere ei saanud seda mulle lubada. Seega hakkasin ma kooli jaoks raha teenimise nimel tööle Los Angelese Vaikse ookeani lõunaraudtee kaubahoovis. Ma töötasin neliteist tundi päevas, vedades kaupa ladude ja vagunite vahel kaherattalise käsikäruga. Sageli oli mu käsikärul 450-kilone koorem. Ma olen kindel, et te mõistate, miks ma olin päeva lõpus väsinud.

Ma elasin koos oma õega nelja-viie kilomeetri kaugusel. Trammipilet maksis kümme senti ja ma kõmpisin kogu maa jalgsi nii sinna kui tagasi, et hoida iga päev kokku kakskümmend senti. Ma tahtsin väga kolledžisse minna ja selle vahemaa käimine tõi mu eesmärgi nii palju lähemale. [Ohverduse teel] õnnestus mul piisavalt säästa, et minna tagasi oma koduosariiki Arizonasse ja õppida Arizona Ülikoolis“ (“Decisions: Why It’s Important to Make Some Now”, *New Era*, apr 1971, lk 2–3).

Kokkuvõte

Vanem O. Leslie Stone ütles: *„Igaüks meist peaks hindama pidevalt oma arengut*. Selleks, et elada õiglast elu ja viia täide oma loomise eesmärgid, peame me heitma pidevalt pilgu oma minevikule, tegema kindlaks oma praeguse seisundi ja seadma tulevikuks eesmärke. Ilma selle protsessita pole erilist võimalust oma eesmärke saavutada“ (Conference Report, apr 1978, lk 87; või *Ensign*, mai 1978, lk 57).

Väärt eesmärkide seadmine, nende planeerimine ja nende nimel töötamine, oma edusaavutuste hindamine ja seejärel uute eesmärkide seadmine on osa protsessist, mis toob meid lähemale igavesele elule. Taevane Isa on rõõmus, kui me seame õiglasi eesmärke ja Ta aitab meil neid saavutada.

Üleskutse

Valige palvemeelselt isiklik eesmärk. Te võiksite seada eesmärgi ühes järgnevas valdkonnas: palve, pühakirjade uurimine, pereõhtu, templiabielu, pereajaloo töö, misjonitöö, kümnis, head mõtted või koduõpetus.

Kirjutage eesmärk oma päevikusse või paberile, mida te sageli vaatate. Pühenduge selle eesmärgi saavutamisele. Palvetage abi saamise nimel ja lubage Issandale, et te annate endast parima.

Vestelge oma perega eesmärgist, mida te võite saavutada üheskoos, ja tehke seejärel tööd selle saavutamise nimel.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

ENESEVALITSUSE ARENDAMINE JA ÕPETAMINE

18. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil arendada tugevamat enesevalitsust ja õpetada meile, kuidas aidata arendada seda oma lastes.

Sissejuhatus

Üks lugu räägib araabia hobuste valimisest ja dresseerimisest. Kuna neid hobuseid kasutatakse tähtsas teenistuses, peavad nad ilma igasuguse kahtluseta kuuletuma oma peremeestele. Neid õpetatakse varakult reageerima koheselt oma peremehe käsule. Seejärel pannakse nad proovile, et näha, kuidas nad käituvad pingelises olukorras. Neid hoitakse pikka aega tarandikus, eemal veest, mis asub vahetult väljaspool väravat. Mõne aja pärast värav avatakse ja hobused jooksevad vett jooma. Kuid vahetult enne veeni jõudmist puhub peremees vilet. Oma janu pärast ei pööra mõned hobused mingit tähelepanu. Teised aga pööravad otsekohe ringi ja lähevad peremehe juurde. Need kuulekad hobused on distsiplineeritud ja nemad valitakse välja kõige tähtsamateks töödeks. Teisi hobuseid kasutatakse vähemtähtsates töödes. (Kohandatud Sterling W. Silli teosest "Leadership", 1 kd, lk 62–63.)

Issand on andnud meile tegevusvabaduse. Seega oleme me vabad valima. Need valikud määravad ära meie tuleviku: valides õige, tõestame me, et me oleme väärilised teenima Jumala kuningriigis. Aga selleks, et valida õiget, vajame ka meie, hobuste sarnaselt, koolitust, distsipliini ja kuulekust. Need asjad aitavad meil kontrollida oma himusid ja kirgesid ning õpetavad meid järgima oma Issanda õhutusi isegi siis, kui meid ahvatletakse.

- Lugege Õpetussõnad 16:32.

Enesevalitsus on vajalik igaveseks arenguks

Enesevalitsus on meie sees olev võim kontrollida oma soove ja tegusid. Selline võim on vajalik, et me saaksime elada jälle oma Taevase Isaga. See nõuab meilt pidevaid jõupingutusi, aga kui me arendame endas enesevalitsust, oleme me paremini valmis tegema õigeid otsuseid.

Enesevalitsus on eriti tähtis meile kui preesterluse hoidjatele. Kui me ei püüa end valitseda, ei saa me teisi tõhusalt nõustada ega teenida.

Kui me püüdleme enesevalitsuse poole, oleme me eeskujuks oma lastele ja teistele.

Kui me saime ristitud, alustasime me uut elu, mis on pühendatud Päästja järgimisele. Selleks et Teda järgida, peame me aga saama jagu maisusest, nõrkusest ja puudustest. Päästja õpetas: „Kui keegi tahab minu järele tulla, siis ta salaku end ning võtku oma rist enese peale ja järgigu mind“ (Matteuse 16:24). Ta õpetas ka: „Minge sisse kitsast väravast; sest avar on värav ja lai on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes sealt sisse lähevad. Ja kitsas on värav ja ahtake on tee, mis viib ellu, ja pisut on neid, kes selle leiavad“ (Matteuse 7:13–14).

Kitsale rajale astumine nõuab enese ohjeldamist ja enesesalgavust. See tähendab kiusatuste ületamist. Issand aga lubab meid enesevalitsemise ja Tema käskude järgimise eest autasustada.

Enesevalitsemine teeb meid vabaks

Taevane Isa on andnud meile käsud, sest Ta armastab meid ja tahab meid kaitsta kurbuse eest. Tema käskude järgimine teeb meid vabaks.

Enesevalitsemise arendamine aitab meil kujundada välja positiivseid harjumusi nagu näiteks varajane ärkamine, igapäevane pühakirjade uurimine ja oma ülesannete kohene täitmine. Sellised harjumused säästavad meid segadusest. Järgnevalt on ära toodud muud põhimõtted, mis toovad meile vabaduse, kui me neile kuuletume:

Kümnis

Kuuletudes kümniseseadusele, õpime me saama jagu isekatest soovidest.

Tarkuse Sõna

Selle seaduse järgi elades võime me pääseda tubaka, alkoholi ja narkootiliste ainete kahjulikust mõjust.

Kõlbelisus

Oma tegude ja mõtete hoidmine Issanda poolt seatud piirides säästab meid kurbusest ja kahetsusest.

- Millised muud evangeeliumi põhimõtted toovad meile vabadust, kui me neid järgime? Kuidas nad meid vabastavad?

Enesevalitsemisemise saavutamine

- Lugege Alma 37:32–37. Mida see pühakirjakoht õpetab meile enesevalitsemisest? (Me peaksime tundma jäledust patu ja pahategude vastu, tegema meeleparandust, uskuma Kristusesse, olema alandlikud, püüdma hoiduda igast kiusatusest, mitte kunagi väsima tegemast häid tegusid, õppima tarkust, pidama kinni Jumala käskudest, palvetama ja pidama Issandaga nõu kõikides oma toimingutes.)

Enesevalitsuse saavutamine on eluaegne protsess. See nõuab iseenda ja evangeeliumi põhimõtete tundmist. See tähendab eesmärkide seadmist nende põhimõtete järgi elamisel ning Issandale lootmist jõu ja toetuse saamisel, andes nende eesmärkide saavutamise nimel endast parima.

- Asetage välja plakat järgmise nimekirjaga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Kuidas saavutada enesevalitsust?

1. Tunne iseennast.
2. Sea õiglasi eesmärke.
3. Looda Issandale palve ja pühakirjade uurimise kaudu.

Tunne iseennast

Kui me saame kogemusi ja õpime rohkem evangeeliumist, tunneme me ära oma tugevused ja nõrkused. Selle äratundmisega kaasneb soov saada jagu halbadest harjumustest ja tunnetest ning motivatsioon arendada veelgi rohkem juba olemasolevaid tugevusi.

President David O. McKay ütles, et mõned pahed, mis me endast leiame, on armukadedus, viha, kadedus ja vaenulikkus. Ta ütles nende kohta: „Te peate saama jagu kõikidest sellistest pahedest nende allasurumise kaudu. Siin tulebki mängu enesevalitsus. Suruge maha see viha! Suruge maha see armukadedus, see kadedus! Need on kõik vaimule kahjulikud“ (“Gospel Ideals” [1954], lk 356).

Nende tunnete ületamine ei ole kerge; muutumine nõuab aega. Kuid kui me püüame ja loodame Taevase Isa abile, arendame me endis kannatlikkust ja julgust, et ületada need pahed, mis me leiame endal olevat.

Sea õiglasi eesmärke

Hea viis enesevalitsuse arendamiseks on seada ja saavutada eesmärke. Kui me oleme võtnud endale pähe kindla eesmärgi ja teeme oma eesmärkide nimel tööd Issanda abiga, jõuame me enesevalitsemiseni. See protsess nõuab vastupidavust, aga Issand on meile öelnud, et me peame pidama õiglaselt vastu elu lõpuni, et saavutada ülenduse või igavese elu eesmärgi (vaata ÕL 14:7).

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda hetkeks eesmärkidele, mille poole nad praegu püüdlevad.

Looda Issandale palve ja pühakirjade uurimise kaudu

Kiusatuste ületamine ja igaveste eesmärkide saavutamine nõuab usku Jeesusesse Kristusesse. Sellele usule aitavad kaasa regulaarne palvetamine ja pühakirjade uurimine, mis aitavad meil saada jõudu oma probleemide ületamiseks. Lisaks sellele on meile eeskujuks pühakirjades üksikasjalikult kirjeldatud Issanda teenijate elu: see aitab meil mõista, et kui teised on saavutanud enesevalitsemise, võime ka meie seda saavutada.

- Paluge klassi liikmetel rääkida, kuidas on nad saavutanud enesevalitsuse pühakirjade lugemise ja palvetamise läbi.

Kuidas aidata lastel enesevalitsust arendada?

- Näidake pilti 18-a, „Arukad lapsevanemad õpetavad oma lapsi ennast valitsema".

Meie kodud peaksid olema kohad, kus meie lapsed võivad õppida enesevalitsemist. Järgnevad neli põhimõtet võivad aidata meil õpetada oma lastele enesevalitsust.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Kuidas õpetada lapsi ennast valitsema?

1. Kehtestage varakult reeglid.
2. Õpetage lastele evangeeliumi põhimõtteid.
3. Andke lastele vastutus.
4. Distsiplineerige armastusega.

Kehtestage varakult reeglid

President David O. McKay õpetas, et laps peaks õppima kuulekust varajases eas. Kui lapsevanemad ei õpeta varakult oma lapsi kuuletuma, võib neil olla raskusi selle hilisemal tegemisel. Ta rõhutas, et me peaksime laskma lapsel vabalt areneda, kuid kui laps astub üle kehtestatud reeglitest, peaksime me olema korrale kutsumisel leebed kuid kindlameelsed. (Vaata "Stepping Stones to an Abundant Life", kogunud Llewelyn R. McKay [1971], lk 38.)

President N. Eldon Tanner arutles samuti selle üle, kui tähtis on õpetada lapsi siis, kui nad on väikesed: „Kui me õpetame [oma lapsi], on meil kohustus neid distsiplineerida ja jälgida, et nad käituvad õigesti. Kui laps on üleni porine, ei oota me, kuni ta kasvab suureks, et otsustada kas teda vannitada või mitte. Me ei lase tal oodata, et ta võiks

18-a, Arukad lapsevanemad õpetavad oma lapsi ennast valitsema

otsustada, kas võtta haiguse puhul rohtu või mitte, või kas minna kooli ja kirikusse“ (“Seek Ye First The Kingdom of God”, kogunud LaRue Sneff [1973], lk 87).

Õpetage lastele evangeeliumi põhimõtteid

President N. Eldon Tanner ütles: „Vanemad peaksid õpetama oma lastele varakult ka hiilgavat käsitust ja tõsiasja, et nad on Jumala vaimulapsed ja [et] otsus järgida Jeesuse Kristuse õpetusi on ainus viis, kuidas nautida edu ja õnne siin ning sellele järgnevas igaveses elus. Neile tuleb õpetada, et Saatan on tõeline ja et ta kasutab kõiki tema käsutuses olevaid abivahendeid, et ahvatleda neid tegema valesti, et [püüda] viia neid eksiteele, teha neist oma vangid ja hoida neid eemal ülimast õnnest ja ülendusest, millest nad võiksid muidu rõõmu tunda“ (“Seek Ye First The Kingdom of God”, lk 87).

Kui me tahame õpetada oma lastele evangeeliumi põhimõtteid, peame me olema oma lastele kohaseks eeskujuks. Kui me ei suuda talitseda oma himu ja iha, ei või me oodata ka oma lastelt selle talitsemist.

Andke lastele vastutus

Vanem L. Tom Perry ütles: „Me peame olema . . . kindlad, et meie õpetus on küllaldane ja et me oleme sisendanud oma laste ellu usku ja lootust Issandasse. Me peame olema kindlad, et neid on õigesti õpetatud ja kui nad hakkavad vaimselt küpsema, peame me andma neile võimalusi neis kasvava jõu väljendamiseks. Me peame näitama neile, et me usume neisse ja usaldame neid ning andma neile seejärel vastutuse“ (Conference Report, São Paulo Area Conference 1975, lk 12).

Lastele vastutuse õpetamiseks on mitmeid viise. Vanem F. Enzio Busche tõi ühe näite:

„Me üritame juhatada oma lapsi enesest lugupidamise suunas . . . ja laseme enamasti neil endil enda üle kohut mõista. Me oleme kogenud tõsiasja, et keegi ei ole nii hea õpetaja siis, kui ta avastab ja juhib tähelepanu vigadele . . . kui siis, kui ta aitab lapsel endal avastada, et ta teeb valesti. Kui laps võib ise aru saada oma vigadest, on esimene samm muutumise suunas juba tehtud.

Ma mäletan, kuidas me palusime kord oma pojal pärast üleastumist enesele ise karistus määrata. Ta otsustas, et tal ei tohiks lubada kuu aega televiisorit vaadata. See tundus meile liiga karmina, kuid me olime nii õnnelikud, kui me kuulsime tema vanaemalt, et poiss oli teda külastades toonitanud, et vanaema tohiks innustada teda teatud saadet vaatama, isegi kui ta vanemad sellest kunagi teada ei saaks. Minu arvates ei valmista vanematele suuremat rõõmu miski muu, kui see, kui nad näevad, kuidas nende laps tuleb endaga hästi toime raskes olukorras“ (“Provoke Not Your Children”, *Ensign*, märts 1976, lk 42).

- Mida tegi vanem Busche, et aidata oma lapsel arendada enesevalitsust? (Ta aitas tal hakata enesest lugu pidama omaenda vigade avastamise kaudu. Ta innustas teda ise ennast distsiplineerima.)

Enne kui me anname oma lastele kohustusi, peame me vanematena veenduma, et nad on nendeks valmis. President Tanner selgitas: „Lapsed ei õpi iseenesest õige ja vale vahel vahet tegema. Lapsevanemad peavad tegema kindlaks, kas laps on kohustuste täitmiseks valmis ning kuivõrd ta suudab teha mõistlikke otsuseid ja hinnata erinevaid võimalusi ning [saada kogemusi] nende otsuste ja hinnangute tagajärgedest“ (“Seek Ye First The Kingdom of” God, lk 87).

Distsiplineerige armastusega

Kui me oma lapsi distsiplineerime, peaksime me seda tegema otsusekindlalt, aga mitte julmalt. Me peaksime väljendama selgelt, mida me neilt ootame ja määrama sobiva karistuse. Pärast laste distsiplineerimist peaksime me väljendama nende vastu suuremat armastust.

- Issand on öelnud, et kui me noomime teisi, peaksime me tegema seda kiirelt ja teravalt, olles selleks Vaimu poolt õhutatud; seejärel peaksime me näitama üles suuremat armastust selle isiku või nende isikute vastu, keda me oleme noominud, et nad ei peaks meid oma vaenlaseks. See aitab neil teada, et meie ustavus on tugevam kui surmaahelad. (Vaata ÕL 121:43–44.)

- Arutage klassiga järgmisi näiteid. Rõhutage, et lahendused nõuavad enesevalitsust. Te võiksite paluda klassi liikmetel tuua loetletud näidete asemel isiklikke näiteid.

1. Svenil ja Ingel on kolm teismelist last, kes pidevalt vaidlevad ja tülitsevad. Kuidas nad võiksid aidata oma lastel lakata tülitsemast ja arendada enesevalitsust?
2. Jaan ja Elsa tahavad pidada iga päev oma kodus perepalvet, kuid töögraafikud, kooli tunniplaanid ja muud kohustused segavad vahele. Pereliikmetele tundub perepalveks kogunemine võimatuna. Mida saavad Jaan ja Elsa teha, et aidata perel arendada enesevalitsust seoses perepalve pidamisega?
3. Punga pere mõistab kümnise maksmise vajadust, kuid pereliikmetele tundub, et neil ei ole kunagi piisavalt raha, et tasuda oma muude kulutuste eest. Ometi näib neil alati olevat piisavalt raha meelelahutuseks ning uute riiete ja tähtsusetute asjade ostmiseks siis, kui neile meeldib. Kuidas võivad need pereliikmed arendada enesevalitsust seoses kümnise maksmisega?

- Kuidas käituvad teiste pereliikmete suhtes need, kes on õppinud end valitsema?

Kokkuvõte

Kui me tahame, et meie ja meie pere oleksid valmis probleeme lahendama, peame me arendama endas enesevalitsust, kasutades selleks Jumala poolt antud tegevusvabadust ja tehes usinalt tööd. Kui me tahame olla valmis oma Taevaisa juurde tagasi pöörduma, peame me suutma teha õigeid otsuseid ning talitsema oma soove ja emotsioone.

- Jagage oma tunnistust, et kui pereliikmed arendavad teadlikult enesevalitsust, võivad nad ületada oma elus paljud probleemid.
- Laulge "Choose the Right", ("Hymns", nr 239) või lugege ette laulu sõnad, mis on kirjas allpool.

Vali õige

Vali õige, kui sa pead tegema valiku.
Püha Vaim aitab sul valida õige
ja Vaimu valgus särab igavesti sinu kohal,
kui sa soovid oma südames seda, mis on õige.

Vali õige! Vali õige!
Lase tarkusel näidata õiget teed.
Vali Vaimu valguses õige!
Ja Jumal õnnistab sind igavesti.

Vali õige! Ära lase halval
endast raskel ajal võitu saada.
Igal küsimusel on õige ja vale vastus.
Lase inspiratsioonil end kaitsta.

Vali õige! Vali õige!

Vali õige! Õigetes tegudes peitub rahu.
Vali õige! Selles peitub hingerahu.
Vali õige kõiges, mida sa teed.
Olgu su sihiks Jumal ja taevas.

Vali õige! Vali õige!

Üleskutse

Valige välja üks probleem oma elus või peres. Järgige selle probleemi lahendamisel selles õppetunnis ära toodud samme. Lugege pühakirjadest sobivaid näiteid enesevalitsuse arendamisest.

Täiendavad pühakirjakohad

- Õpetussõnad 25:28 (valitse omaenda vaimu üle)
- Jakoobuse 1:26 (talitse oma kõnet)
- Alma 38 (Alma annab Siblonile nõu vaguruse ja enesevalitsuse kohta)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 4. peatükk "Freedom to Choose."
2. Valmistage õppetunnis soovitatud plakatid või kirjutage see informatsioon tahvlile.
3. Tehke ettevalmistusi, et klass võiks laulda õppetunni lõpus laulu "Choose the Right" ("Hymns", nr 239) või planeerige lugeda neid sõnu tunni ajal.
4. Valmistuge jagama oma tunnistust, et kui pereliikmed arendavad teadlikult enesevalitsust, võivad nad saada jagu paljudest isiklikest probleemidest.
5. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

ANNETE ARENDAMINE

19. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida meid arendama oma andeid ja andma selleks inspiratsiooni ka oma pereliikmetele.

Sissejuhatus

Taevane Isa on andnud meile kõigile andeid ja Ta tahab, et me neid kasutaksime. Matteuses kirjas olevas tähendamissõnas rääkis Issand ühest mehest, kes oli minemas pikale reisile. Enne lahkumist kutsus ta kokku oma teenijad ja usaldas oma vara neile. Ühele teenijale andis ta viis talenti (selles tähendamissõnas tähendab *talent* raha), teisele kaks ja kolmandale ühe talendi. Ta andis igale mehele talente vastavalt nende võimetele.

Isanda ära olles teenis viie talendiga teenija nende abil veel viis talenti. Kahe talendiga teenija teenis nende abil veel kaks. Aga ühe talendiga teenija kaevas talendi maa sisse peitu.

Hiljem tuli isand tagasi ja palus oma teenijatelt nende talentide kohta selgitust. Ta ütles oma talendid kahekordistanud teenijatele: „See on hea, sa hea ja ustav sulane! Sa oled pisku üle ustav olnud, ma panen sind palju üle; mine oma Issanda rõõmusse!“ (Matteuse 25:21) Seda teenijat aga, kes oli oma talendi ära peitnud, kutsus isand „pahaks ja laisaks”. Ta ütles, et ta võtab selle talendi temalt ära ja annab kümne talendiga teenijale. (Vaata Matteuse 25:14–30.)

Issand jutustas selle tähendamissõna selleks, et õpetada, kui tähtis on kasutada oma võimeid ehk andeid arukalt. Mehelt, kellele anti mitu talenti, oodati rohkem, kui vähesemate talentidega mehelt, kuid kõigilt oodati neile antud talentide suurendamist. Isegi ühe talendiga mehelt oodati selle arukat kasutamist.

President Spencer W. Kimball ütles: „Jumal on õnnistanud meid annete ja ajaga, varjatud võimetega ning võimalustega kasutada ja arendada neid Tema teenistuses. Seega ootab Ta meilt, tema privilegeeritud lastelt, palju“ (“The Miracle of Forgiveness” [1969], lk 100).

Igaühel on andeid

Igaühte meist on õnnistatud Jumalalt saadud annetega. Meile antud anded võivad olla isiklikud, kunstilised või loovad. Me peaksime kasutama neid andeid teiste teenimiseks ja selleks, et tuua oma ellu rõõmu.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile. Paluge klassi liikmetel teha kindlaks ja mõtiskleda nende enda annete üle (need anded ei pea olema siin loetletud).

Isiklikud anded	**Kunstilised ja loovad anded**
Enesevalitsus	Laulmine
Kannatlikkus	Maalimine
Julgus	Puutöö
Lahkus	Keraamika
Huumorimeel	Skulptuur
Heaks kuulajaks olemine	Küpsetamine
Kergesti andestamine	Aiapidamine
Teistes enesekindluse tekitamine	Kirjutamine
Uskumine	Laulude kirjutamine
Teiste armastamine	Tantsimine
Tugev tunnistus	Lugude jutustamine
Aktiivsus Kirikus	Näitlemine
Kiriku juhtide toetamine	Pilli mängimine
Heade omaduste nägemine teistes	Sport
Rõõmsameelsus	Õmblemine
	Kudumine

Issand ütles Joseph Smithile, et kõigile ei ole antud kõiki ande.

Ande on palju ja igale inimesele on antud and Jumala Vaimu poolt.

Mõnele on antud üks ja mõnele on antud teine, et kõik võiksid neist kasu saada (vaata ÕL 46:11–12).

See pühakirjakoht viitab vaimsetele andidele, mida Issand on meile andnud. See ütleb, et meile kõigile on antud ande, et aidata teisi ja arendada iseennast. Üks Kiriku liige selgitas:

„Meie suurim avanemis- ja arenemisvõimalus saab ilmsiks meie annete, vooruste ja võimete juures.

Kui te soovite, et teie selg oleks tugev, on teile selleks vaja üksnes kanda rasket koormat. Samamoodi võime me laiendada oma võimeteringi peaaegu ükskõik millises ulatuses“ (Sterling W. Still, „A Hundred-Hundred Marriage”, *Ensign*, märts, 1971, lk 34–35).

Oma annete avastamise nimel tehtav töö

Apostel Paulus ütles oma noorele sõbrale Timoteosele: „Ära jäta eneses peituvat armuannet hooletusse“ (1 Timoteosele 4:14). Ka meie peaksime järgima Pauluse nõuannet, kuid selleks, et arendada oma andeid, peame me need esmalt üles leidma.

Oma annete avastamiseks peaksime me kõigepealt palvetama oma Taevase Isa poole, paludes Temalt juhatust oma annete ära tundmisel.

Teiseks peaksime me saama patriarhaalse õnnistuse (vaata „Preesterluse kohustused ja õnnistused”, A osa, 10. peatükk „Patriarhid ja patriarhaalsed õnnistused”). Erilised annid tehakse sageli ilmsiks just nendes õnnistustes. President Spencer W. Kimball ütles: „Me loodame väga, et igale inimesele . . . antakse võimalus patriarhaalse õnnistuse saamiseks“ (*Church News*, 8. okt 1977, lk 3). Kuigi patriarhid on ainult organiseeritud vaikondades, võib Kiriku areneva piirkonna vääriline liige saada patriarhaalse õnnistuse kõige lähemal asuva vaikonna patriarhilt.

Kolmandaks võivad aidata meil oma andeid märgata teised inimesed. Järgnev vanem Franklin D. Richardsi lugu näitab, kuidas president Spencer W. Kimball aitas ühel mehel märgata ühte tema andidest:

„Mõned aastad tagasi olime me president Kimballiga pühapäeval Cuscos Peruus ja käisime koguduse pühapäevakoolis. Klaverit mängis noor misjonär Põhja-Ameerikast. Pärast teenistust küsis president Kimball, kas mõni kohalik liige oskab klaverit mängida. Koguduse juhataja ütles talle, et üks tema nõuandjatest oskab mängida kahte kirikulaulu. President Kimball palus seejärel sel mehel mängida neid kahte kirikulaulu sakramendikoosolekul ja mees tegi seda. Hiljem soovitas president Kimball mehel oma muusikalise ande arendamist jätkata ja mängida klaverit kõikidel Kiriku teenistustel“ (Conference Report, São Paulo Area Conference 1975, lk 24).

Selles loos olev mees ei olnud tõenäoliselt kunagi oma annet märganud. Enne kui ta sai hakata oma annet arendama, oli vaja, et keegi juhiks sellele tema tähelepanu.

Neljas viis oma annete märkamiseks on Kirikus teenimine. Kui me otsime oma kutsetes Issandalt abi, aitab Ta meil avastada andeid, mida

me vajame oma kohustuste täitmiseks. Vanem Franklin D. Richards ütles: „Inimesed, kellel palutakse Kirikus mõni amet vastu võtta, kalduvad sageli ütlema: „Oi, ma ei saa seda teha. Mul ei ole nii palju kogemusi või haridust, kui kellelgi teisel, kes võis selles ametis teenida.“ Kuid usu, uurimise, töö ja palve kaudu võimaldab Issand meil täita ülesandeid, mis näivad võimatutena“ (Conference Report, São Paulo Area Conference 1975, lk 23).

- Mille abil me võime veel avastada oma andeid?

Oma annete arendamine

Kui me oleme kord avastanud oma anded, oleme me kohustatud neid arendama ja kasutama. See võib nõuda palju tööd ja harjutamist. Mõnikord me vaatame teiste andeid ja mõtleme, et nemad said need väga väikese vaevaga. Me ei mõista, et sageli on inimesed näinud oma annete arendamisel palju vaeva.

Üks mees, kes tegi oma annete arendamisel kõvasti tööd, oli president Heber J. Grant. Ta ütles nende arendamise selgituseks:

„Ma ei suutnud visata palli ühest pesast teise ja . . . mul polnud jõudu hästi joosta või palli lüüa. Kui ma palli kätte võtsin, karjusid poisid tavaliselt: „Viska see siia, tossike!“ Minu kulul tehti nii palju nalja, . . . et ma tõotasin pühalikult hakata mängima pesapalli [võistkonnas], mis võidab Utah’ territooriumi meistritiitli.

Ma panin kõrvale ühe dollari, mille eest ma ostsin pesapalli. Ma veetsin tundide kaupa aega piiskop Edwin D. Woolley kuuris palli visates. . . . Sageli oli mu käsi nii valus, et ma suutsin vaevu õhtul magama minna, kuid ma jätkasin harjutamist ja lõpuks õnnestus mul pääseda meie klubi teise [võistkonda]. Pärastpoole liitusin ma parema klubiga ja lõpuks mängisin ma [esimeses võistkonnas], mis võitis territooriumi meistritiitli. Olles seega täitnud endale antud lubaduse, lahkusin ma pesapallist“ (“Work, and Keep Your Promises”, *Improvement Era*, jaan 1900, lk 196–197).

President Grant töötas samuti oma kirjakunsti ande kallal. Ta „otsustas, et ühel päeval saab temast raamatupidaja Wells Fargo and Company pangas.“ Heal raamatupidajal pidi olema hea käekiri; seega hakkas ta tegema tööd sulemeheks saamise nimel. Üks kirjanik kirjutas: „Alguses oli ta käekiri nii kehv, et kui tema kaks sõpra seda vaatasid, ütles üks teisele: „See kiri näeb välja nagu varesejalad.“ „Ei,“ ütles teine, „tundub, nagu oleks pikne tindipotti löönud.“ See käis Heberi uhkuse pihta ja ta ütles rusikaga vastu lauda lüües: „Ühel päeval võin ma teile, poisid, kirjakunsti õpetada“ ja seda ta ka võis“ (Bryant S. Hinckley, “Heber J. Grant: High-lights in the Life of a Great Leader” [1951], lk 39–40).

President Grantile endale meeldis öelda: „See, mida me visalt teeme, muutub meie jaoks kergemaks; mitte et selle asja olemus oleks muutunud, vaid meie võimekus on kasvanud“ (Conference Report, aprill 1901, lk 63).

Oma annete arendamine võib nõuda ka seda, et me ei kardaks neid kasutada. Issand on öelnud, et Ta ei ole osadega rahul, sest nad peidavad inimeste kartuses ande, mis Tema on neile andnud. Kui nad ei ole Issandale ustavamad, võetakse neilt see, mis neil on (vaata ÕL 60:2–3).

Oma hirmu ületamine ei ole kunagi kerge, kuid Issand on andnud meile abistavat nõu. Ta on öelnud, et kui me oleme ettevalmistunud, siis me ei pea kartma (vaata ÕL 38:30). Kui me oleme ettevalmistunud, oleme me tavaliselt kindlad, et me suudame teha seda, milleks me oleme end ette valmistanud. Selline kindlustunne saab jagu igast hirmust.

Ettevalmistatus on õppimise ja harjutamise tulemus. Meile on antud nõu otsida teadmisi uurimise ja ka usu abil (vaata ÕL 88:118). Kui meie soov on tugev, võivad nõrgad anded muutuda tugevaks õppimise, harjutamise ja treenimise abil.

Kui meil ei õnnestu arendada Issandalt saadud andeid, võetakse need meilt ära. Üks Kiriku liige selgitas: „Issand annab meile meie [anded ja võimed] nii-öelda laenuks, kus Ta võtab tagasi kõik, mida ei kasutata. Need tingimused sarnanevad selle olukorraga, mil Ta andis Iisraeli lastele kõrbes mannat. Iga päev kattis teatud hulk mannat maad ja inimesed korjasid seda nii palju kui nad soovisid, kuid see, mida ei kasutatud, riknes. Nii on ka meie võimetega. Enamus meist ei saa kunagi endale tugevat selga või suurepärast mõistust, kuna koormad, mida me oleme andnud nende kanda, ei ole kunagi olnud piisavalt rasked. Kõik meie kasutamata võimed on kadunud“ (Sterling W. Sill, *Ensign*, märts 1971, lk 35).

- Paluge ülesande saanud klassi liikmel rääkida, kuidas ta märkas ja arendas ühte oma annet.

Pereliikmete abistamine nende annete arendamisel

- Näidake pilti 19-a, „Lapsevanemad peaksid toetama oma laste andeid”.

Me peaksime aitama oma pereliikmetel märgata ja arendada andeid ning õpetama neid kasutama Issanda teenimiseks.

Järgnevad on mõned viisid, kuidas me saame aidata oma pereliikmetel arendada nende andeid:

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile.

19-a, Lapsevanemad peaksid toetama oma laste andeid

Pereliikmete abistamine nende annete arendamisel

1. Innustage igat pereliiget saama isa- või preesterluse õnnistuse.
2. Hakake oma peres annetesse hästi suhtuma.
3. Aidake pereliikmetel valida andeid, mida arendada.
4. Innustage pereliikmeid palvetama, et saada jõudu, julgust ja inspiratsiooni oma annete arendamisel.

Innustage igat pereliiget saama isa- või preesterluse õnnistust

- Näidake pilti 2-c, „Preesterluse õnnistused on kättesaadavad kõigile pereliikmetele“ või 12-a, „Isa õnnistused võivad tugevdada pereliikmeid”.

Isad võivad anda pereliikmetele õnnistusi, et tekitada neis soovi ja suurendada nende võimekust annete arendamisel. Kui isaõnnistuse saamine ei ole võimalik, võib saada samal eesmärgil preesterluse õnnistuse koduõpetajalt või mõnelt muult preesterluse juhilt.

Hakake oma peres annetesse hästi suhtuma

Me peame õpetama ja näitama oma eeskuju kaudu, et annete arendamine on midagi head. Me peaksime kiitma oma pereliikmeid nende saavutuste korral ja lohutama neid, kui nad ebaõnnestuvad. Me ei tohiks neid kunagi kritiseerida.

Aidake pereliikmetel valida andeid, mida arendada

Pange pereliikmetega paika aktiivne annete arendamise programm ja seejärel planeerige, millal nad saavad oma andeid harjutada ja esitada. Hea aeg annete esitamiseks on pereõhtute ajal.

Innustage pereliikmeid palvetama, et saada jõudu, julgust ja inspiratsiooni oma annete arendamisel

Kui me palume oma perepalvetes, et Issand aitaks pereliikmetel arendada ja kasutada nende andeid, on ka nemad inspireeritud palvetama nende õnnistuse nimel.

Kokkuvõte

Jumal andis meile kõigile anded. Tänutäheks ja vastavalt käsule peame me need avastama ja neid arendama, pidades meeles, et Issand on nõustanud meid otsima täie tõsidusega parimaid ande, mäletades

alati, mille jaoks need on antud. Need annid on antud nende heaks, kes armastavad Issandat ja peavad kinni kõikidest Tema käskudest, ning nende heaks, kes püüavad seda teha. (Vaata ÕL 46:8–9.)

Üleskutse

Hakake oma peres hästi suhtuma annete arendamisse ja kasutamisse. Pange paika plaan ühe oma ande arendamiseks. Kui te olete isa, kes hoiab Melkisedeki preesterlust, siis andke igale pereliikmele õnnistus, et aidata tal avastada tema isiklikke andeid. Seejärel aidake pereliikmetel valida üks või kaks annet, mida nad tahaksid arendada. Innustage neid palvetama jõu, julguse ja inspiratsiooni saamiseks oma annete arendamisel.

Täiendavad pühakirjakohad

- Luuka 12:47–48 (kellele on palju antud, sellelt nõutakse palju)
- Eter 12:35 (anded võetakse ära, kui neid ei jagata)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 34. peatükk "Developing Our Talents."
2. Paluge ühel klassi liikmel valmistuda jagama, kuidas ta märkas ja arendas ühte oma annet.
3. Valmistage õppetunnis soovitatud plakatid või kirjutage informatsioon tahvlile.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

JUHTIMISOSKUSE ARENDAMINE

20. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil mõista juhtimise peamisi põhimõtteid.

Sissejuhatus

- Mis on juhtimisoskus? (Võime teisi juhatada)

Kirik vajab häid juhte – mehi ja naisi, kes võivad hoolt kanda kiirelt kasvava Kiriku liikmeskonna eest, kes võivad juhtida Issanda poolt loodud Kiriku tegevust ja säilitada seal korda, kes võivad aidata teistel käskudest kinni pidada ja kes seisavad kindlalt tõe eest kõikjal maailmas.

Kiriku juhtidel, kes püüavad muuta maailma paremaks, elades evangeeliumi põhimõtete järgi ja neid õpetades, on õigus teadmistele ja inspiratsioonile. Kui meid juhivad sellised juhid, tugevnevad meie kodud, meie perekonnad, meie ühiskond ja meie rahvad. Meie kohustus preesterluse hoidjatena on valmistuda saama inspireeritud juhtideks, sest meie juhatus võib mõjutada teisi kogu elu.

Piiskop Victor L. Brown väljendas tänu oma nooruspõlve juhtide eest. Ta ütles:

„Ma mäletan ähmaselt, millise põnevusega ma jagasin diakonina sakramenti Cardstoni Teises koguduses Alberta vaiakonnas Kanadas. . . .

Ma mäletan, kuidas ma pidasin sellises pühas teenistuses osalemist auasjaks. Ma mäletan nii hästi, kuidas mu vanemad mulle õpetasid, et mu käed ja süda peavad olema puhtad, et ma oleksin vääriline osalema selles talituses.

Suurimaks kõigist õppetundidest oli mu isa ja ema seatud eeskuju. Järgmisena oli mu diakonite kvoorumi nõuniku eeskuju, kes oli ka mu vanemskaut. [Ta] oli kokkuvõte sellest, millised poiste juhid peaksid olema. Iga tema poolt juhatatav poiss tundis tema suurt armastust. Ta mõju ei piirdunud pühapäeva hommikute või teisipäeva õhtutega; seda oli tunda läbi kogu nädala. Ma olen alati tänulik oma diakonite

nõunikule nende elu õppetundide eest, mida ta mulle õpetas, kui ma olin kaheteistkümneaastane diakon, õppetundide eest, mis on aidanud mind sellest päevast kuni tänaseni“ (Conference Report, apr 1972, lk 101; või *Ensign*, juuli 1972, lk 89–90).

- Milliste juhtide eest oli piiskop Brown tänulik? Miks need juhid olid tõhusad?
- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda järgmiste küsimuste üle: Mida ma teen selleks, et valmistuda ette juhi kutse saamiseks? Milline juht olen ma praegu? Milline mõju on mul teistele?

Kes on juht?

- Näidake pilti 20-a, „Tõelise karjase sarnaselt näitab ka juht teistele teed, inspireerides neid temale järgnema”.

Vanem Bruce R. McConkie ütles: „Iisraeli koda on Issanda valitud lambatara ja need, kes on määratud nende lammaste eest hoolitsema, on Issanda *karjased*. Seega igaüks, kes teenib Kirikus mistahes mahus, milles ta on vastutav iga Issanda lapse vaimse ja maise heaolu eest, on karjane nendele lammastele. Issand peab oma karjaseid vastutavateks oma lammaste turvalisuse (päästmise) eest (Hesekiel 34)“ (“Mormon Doctrine”, 2 kd [1966], lk 710).

Tõeline karjane juhatab oma lambaid. Ta käib nende ees, andes juhiseid. Nad tunnevad ta häält ja järgivad teda. Ta teab ja armastab igaüht. Ta peab valvet lähenevate ohtude eest ja on valmis riskima nende eest oma eluga. (Vaata James E. Talmage, “Jesus the Christ”, 3 kd [1916], lk 417).

Nagu tõeline karjane, on juht see, kes inspireerib teisi ennast järgima ja nende endi ülesandeid täitma. Ta näitab teed, elades tema poolt õpetatavate põhimõtete järgi ning mõistes ja reageerides teiste vajadustele. Juht tunneb ära ja lahendab probleeme, seab ja saavutab eesmärke, hindab omaenda ja oma järgijate tegusid ning teeb ja soovitab parandusi.

Rääkides ajast, mil temast sai Kiriku president, selgitas president Harold B. Lee, mis on tõeline juhtimine: „Mingil viisil jäi mulle lihtsalt mulje, et ainuke tõeline ülestähendus, mis mu teenimisest minu uues kutses eales tehakse, on ülestähendus, mille ma olen ehk kirjutanud nende südametesse ja ellu, kellega ma olen teeninud ja töötanud nii Kiriku sees- kui väljaspool“ (Conference Report, okt 1972, lk 19; või *Ensign*, jaan 1973, lk 24).

Hea juhi omadused

Issand ilmutas pühakirjades need omadused, mis teevad juhist hea juhi.

20-a, Tõelise karjase sarnaselt näitab ka juht teistele teed, inspireerides neid temale järgnema

- Selgitage, et Issand on öelnud, et mingisugust võimu ega mõju ei saa ega või alal hoida üksnes preesterluse alusel, vaid veenmise, pikameelsuse, leebuse ja vagaduse, siira armastuse, heasüdamlikkuse ja puhta teadmisega, mis avardab suuresti hinge ilma silmakirjalikkuse ja pettuseta. Me peaksime manitsema kohe teravalt, kui Püha Vaim meid selleks mõjutab ning väljendama seejärel suurenenud armastust isiku vastu, keda me oleme manitsenud, et ta ei peaks meid oma vaenlaseks, et ta teaks, et meie ustavus on tugevam kui surmaköidikud. Me peame laskma oma sisemusel täituda ligimesearmastusega kõigi inimeste ja usukodakondsete vastu ning laskma voorusel kaunistada meie mõtteid lakkamatult. Siis kasvab meie kindlustunne tugevaks Jumala juures ja preesterluse õpetus nõrgub meie hingedele kui taevane kaste. (Vaata ÕL 121:41–45.) Milliseid juhi omadusi määratles Issand selles lõigus? (Kirjutage vastused tahvlile.)

Nagu Issand osutas selles pühakirjakohas, peavad juhtidel olema järgmised omadused:

Veenmine

Veenmine tähendab üritada panna teisi uskuma millegi tegemisse. See on käskimise ja sundimise vastand. Üks preesterluse juht aitas veenmise abil ühel koduõpetajal oma ülesannet täita. Juht kohtus koduõpetajaga ja selgitas seejärel rahulikult, et viis perekonda olid täielikult „ära lõigatud“ igasugusest ühendusest piiskopiga, kui koduõpetaja ei täitnud oma kohustust. Ta ütles vennale, et kui ta ei taha oma ülesannet täita, võidakse kutsuda keegi teine tema asemele. Juht rõhutas siiski, et ta tahab, et just tema täidaks oma ülesannet. Koduõpetaja reageeris sellele veenmisele hästi ja parandas suuresti oma tööd.

Pikameelsus

Tõhus juht peab vastu oma katsumustele, otsides tuge Issandalt. Lisaks sellele on ta kannatlik, kui ta teeb tööd teistega ja eriti oma pere liikmetega.

Leebus

Leebus tähendab olla teistega arvestav. See on teiste tunnete hell kohtlemine. See on armastus.

Vagadus

Vagadus on omadus olla õpetatav ja kannatlik. Vagad on need, kes on valmis õppima ja paluma abi Jumalalt. Oma vagaduse tõttu on nad teiste poolt armastatud ja hinnatud.

Siiras armastus

Siiras armastus on tõeline armastus. See on tõeline mure teiste pärast, mis peegeldub sellistes väljendites ja tegudes, mis näitavad, et „ma tõesti hoolin sellest, kuidas sa end tunned", „ma mõistan sind" ja „ma tahan aidata".

Heasüdamlikkus

Heasüdamlikkus tähendab näidata teiste vastu siirast armastust, hoolitsust ja austust. Heasüdamlik juht õpib teisi tundma ja paneb tähele nende vajadusi. Ta leiab aega, et inimestega eraviisiliselt nõu pidada.

Ligimesearmastus

Heal juhil peab olema ligimesearmastus, Kristuse puhas armastus *kõikide* inimeste vastu. See armastus hõlmab ohverdamist teiste heaolu nimel.

- Paluge ühel klassi liikmel lugeda Moroni 7:44–48.

Üks isa, kes õpetas oma poegi saama headeks juhtideks, ütles: „Õppige prohvetitelt ja Rahuvürstilt, kuidas juhtida, alustades iseendast. Seiske omaenese jalgadel. Seiske sirgelt. Hoidke oma pead püsti, nagu te oleksite tõeliselt Jumala pojad, kes te oletegi. Kõndige inimeste hulgas nagu hoiaksite te võime, mis ületavad teie endi omad, mis on preesterluse kaudu teie. Liikuge heal maal nagu oleksite te Issanda partnerid, kes te ka olete, aidates tuua inimkonnale surematust ja igavest elu. Kõndige vaikselt, . . . kuid kartmatult, usus. Ärge laske pahadel tuultel end kõigutada. Kõndige kui preesterlusega juhid Jumala valitsuses. Kõndige, käed valmis aitama, südamed täis armastust oma kaasinimeste vastu. Aga kõndige visadusega õigluses" (Wendell J. Ashton, Conference Report, apr 1971, lk 61; või *Ensign*, juuni 1971, lk 58).

Juhi kohused

Kui me tahame saada headeks juhtideks, peame me tegema järgnevat:

- Kirjutage need omadused tahvlile, kui neid arutatakse.

Õppige selgeks oma kohustused

Issand on juhendanud meid kui preesterluse hoidjaid õppima selgeks oma kutsetega kaasnevad kohustused ja neid täitma (vaata ÕL 107:99). Me võime õppida oma kohustustest, kui me uurime pühakirju ning Kiriku juhiseid, käsiraamatuid ja õpikuid. Me võime rääkida teistega, kes on või on olnud samas ametis. Me peame osalema kõikidel oma juhtkonna koosolekutel ja isiklikel vestlustel. Lisaks sellele on meil vaja palvetada ja vahel ka paastuda, et saada abi oma kohustuste õppimisel.

Täitke oma hooldusülesannet

Hooldusülesandel on kaks osa – volituse delegeerimine ja vastutus.

Volituse delegeerimine

Juhtidena peame me õppima delegeerima volitust teistele. See tähendab, et me anname teistele kohustuse täita ülesandeid meie juhatuse all ja laseme neil seejärel töö ära teha. President Harold B. Lee ütles: „Laske neil teha kõik, mis nende võimuses, ja seiske ise tagaplaanil ning õpetage neile, *kuidas* seda teha. Ma arvan, et kasvu saladus ongi selles, et tuleb määrata kindlaks kohustus ja seejärel õpetada meie inimestele *kuidas* seda kohustust *täita*" (tsiteerinud N. Eldon Tanner, "Leading As the Savior Lead", *New Era*, juuni 1977, lk 6).

Me aitame juhtidena neil, keda me juhatame, mõista nende kutsete tähtsust. Juhtimine ei ole kamandamine; see on abi ja juhatuse andmine; see on nende inspireerimine ja innustamine, kellele me oleme andnud kohustuse. (Vaata Matteuse 23:11.)

Vastutus

Issand on öelnud, et Ta nõuab igalt ülemalt, et too annaks aru oma hooldusülesande üle nii ajas kui igavikus (vaata ÕL 72:3). Kui me anname teistele ülesandeid, peaksime me kindlalt määratlema nende ülesannetega kaasnevad kohustused, andes inimestele hiljem vabad käed selle ülesande täitmiseks nende parima äranägemise järgi. Me peaksime aga määrama kindlaks mingi aja, millal nad annavad meile aru oma edust.

Oma juhile tuleks alati sel viisil ette kanda või aru anda. Kirikus tehakse seda sageli isiklike vestluste abil. Nende vestluste ajal võivad juhid anda nõu ja hinnata, kui hästi oli ülesanne täidetud. Seda tehes aga peaks juht jääma alati positiivseks ja abivalmiks, jagades sobival hetkel kiitust ja julgustust.

See on siis viis, kuidas me täidame Kiriku ühe juhina hooldusülesannet: (1) andke ülesanne, (2) laske inimesel see täita, (3) pakkuge abi, (4) laske aru anda ning (5) hinnake teenimistööd ja kiitke inimest selle eest.

Olge head isad

Kõige tähtsam juhi roll on meil isadena. President Joseph Fielding Smith andis isadele juhiseid, kuidas oma peret hästi juhatada: „Isad, kui te soovite, et te lapsed . . . armastaksid tõde ja seda mõistaksid; kui te soovite, et nad oleksid teile kuulekad ja teiega ühtsed, siis armastage neid! Ja tõestage neile, et te tõesti armastate neid iga oma sõna ja teoga, mis on suunatud neile. . . . Kui te räägite või vestlete nendega, ärge tehke seda vihas; ärge tehke seda kalgilt, hukkamõistmise vaimus. Rääkige nendega heasüdamlikult. . . . Soojendage nende südant; tekitage neis helli tundeid teie vastu. Ärge kasutage piitsahoopi ega vägivalda, vaid . . . lähenege neile mõistuse, veenmise ja siira armastusega" (*Liahona: The Elders' Journal*, 17. okt 1911, 1 kd, lk 260–261).

Toetage oma juhte

Hea juht on samuti hea järgija neile, kes teda juhivad. Head järgijad pälvivad nii oma juhtide kui ka nende kindla usu ja usalduse, keda nad ise juhatavad. Me peaksime kõik toetama oma juhte, võttes vastu ja täites neid ülesandeid, mida nad meile annavad.

- Kes on meie juhid? (Vanemad, õpetajad, rühma- või kvoorumi juhid, piiskop või koguduse juhataja, vaikonna või misjoni juhataja ja Kiriku üldjuhid.)
- Jagage oma tunnistust kellestki, keda te peate tõhusaks Kiriku juhiks.

Kokkuvõte

Me peame arendama oma juhtimisoskusi, kui me tahame areneda oma Kiriku kutsetes. Kuulekus Jumala käskudele, oma juhtide nõuannete järgimine ja ustav teenimine oma kutsetes aitavad meil arendada neid oskusi ja ehitada Issanda kuningriiki (vaata ÕL 64:29–34).

Preesterluse hoidjatena oleme me alati juhid. See kehtib eriti iga isa puhul, kes hoiab preesterlust: tal on alati juhi koht Kirikus, olles patriarh oma perele. Need isad, kes on pitseeritud oma perekonnaga templis, hoiavad seda kohta igavesti, kui nad peavad kinni oma lepingutest.

Üleskutse

Vaadake mõtlikult üle selles õppetunnis esitatud juhi omadused. Tehke tööd nende arendamise kallal omaenda elus, kuuletudes käskudele, järgides oma juhtide nõuandeid ja teenides ustavalt igas kutses ja ülesandes.

Täiendavad pühakirjakohad

- 2 Timoteosele 1:7 (Jumal on andnud armastuse vaimu)
- 1 Nefi 3:7 (Jumal aitab meil täita oma ülesandeid)
- Moosia 18:8–11 (ustavad peaksid aitama teisi)
- Alma 38:11–12 (juhtimis- ja teenimisviisid)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Olge valmis jagama oma tunnistust kellestki, kes on Kirikus tõhus juht.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

JUHTIMINE: INSPIREERITUD OTSUSTE TEGEMINE

21. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil parandada inspireeritud otsuste tegemise võimet.

Sissejuhatus

Meie kui Jumala laste olemasolu juures on põhiline see, et meil on vaja ja õigus teha otsuseid. Otsuse tegemine on aga proovilepanev kogemus. Tihtipeale oleme me mures õige otsuse tegemise pärast ja segaduses selle üle, kuhu me võime minna, et saada abi selle otsuse tegemisel.

Aga me võime pöörduda abi saamiseks Issanda poole. Ta on öelnud meile, et Tema on kogu tõe allikas ja et Tema kaudu võime me teada tõde kõikide asjade kohta. Me oleme Tema lapsed ja Ta ei ole jätnud meid jõuetult elu probleeme kohtama.

Vanem Boyd K. Packer ütles: „On kriitiliselt tähtis, et te mõistate, et te juba eristate õiget valest, et te olete sünnipäraselt, loomupäraselt ja intuitiivselt head. Kui te ütlete: „Ma ei suuda! Ma ei suuda oma probleeme lahendada,„ tahaksin ma käratada: „Kas te ei taipa, kes te olete? Kas te pole veel aru saanud, et te olete Kõikvõimsa Jumala poeg või tütar? Kas te ei tea, et Temalt on päritud võimsad abiallikad, mille poole te võite pöörduda kindluse ja julguse ja suure võimu saamiseks?“ (“Self-Reliance”, *Ensign*, aug 1975, lk 88)

Abi Issandalt

Kui me lahkusime oma Taevaisa juurest, õnnistas Ta meist igaüht Kristuse Vaimuga. Pühakirjad ilmutavad, et Kristuse Vaim, mida kutsutakse mõnikord „Kristuse valguseks“ või südametunnistuseks, „valgustab igat inimest, [kes] oli tulemas maailma“ (vaata Johannese 1:6–9). See valgus annab meile peamise arusaamise õigest ja valest. Selle järgimine paneb meid tegema head ja mõistma tõde.

Meile antakse täiendav tõe allikas, kui meid konfirmeeritakse Kiriku liikmeteks. See on Püha Vaimu and, mis on antud selleks, et „see näitab [meile] kõik, mida [me] peame tegema“ (2 Nefi 32:5).

Et me saaksime oma elus abi, on Issand öelnud meile: „Toituge rõõmuga [Tema] sõnadest“ (vaata 2 Nefi 32:3). Me võime saada

Kristuse sõnu pühakirjadest, meie elavate prohvetite sõnadest (vaata ÕL 1:37–38; 68:2–4) või Püha Vaimu õhutustest.

Vanem Neal A. Maxwell ütles: „Meil on vaja toituda rõõmuga pühakirjades olevatest Kristuse sõnadest ja neist, mis tulevad meile elavatelt prohvetitelt. Juhuslikust näkitsemisest ei piisa. (Vaata 2 Nefi 31:20 ja 32:3.) Rõõmuga toitumine tähendab isu ja naudinguga söömist, mitte harva ahnet õgimist mõtlematu nälja käes, vaid tänuga söömist, rõõmuga einestamist uhkelt kaetud laua taga, mis on hoole ja armastusega ette valmistatud . . . sajandite jooksul“ (“Wherefore Ye Must Press Forward” [1977], lk 28).

Kui me „toitume [alandlikult] rõõmuga“ Kristuse sõnadest, teame me paremini, mida teha igas eluvaldkonnas. Kiriku juhid, kes seda teevad, teavad näiteks paremini, mida öelda, mida õpetada, keda ametisse kutsuda ja kuidas teha muid otsuseid seoses nende kutsetega.

Kuidas teha otsuseid

Ükskõik, kas meil on või ei ole hetkel Kirikus ametit, igaüks meist on oma asjade juht. Seega peame me õppima, kuidas teha inspireeritud otsuseid.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Inspireeritud otsuste tegemine

1. Tehke kindlaks probleem.
2. Palvetage juhatuse ja taiplikkuse vaimu saamiseks.
3. Mõtisklege probleemi üle.
4. Otsustage.
5. Palvetage kinnituse saamiseks.
6. Tegutsege – tehke seda.

Järgnevalt on ära toodud inspireeritud otsuste tegemise sammud. Need sammud on antud ainult üldiste juhistena.

Tehke kindlaks probleem

Selleks, et probleemi lahendada, peame me sellest eelnevalt selgelt aru saama. Mõnikord on abi probleemi kirjapanemisest.

Palvetage juhatuse ja taiplikkuse vaimu saamiseks

- Näidake pilti 21-a, „Palve on oluline õigete otsuste tegemiseks”.

Kui me hakkame oma probleemi lahendama, peaksime me otsima abi oma Taevaselt Isalt. See abi tuleb sageli ühe Vaimu anni, nimelt arukuse anni kaudu. See and, mis on saadaval neile, kes selle nimel palvetavad, aitab meil teada tõde ja teha õigeid otsuseid (vaata Johannese 16:13; Moroni 10:5).

Mõtisklege probleemi üle

Issandalt abi palumine on ainult osa protsessist. Kuna Issand on öelnud: „Paluge, siis antakse teile“ (Matteuse 7:7), piisab mõnede arvates vastuse saamiseks üksnes küsimisest. Aga me peame tegema midagi enamat. Issand on juhendanud meid probleemi üle järele mõtlema (vaata ÕL 9:8). Enne kui Issand meid inspireerib, ootab Ta sageli, et me hangiksime kõik saadaoleva informatsiooni selle probleemi kohta ja otsiksime nõu õigetest ja usaldusväärsetest allikatest. Juhid võivad näiteks küsida nõu oma nõuandjatelt, mehed oma naistelt ja pojad võivad pidada nõu oma vanematega. Me peaksime kindlaks määrama ka probleemi võimalikud lahendused ja mõtisklema neist igaühe tagajärgede üle.

Otsuseid tehes peaksime me koguma piisavalt usaldusväärset informatsiooni, et otsus oleks arukas. Otsused, mis on tehtud vähesele või ebakindlale informatsioonile põhinedes, on sageli valed ning võivad tuua endaga kahetsust ja kurvastust.

Otsustage

Kui me oleme probleemi üle mõtisklenud, peaksime me valima parima võimaliku lahenduse. (Mõnikord ei pea otsustama hea ja halva vahel, vaid pigem valima, mida on hetkel kõige kasulikum teha.) Me teeme otsuse, toetudes sellele, mida on meie arvates parim teha, olles uurinud eelnevalt hoolikalt enda kogutud informatsiooni.

Palvetage kinnituse saamiseks

Peale valiku tegemist pöördume me palves Issanda poole ja küsime, kas see otsus on õige. Kui otsus on õige, annab Püha Vaim meile selle kinnituseks rahuliku kindlustunde (vaata ÕL 6:22–23). Mõnikord võime me isegi tunda oma sisimas põlevat tunnet (vaata ÕL 9:8).

Kui me ei ole valinud mingil põhjusel õigesti, ilmutab Issand, et meie otsus on vale, tekitades meis ebamugavustunde või tõsise kahtluse. Pühakirjad viitavad sellele kui mõtete tardumisele (vaata ÕL 9:9). Kui see juhtub, peame me olema alandlikud, et otsuse tegemise protsessiga uuesti peale hakata.

Sageli saame me Pühalt Vaimult kinnituse, kui me selle nimel palvetame. Mõnikord aga ei pruugi me olla kindlad, mida Issand tahab, et me teeksime ja peame hakkama lahendama probleemi enne, kui saame vaimse kinnituse.

21-a, Palve on oluline õigete otsuste tegemiseks

Vanem Hartman Rector noorem on öelnud, et Issand ootab, et me „laskuksime põlvili ja suhtleksime Temaga. Ütleksime Talle, mida me teeme, võtaksime endile koos Temaga kohustused, tooksime välja oma tegevuskava ja seejärel tõuseksime püsti ning läheksime ja *teeksime* täpselt seda, mida me Talle ütlesime. Kui me seda *teeme,* siis tuleb ka Vaim“ (Conference Report, okt 1973, lk 135; või *Ensign*, jaan 1974, lk 107).

Vahetevahel peame me tegema otsuse, mis näib olevat liiga raske ja millel ei ole võimalikku lahendit. Kui see juhtub, peaksime me tuletama meelde, mida koges vanem Marion G. Romney: „Mul on olnud probleeme, mis näisid olevat mulle lahendamatud ja ma olen nende pärast kannatanud, kuni näis, et ma ei suuda enam edasi minna, kui ma ei leia nende jaoks lahendust. Pärast palvetamist ja mitmel korral paastumist pikemat aega üks päev nädalas, ilmutati mu mõtteisse vastused lõpetatud lausetena. Ma olen kuulnud oma meeles Jumala häält ja ma tean Ta sõnu“ (“Look to God and Live: Discourses of Marion G. Romney”, koost George J. Romney [1971], lk 45).

Mõnikord peame me tõsiste probleemide lahendamiseks paastuma, uurima pühakirju ja palvetama. Vahel ei pruugi me kinnitust saada isegi siis, kui me oleme teinud neid asju, võtnud seejärel vastu otsuse ja tegutsenud vastavalt sellele. Sellistel puhkudel peaksime me lihtsalt tegutsema omaenda parima arusaamise järgi, uskudes kannatlikult, et ühel päeval see kinnitus tuleb. Me peame alati meeles pidama, et Jumal vastab meie palvetele siis, kui *Tema* otsuse kohaselt on meie jaoks parim aeg vastuse saamiseks.

Tegutsege – tehke seda

Kui me saame oma palvetele vastuse, peame me tegema seda, mida vastus meilt nõuab. Me ei saa loota Püha Vaimu jätkuvale abile, kui me ei arvesta Tema õhutustega. Me peame olema nõus tegutsema vastavalt tema juhatusele isegi siis, kui vastus ei ole see, mida meie soovime või kui see, mida Ta meilt palub, näib olevat liiast. Vastasel korral me riskime Püha Vaimu ühenduse ning seega ka Tema tröösti ja juhatuse kaotamisega.

President Spencer W. Kimball on hea eeskuju inimesest, kes oli pühendunud selle tegemisele, mida Issand temalt palus: „President Kimballi laual oli silmapaistval kohal üks juhtlause, kus seisis lihtsalt: „TEE SEDA“. Isiklik heaolu oli selle inspireeritud juhi puhul teisejärguline. Kõike tehti sellepärast, et Issandal oleks hea. Tema töökast eeskujust on saanud legend ja see seab meile kõigile eeskuju, mida järgida“ (Robert L. Simpson, Conference Report, okt 1975, lk 17; või *Ensign*, nov 1975, lk 13).

Mõnesid neist otsuste tegemise sammudest selgitatakse kogemuse abil, millest jutustab ka meie Kiriku varajane ajalugu. Joseph Smith

tõlkis Mormoni Raamatut ja Oliver Cowdery tegutses kirjutajana. Mõne aja pärast soovis Oliver ise natukene tõlkida. Issand ilmutas Oliverile selles asjas oma tahte. See on kirja pandud Õpetuse ja Lepingute 9. osas, mis räägib, kuidas Oliver üritas tõlkida, kuid ei olnud edukas.

- Jagage järgnevat informatsiooni, osutades mainitud sammudele otsuste tegemisel. Kui Oliver Cowdery töötas Mormoni Raamatu tõlkimise ajal prohvet Joseph Smithi kirjutajana, tahtis ta ka ise tõlkida. Ta proovis seda teha, kuid ei suutnud. Seejärel ütles Issand prohvet Josephi kaudu, et töö, mida Oliver oli kutsutud tegema, oli Tema teenija Josephi eest kirjutamine. Issand ütles, et Ta oli võtnud Oliverilt ära erilise tõlkimise võimaluse, kuna Oliver ei jätkanud nii, nagu alustas, kui ta tõlkimisega algust tegi. Seejärel ütles Ta Oliverile, et too ei nuriseks, sest Oliveriga talitati nii Issandas olevast tarkusest. Ta ütles, et Oliver ei olnud aru saanud; Oliver oli arvanud, et Issand annab selle talle, kuid ta ei mõelnud selle üle, vaid üksnes palus. Issand andis Oliverile nõu, et ta selle oma meeles läbi mõtleks ja seejärel küsiks Issandalt, kas see on õige. Kui see on õige, paneks Issand tema südame põlema; seega Oliver tunneks, et see on õige. Kui see ei ole õige, ei oleks Oliveril selliseid tundeid, vaid talle saaks osaks mõtete tardumus, mis paneks teda unustama seda, mis on vale; seega ei suudaks Oliver kirjutada seda, mis on püha, ilma et Issand selle talle annaks. (Vaata ÕL 9:4–9.)

Otsuste tegemise harjutamine

- Paluge klassi liikmetel vestelda järgmisest probleemist, kasutades eelnevalt arutatud inspireeritud otsuste tegemise samme. Nad peaksid kujutama ette, mida nad teeksid, kui nad oleksid Kirikus üheks vend Joonase juhiks.

Probleem: Vend Joonas liitus Kirikuga viis aastat tagasi ja ta asetati preesterluse ametisse. Oma töögraafiku tõttu ei olnud tal võimalik käia peagi pärast oma ristimist ühelgi Kiriku koosolekul ja üritusel. Tal on kolm abivalmit last ja toetav abikaasa. Ta on kvalifitseeritud puusepp, kes on oma töö üle eriti uhke.

1. samm: tehke kindlaks probleem

- Paluge klassi liikmetel probleem kindlaks teha.

Tehes tööd vähemaktiivsete liikmetega, peaks preesterluse juht koostama kõigepealt konfidentsiaalse nimekirja nendest, kes ei osale täies ulatuses Kiriku tegevuses. Kui nimekirjas on palju nimesid, peaks ta valima need, kes reageerivad tema arvates kõige paremini pühade osadusele, keskendades oma jõupingutused nendele. Kui nemad on aktiivseks saanud, võivad nad aidata teda teiste vähemaktiivsete liikmete aktiviseerimisel.

2. samm: palvetage juhatuse ja taiplikkuse vaimu saamiseks

- Kust me võime saada abi probleemi lahenduse üle otsustamisel, kui me oleme kord probleemi kindlaks teinud?
- Miks peaksime me kasutama taiplikkust, kui me läheneme vend Joonasele?

Selline probleem nagu ebaaktiivsus kujutab endast erilist proovikivi. Enne kui me saame teha ühtegi otsust, mis puudutab vähemaktiivset isikut, peab meil olema Vaim, mis aitaks meil märgata inimese tõelisi vajadusi ja eristada tõde valest (vaata Jaakob 4:13).

3. samm: mõtisklege probleemi üle

- Milline informatsioon aitaks meil otsustada, kuidas aidata vend Joonast?

Kui me mõtiskleme selle probleemi üle, peaksime me arvesse võtma järgnevat:

1. Kes on tema koduõpetajad? Kuidas me võime nad tõhusamalt appi kaasata, et vend Joonas saaks uuesti aktiivseks? Kas me peaksime määrama eraldi preesterluse hoidjad seda perekonda aitama?
2. Kuidas me võime teatada vend Joonasele, et me vajame teda?
3. Kuidas võib tema teada saada, et ta vajab evangeeliumi?
4. Millised on ta huvid ja anded? Kuidas me saaksime neid ära kasutada nii, et ta tunneks end vajaliku ja tähtsana?
5. Kes on tema sõbrad? Kuidas nemad saaksid teda aidata?
6. Millistesse tegevustesse võiksime me teda kaasata, mille peale ta ei solvuks?
7. Kuidas saame me talle abi pakkuda?

- Milliste muude andmetega me võiksime arvestada?
- Arutage, millist plaani me võiksime järgida, et vend Joonas saaks Kirikus uuesti aktiivseks?

4. samm: otsustage

Kui me mõtiskleme probleemi üle, peaksime me otsustama, kuidas seda lahendada. Otsustades, kuidas vend Joonast aidata, peaksime me looma plaani, kuidas näidata talle, et me teda armastame ja vajame.

5. samm: palvetage kinnituse saamiseks

- Mis on järgmine samm pärast seda, kui me oleme otsustanud, mida teha?

Kui me oleme teinud otsuse, peaksime me küsima Issandalt, kas see on õige. Vaim ütleb meile, kas me oleme otsustanud õigesti.

6. samm: tegutsege – tehke seda

- Mis on viimane samm?

Viimaseks sammuks on järgida president Spencer W. Kimballi eeskuju ja tegutseda vastavalt oma plaanile. Me peame „tegema seda“. Kui me järgime ustavalt oma plaani, teenides usinalt ja armastusega (vaata ÕL 81:5), puudutab Vaim vend Joonase südant, kes võib saada aja jooksul täiesti aktiivseks.

Kokkuvõte

Taevane Isa saatis meid maa peale õppima ja kasvama ning Teda Tema töö juures abistama. Selleks et teenida hästi ja teha inspireeritud otsuseid meie endi ja teiste suhtes, peame me pidama käske, otsima Püha Vaimu kaaslust ja uskuma Jeesusesse Kristusesse. Meil peab olema ka usku iseendasse, kui me viime täide oma otsuseid. See nõuab julgust ja pühendumist. Me võime olla kindlad, et kui me mõtiskleme palvemeelselt oma probleemide ja nende lahenduste üle, kuulame vastuseid ja seejärel hakkame lahendama neid probleeme õigluses, on Issand meile toeks ja meie hea mõju suureneb.

Üleskutse

Järgige sel nädalal otsuseid tehes samme, mis on välja toodud selles õppetunnis. Jätkake selle protsessi harjutamist seni, kuni see saab teie elu osaks.

Täiendavad pühakirjakohad

- 1 Kuningate 3:5–15 (Saalomon palub mõistvat südant)
- 1 Nefi 3:7 (Issand aitab meil teha seda, mida Ta meilt palub)
- Õpetus ja Lepingud 11:12–14 (pane oma usaldus Vaimule)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle selle käsiraamatu 12. õppetund „Efektiivne perekonna juhtimine.”
2. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

HOOLDUSÜLESANNE JA DELEGEERIMINE

22. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil mõista ja kasutada hooldusülesannet ning delegeerimist puudutavaid põhimõtteid.

Sissejuhatus

Mooses oli suur juht, kuid pärast seda, kui ta oli juhatanud Iisraeli rahva Egiptusest välja, leidis ta, et on raske lahendada ise kõikide inimeste probleeme. Ta istus iga päev hommikust õhtuni inimeste ees, et vastata nende küsimustele ja lahendada nende probleeme. Aga see ülesanne oli ühe inimese jaoks liiga raske. Saades nõu oma äialt ja õiglaselt preesterluse juhilt Jitrolt, jagas Mooses rahva kümne-, viiekümne-, saja- ja tuhandekaupa gruppidesse. Seejärel määras ta ühe õiglase mehe igat gruppi juhtima. Sellest ajast peale veetis Mooses oma aja Iisraeli prohvetina rahvale käske õpetades ja lahendades kõige raskemaid probleeme. Teised probleemid lahendati juhtide poolt, keda ta oli kutsunud. (Vaata 2 Moosese 18:13–26.)

Moosesest sai veelgi tõhusam juht, kui ta tegi oma rahva seas, keda ta teenis, ümberkorraldusi. See, kuidas ta rakendas hooldusülesande ja delegeerimise põhimõtteid, aitas tal luua korda Iisraeli rahva seas ja juhtida neid tõhusamalt.

Ülemad ja hooldusülesanded

Ülem on inimene, kellele on antud vastutus kellegi teise eest või millegi eest, mis kuulub kellelegi teisele. President Spencer W. Kimball määratles Kiriku hooldusülesannet: „[See] on vaimne või ilmalik meie hoolde usaldatud püha ülesanne, mille eest me vastutame“ (Conference Report, okt 1977, lk 124; või *Ensign*, nov 1977, lk 78).

Kiriku hooldusülesanne hõlmab kolme peamist põhimõtet (vaata ÕL 104:11–17).

- Asetage välja plakat järgmise loeteluga, või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Hooldusülesande peamised põhimõtted Issanda kuningriigis

1. Ülemale on usaldatud midagi, mis kuulub Issandale.
2. Ülem rakendab tegevusvabadust oma hooldusülesande eest hoolitsemisel.
3. Ülem vastutab oma hooldusülesande eest.

Ülemale on usaldatud midagi, mis kuulub Issandale

Issand on öelnud, et ta laotas laiali taevad ja ehitas maa oma kätetööga; ja kõik neis olevad asjad on tema omad (vaata Õ&L 104:14–15). Kogu maa on Issanda oma ja kõik selle peal kuulub Temale. Kõik, mis meil on, on meile antud Issandalt. Ta on usaldanud meie keha, meie anded ja võimed ning meie pered meie hoolde. Me oleme nende asjade ülemad. Kui juhid kutsuvad kellegi Kirikus ametisse või annavad preesterluse ülesande, määravad nad talle hooldusülesande.

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda hetkeks hooldusülesannetele, mis nemad on saanud Issandalt.

Ülem rakendab tegevusvabadust oma hooldusülesande eest hoolitsemisel

Taevase Isa lastena on meil vabadus tegutseda iseenda eest. Seega, kui me võtame vastu hooldusülesande, oleme me vabad selle eest hoolitsema nii, nagu me ise otsustame. Me oleme vabad olema ustavad, usinad ja kuulekad; aga me oleme samuti vabad olema laisad ja sõnakuulmatud. Issand on lasknud inimlastel nende endi nimel tegutseda (vaata ÕL 104:17).

Ülem vastutab oma hooldusülesande eest

Issand ootab, et me oleksime oma hooldusülesannetes ustavad, kuid Ta ei sunni meid selleks. Kohtumõistmise ajal peame me aga andma Temale aru, kuidas me hoolitsesime oma hooldusülesande eest. Me peame andma aru ka Issanda esindajatele – oma preesterluse juhtidele – preesterluse vestlustel. Issand nõuab igalt ülemalt aruannet oma hooldusülesande kohta nii ajas kui igavikus (vaata ÕL 72:3).

- Selgitage, et Issand on andnud järgmised tõotused neile, kes on ustavad oma hooldusülesannetes: igavene elu ja sisenemine Issanda rõõmusse (vaata ÕL 51:19), võimalus olla paljude asjade valitsejaks (vaata ÕL 52:13) ja pärand Isa poolt valmistatud eluasemetes (vaata ÕL 72:4). Issand on öelnud, et see, kes on ustav ja arukas ülem, pärib kõik (vaata ÕL 78:22).

Delegeerimine

Delegeerimine tähendab vastutuse ja volituse andmist teisele isikule teatud ülesande täitmiseks, mille eest te vastutate. Määratud ülesandest saab ülesande saanud isiku hooldusülesanne. Mooses oli tõhus juht, kuna ta rakendas hooldusülesande ja delegeerimise põhimõtteid. Ka Kiriku juhid võivad olla tõhusamad, kui nad rakendavad neid põhimõtteid.

Jumala kuningriigi ehitamine maa peal on hiilgav töö, aga keegi ei suuda teha seda üksinda. Kui meid kutsutakse juhtima, peaksime me kaasama teisi. Juht, kes töötab kõvasti, õnnistab paljude elu, kuid juht, kes delegeerib tõhusalt ja inspireerib teisi kõvasti töötama, õnnistab palju enamate elu.

Tõhus delegeerimine Kirikus hõlmab nelja peamist põhimõtet.

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Delegeerimise peamised põhimõtted Issanda kuningriigis

1. Valige õige inimene.
2. Andke hooldusülesanne.
3. Võimaldage sellel inimesel ise tegutseda.
4. Laske tal vastutada omahooldusülesande eest.

Valige õige inimene

Kui meil on ülesanne, mis tuleb ära teha, peaksime me valima palvemeelselt inimese, kellele seda määrata (vaata selle käsiraamatu 21. õppetundi „Juhtimine: inspireeritud otsuste tegemine").

Andke hooldusülesanne

Olles valinud õige inimese, peaksime me andma talle hooldusülesande. Sobiv viis kutse andmiseks Kirikus on vestlus selle inimesega. Alati on kohane kutsuda vestlusele ka inimese abikaasa. Selliseid ülesandeid, nagu sotsiaalabi projektid või sakramendi õnnistamine ja jagamine, võib anda ilma vestlusi läbi viimata.

- Millist informatsiooni peaks juht andma isikule, kes on just saanud uue kutse või ülesande? (Organisatsiooni või projekti eesmärk, ametikohustused, kindlad tulemused, mida isikult oodatakse ja aeg, mil inimene peab oma hooldusülesandest aru andma.)

Võimaldage sellel inimesel ise tegutseda

Igal inimesel peaks lubatama rakendada oma hooldusülesande eest hoolitsemisel omaenda tegevusvabadust. Arukas juht pakub oma abi ülesande saanud inimesele, kuid ei tee kunagi otsuseid tema eest. Lisaks sellele pakub juht ka tuge ja julgustust.

Kui Joseph Smithilt küsiti, kuidas ta juhib Kiriku liikmeid, ütles ta: „Ma õpetan neile õigeid põhimõtteid ja nad juhivad end ise“ (tsiteerinud John Taylor, „Millennial Star”, 15. nov 1851, lk 339).

Vanem N. Eldon Tanner kirjutas: „Juht ei peaks kunagi üritama teha selle tööd, kellele ta on andnud ülesande. . . . Andke neile vabadus täita oma ülesandeid. Ärge kritiseerige neid kunagi, kuid kiitke edu puhul ja innustage pingutama. . . . Meie kui juhid . . . peaksime õigete põhimõtete õpetamise kaudu pöörama suurimat tähelepanu iga isiku isiklikule kasvule ja püüdma juhatada seda isikut valmistuma surematuseks ja igaveseks eluks. Seda me peaksime tegema eeskuju ja õpetuste abil ning olema seejärel valmis aitama ja toetama teda jõupingutustes, kuid me peaksime laskma tal teha ise oma otsuseid ja tegutseda iseseisvalt vastavalt valikuvabadusele, mis on tema and“ (“Leading As the Savior Led”, *New Era*, juuni 1977, lk 6).

Laske tal vastutada tema hooldusülesande eest

Juht peaks vestlema aeg-ajalt ülesande saanud inimesega ja pärima aru hooldusülesande kohta. Selle vestluse käigus peaks juht aitama sel inimesel hinnata oma sooritusi ning pakkuma abi ja julgustust. Lisaks peaks ta väljendama tänu selle inimese jõupingutuste eest. Inimeste tegude siiras kiitmine loob usku ja tunnistust.

Vanem Tanner kirjutas: „Aruanne tuleks alati esitada juhile ja tema peaks ootama sellist aruannet. Kiriku juhtimisel on peamiseks selgituse andmise vahendiks isiklik vestlus. . . . See võib olla mõlema poole jaoks väga meelepärane kogemus, kus on võimalus anda enesele hinnang ja kus suhtlemine peaks olema avameelne ja lahendust võimaldav. See on ideaalne olustik abi ja toe pakkumiseks ning saamiseks“ (*New Era,* juuni 1977, lk 6).

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda järgneva näidisjuhtumi üle:

Koguduse juhatajal vanem Olsonil oli vaja kutsuda oma koguduses õpetaja aaronliku preesterluse liikmetele. Pärast rohkeid palveid ja kaalutlemist tundis ta inspiratsiooni vend Johnsoni kutsumiseks, kes oli hiljuti pöördunud Kirikusse. Kui ta kohtas vend Johnsonit preesterluse koosolekul, leppisid nad kokku, et ta kohtub vend ja õde Johnsoniga samal õhtul kell 18:30 kogudusehoones.

Kui Johnsonid saabusid, kutsus vanem Olson vend Johnsoni oma kontorisse lühikeseks väärilisuse vestluseks; seejärel kutsus ta õde

Johnsoni nendega ühinema. Olles veidi vestelnud, tegi vanem Olson palve. Ta ütles pärast palvet: „Ma olen kutsunud teid siia täna õhtul, et anda vend Johnsonile kutse. Ma olen palvetanud selle asja üle ja tunnen inspiratsiooni kutsuda sind, vend Johnson, õpetama meie koguduse aaronliku preesterluse klassi. Ma olen täiesti veendunud, et sinust saab tõhus õpetaja, kuna ma tean, et Issand tahab, et sa teeniksid sellel ametikohal." Vanem Olson jätkas seejärel üksikasjalikult preesterluse klassi õpetaja kohustuste kirjeldamist.

Olles teinud kindlaks, et vend Johnson teab täpselt, mida temalt oodatakse, küsis vanem Olson, kas ta võtab selle kutse vastu. Vend Johnson ütles: „Ma tunnen end väga alandlikuna, olles palutud vastu võtma seda kohustust, kuid mul on usku, et Issand aitab mul teha seda korralikult. Ma võtan selle kutse vastu ja annan endast parima." Vanem Olson pani seejärel kohustused kirja, et vend Johnson võiks võtta need endaga kaasa, ning rääkis talle, kui tähtsad on tema klassi vennad Taevasele Isale.

Vanem Olson küsis seejärel õde Johnsonilt, kas ta toetab oma abikaasat selles kutses. Õde Johnson ütles, et ta on väga uhke oma mehe üle ja toetab teda kogu oma südamest. Vanem Olson väljendas Johnsonitele oma tänu ja tegi korraldusi vend Johnsoni ametisse asetamiseks järgmisel pühapäeval. Seejärel määras vanem Olson uue kokkusaamisaja, kohtumaks vend Johsoniga kahe nädala pärast, et kutse kohta aru pärida.

Kui vend Johnson tuli kaks nädalat hiljem vestlusele, andis ta väga hea arenguaruande. Ta ütles, et ta oli õppinud palju õpetamise kohta ja üritab olla hea õpetaja. Aga ta ütles, et tal on veel siiski palju õppida. Vanem Olson oli rahul. Ta kiitis teda ja ütles, et ta teeb head tööd. Ta innustas teda andma endast jätkuvalt parimat ja jätkama õppimist ning nad rääkisid õpetamisest Püha Vaimu väega. Nad arutasid viise, kuidas vend Johnson võiks aidata ühte klassi vähemaktiivset liiget. Leppides kokku aja järgmiseks aruandmise vestluseks, väljendasid president Olson ja vend Johnson mõlemad üksteisele tänu. Mõlemad olid veendunud, et vend Johnsonist saab edukas õpetaja.

- Kuidas järgis vanem Olson delegeerimise põhimõtteid? Mida ta tegi, et aidata vend Johnsonil olla oma kutses edukas?

Kokkuvõte

Hooldusülesanne ja delegeerimine aitavad meil teha Issanda tööd tõhusamalt. Kui me võtame Kirikus vastu kutse, usaldatakse meile erilised kohustused Jumala kuningriigis. Need kohustused on hooldusülesandeks, mille eest Issand peab meid vastutavaks. Me oleme vabad hoolitsema oma hooldusülesannete eest usinalt või laisalt, kuid lõpuks palutakse meil nende üle aru anda.

Tõhus delegeerimine hõlmab hooldusülesande põhimõtteid. See nõuab, et me annaksime hooldusülesande, õpetaksime õigeid põhimõtteid, laseksime inimesel iseseisvalt tegutseda ja peaksime teda vastutavaks.

Kui me oleme oma hooldusülesannetes ustavad ja delegeerime tõhusalt, läheb Issanda töö edasi. Sel viisil aitas Alma omal ajal Kirikul edeneda.

- Lugege Moosia 25:19–24.

Üleskutse

Tehke kindlaks, millised hooldusülesanded on Issand teile andnud. Valige üks hooldusülesanne, mida te võiksite paremini täita ja seadke endale eesmärk, mis aitab teil seda teha. Järgmine kord, kui te peate andma ülesande oma perekonnas või oma Kiriku kutses, järgige hooldusülesande põhimõtteid. Delegeerige volitust ja jälgige ülesande täitmist.

Täiendavad pühakirjakohad

- Laulud 24:1 (kõik asjad kuuluvad Issandale)
- Matteuse 25:14–30 (sulastele usaldatakse talendid ja neid peetakse nende eest vastutavateks)
- Luuka 16:10–13 (ustavus maistes hooldusülesannetes)
- Luuka 19:11–27 (ülemad olgu head juhatajad)
- Õpetus ja Lepingud 59:16–21 (kõik asjad on tehtud inimesele mõistlikuks kasutamiseks)
- Õpetus ja Lepingud 70:4 (vastutamine kohtupäeval)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

KOOSOLEKUTE JA VESTLUSTE LÄBIVIIMINE

23. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil läbi viia tõhusaid koosolekuid ja vestlusi.

Sissejuhatus

Nefi räägib meile, et kui Kristus oli külastanud Ameerikat, siis nefilased „käisid nende käskude järgi, mida nad olid saanud oma Issandalt ja oma Jumalalt, jätkates paastumises ja palves ja kogunedes tihti, et palvetada ja ka Issanda sõna kuulata“ (4 Nefi 1:12).

- Millistel koosolekutel me käime Kirikus? Miks meil on koosolekud?
- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Koosolekute põhjused

1. Aidata meil pidada Jumala käske.
2. Tugevdada tunnistusi.
3. Õpetada evangeeliumi õpetusi ja põhimõtteid.
4. Tuua meieni kaasaja prohvetite nõuandeid.
5. Toetada meie juhte.
6. Teha misjonitööd.
7. Saada osa sakramendist.
8. Edastada informatsiooni ja korraldada Kiriku tööd.
9. Lahendada probleeme.
10. Inspireerida ja õpetada.
11. Viia läbi evangeeliumi talitusi, nagu näiteks ristimine.

Tõhusate koosolekute pidamine

Et koosolekud oleksid tõhusad, peab neil olema kindel eesmärk. Juhid peaksid pidama koosolekuid korrakohaselt ja väärikalt, julgustama kohalolijaid osalema ning andma koosolekule hinnangu ja arvestama sellega tulevikus.

Planeerimine

Koosolekut loetakse tõhusaks, kui eesmärk, mille pärast seda peeti, on saavutatud. See nõuab eelnevat planeerimist.

Tähtis abivahend planeerimisel on päevakord. Päevakord on nimekiri asjadest, mida koosolekul tegema peab ja nendest, kes peaksid osalema. Päevakord võimaldab pidada koosolekuid selgelt ja tõhusalt. Et päevakorda koostada, peame me läbi mõtlema selle, mida me tahame saavutada, ja panema seejärel need eesmärgid kirja tähtsuse järjekorras, et tähtsaimaid küsimusi arutletaks esimesena.

- Mida me võiksime lisada päevakorda? (Kirjutage soovitused tahvlile. Näide pereõhtu päevakorrast on selle õppetunni lõpus.)

Mõnedele koosolekutele, nagu näiteks sakramendi- ja ristimiskoosolekule eelnevalt võib pidada lühikese ettevalmistuskoosoleku. Sellel koosolekul vaadatakse päevakord läbi nendega, kes koosolekul osalevad ning võib teha palve, et paluda Vaimu juhatust.

Issand ütleb meile, et Tema kiriku vanematel on alati olnud ja alati on vastutus pidada kõiki koosolekuid sedamööda, kuidas Püha Vaim neid juhib ja juhatab (vaata ÕL 46:2). Kui me palvetame, et Püha Vaim oleks meie koosolekutel ja käitume seejärel sellele vastavalt, on Püha Vaim kohal ja aitab meil saavutada selle koosoleku eesmärki. Moroni kirjutas nefilastest: „Kirik juhatas nende koosolekuid vastavalt sellele, kuidas Vaim neid mõjutas, ja Püha Vaimu võimuga; sest nii, nagu Püha Vaimu võim neid juhtis, kas jutlustama või õhutama või palvetama või anuma või laulma, just nii seda tehti“ (Moroni 6:9). Suurem jagu sellest inspiratsioonist tuleb enne koosolekut, kui me koostame palvemeelselt päevakorda.

Korrakohasus ja väärikus

Kui me peame koosolekuid, peaksime me olema kohaseks eeskujuks, olles puhtad, hoolitsetud ja sobivalt riides. Me peaksime vältima asjatut juttu ja säilitama väärikust.

Osalemine

Osalejad, kes on meelsasti nõus osalema ja on koosolekuks ettevalmistunud, muudavad koosoleku tõhusamaks. Me peaksime paluma, et Issand aitaks meil olla vastuvõtlikud Kiriku koosolekute juhistele, koolitusele ja tegevusele. Me peaksime minema kohale, soovides

osaleda, õppida ja võtta vastu meile antud ülesanded. Me peaksime olema valmis osalema Püha Vaimu mõjutusel.

Hinnangu andmine ja sellega arvestamine

Kui koosolek on lõppenud, peaksime me andma hinnangu selle tõhususele. Hinnangu andmise juurde võiksid kuuluda sellised küsimused:

Kas saavutati koosoleku eesmärk?

Kas me oleksime saanud paremini ette valmistuda?

Kas me käsitlesime kõiki päevakorras olevaid punkte?

Kas koosoleku vaim oli hea?

Kas osalejad said aru oma ülesannetest ja sellest, kuidas neid täita?

Analüüsides oma vastuseid nendele küsimustele, võime me teha kindlaks, kuidas muuta tulevasi koosolekuid paremaks.

Tõhusate vestluste läbiviimine

- Näidake pilte 23-a, „Preesterluse vestlused aitavad kaasa headele suhetele“ ja 23-b, „Tõhusad vestlused soodustavad Issanda tööd“.

Ka vestlused nõuavad spetsiaalseid ettevalmistusi. Vestlus võib täita mitmeid eesmärke. Seda võib kasutada (1) informatsiooni kogumiseks, (2) informatsiooni edastamiseks, (3) nõustamiseks ja motiveerimiseks, (4) inimeste kutsumiseks ametitesse, (5) aruannete saamiseks hooldusülesannete kohta, (6) põhimõtete ja õpetuste õpetamiseks või (7) väärilisuse üle otsustamiseks. Kuna juhid peavad sageli vestlusi, peaksime me teadma mõningaid peamisi põhimõtteid Kiriku vestluste läbiviimisel:

Leppige kokku vestluse aeg ja varuge piisavalt aega, et viia seda läbi väärikalt ja kiirustamata.

Palvetage, et Vaim oleks koos teiega ja et teil oleks vestluse ajal taiplikkuse vägi.

Viige vestlus läbi vaikses ja mugavas kohas, kus saab olla omaette.

Pöörake isikutele täielikku ja siirast tähelepanu. Näidake nende vastu üles ehtsat huvi.

Aidake neil tunda end mugavalt ja vabalt, olles nende vastu lahke ja rahulik.

Veenduge, et nad mõistavad kõiki küsimusi, mida me esitame.

Pidage kinni vestlusteemast.

Andke neile teada, et meilt võib abi saada.

Hoidke isiklikku informatsiooni konfidentsiaalsena ja kinnitage neile, et me seda teeme.

23-a, Preesterluse vestlused aitavad kaasa headele suhetele

Kui me püüame siiralt kuulata inimesi, kellega me vestleme, aitab see neil lahendada nende muresid. See tähendab, et me püüame mõista nende muresid ja aitame neil seejärel jõuda otsusteni, mille eest nad tunnevad vastutust. Enne kui nad võivad saada paremaks, peavad nad end kõigepealt millekski kohustama.

Vanem N. Eldon Tanner selgitas:

„On tähtis, et need, kellega me vestleme, mõistaksid, et nad on *Jumala vaimulapsed* ja et *me armastame neid* ja *anname neile teada, et me armastame neid* ning oleme huvitatud nende heaolust ja aitamisest, et nad saavutaksid elus edu. . . .

Pidage meeles, vestlus põhineb hoolivusel, osavõtlikkusel ja armastusel. See on nii tähtis. Andke inimestele teada, et me armastame neid ja püüame neid üksnes aidata“ (Conference Report, okt 1978, lk 59–60; või *Ensign*, nov. 1978, lk 41–42).

Kokkuvõte

Kiriku eesmärk on tuua hinged Kristuse juurde ning koosolekud ja vestlused võivad aidata meil seda teha. Tähendusrikkad ja kasulikud koosolekud ei leia aga aset lihtsalt niisama. Neid tuleb planeerida, läbi viia ja hinnata kindlal eesmärgil.

Issand andis meile käsu, et kui me oleme kokku kogunenud, peaksime me juhendama ja õpetama üksteist nii, et me võiksime teada, kuidas tegutseda ja juhtida Tema kirikut, ning kuidas tegutseda vastavalt Temalt saadud seadustele ja käskudele.

Me saame juhatust Tema kiriku seaduses ja oleme pühitsetud seeläbi, mida me oleme vastu võtnud, ja me kohustume tegutsema Tema ees kõiges pühaduses.

Sedavõrd, kui me seda teeme, lisatakse hiilgust sellele kuningriigile, mille me oleme saanud (vaata ÕL 43:8–10).

Mida paremini me planeerime ning peame koosolekuid ja vestlusi, seda inspireeritumad on teised elama Jumala seaduste ja käskude järgi.

Üleskutse

Isad: Koostage ja planeerige päevakord järgmise pereõhtu jaoks, et te saaksite õpetada tõhusamalt oma perele evangeeliumi.

Preesterluse juhid: Järgige soovitusi, mis on ära toodud selles õppetunnis, kui teile on tehtud ülesandeks pidada koosolekuid ja vestlusi.

Kõik preesterluse hoidjad: Planeerige palvemeelselt oma nädalat. Pange kirja päevakord, mis aitab teil teha seda, mida Issand tahab.

23-b, Tõhusad vestlused soodustavad Issanda tööd

Täiendavad pühakirjakohad

- Moroni 6:5–6 (nefilased said tihti kokku)
- Õpetus ja Lepingud 20:45 (pidage koosolekuid vastavalt Püha Vaimu juhatusele)
- Õpetus ja Lepingud 59:9 (minge palvekotta)

Lisa: Pereõhtu näidispäevakord

1. Laulujuhataja: (pereliikme nimi, kes juhatab laulmist)
2. Alguslaul: (kiriku- või lastelaulu pealkiri)
3. Alguspalve: (pereliikme nimi, kes teeb palve)
4. Perekondlikud asjaajamised: (juhatab isa)
5. Muusikaline etteaste: (pereliikme nimi, kes esitab muusikalise etteaste)
6. Õppetund raamatust „Evangeeliumi põhimõtted”: (pereliikme nimi, kes esitab õppetunni)
7. Eesseisva nädala üle arutlemine ja planeerimine
8. Lõpulaul: (kiriku- või lastelaulu pealkiri)
9. Lõpupalve: (pereliikme nimi, kes teeb palve)
10. Lõbus tegevus: (pereliikme nimi, kelle ülesandeks see on)
11. Suupisted: (pereliikme nimi, kelle ülesandeks see on)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

HEA FÜÜSILISE TERVISE SÄILITAMINE

24. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on õpetada meile, kuidas hoida tervist ja ennetada haigusi.

Sissejuhatus

Issand loodab, et me mõistame, kuidas hoida oma keha võimalikult tervena, et me võiksime saavutada oma eesmärke ja aidata ehitada Tema kuningriiki.

Meie füüsiline tervis on tähtis, sest hea tervise juures on kergem täide viia meie elu eesmärke. Seepärast ongi tähtis, et me mõistaksime, mida tuleb teha, et säilitada iseenda ja lähedaste tervist. Kuigi meil ei ole alati täiuslikku tervist, ootab Issand, et me oleksime nii terved kui võimalik.

Haiguste põhjused

- Mis põhjustab haigestumist?

Palju aastaid tagasi ei teadnud inimesed, mis põhjustab haigestumist. Mõned uskusid, et nad jäid haigeks, kuna nad ei suutnud teha õigeid ohverdusi. Teised uskusid, et haigestumist põhjustas vaenlase saadetud nõidus. Teadlased ja arstid on aga saanud teada, mis põhjustab enamikke tervisehäireid ning eriti möödunud sajandil on tehtud palju uusi avastusi, mis aitavad meil olla terved.

Tänapäeval me teame, et enamuse haiguste tekitajateks on pisikud. Pisikud on väga väikesed organismid, mis elavad kõikjal meie ümber. Nad on nii väikesed, et palja silmaga neid ei näe. Mõned bakterid kantakse edasi õhu kaudu; mõned inimeselt inimesele; mõned aga levivad inimestele loomadelt ja putukatelt. Inimeste ja loomade väljaheide ning eriti surnud inimeste või loomade laguproduktid sisaldavad mitmeid kahjulikke pisikuid, mis võivad põhjustada tõsist haigestumist.

Pisikute levimise tõkestamine

Kui me tahame vältida haigestumist, peame me eemaldama seda põhjustavad pisikud. Me võime vähendada või eemaldada haigust tekitavate bakterite hulka järgnevalt:

Puhastage korrapäraselt oma kodu ja eriti kohti, kus pisikud võiksid elutseda. Ärge laske koju putukaid ja loomi.

Kaitske toitu putukate ja loomade eest, kattes selle korralikult kinni. Seal, kus võimalik, tuleks hoida kergesti riknevaid toiduaineid külmikus.

Peske toiduained hoolikalt, et eemaldada võimalikult palju pisikuid.

Likvideerige kohaselt inimeste ja loomade jääkprodukti, kuna need meelitavad ligi putukaid ja närilisi.

Peske käsi enne söömist, pärast WC kasutamist ja määrdunud mähkmete vahetamist jne.

Peske hambaid peale iga söögikorda.

Katke alati suu, kui te köhite või aevastate.

Kandke kingi, sandaale või muid jalanõusid.

Sööge korralikult ja puhake. Haigusi on kergem vältida või ületada, kui me sööme täisväärtuslikku toitu ja puhkame piisavalt. Pisikutel on raskem nakatada tervet organismi.

Kui me hoiame oma tervist, siis me ennetame või hoiame ära mitmeid haigestumisi. Me oleme ka eeskujuks oma lastele, aidates neil arendada tervislikke harjumusi.

- Arutage häid viise, kuidas hoida väikeste ja suuremate laste ning rasedate naiste tervist.

Oma tervise kaitsmine

Tervishoiu töötajad teadustavad meile, et lisaks tervislike elukommete arendamisele ja rakendamisele, peame me ennast kaitsma teatud haiguste vastu vaktsineerimisega. Meid vaktsineeritakse tavaliselt mingi ravimi süstimise teel. Mõne haiguse puhul vajame me ainult ühte süsti. Teiste haiguste puhul võime me vajada sama ravimi süste erinevate ajavahemike tagant.

Enamikes maailma kohtades võime me lasta end vaktsineerida polikliinikutes või arstidel. Me võime lasta end vaktsineerida leetrite, mumpsi, punetiste, difteeria, läkaköha, kõhutüüfuse, rõugete, lastehalvatuse, gripi, teetanuse, A ja B hepatiidi, kopsupõletiku ja tuulerõugete vastu.

Lisaks vaktsiinidele on loodud vedelike ja tablettide näol erinevaid ravimeid, et aidata vältida ja ravida haigusi. Neid tuleb kasutada hoolikalt, kvalifitseeritud tervishoiutöötajate korraldusi järgides. Me ei tohiks võtta ravimeid, mille kehtivusaeg on lõppenud või mida arst on määranud kellelegi teisele.

Veel üks hea viis haigestumise ennetamiseks on iga-aastane arstlik läbivaatus arsti või mõne muu tervishoiu spetsialisti poolt. Sellistel regulaarsetel läbivaatustel võib jälile saada varajastele haigussümptomitele.

- Arutage, kus asuvad lähimad tervishoiuasutused ja milliseid vaktsiine on võimalik saada teie elukohas.

Mida teha haigestumise korral

Tõsise haigestumise korral saab tavaliselt parimat abi arstilt või mõnelt teiselt tervishoiutöötajalt. Me ei peaks otsima abi ainult siis, kui me oleme haiged, vaid peaksime laskma endale õpetada häid tervishoiuga seotud tavasid.

Kahjuks arvavad mõned inimesed, et arsti juurde minekuga näitame me üles usu puudumist Issandasse. Issand ootab, et me rakendaksime haigestudes usku ja preesterluse võimu, kuid samas Ta ootab, et me kasutaksime olemasolevaid meditsiinilisi teadmisi ja teenuseid.

Spencer W. Kimballil olid tõsised tervisehädad, enne kui ta sai Kiriku presidendiks. Soovides parimat võimalikku tervist, konsulteeris ta arstiga. Arst ütles, et talle tuleb teha keeruline südameoperatsioon. President Kimball uskus tugevalt oma arstidesse ja usaldas neid ning läks operatsioonile.

Päeval, mil president Kimball asetati ja määrati Kiriku presidendiks, sai ta dr. Russell Nelsonilt kirja oma tervise kohta. Dr. Nelson teadis, et president Kimballil on küsimusi oma tervise kohta ja nii kirjutas ta oma kirjas, et hoolikas arstlik läbivaatus, mille president Kimball oli hiljuti läbi teinud, näitas, et tema keha on jällegi suurepärase tervise juures. Kirjas märgiti: „Teie kirurg soovib, et te teaksite, et teie keha on tugev ja teie süda on paremas korras, kui see on olnud aastaid; ja kogu meie piiratud ennustusvõime juures võite te vaagida selle uue ülesande üle, ilma et te peaksite liigselt muretsema oma tervise pärast.“ . . .

Dr. Nelsoni kiri jätkus: „Tehes seda ohtlikku operatsiooni, . . . olin ma täiesti teadlik teie apostlikust kutsest ja omaenda inimlikust küündimatusest, oodates üht ohtlikumat ja keerulisemat operatsiooni, mis eales tehtud. Operatsioon oli igas üksikasjas tehniliselt laitmatu ja ma tunnustan tänulikult Issanda abi. . . . Kõige erilisem tõsiasi on see, et kui operatsioon oli lõpukorral, tehti mulle teatavaks, et teist saab ühel päeval Kiriku president.“ (Vaata Edward L. Kimball ja Andrew E. Kimball Jr., “Spencer W. Kimball” [1977], lk 8.)

Ka meie võime tunda rõõmu parimast võimalikust tervisest, kui me teame haiguste sümptomeid ja saame haiguse ajal õiget ravi. Paljusid haigusi saab edukalt ravida, kui need on varakult õigesti diagnoositud.

- Millised sümptoomid nõuavad tervishoiu eksperdi abi? (Mainige iga järgnevat sümptoomi ja arutage neid kõiki ühekaupa: seletamatu veritsus ja muud ebatavalised keha eritised; haavandid, mis ei parane; jätkuv köha või raskendatud hingamine; pikaajaline või kõrge palavik; külmavärinad; raskused väljaheidete väljutamisel; tumedad laigud või lööve nahal; seletamatu kaalulangus; tugev pikaleveninud valu; pidev oksendamine ja kõhulahtisus; teadvusekaotus või krambid; ähmane nägemine või mistahes muutused nägemisel; tõsised põletused või põletused, mis haaravad laia kehapinda; liigeste või lihaste jäikus või tursed; teadvusetus või muud ebatavalised muutused kehas või selle võimes normaalselt funktsioneerida.)

Kui meil või teistel esineb mõni nendest sümptomitest, peame me võtma koheselt ühendust polikliiniku või tervishoiutöötajaga. Kui me viivitame õige arstiabi saamisega, võime me põhjustada tõsist töövõimetust, pikaaegset haigestumist või isegi surma.

Kokkuvõte

Terve keha aitab meil hakkama saada sellega, mis meid elus ees ootab. Vanemad peavad hoidma oma tervist ning olema arukad ja otsustusvõimelised oma laste eest hoolitsemisel ja neile heade tervislike tavade õpetamisel.

Meile on antud oma tervise eest hoolitsemiseks mitmeid abivahendeid. Issand ootab, et me kasutame neid abivahendeid, et ennetada ja ravida haigusi, mis vaevavad nii meid kui teisi. Selleks peame me kasutama moodsa meditsiini ravivõtteid ning rakendama usku, palvet ja preesterluse võimu. Kui me teeme seda kõike ja see on Jumala tahe, võivad saada haiged terveks.

President Brigham Young õpetas: „Niisiis, püüdkem pikendada praegust elu ülimal määral, järgides iga tervise seadust ja tasakaalustades õigesti tööd, õpinguid, puhkust ja meelelahutust ning valmistudes seeläbi paremaks eluks. Õpetagem neid põhimõtteid oma lastele“ (“Discourses of Brigham Young”, valinud John A. Widtsoe [1954], lk 186).

Üleskutse

Laske kõik oma pereliikmed võimaluse korral vaktsineerida. Elage tervislikult ja õpetage seda ka oma lastele. Vaadake üle oma elutingimused ja puhastage kõik pisikute levikuks soodsad kohad.

Täiendav pühakirjakoht

- Õpetus ja Lepingud 89 (Issanda tervise seadus – Tarkuse Sõna)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Võtke ühendust kohaliku polikliiniku või tervishoiutöötajaga. Uurige välja järgnev:
   a. Kuidas hoolitseda väikeste ja suurte laste ning rasedate naiste tervise eest.
   b. Teie piirkonna meditsiiniasutused.
   c. Teie elukohamaal tehtavad vaktsineerimised ja kuidas neid saada.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

TARKUSE SÕNA JÄRGI ELAMINE

25. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil paremini mõista ja elada Issanda terviseseaduste järgi.

Sissejuhatus

„Kui Paul C. Kimballil, viimse aja pühast üliõpilasel Oxfordi Ülikoolis Inglismaal paluti treenida noort, kogenematut sõudemeeskonda, ütles ta, et ta tundis end „üsna nõrgana. Ma ei olnud kunagi kedagi treeninud."

Ta võttis kutse siiski vastu ühel tingimusel: „Kui ma hakkan teid treenima," ütles ta sõudjatele, „panen ma teid treenima vastavalt minu reeglitele." Tema reegliks oli täielik hoidumine tubakast, alkoholist, teest ja kohvist. Poistel kulus otsustamiseks umbes nädal, kas tema tingimustega nõustuda.

Nõusolek saadud, võttis Kimball „nad käsile ja . . . töötas nendega kolm tundi igal pärastlõunal kuni veebruarini." Sel kuul algasid neil sõudmisvõistlused kõikide teiste kolledžite vastu Oxfordis. „Mu poisid võistlesid meeskondade vastu, mis koosnesid meestest, kes olid sõudnud sellest ajast peale, kui nad olid väiksed mudilased," ütles Kimball. „Minu rühm koosnes kogenematutest poistest. Aga nad olid treeninud kõvasti ja nii palju, kui ma tean, ei tõmmanud mitte ükski neist sel ajal suitsu ega joonud tassikest teed või kohvi või mistahes alkohoolset jooki."

Kui jõudis kätte võistluspäev, ei arvanud aga keegi, et sel kogenematul meeskonnal oleks vähimatki võiduvõimalust. Kui kõlas kahuripauk, mis alustas kahe ja poole kilomeetrist võidusõitu piki Thames'i jõge, oli oodata, et see noor meeskond jääb kiirelt maha. Kuid selleks ajaks, kui sõudjad jõudsid poole maa peale, märkas Kimball, kes jooksis piki kallast, hüüdes oma meeskonnale ruuporist juhiseid, et tema hoole-alused sõudsid ikka veel oma võistlejatega võrdselt.

Kimball hüüdis oma viimase juhise: „Sprint!" Nad sprintisid ilusasti ja olid ühe minuti jooksul ennast oma lähematest kaasvõistlejatest kolmekümne meetri võrra lahti rebinud. Nad võitsid selle võistluse ilma igasuguse raskuseta.

Kuuepäevase sõudmisvõistluse igal päeval oli oodata, et Kimballi meeskond saab lüüa. Kuid sedasama taktikat järgides olid nad iga päev käbedad võitma. Kimball ütles: „Kui inimesed küsisid minult, kuidas mul õnnestus saavutada selline edu algajatega, vastasin ma, et „ma panin need poisid õigesti elama." Kui jõudis kätte aeg sprintida, olid nende kopsud puhtad, nende kehad puhtad, nende veri puhas ja nende närvid tugevad" (Joseph Walker, "Victory on the Thames", *Church News*, 20. veebr 1983, lk 20).

Issanda tervise seadused

- Millised on Issanda terviseseadused? (Tarkuse Sõna, korralik puhkus ja liikumine)

Meie kehad on koduks meie igavestele vaimudele. Nad täidavad sama funktsiooni ka igavikus. Meie kehad on nii tähtsad, et apostel Paulus kutsus neid „Jumala templiteks" (vaata 1 korintlastele 3:17). Kuna meie kogemused jätavad jälje meie kehale ja vaimule, peame me hoidma hoolikalt oma keha puhta ja tervena.

Issanda terviseseadused on mõeldud meie füüsilise, vaimse ja emotsionaalse tervise kaitsmiseks. Issand teab, et kui me oleme füüsiliselt, vaimselt ja emotsionaalselt terved, saame me võtta osa tegevustest, mis tugevdavad meid vaimselt, õnnistavad teisi ja ehitavad Jumala kuningriiki.

Paljusid Issanda tervise seadusi võib leida Õpetuses ja Lepingutes 89. See osa, mida kutsutakse Tarkuse Sõnaks, räägib meile, mida süüa ja mida mitte. Nende ainete hulgas, mille suhtes meid on hoiatatud, on kanged joogid, kuumad joogid ja tubakas.

Kanged joogid

Kanged joogid on alkohoolsed joogid nagu viin, vein ja õlu. Neid ja kõiki muid alkohoolseid jooke ei tohiks kunagi tarbida (vaata ÕL 89:5, 7).

Kuumad joogid

Kuumade jookide all mõeldakse kohvi ja teed. Meie Kiriku juhid on aga soovitanud meil mitte tarbida mingisuguseid jooke, mis sisaldavad narkootilisi aineid või muid koostisosi, mis on kahjulikud või sõltuvust tekitavad.

Tubakas

Me ei peaks tarbima mingisuguseid tubakatooteid (vaata ÕL 89:8).

Me peaksime alati hoiduma igasugustest muudest ainetest, sealhulgas toit ja jook, mis tekitavad ebaloomulikke ihasid või isu või häirivad meie keha loomuliku talitlust. Kui meil ei õnnestu nendest ainetest hoiduda, satume me ise väga armetusse olukorda.

Kui me kahtleme mõne aine suhtes, peaksime me järgima vanem Joseph Fielding Smithi nõuannet: „Kui on kahtlusi mõne toidu või joogi suhtes, kas see on hea või kahjulik, siis jätke see puutumata, kuni te olete teada saanud tõe selle kohta. Kui miski pakutav on sõltuvust tekitav, võime me kindlalt järeldada, et see sisaldab mõningaid koostisaineid, mis on kehale kahjulikud ja mida peab vältima“ (“The Word of Wisdom”, *Improvement Era*, veebr 1956, lk 79).

President Spencer W. Kimball käskis meil vältida kõike või kõiki, kes mõjutab meid tarbima mõnda tervisele kahjulikku ainet: „Mu … vennad ja õed, me anname teile kogu armastusest hoiatuse, et Saatan ja tema saadikud püüavad ahvatleda teid tarbima kahjulikke aineid, kuna nad teavad, et seda tehes surutakse maha teie vaimsed väed ja te olete nende halva võimu all. Hoiduge nendest kohtadest või inimestest, kes mõjutaksid teid murdma Jumala käske.“ President Kimball ütles, et kui me peame Jumala käske, on meil „tarkust, et teada ja eristada seda, mis on halb“ (Conference Report, apr. 1983, lk 72; või *Ensign,* mai 1983, lk 54–55).

Et soodustada meie tervist ja õnne, lõi Issand kõik maa asjad meile kasutamiseks ja kasuks. Need on silmailuks ja südamerõõmuks. Need on toiduks ja riietuseks, maitsmiseks ja nuusutamiseks, keha tugevdamiseks ja hingevirgutuseks (vaata 59:18–19). Tarkuse Sõna soovitab ka mõningaid toite, mis peaksid kuuluma meie toidu juurde. Nende toitude hulka kuuluvad kõik tervislikud rohttaimed ja puuviljad (vaata ÕL 89:10–11; 49:19). Me võime süüa ka loomade ja lindude liha ning kasutada loomade nahka riietuseks (vaata ÕL 89:12–13; 49:18–19). Me ei tohi aga tappa loomi lihtsalt spordi või meelelahutuse nimel ega lasta lihal raisku minna (vaata ÕL 49:21). Tarkuse Sõna toob samuti välja, et kogu teravili on hea inimestele ja loomadele.

- Märkige, et Issandale meeldib, kui me kasutame otsustusvõimet ja ei liialda ega ole ebaausad Tema poolt meile antud varade kasutamisel (vaata ÕL 59:20).

Kuigi me peaksime püüdma igati välja uurida, milline toit on meile hea, peaksime me vältima teatud toitude üleliigset tarbimist või täielikku vältimist. Tarkuse Sõna ei kiida sellist teguviisi õigeks (vaata ÕL 49:18).

Lisaks Õpetuse ja Lepingute 89 käsitlevad ka teised pühakirjakohad Issanda tervise seadusi. Üks neist märgib, et me peaksime lakkama olemast laisad, ebapuhtad, otsimast üksteises vigu ja lakkama magamast kauem, kui vajalik. Me peaksime minema varakult magama, et me ei oleks väsinud. Me peaksime ärkama varakult, et meie keha ja meel võiksid olla virged (vaata ÕL 88:124). Meil on kästud ka töötada, kuid mitte rohkem, kui meil on jõudu (vaata Moosia 4:27; ÕL 10:4).

- Kuidas mõjutab Issanda hoiatus „lakake olemast laisad“ head tervist? (Tegutsemine tugevdab keha.)
- Kuidas on Issanda manitsus „lakake otsimast üksteises vigu“ seotud meie hea tervisega? (Vigade otsimine toob hingepiinu ja emotsionaalne tervis on vajalik meie õnne ja vaimse heaolu jaoks.)

Tõotustega seadused

- Selgitage, et Issand on andnud järgnevad tõotused neile, kes elavad Tema terviseseaduste järgi ja peavad Tema käske: tervis nabas ja üdi luudes; tarkus; varjatud teadmisteaarded; võime joosta ja mitte väsida ning käia ja mitte nõrkeda ning kindlustunne, et hävitav ingel möödub neist kui Iisraeli lastest, ega tapa neid (vaata ÕL 89:18–21).

Mõned suurimatest tasudest, mis me saame Tarkuse Sõna pidamise ja kuulekalt käskude järgi käimise eest, on tarkus ja suured teadmisteaarded, isegi varjatud aarded (vaata ÕL 89:19).

- Mis on tarkus? (Taiplikkus teadmise kasutamisel.)
- Mis on „varjatud aarded”? (Kõige pühamad ja sügavaimad Jumala asjad.)

Need „varjatud aarded“ ilmutatakse meile Püha Vaimu kaudu: „Sest Vaim uurib kõik asjad, ka Jumala sügavused . . . ja seda me ka räägime mitte sõnadega, mida õpetab inimlik tarkus, vaid mida õpetab Vaim“ (1 korintlastele 2:10, 13; vaata ka ÕL 88: 11–12).

Issand on tõotanud, et nii palju arukust, kui me saame selles elus, tõuseb meiega üles ülestõusmisel. Kui üks inimene saab selles elus omaenda usinuse ja kuulekuse kaudu rohkem teadmisi ja arukust kui teine, on tal ka sama suur ülekaal tulevases maailmas (vaata ÕL 130:18–19).

Kui me saame Püha Vaimu kaudu tarkust, teadmisi ja mõistmist, võime me saada rohkem oma Taevaisa sarnaseks. Meist saavad paremad pojad, isad, abikaasad, preesterluse hoidjad ja Kristuse jüngrid, kui me kasutame seda, mis me oleme saanud, meie endi ja teiste elu õnnistamiseks.

President Spencer W. Kimball ütles: „Tarkuse Sõna järgimise tasuks on elu, mitte üksnes pikenenud surelik elu, vaid igavene elu“ (“The Miracle of Forgiveness”, [1969], lk 211).

Vana Testamendi prohvet Taaniel mõistis selgelt ja täielikult Issanda terviseseaduseid. Tema lugu kirjeldab neid õnnistusi, mis saavad meile osaks, kui me elame nende seaduste järgi.

- Näidake pilti 25-a, „Taanieli õnnistati Issanda terviseseaduste pidamise eest“.

25-a, Taanieli õnnistati Issanda terviseseaduste pidamise eest

Pärast Jeruusalemma vallutamist tahtis Paabeli kuningas Nebukadnetsar, et mõnedele noortele inimestele vangistatute seast õpetataks tema keelt, et nad võiksid olla tema palees teenijad. See tähendas aga, et nad pidid sööma ja jooma aineid, mida neid oldi õpetatud mitte tarbima.

Taaniel oli üks neist valitud noortest meestest. Aga erinevalt mõnest teisest, keeldus Taaniel joomast veini ja söömast pakutud ebasobilikke toite. Ta palus selle asemel, et tal lubataks pidada kinni Issanda terviseseadustest ja süüa toite, mille tervislikkusest ta oli teadlik. Sellega oldi katse korras nõus. Mõne aja pärast kõrvutati Taanieliga neid, kes jõid veini ja sõid ebasobilikke toite. Tänu oma kuulekusele oli Taaniel tervem kui teised ja talle oli antud tarkust, teadmisi, oskust õppimises ja nägemusi. (Vaata Taaniel 1:3–6, 8, 12–19.)

Kui me oleme kuulekad Issanda terviseseadustele ja Tema muudele käskudele, õnnistatakse ka meid Taanieli sarnaselt nendesamade annetega, arvatavasti surelikus elus, aga kohe kindlasti igavikus, sest Issand on öelnud meile, et kui me saame Temalt mingi õnnistuse, tuleb see sellele seadusele kuuletumisest, millel ta põhineb (vaata ÕL 130:21). Ta on öelnud ka seda, et Tal on kohustus, kui me teeme, mida Ta ütleb, kuid kui me ei tee seda, mida Ta ütleb, ei ole meil mingit tõotust (vaata ÕL 82:10).

- Milliseid muid õnnistusi me võime saada, kuuletudes Issanda tervise seadustele?

Kokkuvõte

Issanda terviseseadused anti selleks, et õnnistada meid füüsiliselt, hingeliselt, emotsionaalselt ja vaimselt. Nende seaduste järgi elamise kaudu tõotatakse meile mitmeid õnnistusi. Need õnnistused aitavad meil tugevdada iseennast ja oma perekonda, teenida teisi ja ehitada Issanda kuningriiki.

Üleskutse

Võtke endile kohustuseks kuuletuda alati Issanda terviseseadustele.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 29. peatükk "The Lord's Law of Health".
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

TEADMISTE OTSIMINE

26. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on julgustada meid teadmisi otsima.

Sissejuhatus

Päästja on käskinud meil saada täiuslikuks nagu Tema ja meie Taevaisa. Selleks, et saada nende sarnaseks, peame me õppima ja kasvama tõe teadmises.

Teadmiste otsimise käsk

Õpetuses ja Lepingutes käsib Issand meil otsida teadmisi.

- Märkige, et Issanda tahab, et me õpiksime kõiki asju, mida meil on kohane mõista Jumala kuningriigi kohta (vaata 88:78).

Kõigist teadmistest, mida me võime saada, on tähtsaim tunnistus Jeesusest Kristusest, Tema jumalikust missioonist ja Tema evangeeliumist. Selle tunnistuse saamiseks peaksime me jätkuvalt uurima pühakirju, palvetama ja elama õiglaselt. Kogu saadud teadmistehulgal ei ole tähtsust, kui me ei ole mõistnud evangeeliumi päästvaid põhimõtteid ega neile kuuletunud.

- Selgitage, et lisaks evangeeliumi uurimisele, ootab Issand, et me uuriksime maad, taevaid, ajalugu, hetkesündmusi, tulevikuennustusi, omaenda riiki ja muid riike (vaata ÕL 88:79). Kirjutage need asjad tahvlile.

President N. Eldon Tanner ütles: „Kirik on alati ajendanud meid kui liikmeid omandama head haridust ja õppima kõike, mis võimalik, meie enda, ajaloo ja geograafia, teaduse, universumi ja eriti Jeesus Kristuse evangeeliumi kohta“ (regional representatives' seminar, 2 aprill 1971).

Evangeeliumi taastamisest peale on Kirik alati julgustanud oma liikmeid haridust omandama. Juba Kiriku varajastel päevadel andis Issand Joseph Smithile juhiseid koolide loomiseks nii täiskasvanute kui laste jaoks (vaata ÕL 55:4; 90:7). Lisaks evangeeliumi uurimisele õpetati neis koolides ajaloo, keele, grammatika, matemaatika ja

muude ainete tunde. Tänapäeval jätkab Kirik suurel hulgal aja, jõupingutuste ja raha kulutamist hariduse toetamiseks. Üheks Kiriku jõupingutuseks on Kiriku Haridussüsteem, mis loodi selleks, et aidata rahuldada liikmete hariduslikke vajadusi.

Teadmiste eesmärk ja õnnistused

- Märkige, et teadmiste omandamise eesmärgiks on areneda oma kutses ja missioonis (vaata ÕL 88:80).

Meid ümbritsevate inimeste ja maailma teadmised võivad aidata meil ehitada Jumala kuningriiki. Me võime leida paremaid viise, et õpetada evangeeliumi üha enamatele inimestele. Kui viimse aja pühasid hakatakse kõigele lisaks nende ametikohtadel tõeliselt austama, saavad neist eeskujud, mis võivad mõjutada teisi Kiriku kohta rohkem õppima.

Haridus ei ole tähtis mitte ainuüksi misjonäri töövahendina, vaid ka iseloomu kujundamise allikana. President David O. McKay ütles:

„Tõeline haridus ei seisne pelgalt mõne teaduse, ajaloo, kirjanduse või kunsti fakti omandamises, vaid iseloomu kujundamises. . . . Tõeline haridus õpetab ennastsalgavat käitumist ja enesevalitsust. Tõeline haridus valitseb meeleolu, surub maha raevu ja muudab kuulekuse ühiskondlikele seadustele ning moraalsele korrale elu juhtpõhimõtteks. . . .

. . . Hariduse siht on arendada õpilases ressursse, mis annavad panuse tema heaolule nii kaua, kui kestab elu“ (“Secrets of a Happy Life”, koost Llewelyn R. McKay [1967], lk 46–47).

Teadmiste omandamine aitab meil teenida teisi ja oma ühiskonda. Me võime kasutada oma teadmisi toidu, riiete ja eluaseme hankimiseks oma perele; inimeste abistamiseks haigustest ja kannatustest jagusaamisel ning elu viljakamaks muutmiseks.

Mõnikord aga muutuvad inimesed ilmalike teadmiste omandamisel uhkeks omaenda tarkuse üle ja arvavad, et nad ei pea järgima Issanda ja Tema prohvetite nõuandeid. Issand on öelnud meile, et haritud olla on hea, *kui* me kuulame Tema nõuannet. Muidu kasutame me oma haridust rumalalt. (Vaata 2 Nefi 9:28–29.)

Kooliskäimise tähtsus

- Miks on kooliskäimine tähtis? Mida võime me õppida koolis käies?

Suur osa meie haridusest, kuidas lugeda, kirjutada ja teha põhilisi arvutustehteid, tuleb kooli kaudu, kus me õpime. Me õpime ka ajaloost, geograafiast ja loodusteadusest. Me uurime inimese keha,

tähtede liikumist ning taimede ja loomade ilu ja eesmärki. Haridus aitab meil pidada sammu tööstuse, tehnoloogia ja teaduse arenguga.

- Näidake pilti 26-a, „Haridus on noorte jaoks tähtis".

Kiriku liikmeid ja eriti noori on nõustatud alati tegema kõike vajalikku hea hariduse omandamiseks. Siia juurde kuulub tööks vajaliku väljaõppe saamine. Vahel on kooliskäimine aga raskendatud. Meile võivad teha muret nõutav rahasumma, aeg ja jõupingutused. Kuid kuna Issand tahab, et me oleksime hästi haritud, aitab Ta meil saavutada seda eesmärki, kui me otsime palve kaudu Tema abi ja anname endast parima. Kui meil ei ole võimalik saada ametlikku haridust, võime me otsida abi meid ümbritsevatelt inimestelt, kellel on eriteadmisi või -oskusi. Need inimesed aitavad meid tavaliselt siis, kui nad näevad, et me tahame õppida.

Hariduse omandamine kestab kogu elu

- Näidake pilti 26-b, „Hariduse omandamine peaks kestma kogu elu".

Me peaksime jätkama ametliku hariduse omandamist nii kaua kui võimalik. Ametlikku haridust võib saada ülikoolis, kutsekoolis, tehnikumis või töökohal. Me võime käia ka kohalikes täiskasvanutele mõeldud tundides või võtta mõne kooli tundidest osa posti teel.

Me peaksime jätkama haridusteed parimatest raamatutest õppimise kaudu (vaata ÕL 88:118). Selleks me peame arukalt valima lugemismaterjali. Mõned raamatud ja ajakirjad aitavad meil saada paremateks inimesteks, õpetades meile heast ja ilusast. Teised raamatud ja ajakirjad soodustavad pahelisust.

President Kimball hoiatas meid, et „paljud . . . halvad mõjud tulevad otse koju televisiooni, raadio, ajakirjade ja teiste kirjandusvormide kaudu" (Conference Report, apr 1978, lk 67; või *Ensign*, mai 1978, lk 45). Me peaksime vältima halba mõju ja täitma oma meele selle asemel heade asjadega. Lugedes ja õppides headest asjadest, peaksime me paluma, et Issand aitaks meil neid mõista ja mäletada.

Me võime saada teadmisi ka siis, kui me külastame etendusi, mis õpetavad meile kaastundest ja osavõtlikkusest kõikide inimeste vastu, ning siis, kui me külastame kontserte ja kunstimuuseume, et suurendada oma armastust ilu vastu. Seejärel peaksime me jagama õpitut teistega.

Paljud mitteametlikud õppetunnid võivad leida aset perekonnana. Perekonnad võivad valmistada midagi üheskoos. Nad võivad muuta perele õpetlikeks kogemusteks piknikud, matkad, puhkused ja isegi lühikesed jalutuskäigud.

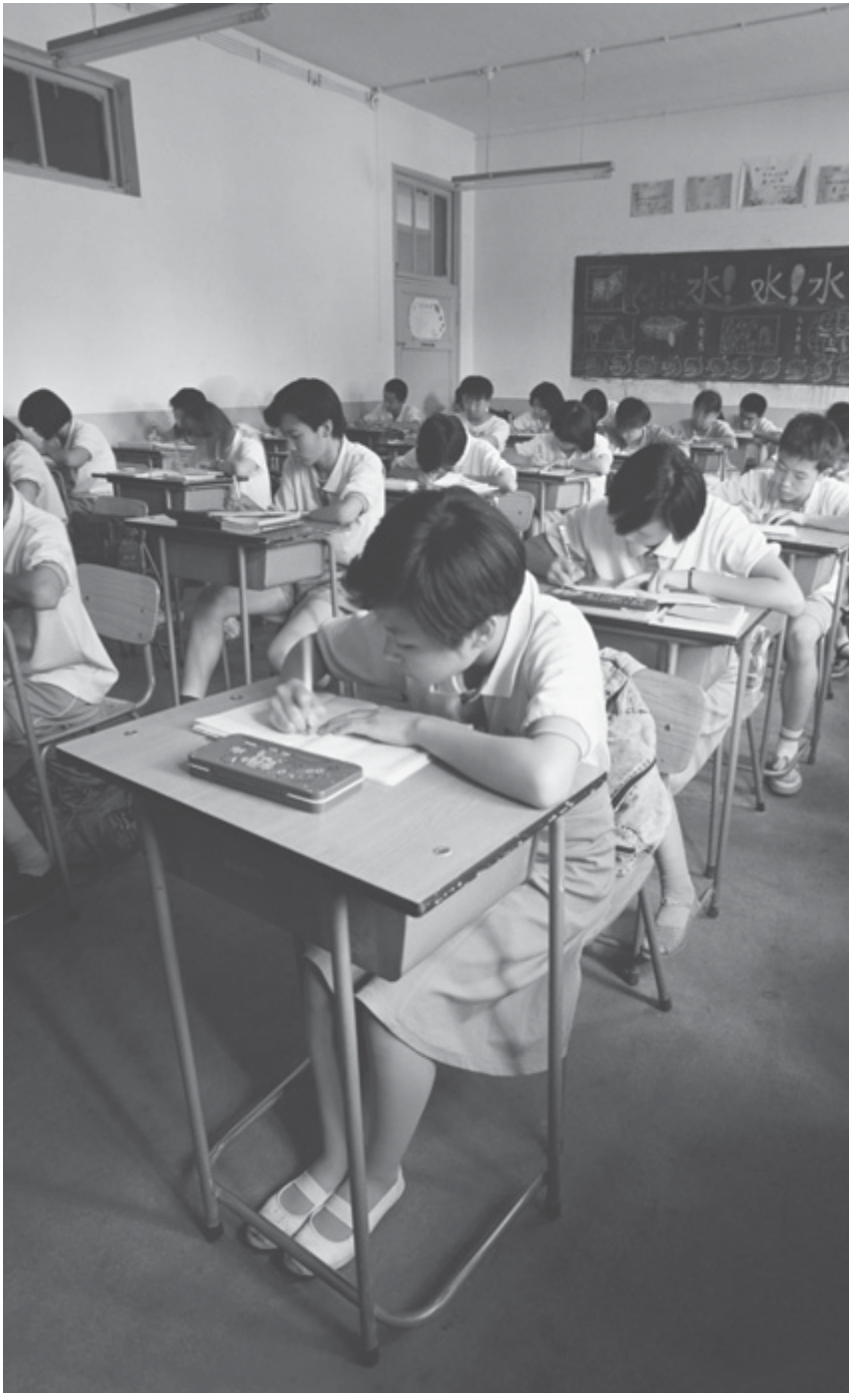

26-a, Haridus on noorte jaoks tähtis

Õppimine tegemise kaudu

Taevane Isa pani meid maa peale õppima ja kogemusi saama. Palju asju, mida me peaksime õppima, võib õppida ainult tegemise kaudu. Üksnes lugemisest ei piisa. Näiteks ei saa me õppida kedagi armastama üksnes armastusest lugemise kaudu. Selleks, et me hakkaksime seda inimest armastama, peame me teda teenima.

Issand on andnud meile oma Kirikus mitmeid teenimise ja juhtimise ning nende kaudu õppimise võimalusi. Kui me täidame meile mingis ametis või kutses määratud ülesandeid, oleme me sageli vastakuti probleemidega. Kui me lahendame need probleemid oma ülesannete täitmise kaudu, suurenevad meie võimed ja kord raskena tundunud ülesanded muutuvad kergemaks. Seejärel suudame me aidata teistel lahendada sarnaseid probleeme.

Õppimine tegemise kaudu on midagi, mida igaüks meist võib teha, hoolimata meie ametlikust haridustasemest. Üks naine näiteks kurtis kord silmapaistvale teadlasele doktor Louis Agassizele, et tal pole olnud tegelikult kunagi õppimisvõimalust. Naine rääkis talle, et nad peavad koos õega pansionit ning et tal polnud aega millegi muu jaoks. Doktor küsis, millist tööd ta tegi, ja naine vastas:

„„Ma koorin kartuleid ja lõigun sibulaid.“

Mees küsis: „Proua, kus te istute nende huvitavate kuid koduste tööde ajal?“

„Köögitrepi alumisel astmel.“

„Kuhu te panete oma jalad?“

„Glasuuritud tellisele.“

„Mis on glasuuritud tellis?“

„Ma ei tea, härra.“

Mees küsis: „Kui kaua te olete seal istunud?“

„Viisteist aastat.“

„Proua, siin on mu visiitkaart,“ ütles Dr. Agassiz. „Kas te oleksite nii kena ja kirjutaksite mulle kirja sellest glasuuritud tellisest?““

Naine võttis teda tõsiselt. Ta otsis sõnaraamatust üles sõna „tellis“, kuid talle tundus, et see definitsioon oli liiga lihtne tuntud teadlasele saatmiseks. Seega vaatas ta entsüklopeediast järele. Kui ta luges sealt telliste kohta, leidis ta sõnu, millest ta ei saanud aru. Niisiis otsis ta need üles. Ja seejärel, hakates tundma tõelist huvi selle kohta, mida ta teada sai, külastas ta tellisetehast. Kui ta oma uurimused lõpetas, istus ta maha ja kirjutas Dr. Agassizele glasuuritud tellisest kolmekümne kuue leheküljelise kirja.

Doktor Agassiz saatis talle vastu kirja, kus ta teatas naisele, et ta oli avaldanud tema kirja üksnes mõne väikse muudatusega ning saatis talle 250 dollarit. Kirja lõpus küsis ta: „Mis nende telliste all oli?“

Naine leidis telliste alt sipelgad ja hakkas seega sipelgaid uurima. Ta avastas, et neid on kaheksasaja ja kahe tuhande viiesaja erineva liigi vahel. Teda paelus sipelgate mitmekesisus ning kuidas ja kus nad elasid. Pärast laialdast lugemist ja hoolikat uurimist, kirjutas ta sel teemal Dr. Agassizele kolmsada kuuskümmend lehekülge. Viimane avaldas selle raamatuna ja saatis talle veel rohkem raha.

Saadud rahaga läks ta külastama kõiki oma unistuste maid. (Kohandatud Marion D. Hanksi teosest “The Gift of Self” [1974], lk 151–153).

- Kuidas muutus selle naise elu rikkamaks lisaks saadud rahahulgale? (Suurenenud teadmiste ning uue huviga teda ümbritseva maailma vastu.)

Vanem Richard L. Evans õpetas: „On mõningaid asju, mida saab teisele isikule anda, ja mõningaid, mida ei saa, kui ta just ise ei soovi pingutada töö ja õppimise nimel. See põhimõte käib õppimise, annete arendamise, teadmiste omandamise, oskuste saamise ja kõikide elu õppetundide õppimise kohta“ (“Richard Evans’ Quote Book” [1971], lk 74).

- Arutage, millised võimalused on teie piirkonnas teadmiste ja kogemuste suurendamiseks?

Kokkuvõte

Issand on juhendanud meid omandama teadmisi evangeeliumist ja maailmast. Me võime seda teha, uurides pühakirju ja prohvetite sõnu, palvetades, elades õiglaselt, käies koolis või muudel kursustel, huvitudes meid ümbritsevatest asjadest ja püüdes mõista oma kogemusi. Sedamööda, kuidas me saame teadmisi, õpime me hindama kõike, mis Issand on meile andnud. Suurenenud teadmised ja väljaõpe aitavad meil ka toetada oma peret, ehitada Jumala kuningriiki, olla paremad kodanikud ja saada rohkem oma Taevaisa sarnaseks.

Üleskutse

Isad: Julgustage oma lapsi haridust omandama. Olge neile õppimisel eeskujuks, mida järgida. Planeerige perekondlikke tegevusi, mis aitaksid kõigil õppida üheskoos.

Noored preesterluse hoidjad: Tehke vajalikud plaanid hea hariduse omandamiseks.

26-b, Hariduse omandamine peaks kestma kogu elu

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Tutvuge haridusalaste võimalustega oma ühiskonnas ja ümberkaudsetel aladel.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

EVANGEELIUMI PÕHIMÕTTED JA ÕPETUSED

JEESUS KRISTUS, MEIE KINDEL ALUS

27. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil teha Jeesusest Kristusest oma elu kindel alus.

Sissejuhatus

- Pange esile pilt 27-a, „Issand Jeesus Kristus". Paluge klassi liikmetel vaadata pilti ja seejärel sulgeda silmad. Paluge neil ette kujutada, et nad on Päästja juures. Selgitage, et järgnev lugu aitab meil paremini mõista meie Päästjat Jeesus Kristust.

Vanem Melvin J. Ballard teenis kord misjonärina Põhja-Ameerika indiaanlaste seas. Oma misjonil olles soovis ta saada tunnistust, et ta on täitmas Issanda tahet. Olles palunud Issandalt sellist kinnitust, ütles ta, et ta näigi und, kus ta leidis end templis ühte ruumi sisenemas.

„Kui ma uksest sisse läksin,„ ütles vanem Ballard, „nägin ma kõrgendatud platvormil istumas kõige hiilgavamat Isikut, keda mu silmad on kunagi näinud või keda ma olen iganes kujutlenud kõikides igavestes maailmades olemas olevat. Kui ma lähenesin, et esitletud saada, tõusis ta püsti ja astus väljasirutatud kätega minu poole ning naeratas, lausudes õrnalt mu nime. Kui ma elaksin ka miljon aastat vanaks, ei unustaks ma kunagi seda naeratust. Ta võttis mind oma käte vahele ja suudles mind, surus mind oma rinna vastu ja õnnistas mind seni, kuni mu luuüdi näis sulavat! Kui ta oli lõpetanud, langesin ma ta jalge ette ning uhtudes neid oma pisarate ja suudlustega, nägin ma naelte jälgi maailma Lunastaja jalgadel. Tema armastuse, lembuse ja õnnistuse tundmus, mis sai mulle osaks tema juuresolekul, kelle kätes on kontroll kõikide asjade üle, oli selline, et kui ma võiksin eales saada seda, millest mul on vaid maik suus, annaksin ma kõik, mis ma olen, kõik, mis ma eales loodan olla, et tunda seda, mida ma tundsin siis!" (tsiteerinud Bryant S. Hinckley, "Sermons and Missionary Service of Melvin J. Ballard" [1949], lk 156).

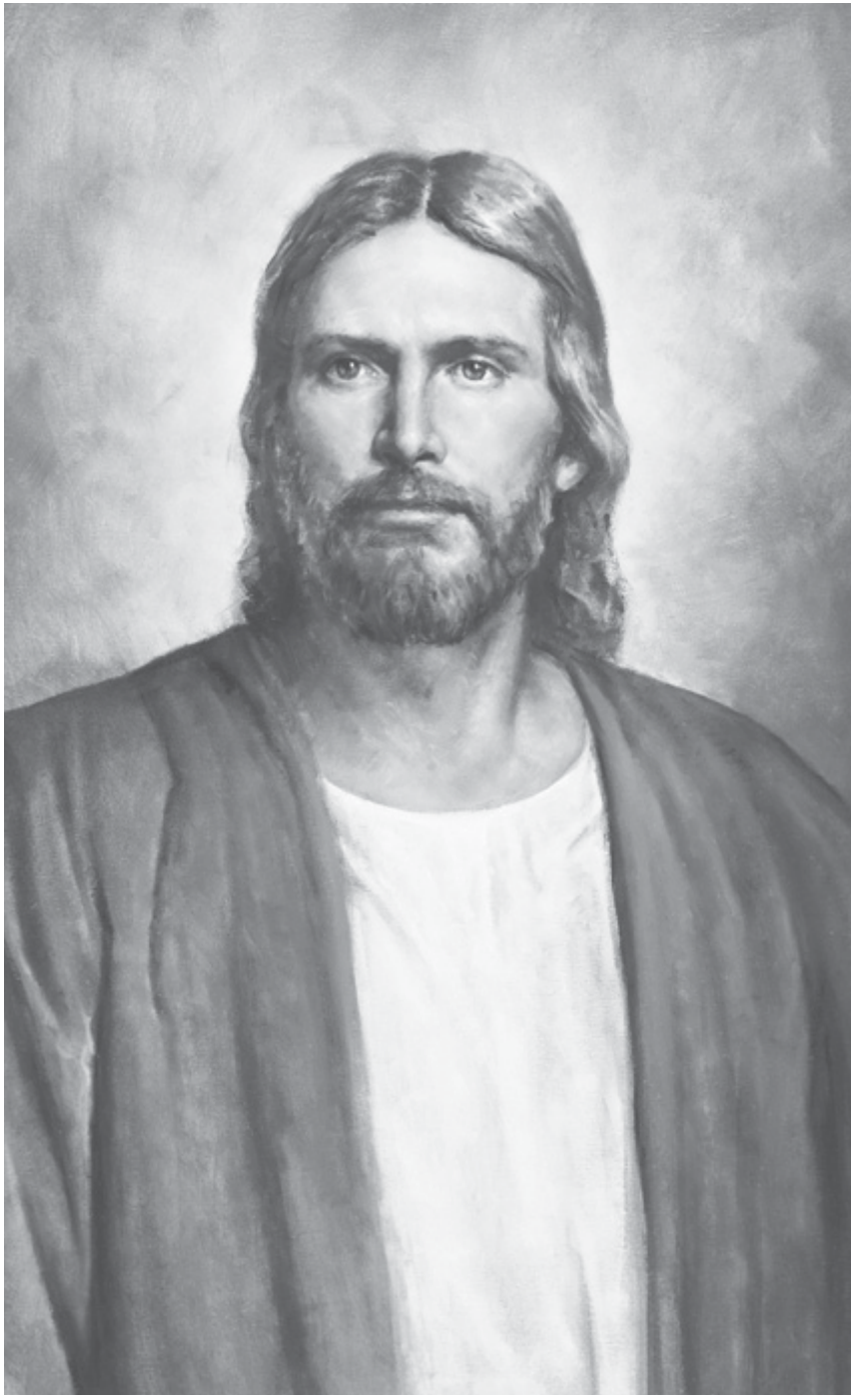

27-a, Issand Jeesus Kristus

Meie vajadus Päästja järele

Enne kui me tulime maa peale, elasime me koos Taevase Isaga. Tema juures elades esitleti meile päästmisplaani. Me olime nii õnnelikud selle plaani üle, et me võtsime selle vastu ja tõstsime rõõmukisa. (Vaata Iiob 38:1–7.)

Päästmisplaan nõudis, et me lahkuksime oma Taevase Isa juurest ja tuleksime surelikena maa peale. Siin me oleksime füüsiliselt eraldatud Jumalast ja meile antaks vabadus ise otsustada, kas me kuuletume või ei kuuletu Tema käskudele. Kui me otsustaksime patustada, muutuksime me ebapuhtaks. See tähendaks aga, et keegi, kes on patust vaba, peab maksma meie pattude eest trahvi ja meid puhastama, sest mitte ükski ebapuhas inimene ei või siseneda Jumala kuningriiki (vaata 1 Nefi 15:34).

Et aidata meil minna tagasi Tema juurde, määras meie Taevane Isa Päästja meid lunastama. See Lunastaja on meie vanim vaimuvend Jeesus Kristus, kes pakkus end vabatahtlikult tulema maa peale ja olema meie Päästja. Olles selleks vabatahtlikult nõus, ütles Ta, et au meie päästmise eest kuuluks meie Taevaisale. (Vaata Aabraham 3:27; Mooses 4:2.) Meie teine vaimuvend Lutsifer soovis samuti meie Päästja olla. Aga tema tahtis teha päästmise meile sunduslikuks ja jätta au endale. (Vaata Mooses 4:1.) Taevane Isa lükkas tema pakkumise tagasi ja asetas Jeesuse juba eelnevalt meie Päästjaks (vaata 1 Peetruse 1:18–20). Seda tehes säilitas Taevaisa meie tegevusvabaduse.

Jeesus Kristus on meie kindel alus

- Mis on kindel alus? (Tugev, usaldusväärne aluspõhi, mida ei saa liigutada ega hävitada.)

Kindel alus toetab seda, mis iganes sellele tugineb. Kui me ehitame näiteks maja, teeme me hoolikalt nii tugeva vundamendi, kui võimalik, et ehitis jääks püsima. Samal viisil me peame ehitama oma elu kindlale alusele, et me suudaksime taluda selle elu katsumusi.

- Asetage välja pilt 27-b, „Jeesus Kristus on meie kindel alus".

Meie Päästja Jeesus Kristus on ainus kindel alus, kellele me võime ehitada oma elu. Prohvet Heelaman ütles: „Lunastaja kaljule, kes on Kristus, Jumala Poeg, peate te ehitama oma aluse; et kui kurat saadab välja oma tugevad tuuled, . . . jah, kui kõik tema rahe ja tema võimas torm peksab teid, ei ole sel mingit võimu teie üle, . . . tänu kaljule, millele te olete ehitanud, mis on kindel alus, alus, millele ehitades inimesed ei saa langeda" (Heelaman 5:12).

Jeesus on kindel alus, kuna Taevane Isa asetas Ta juba eelnevalt meie Lunastajaks. Nefi ütles: „Ei ole taeva all antud ühtegi teist nime kui see Jeesus Kristus, . . . kelle läbi inimene võib saada päästetud"

(2 Nefi 25:20). Ainult Jeesuse Kristuse lepituse kaudu võime me saada andeks oma patud ja saada igavese elu. Me ei saa teha neid asju ise. Ainult Jeesusel on see võim.

Kristusele ehitamine

Me saame ehitada oma elu Jeesuse Kristuse kindlale alusele järgnevatel viisidel:

- Asetage välja plakat järgneva loeteluga või viidake tahvlil olevale informatsioonile:

Kuidas ehitada Kristuse kindlale alusele

1. Otsige Püha Vaimu kaaslust.
2. Võtke sakramenti.
3. Palvetage ja paastuge.
4. Pidage käske.
5. Uurige pühakirju.
6. Järgige elavat prohvetit.
7. Armastage ja teenige Issandat.

Otsige Püha Vaimu kaaslust

Püha Vaim ehk Issanda Vaim annab meile taipu elust ja meie Päästja iseloomust, sest Püha Vaimu üheks eesmärgiks on tunnistada Kristusest (vaata Johannese 15:26). Tegelikult võime me õppida üksnes Püha Vaimu kaudu Issanda poolt meie nimel tehtud ohverduse sügavamast tähendusest. Püha Vaim õnnistab meid ka sellega, et me teame ja mõistame tõde pühakirjadest ning elavate prohvetite inspireeritud õpetustest.

Võtke sakramenti

Me aitame hoida Püha Vaimu endaga pärast oma ristimist ja konfirmeerimist, kui me võtame vääriliselt sakramenti (vaata ÕL 20:77, 79).

- Millele me peaksime mõtlema sakramenti võttes?

Palvetage ja paastuge

Palvetamine ja paastumine võivad aidata meil läheneda Issandale, tunda Püha Vaimu väe kaudu Tema armastust ning leida tröösti ja meelerahu.

Üks naine jutustas, kuidas ta hakkas palve kaudu paremini tundma Taevast Isa ja Päästjat. Ühel päeval kutsuti ta töölt koju ja öeldi, et ta

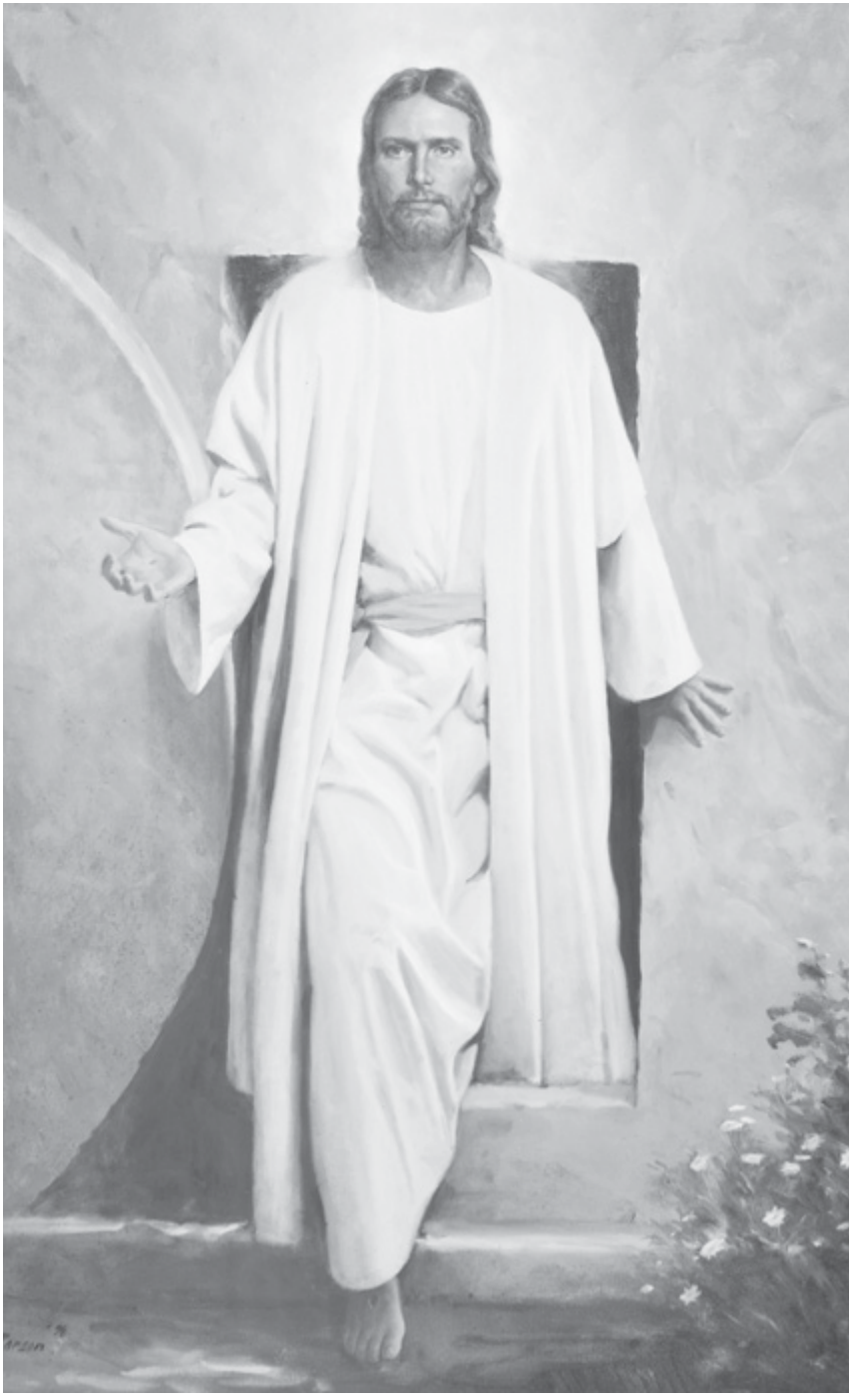

27-b, Jeesus Kristus on meie kindel alus

poeg oli uppunud. Šokk oli ülivõimas. Ta hüüdis läbi ahastuse: „Mu Issand, mu Jumal, miks?“ Talle tuli mõtteisse selge, viivitamatu ja heasüdamlik vastus: „Ma vajan teda.“

Järgnevatel päevadel sai ta imelist lohutust. „Kui ma puistasin oma südame palves oma Isa ette,„ ütles ta, „kuulis Ta mind ning vastas nendele palvetele omal viisil ja omal ajal. . . .

See katsumus oleks võinud ajada mind mu Taevaisast kaugele. . . . Selle asemel aga olen ma nüüd oma Loojale lähemal, kui kunagi varem ning Ta on õnnistanud mind teadmise ja tunnistusega“ (Anita L. Hughes, “Why Did You Take My Son?”, *Ensign*, juuli 1978, lk 66).

Pidage käske

Pühakirjad ütlevad, et Kristust tunnevad tõeliselt üksnes need, kes peavad Tema käske (vaata 1 Johannese 2:3). Kui me peame Tema käske, saame me vähehaavad üha rohkem Tema sarnaseks, kuni meid lubatakse täielikult Tema juurde (vaata Joseph Fielding Smith, „Doctrines of salvation”, koost. Bruce R. McConkie, 3 kd [1954–1956], 2:7).

- Paluge ülesande saanud klassi liikmel esitada oma kolme- kuni viieminutiline aruanne Moosia 4. ja 5. ptk kohta. Veenduge, et järgmiste punktide üle oleks vesteldud: Kuningas Benjamini sõnade tõttu tundis tema rahvas Püha Vaimu ehk Jumala Vaimu ja lubas pidada Jumala käske. Nende käskude seas, mille pidamise suhtes kuningas Benjamin andis neile nõu, oli pidada meeles Jumala suurust; alandada end; palvetada iga päev; mitte teha üksteisele liiga; õpetada oma lapsi üksteist armastama; anda oma asju vaestele ning olla puhtad mõttes, sõnas ja teos. Kui inimesed tegid neid asju, muutusid nad üha enam Päästja sarnaseks. Meie võime saada üha enam Päästja sarnaseks, kui me teeme neidsamu asju.

Alma ütleb meile, et kui me elame üha enam Päästja sarnaselt, saame me „tema peegelpildi oma näoilmesse“ (Alma 5:14; vaata samuti salm 19). See tähendab osaliselt seda, et me oleme täitunud Jumala armastusega ja oleme teiste suhtes osavõtlikud. See tähendab, et me tahame pidada oma lepinguid Issandaga ja olla väärilised Tema nime kandmiseks.

Uurige pühakirju

Pühakirjad jutustavad meile Päästja elust, õpetustest ja õpetamistest. „Uurige pühi kirju,“ käskis Issand; „ . . . need on, mis tunnistavad minust“ (vaata Johannese 5:39). Nendes me näeme, kuidas Päästja kohtles inimesi maa peal ja kuidas meie peaksime kohtlema üksteist.

Pühakirjad õpetavad meile evangeeliumi. Issand ütles, et kui me ehitame oma elu evangeeliumile, hoiab Ta meid kohtupäeval Isa ees süütuna (vaata 3 Nefi 27:13–16), põrgu väravad ei saa meist võitu

(vaata 3 Nefi 11:39) ning meid võib lõpuks pühitseda ja üles tõsta viimsel päeval (vaata 3 Nefi 27:17–22). Oma elu ehitamine Kristuse evangeeliumile tähendab uskumist Issandasse, meele parandamist oma pattude üle, ristitud saamist, Püha Vaimu anni saamist ja lõpuni vastupidamist.

- Paluge mõnel klassi liikmel jagada, kuidas pühakirjade uurimine on aidanud neil tunda Päästjat.

Järgige elavat prohvetit

- Kuidas elava prohveti järgimine aitab meil ehitada Kristusele?

Kiriku president on Jumala suuvooder maa peal. Sellisena ilmutab ta meile Jumala tahet tänapäeval. Seega, järgides prohveti nõuannet, järgime me Jumalat ja kuuletume Tema tahtele. Kui me kuuletume ja saame kogemusi, arendame me usku Issandasse. See usk toimib „ankruna" meie hingedele ja motiveerib meid tegema häid tegusid (vaata Eter 12:4). Selle kaudu leiame me headust ning meist saavad väärilised Jumala pojad (vaata Moroni 7:25–26).

Armastage ja teenige Issandat

Kuningas Benjamin ütles oma rahvale: „Kui te olete oma kaasinimeste teenistuses, te olete ainult oma Jumala teenistuses" (Moosia 2:17). Teiste armastamine ja teenimine tähendab Issanda armastamist ja teenimist. Ning kui me armastame ja teenime Päästjat, õpime me tundma, nagu Tema tunneb ja mõtlema, nagu Tema mõtleb: „Sest kuidas võib inimene tunda isandat, keda ta ei ole teeninud ja kes on talle võõras ja on kaugel ta südame mõtetest ja kavatsustest?" (Moosia 5:13)

Õnnistused, mis tulenevad sellest, kui me teeme Jeesusest Kristusest oma kindla aluse

Meile on tõotatud, et kui meie elu põhineb kindlal alusel, Kristuse kaljul, on meil võimalik elada jälle igavesti koos Tema ja Taevase Isaga, saades endale kõik, mil neil on meie jaoks tallel. Päästja on tõotanud meile, et see, kes võtab Tema vastu, võtab ka Isa vastu, ja see, kes võtab Isa vastu, saab Isa kuningriigi. Kõik, mis Isal on, antakse temale (vaata ÕL 84:37–38).

- Milliseid muid õnnistusi võiksime me saada, kui me teeme Jeesusest Kristusest oma kindla aluse?

Kokkuvõte

- Jagage oma tunnistust Jeesusest kui oma Lunastajast ja Päästjast. Kui aeg võimaldab, paluge teistel klassi liikmetel jagada oma tunnistusi.

Üleskutse

Võtke endi kohuseks preesterluse hoidjana tunda Päästjat ja saada üha enam Tema sarnaseks. Valige üks Issanda omadus, mida te tahaksite muuta oma elus täiuslikumaks. Alustage nüüd selle omaduse täiustamist.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 3. peatükk "Jesus Christ, Our Chosen Leader and Savior" ja 11. peatükk "The Life of Christ".
2. Valmistage õppetunnis soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
3. Olge valmis jagama oma tunnistust Jeesusest kui meie Lunastajast ja Päästjast.
4. Andke eelnevalt ühele klassi liikmele ülesanne esitada kolme- kuni viieminutiline ettekanne Moosia 4. ja 5. ptk kohta. Paluge tal arutada kindlasti, mida kuningas Benjamin palus oma rahval teha ja kuidas tema rahvas reageeris tema sõnumile.
5. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

TEGEVUSVABADUS: AND JUMALALT

28. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil paremini mõista tegevusvabaduse põhimõtet ja õpetada meile, kui tähtis on teha arukaid valikuid.

Sissejuhatus

Nefi vend Jaakob kuulutas Mormoni Raamatus: „Seepärast, olge oma südames rõõmsal meelel ja pidage meeles, et te olete vabad toimima oma tahtmist mööda – et valida tee igavesse surma või tee igavesse ellu“ (2 Nefi 10:23).

Kust pärineb meie otsustusvõime? Miks me näiteks otsustasime saada ristitud? Või miks me oleme võimelised otsustama, milliseid riideid kanda, millises koolis käia või millist töökohta otsida?

Vastuseks on see, et Jumal on andnud meile anni, mida kutsutakse tegevusvabaduseks. See and on otsustusvõime. Kõige tähtsam valik, mida me peame tegema, valik, mis on saanud võimalikuks Päästja lepituse kaudu, puudutab igavest elu. Kui me otsustame järgida Päästjat, õnnistab Ta meid ja õpetab meile, kuidas kasutada meie tegevusvabadust, et saada rohkem Jumala sarnaseks ja igavese päästmise osaliseks.

Lehhi selgitas tegevusvabadust oma pojale Jaakobile: „Sellepärast on inimesed vabad, . . . et valida vabadust ja igavest elu kõikide inimeste suure Vahemehe kaudu, või valida vangistus ja surm vastavalt kuradi vangistusele ja võimule“ (2 Nefi 2:27).

Tegevusvabadus: igavene seadus

Tegevusvabadus on igavene seadus. Rääkides meie tegevusvabadusest, õpetas president Brigham Young: „See on seadus, mis on alati olemas olnud kogu igavikust saadik ja jätkab oma olemasolu läbi kõigi eesseisvate igavike. Igal arukal olendil peab olema võim valida“ (“Discourses of Brigham Young”, valinud John A. Widtsoe [1954], lk 62).

- Paluge klassi liikmel lugeda Aabraham 3:22–28 ja Mooses 4:1–4.

Enne maa peale tulekut kogunesime me taevasele nõupidamisele. Üks seal meie ees seisnud tähtis küsimus puudutas tegevusvabaduse igavest põhimõtet. Lutsifer või Saatan tahtis võtta ära meie tegevusvabaduse. Jeesus Kristus aga tahtis täita Isa tahet, milleks oli meile endile kuuluv valikuvõimalus.

„See tegevusvabadus,„ ütles president Wilford Woodruff, „on alati olnud inimese pärandiks Jumala juhtimise ja valitsemise all. Ta omas seda taevaste taevas enne maailma loomist ning Issand hoidis ja kaitses seda Lutsiferi ning nende kallaletungi eest, kes olid Lutsiferi poolt. . . . Selle tegevusvabaduse tõttu oleme sina ja mina ja kogu inimkond vastutavad olendid, kes vastutavad selle eest, mis suunas me liigume, elu eest, mida me elame, ja tegude eest, mida me teeme“ (“Discourses of Wilford Woodruff”, val. G. Homer Durham [1946], lk 8–9).

Oma tegevusvabaduse kasutamine

Selleks, et me saaksime kasutada oma tegevusvabadust, on vajalikud teatud asjad. Esiteks, meil peab olema teadmine heast ja halvast; teiseks, meil peab olema valikuvabadus; ja kolmandaks, kui me kasutame oma tegevusvabadust, peavad meie valikutel olema tagajärjed.

- Kirjutage iga asi arutamise ajal tahvlile: *Teadmine heast ja halvast*, *Valikuvabadus*, *Valikute tegemise tagajärjed*.

Teadmine heast ja halvast

Et meie üle saaks õiglaselt kohut mõista, kui me kohtume oma Päästjaga, peame me olema võimelised mõtlema ja arutlema. Me peame mõistma, mida me teeme, pannes tähele hea ja halva vahelist erinevust ning oma tegude tagajärgi. Sel põhjusel ei pea Issand meid meie valikute eest vastutavaks enne, kui me saame kaheksa-aastaseks ehk jõuame vastutusikka (vaata ÕL 68:25–27; 29:46–47). Need, kes on nooremad, ei saa vastutada oma tegude eest. Mormon selgitas:

„Väikesed lapsed on terved, sest nad pole võimelised tegema pattu. . . .

Väikesed lapsed ei saa meelt parandada; seepärast on kohutav pahelisus keelata neile Jumala puhast halastust, sest nad kõik on temas elavad tänu tema halastusele“ (Moroni 8:8, 19).

Mormon selgitas ka, et inimesed, kes „on ilma seaduseta”, on „elavad Kristuses“ (Moroni 8:22). See tähendab, et inimestelt, kellele ei ole õpetatud evangeeliumi või kes ei ole võimelised seda mõistma, nagu näiteks teatud arenguhälvetega inimesed, ei oodata selle järgi elamist. Neid ei peeta vastutavateks seni, kuni neile õpetatakse evangeeliumi või kuni nad võivad sellest aru saada.

28-a, „Oht – ujumine keelatud!"

Valikuvabadus

Me kasutame oma tegevusvabadust kõige enam siis, kui me valime hea ja halva vahel. Issand teab, et valikute tegemisel võidakse meile avaldada nii head kui halba mõju. Ilma nende kahe jõu omavahelise vastuoluta ei oleks meil midagi valida – meil ei oleks tegevusvabadust. Seetõttu annab Issand meile järgimiseks põhimõtteid, seadusi ja käske ning saatan ahvatleb meid neile mitte kuuletuma.

Issand ütleb: „Ja sina armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest ja kõigest oma väest“ (Markuse 12:30). Saatan sisendab põhiliselt: „Milleks armastada Jumalat? Miks mitte jätta teda tähelepanemata?“ Ta võib isegi vihjata, et Jumalat ei ole!

Issand ütleb: „Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema!“ (2 Moosese 20:8.) Saatan ütleb: „Kasuta hingamispäeva meelelahutuspäevana. Mis kasu on sel päeval kirikus käia ja mitte töötada?“

Issand ütleb: „Sa pead oma isa ja ema austama“ (2 Moosese 20:12). Saatan paneb meile pähe mõtte olla oma vanematega sõnakuulmatu: „Sinu elu on sinu enda otsustada. Võta kõik, mis su vanemad sulle annavad. Nad jäävad varsti vanaks ja keegi teine võib nende eest hoolt kanda.“ (Kohandatud, Carl W. Buehner “Who’s on the Lord’s Side?”, *Improvement Era*, juuni 1961, lk 402.)

- Näidake silti 28-a, „Oht – ujumine keelatud!“ Paluge ülesande saanud klassi liikmel jutustada lugu sildist „Oht – ujumine keelatud!“ (vaata „Õpetaja ettevalmistus”)

Nagu näitab meile lugu sildist „Oht – ujumine keelatud!”, piirab Saatana ahvatluste järgimine meie valikuid. Iga kord, kui me valime halva, kaotame me veidi vabadust. Vabadus suureneb üksnes siis, kui me valime õige.

President Spencer W. Kimball kirjutas kord kirja ühele noorele mehele, kes võitles usku puudutava otsusega. President Kimball tahtis teha kindlaks, et see noormees mõistaks oma valikuid. Ta kirjutas:

„Kallis John!

Sinu vastuseis ja vastuväited evangeeliumi tõdedele on põhjustanud mulle tõsist muret.

Ma mõistan, et ma ei saa sind vastu sinu tahtmist veenda. . . . Ma ei sunniks sind mõtlema, isegi kui ma võiks, sest valikuvabadus on Jumala peamine seadus ja igaüks peab kandma omaenda vastutust; kuid kindlasti peab igaüks meist tegema oma osa nende positiivsel mõjutamisel, kes võivad vajada mõningast abi“ (“Absolute Truth”, *Ensign*, sept 1978, lk 3).

Valikute tegemise tagajärjed

Tegevusvabaduse kasutamise loomulikuks tulemuseks on meie valikute tagajärgede kogemine. Me peame siiski mõistma, et kuigi me oleme vabad valima, ei ole me vabad valima oma tegude tagajärgi. Head tagajärjed järgnevad õigetele otsustele; halvad tagajärjed järgnevad valedele otsustele. Mormoni Raamatu prohvet Saamuel kuulutas: „[Jumal] on andnud teile võime eristada head halvast ja ta on andnud teile valida elu või surma; ja te võite teha head ja saada taastatud sellesse, mis on hea, ehk omada seda, mis on hea, taastatuna teile; või te võite teha halba, ja omada seda, mis on halb, taastatuna teile“ (Heelaman 14:31).

- Näidake silti 28-b, „Tegevusvabaduse põhimõte on nagu lõikusseadus: kuidas külvad, nõnda lõikad”.

Lõikusseadus on: kuidas külvad, nõnda lõikad (vaata Galaatlastele 6:7–8). Talupidaja elab selle seaduse järgi. Seeme, mille ta külvab, määrab ära, mida ta lõikab. Kui ta külvab nisuseemet, lõikab ta nisu mitte maisi. Samuti ei saa ta jätta oma saaki hooletusse, kui ta on seemne külvanud ja soovib saada head saaki.

Tegevusvabaduse põhimõte on nagu lõikusseadus: tehes valiku, peame me olema nõus selle tagajärgedega. Mõnikord ei mõista me oma valikute täielikke tagajärgi enne, kui Jumal on meie üle kohut mõistnud. Aga paljudel kordadel mõjutavad meie valikud meid koheselt. Näiteks antakse meile peale ristimist Püha Vaimu and. Täit kasu Püha Vaimu kaasluse omamisest mõistetakse alles pärast ülestõusmist, kuid kui me otsustame mitte kuuletuda Pühale Vaimule ja teha pattu, kaotame me oma elus Tema mõju. Vale valiku koheseks tagajärjeks on see, et me ei koge enam mugavust, arusaamist, armastust ja juhatust, mida Püha Vaim meile pakub, kui me teeme seda, mis on õige.

- Millised on noore mehe tegude tagajärjed, kui ta murrab Tarkuse Sõna? (Ta ei ole vääriline, et preesterluses edasi liikuda. Vaim eemaldub. Ta ei ole vääriline teenima misjonil. Ta võib sattuda sõltuvusse nendest ainetest, mis kahjustavad tema keha.)

- Millised tagajärjed on sellel, kui isal ei õnnestu õpetada oma lastele evangeeliumi? (Perekonnas võib olla vähem armastust. Lapsed ei pruugi eristada head halvast. Ta võib kaotada oma lapsed igavikus, kui nad ei saa ega jää täiskasvanutena templi väärilisteks. Laste vaimne areng võib edasi lükkuda.)

Hoolimata sellest, kas tagajärjed tulevad koheselt või tulevikus, kajastab meie elu seda, kuidas me kasutame oma tegevusvabadust. Õigete valikute tegemise õnnistuste juurde kuulub „areng, kasv ja edu“ (vanem James E. Faust, Conference Report, okt 1984, lk 73;

28-b, Tegevusvabaduse põhimõte on nagu lõikusseadus: kuidas külvad, nõnda lõikad

või *Ensign,* nov 1984, lk 59). Lisaks sellele ei pea me kartma ei koheseid tagajärgi ega neid, mis järgnevad tulevikus.

- Laulge „Õieti tee“ (”Kiriku lauluraamat”, lk 34)

Me vastutame oma valikute eest

Me oleme vabad tegutsema, aga me vastutame oma tegude eest. Igaüks meist seisab ühel päeval Jumala ees ja annab aru, kuidas ta kasutas oma tegevusvabadust. Seejärel mõistab Jumal meie üle kohut. Tema kohtuotsused on nii õiglased kui halastavad, põhinedes Tema armastusele ja taeva seadustele.

President Joseph F. Smith ütles: „Jumal on andnud kõigile inimestele tegevusvabaduse ja erilise võimaluse Teda kas teenida või mitte. . . . Aga ta peab meid rangelt vastutavateks selle eest, kuidas me seda tegevusvabadust kasutame, ja nii nagu öeldi Kaini kohta, öeldakse ka meie kohta: „Kui sa head teed, siis on su pilk tõstetud üles? Aga kui sa head ei tee, siis luurab patt ukse ees“ (1 Moosese 4:7).“ (“Gospel Doctrine”, 5. kd [1939], lk 49). Alma ütles:

„Jumala õigluse pärast on vajalik, et inimeste üle mõistetaks kohut vastavalt nende tegudele ja kui nende teod olid selles elus head ja nende südame soovid olid head, siis peavad nad ka viimsel päeval olema taastatud sellele, mis on hea.

Ja kui nende teod on halvad, siis nad taastatakse sellele, mis on halb“ (Alma 41:3–4).

Kuna valikutele järgnevad teod, on tähtis teha õigeid valikuid. Vana Testamendi Joosep on hea eeskuju mehest, kes tegi õigeid valikuid ja sai oma õiglaste tegude tulemusena suuri õnnistusi.

Kui Joosep toodi Egiptusesse, sai temast vaarao hoovkondlase ja ihukaitsepealiku Pootifari teenija. Joosepit õnnistati, kuna ta oli otsustanud järgida Issandat. Pootifar nägi, et kõik, mis Joosep tegi, oli hea ja andis seega Joosepile vastutuse kõige üle, mis tal oli. Joosepi pärast õnnistas ja edendas Issand Pootifari koda ja põlde.

Selle aja jooksul aga hakkas Pootifari naine Joosepit himustama. Naise tunded tugevnesid, kuni ühel päeval ahvatles ta Joosepit temaga abielu rikkuma.

- Näidake pilti, kus Joosep hoiab eemale Pootifari naisest, mis asub selle käsiraamatu „Piltide“ osas. Paluge klassi liikmel lugeda 1 Moosese 39:7–12. Kas Joosep teadis Jumala seadusi seoses abielurikkumisega? Millised olid Joosepi valikuvõimalused? Mida ta otsustas teha?

Kiusatusega silmitsi olles mõtles Joosep sellele suurele usaldusele, mis Pootifar oli talle andnud, kuid mis veelgi tähtsam, ta mõtles Issandale ja oma lubadusele Temale kuuletuda. Joosep teadis, et ta on lõpuks Jumala ees vastutav. See teadmine andis talle jõudu seista vastu Pootifari naisele. Ta otsustas kuuletuda Jumalale.

Pootifari naise püüdlused Joosepit ahvatleda ei lõppenud, kuna ta oli korra keeldunud. Naine ahvatles teda päev päeva järel ja Joosep jätkas temast eemale hoidmist. Vihasena ja pettunult süüdistas naine lõpuks Joosepit selles patus, milles ta oli ise süüdi. Selle tulemusena pandi Joosep vangi.

„Aga Issand oli Joosepiga", kuna ta otsustas kuuletuda. Lõpuks lasti Joosep vangist vabaks ja temast sai kogu Egiptuse valitseja. (Vaata 1 Moosese 39–41.)

- Kuidas võib Joosepi eeskuju aidata meil kasutada oma tegevusvabadust õigesti?

Kokkuvõte

President David O. McKay märkis: „Elu enda annetamise kõrval on oma elu juhtimise õigus Jumala suurim and inimesele. Valikuvabadust tuleb rohkem väärtustada kui mistahes omandit, mida maa võib anda. See on omane inimese vaimule. See on jumalik and igale normaalsele olendile. . . . Inimesele on antud eriline püha annetus, mida ei ole antud ühelegi teisele elusolendile. Jumal andis talle valiku tegemise võimu. Looja ütles üksnes inimesele, et ta võib ise valida, sest seda on talle võimaldatud (vaata Mooses 3:17). Ilma selle jumaliku valiku tegemise võimuta ei saa inimkond areneda" ("Man's Free Agency – An Eternal Principle of Progress", *Improvement Era*, dets 1965, lk 1073).

Tegevusvabadus on vajalik meie arenemiseks. Kuid me peame kasutama oma tegevusvabadust õigesti, sest Jumal peab meid vastutavateks meie valikute eest. Me peaksime püüdma kuuletuda Taevasele Isale, palvetama, kuulama Tema prohveteid ja olema Püha Vaimu juhatuse väärilised, et me võiksime saada ühel päeval igavese elu.

Üleskutse

Valige üks valdkond oma elus, milles te tahaksite areneda, ning võtke vastu ja viige täide otsused, mis toovad endaga soovitud tagajärjed.

Täiendavad pühakirjakohad

- 2 Nefi 2:11 (vastandlikkus kõigis asjades)
- Õpetus ja Lepingud 58:26–29 (Issand ei käsi kõikide asjade puhul)
- Õpetus ja Lepingud 101:78 (vastutus pattude eest)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 4. peatükk "Freedom to Choose."
2. Paluge eelnevalt ühel klassi liikmel valmistuda esitama järgnevat analoogiat: „Kui me järgime Saatana kiusatusi, piirame me oma valikuid. Seda kirjeldab järgnev näide. Kujutage ette, et te näete mererannal silti, millele on kirjutatud: „Oht – ujumine keelatud!" Me võime pidada seda piiranguks. Aga kas see on piirang? Meil on ikka veel palju valikuid. Me oleme vabad ujuma kusagil mujal. Me oleme vabad jalutama piki randa ja korjama teokarpe. Me oleme vabad vaatama päikeseloojangut. Me oleme vabad minema koju. Me oleme samuti vabad eirama seda silti ja ujuma ohtlikus kohas. Aga kui oht, mille eest silt meid hoiatas, on meid oma haardesse võtnud ja meid vee alla tõmmanud, on meil väga vähe valikuid. Me võime üritada pääseda või appi karjuda, aga me võime uppuda" ("Gospel Principles" [1997], lk 23).
3. Tehke ettevalmistusi, et klass võiks laulda „Õieti tee" ("Kiriku lauluraamat", lk 34.)
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

HINGAMISPÄEVA PÜHITSEMINE

29. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on õpetada meid pühitsema hingamispäeva.

Sissejuhatus

Ameerika Ühendriikides ei suutnud 1930-ndatel paljud inimesed tööd leida. See oli suurte raskuste aeg. Üks preesterluse hoidja Salt Lake Citys Utah's sai valitsuse juures tööd. Palk oli hea ja kindlustunde tagamiseks paljutõotav. Oli ainult üks probleem: uus töökoht nõudis, et ta töötaks pühapäeviti. Kuid tal oli vaja raha oma perekonna toetamiseks.

Ta teadis, et Issand ei ole alati pahane, kui inimesed peavad pühapäeval töötama ja seega ta palvetas, et Issand kiidaks heaks tema hingamispäevase töö. Kuid Issand andis talle tunde, et antud juhul ei peaks ta töötama pühapäeval. Mees arutas asja oma naisega. Nad mõlemad tundsid, et ta peaks oma ülemusele ütlema, et ta ei tule pühapäeval tööle. Kui ta tegi seda, ähvardas ülemus teda töökoha kaotamisega.

- Mida teie teeksite selle mehe asemel?

Kui see preesterluse hoidja keeldus pühapäeval töötamast, kaotas ta oma töökoha. Veidi aega hiljem leidis ta aga teise töökoha, kus ta ei pidanud töötama hingamispäeval.

Hingamispäeva pühadus

Alguses veetis Issand kuus päeva maad luues, aga seitsmendal päeval Ta puhkas (vaata 1 Moosese 2:2–3). Ta nimetas selle päeva hingamispäevaks. Ta andis meile eeskuju, näidates, et me peaksime austama hingamispäeva kõigest oma tööst puhates. Jumal on alati oodanud, et Tema lapsed pühendaksid ühe päeva seitsmest Temale.

Enne Kristust peeti hingamispäeva nädala seitsmendal päeval. Kuid pärast Kristuse ülestõusmist on paljud kristlased pidanud hingamispäeva nädala esimesel päeval (vaata Apostlite teod 20:7). Tema ülestõusmise auks sellel päeval (vaata Johannese 20:1) kutsuti seda Issanda päevaks (vaata Ilmutuse 1:10).

29-a, Hingamispäeval peame me „ohverdama … sakramente"

Kristus on hingamispäeva isand (vaata Markuse 2:27–28) ja hingamispäeva isandana on Ta andnud meile käsu pühitseda Tema püha päeva (vaata ÕL 59:9–13).

Moosese ajal rõhutas Issand hingamispäeva pühitsemise tähtsust, kui ta lisas selle kümnele käsule.

- Lugege 2 Moosese 20:8–11.

Issand ütles Iisraeli rahvale, et hingamispäev on väga tähtis, et nende kuulekus selle austamisel on märk nende ustavusest Temale (vaata 2 Moosese raamat 31:12–17).

Kuni Jeesuse Kristuse ajani pühitseti hingamispäeva nii, nagu Issand oli juhatanud nendes ja ka muudes pühakirjakohtades. Nende sajandite jooksul asetasid paljud inspiratsioonita usujuhid mitmeid piiranguid sellele, mida üks inimene võib teha hingamispäeval. Nad õpetasid näiteks, et hingamispäeval ei tohi süüdata ega kustutada tuld. Sõlme võis lahti siduda ainult siis, kui seda sai teha ühe käega. Kõige rohkem võis kõndida 1,6 kilomeetrit. Murtud luud võis paigale asetada alles pärast hingamispäeva.

Kõikidele nendele reeglitele kuuletumine muutus inimestele nii raskeks, et nad unustasid hingamispäeva tõelise eesmärgi. Õnnistuse ja rõõmu asemel sai hingamispäevast koorem.

President George Albert Smith selgitas, milline peaks olema meie suhtumine hingamispäeva: „[Issand] on pannud kõrvale ühe päeva seitsmest, mitte et teha sellest koormat, vaid et tuua rõõmu meie ellu ja et meie kodud võiksid olla perekonna kogunemispaigaks, . . . suurendades meie armastust üksteise vastu“ (“Obey the Commandments”, *Improvement Era*, jaan. 1949, lk 9).

- Kuidas võib hingamispäev olla rõõmuks meie elus?

Hingamispäeva pühitsemine

Issand ei ole andnud meile hingamispäeva kohta palju reegleid; Ta on andnud meile lihtsalt mõned juhised, et aidata meid selle pühitsemisel.

- Miks Issand on palunud meil pühitseda hingamispäeva? (Et hoida end maailmast määrdumatuna; vaata ÕL 59:9–13.) Mida tähendab enda hoidmine maailmast määrdumatuna?

- Asetage välja silt 29-a, „Hingamispäeval peame me „ohverdama . . . sakramente““

- Mida me peaksime tegema hingamispäeva pühitsemiseks? (Me peaksime minema palvemajja, puhkama oma töödest, olema hardad, ohverdama ohvriande ja sakramente, tunnistama üles oma patud,

valmistama oma eineid suurema vaevata, paastuma ja palvetama.) Mis on ohvriannid? (Kingitused Issandale. Nende hulka kuuluvad kümnis ja annetused.) Mida mõeldakse einete valmistamisega südame lihtsuses? (Valmistage sel päeval üksneid lihtsaid toite.)

Kiriku Esimene Presidentkond on öelnud: „Hingamispäev ei ole lihtsalt mõni järjekordne päev, millal me üksnes puhkame oma tööst, olles vabad tegema ükskõik mida, mis meile kergemeelselt pähe tuleb. See on püha päev, Issanda päev, mida peab veetma kui kummardamise ja austuse päeva“ (“The Sabbath”, *Church News*, 11. juuli 1959, lk 3).

- Mida me võime veel hingamispäeval teha, et seda pühitseda?

Lisaks pühakirjades ja meie elavate prohvetite poolt meile antud juhistele, võime me õppida hingamispäeva pühitsemisest, kui me uurime Päästja elu. Näiteks kui Jeesus läks ühel hingamispäeval sünagoogi õpetama, kohtas ta kuivetunud käega meest. Kirjatundjad ja variserid, kes olid veendunud, et mehe tervendamine rikub hingamispäeva, kogunesid Päästja ümber, et näha, mida Ta teeb.

Teades, mida nad mõtlevad, küsis Issand nende käest: „Kas hingamispäeval on luba teha head või kurja, hinge päästa või hukka saata?“ Vaadates seejärel ümberringi kõikide nende peale, ütles ta mehele: „Siruta oma käsi!“ Mees tegi seda ja ta käsi sai täiesti terveks. (Vaata Luuka 6:6–10.)

Ühel teisel hingamispäeval küsis Jeesus: „Kes on teie seast, kelle poeg või härg kukub kaevu, et ta teda kohe välja ei tõmba hingamispäeval?“ (Luuka 14:5–6).

- Milline töö on Päästja näite kohaselt hingamispäevaks sobilik?

President Spencer W. Kimball ütles:

„On tõsi, et mõned inimesed peavad töötama hingamispäeval. Ja tegelikult mõned tööd, mis on tõeliselt vajalikud, näiteks haigete eest hoolitsemine, võivad olla tõepoolest hingamispäeva pühitsevad. Selliste tegevuste puhul on aga tähtis kaalutleda meie motiive.

Kui mehed ja naised on nõus töötama hingamispäeval, et suurendada oma rikkust, murravad nad käske; sest raha, mis on teenitud hingamispäeval ebaolulise töö eest, ei ole puhas“ (“The Sabbath – A Delight”, *Ensign,* jaan 1978, lk 5).

Kui me peame otsustama, kas võtta osa tegevusest, mis ei pruugi olla hingamispäeval sobilik, võiksime me esitada endale kolm küsimust:

Kas see teeb head?

Kas see on vaimselt meeliülendav?

Kas Jeesus teeks seda?

Kui me ei saa vältida pühapäevast töötamist, peaksime me hoidma südames hingamispäeva vaimu.

Hingamispäeva pühitsemisega kaasnevad õnnistused

Issand on lubanud meile suuri maiseid ja vaimseid õnnistusi, kui me pühitseme hingamispäeva. Kui me austame seda tänutundega, rõõmsa südame ja palgega, kuulub meile maa täius, olgu see siis toiduks, katteks, majadeks, lautadeks, viljapuuaedadeks või viinamägedeks (vaata ÕL 59:15–17).

- Milliseid õnnistusi me võime veel saada hingamispäeva pühitsedes?

Kokkuvõte

Issand on meil käskinud mitte naljatada pühade asjadega. Üks kõige pühamatest asjadest, mis Issand on meile andnud, on Tema püha päev. Vanem Ezra Taft Benson ütles: „Hingamispäeva eesmärk on vaimne meeleülendus, oma lepingute uuendamine, kummardamine, puhkamine, palvetamine. Selle eesmärgiks on vaimu toitmine, et me võiksime hoida end maailmast määrdumatuna, kuuletudes Jumala käsule“ (“Keeping the Sabbath Day Holy”, *Ensign*, mai 1971, lk 6). Hingamispäeva pühitsemine väljendab meie armastust Issanda vastu ja näitab meie tänulikkust Tema headuse eest. Kui me järgime seda käsku, saame me Temalt suuri õnnistusi.

Üleskutse

Püüdke muuta hingamispäev vaimsemaks. Kutsuge oma pere kokku ja arutage, kuidas teie pere käitub hingamispäeval. Arutage viise hingamispäeva pühitsemiseks. Tuletage oma pereliikmetele meelde kolme küsimust, mida esitada endale, kui nad otsustavad oma tegevuste sobilikkuse üle:

Kas see teeb head?

Kas see on vaimselt meeliülendav?

Kas Jeesus teeks seda?

Täiendavad pühakirjakohad

- 3 Moosese 19:30 (meil on kästud pidada hingamispäeva)
- Nehemja 13:15–21 (me ei peaks müüma hingamispäeval)
- Jesaja 58:13–14 (me ei peaks otsima hingamispäeval maist meelelahutust)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 24. peatükk "The Sabbath Day".
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

KÜMNIS JA ANNETUSED

30. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil elada kümnise seaduse järgi ja olla helded oma annetustes.

Sissejuhatus

- Kirjutage tahvlile: *Kas inimene tohib Jumalat petta?*

Kui Kristus külastas pärast oma ülestõusmist Ameerika mandrit, esitas Ta nefilastele küsimuse, mida oli eelnevalt küsinud Vana Testamendi prohvet Malakia: „Kas inimene tohib Jumalat petta?“ (Malakia 3:8; 3 Nefi 24:8)

- Kuidas on võimalik petta Jumalat? Lugege Malakia 3:8.

Kümnise seadus

Kümnise seadus on midagi enamat kui Issanda käsk. Selle kaudu on meil võimalus tagastada Talle osa kõigest, mis Ta on andnud meile. Selle kaudu me võime aidata ehitada Tema kuningriiki ja näidata oma usku Temasse.

Sageli küsitakse: „Mis on täielik, aus kümnis?“ Kümnis on üks kümnendik meie juurdekasvust (vaata ÕL 119). See tähendab, et me anname ühe kümnendiku oma sissetulekust; või kui meie juurdekasv leiab aset raha asemel karja või viljasaagi näol, anname me ühe kümnendiku neist asjadest. (Vaata 3 Moosese 27:30, 32.)

Me maksame kümnist, andes selle Issanda esindaja: piiskopkonna või koguduse juhatuse liikme kätte. Tema saadab selle raha seejärel Kiriku peakorterisse, kus peetakse meie kümnise ja muude annetuste kohta ülestähendust.

Kord aastas palutakse igal liikmel leppida kokku piiskopi või koguduse juhatajaga üks eriline kokkusaamine. Siis vaadatakse eraviisiliselt üle meie kümnise ülestähendused ja küsitakse meilt, kas me oleme maksnud selle aasta jooksul täit kümnist. Seda koosolekut kutsutakse kümnisearvelduseks.

Issand peab kümnise maksmist nii tähtsaks, et kui me ei maksa täit kümnist, ei või me saada templisoovitust. Veelgi enam, mehed ja

noored mehed peavad olema täieliku kümnise maksjad enne, kui nad võivad preesterluses edasi liikuda.

Vanem Matthew Cowley Kaheteistkümne Kvoorumist rääkis ühest kõrvalises Uus-Meremaa külakeses elavast heast Maori õest, kellel oli tõeline kümnise maksmise vaim:

„Niisiis, ühel korral astusin ma läbi nagu tavaliselt, kui ma külastasin seda naabruskonda, et näha seda suursugust väikest naist, kes oli siis oma kaheksakümnendates aastates ja pime. Ta ei elanud organiseeritud koguduse piirkonnas ja tema ainus kontakt preesterlusega oli see, kui misjonärid tegid sealkandis külaskäike. . . .

. . . Naine oli väljas tagaõuel oma väikese lõkke ääres. Ma sirutasin oma käe, et tema kätt suruda ja kavatsesin temaga nina nina vastu hõõruda [Maori kombe kohaselt] ning ta ütles: „Ära suru minu kätt.“ . . .

Seejärel laskus ta neljakäpukile ja roomas oma väikese maja juurde. Maja nurga juures oli labidas. Ta tõstis labida üles ja hakkas roomama teises suunas, mõõtes mindud maad. Lõpuks jõudis ta ühe koha juurde ja hakkas kaevama. . . . [Ta labidas] tabas lõpuks midagi kõva. Ta võttis välja . . . moosipurgi. Ta avas selle ning küünitas selle põhja poole, võttis midagi välja ja andis minule ning see osutus Uus-Meremaa rahaks. Ameerikas oleks see vastanud sajale dollarile.

Naine ütles: „Siin on mu kümnis. Nüüd võin ma suruda kätt Jumala preesterlusega.“

Ma ütlesin: „Sa ei võlgne nii palju kümnist.“

Ta vastas: „Ma tean seda. Ma ei võlgne seda praegu, kuid ma maksan natukene ette, sest ma ei tea, millal Jumala preesterlus satub jälle siia kanti.“

Ja seejärel ma kummardusin ning surusin oma nina ja otsaesise tema omade vastu ning piki tema põski jooksid alla minu silmist tulnud pisarad“ (Conference Report, okt. 1948, lk 159–160).

- Kuidas kümniste maksmine näitab meie armastust Issanda vastu? Kuidas see väljendab meie usku?

Annetused

Me võime anda lisaks kümnisele ka muud raha, et aidata ehitada Issanda kuningriiki. Selliseid toetusi kutsutakse annetusteks.

Iga kuu paastupühapäeval peaksime me tegema paastuannetuse, mis on võrdne vähemalt kahe paastumise ajal söömata jäetud eine väärtusega. Muude annetuste hulka, mida liikmed võivad teha, kuuluvad toetused Kiriku misjonifondi, VAP fondi või Kiriku humanitaarabi toetuseks. Liikmed võivad kasutada nende ja muude annetuste tegemisel „Kümnise ja muude annetuste“ blanketti.

Järgnev lugu vanem Boyd K. Packerilt aitab meil mõista kümnise ja annetuste maksmise tähtsust:

Mitu aastat tagasi teatasid kaks misjonäri oma koguduse juhatajale, et üks perekond, keda nad õpetasid, oli otsustanud järsku mitte saada ristitud. Isa oli saanud teada kümnisest ning tühistas kõik edasised kokkusaamised misjonäridega.

„Mõned päevad hiljem," selgitab vanem Packer, „veenis koguduse juhataja vanemaid tulema koos temaga veel kord selle perekonna juurde.

„Ma saan aru,„ ütles ta pereisale, „et te olete otsustanud mitte liituda Kirikuga."

„Täpselt nii,„ vastas too.

„Vanemad rääkisid mulle, et teid häirib kümnis."

„Jah,„ ütles isa. „Nad ei olnud rääkinud meile sellest; ja kui ma sellest teada sain, ütlesin ma: „See on juba liig. Meie kirik ei ole palunud kunagi midagi sellist." Me arvame, et see on liig ja me ei liitu."

„Kas nad rääkisid teile paastuannetusest?" küsis ta.

„Ei,„ ütles mees. „Mis see on?"

„Kirikus paastume me iga kuu kahe söögikorra vältel ja anname nende söögikordade väärtuse vaeste abistamiseks."

„Nad ei rääkinud meile seda,„ ütles mees.

„Kas nad mainisid teile sotsiaalabi programmi?"

„Ei," ütles isa, „mis see on?"

„Me usume üksteise aitamisse. Kui keegi midagi vajab või on haige või tal pole tööd või on hädas, oleme me teinud korraldusi nende abistamiseks ja ka teilt oodatakse abi."

„Kas nad rääkisid teile ka seda, et meil pole palgalist vaimulikkonda? Igaüks meist annab oma aega, andeid ja vahendeid ning on nõus reisima – kõike selleks, et Issandat Tema töö juures aidata. Ja meile ei maksta selle eest raha."

„Nad ei rääkinud meile sellest midagi,„ ütles isa.

„Olgu,„ ütles koguduse juhataja, „kui teid heidutab selline väike asi nagu kümnis, on ilmselge, et te pole valmis selle Kiriku jaoks. Võibolla olete te teinud õige otsuse ega peakski liituma."

Lahkudes tuli talle otsekui tagantjärele mõte ning ta pööras end ringi ja ütles: „Kas te olete kunagi mõtisklenud, miks inimesed teevad kõike seda heameelega? Ma ei ole kunagi saanud arvet kümniste maksmiseks. Keegi ei ole kunagi tulnud sellele järele. Aga me maksame seda – ja kõike ülejäänut – ning peame seda suureks privileegiks.

Kui te suudaksid avastada, *miks* seda tehakse, oleks kallihinnaline pärl teie haardeulatuses. . . .

Kuid see on *teie* otsustada," ütles koguduse juhataja. „Ma loodan vaid, et te palvetate selle üle."

Mõned päevad hiljem ilmus see mees koguduse juhataja koju. . . . Ta tahtis kokku leppida aja oma perekonna ristimiseks" (Conference Report, okt 1974, lk 126–127; või *Ensign*, nov 1974, lk 88).

- Mis mõjutas seda meest Kirikuga liituma?

Kümnise ja annetuste kasutamine

Kümnist ja annetusi, mida me anname Kirikule, kasutatakse Issanda tööks. Seda raha kulutatakse meie preesterluse juhtide poolt, nii nagu Issand on näidanud. Need toetused aitavad tuua meie vendi ja õdesid tagasi meie Taevaisa juurde.

- Miks on vaja raha, et teha Issanda tööd?

Mõned viisid, kuidas meie kümnist ja annetusi kasutatakse, on abiks:

1. misjoniprogrammi töös hoidmisel;
2. kogudusehoonete, kabelite, templite ja muude hoonete ehitamisel ja korrashoidmisel;
3. inimeste õpetamisel Kiriku koolides, seminarides ja instituutides;
4. pühakirjade, õpikute ja muude Kiriku materjalide koostamisel, trükkimisel ja levitamisel;
5. pereajalootöö edendamisel;
6. puudusekannatajate eest hoolitsemisel;
7. üldkonverentsi kulutuste eest tasumisel.

Kümnise ja annetuste maksmine hea meelega

- Miks kümnise ja annetuste andmine Issandale on privileeg?

Me peaksime maksma oma kümnist ja annetusi meelsasti. Pühakirjad ütlevad meile, et me annaksime „mitte kurva meelega ega sunniviisil, sest Jumal armastab rõõmsat andjat" (2 korintlastele 9:7). Pühakirjad ütlevad ka, et kui inimene „teeb . . . seda vastumeelselt; . . . see loetakse temale samaks, kui ta oleks hoidnud anni endale" (Moroni 7:8).

President Marion G. Romneyl oli kogemus, mis aitab meil mõista seda pühakirjakohta. See kogemus leidis aset ajal, mil Kiriku liikmetel oli palutud annetada raha spetsiaalselt uute kogudusehoonete ehitamiseks.

„Umbes veerandsada sajandit tagasi kolisime me õde Romneyga kogudusse, kus hakati just ehitama kogudusehoonet. Annetuse suurus, mida ma oleksin pidanud piiskopi arvates andma, vapustas mind üsnagi. Ma pidasin seda vähemalt kaks korda suuremaks sellest, mis ta oleks pidanud küsima. Ma ütlesin siiski: „Heakene küll, ma maksan

selle, piiskop, aga ma pean maksma seda [vähehaaval], kuna mul pole seda raha.“ Ja nii hakkasin ma maksma. Ja ma maksin ja maksin, kuni mul oli jäänud maksta veel umbes kolm viimast osa, kui ma lugesin, nagu mul on harjumuseks, Mormoni Raamatut ja jõudsin pühakirjakohani, mis ütles:

„ . . . kui inimene . . . annab anni . . . vastumeelselt; sellepärast see loetakse temale samaks, kui ta oleks hoidnud anni endale; sellepärast loetakse ta halvaks Jumala ees“ (Moroni 7:8).

See šokeeris mind, kuna ma olin maksnud umbes tuhat dollarit. Ma jätkasin ja maksin, [ülejäänu] sellest, mida ma olin maksta lubanud, ja maksin seejärel . . . rohkem, . . . veenmaks Issandat, et ma olin teinud seda õige hoiakuga“ (“Mother Eve, A Worthy Exemplar”, *Relief Society Magazine*, veebr 1968, lk 84–85).

Kümnise ja annetuste maksmisest tulenevad õnnistused

Issand on lubanud, et Ta õnnistab meid, kui me anname meelsasti kümnist ja annetusi.

- Lugege 3 Nefi 24:10–12. Mida Issand lubab, kui me maksame oma kümnist?

President Joseph F. Smith rääkis järgneva loo kümniste maksmisest tulenevatest õnnistustest: „Ma mäletan väga elavalt olukorda, mis leidis aset minu lapsepõlve päevil. Mu ema oli lesk, kellel tuli suure pere eest hoolt kanda. Ühel kevadel, kui me avasime oma kartulisalved, lasi ta oma poistel võtta koormatäie parimaid kartuleid ja viis need kümniste kontorisse; sel aastaajal oli kartuleid vähe. Ma olin tollal väike poiss ja ajasin rakendit. Kui me sõitsime kümnise kontori treppi, olles valmis kartulid maha laadima, tuli üks ametnik välja ja ütles mu emale: „Lesknaine Smith, see on küll häbilugu, et teie peate kümnist maksma.“ . . . Ta tõreles mu emaga tema kümnise maksmise pärast, nimetas teda kõigeks muuks kui arukaks või mõistlikuks, ning ütles, et on teisi, kes on tugevad ja töövõimelised, keda toetatakse kümniste kontorist. Mu ema pöördus tema poole ja ütles: „ . . . Teil peaks enda pärast häbi olema. Kas te keelate mulle õnnistust? Kui ma ei maksaks oma kümnist, eeldaksin ma, et Issand ei annaks mulle oma õnnistust. Ma maksan oma kümnist mitte ainult seepärast, et see on Jumala seadus, vaid kuna ma ootan selle eest õnnistust. Pidades kinni sellest ja teistest seadustest, loodan ma edule ja sellele, et ma suudaksin hoolitseda oma perekonna eest.“ . . . Ta oli edukas, kuna ta kuuletus Jumala seadustele. Tal oli ohtralt oma perekonna ülalpidamiseks. Meil ei olnud kunagi puudu nii palju, kui paljudel teistel. . . . Sellel lesel oli õigus Jumala koja privileegidele. Talle ei saadud keelata ühtki evangeeliumi talitust, sest ta oli kuulekas Jumala seadustele“ (“Gospel Doctrine”, 5. kd [1939], lk 228–229).

- Miks lasi õde Smith oma poistel võtta kümniseks parimad kartulid? Kuidas aitas see kogemus poistel mõista kümniste maksmise tähtsust? Milliseid õnnistusi sai õde Smith kümnise maksmise eest?

Vanem Henry D. Taylor ütles järgmist õnnistuste kohta, mida me saame kümnise ja annetuste maksmisest: „Issand peab oma lubadusi. Ta avab tõepoolest taevaluugid ja kallab oma õnnistused nende peale, kes on ustavad ja kes kuuletuvad Tema käskudele. . . . Need õnnistused võivad tulla rahalisel või ilmalikul viisil või võivad saada teoks vaimse valanguna, tuues jõudu, rahu ja lohutust“ (Conference Report, apr 1974, lk 158; või *Ensign*, mai 1974, lk 108).

Kokkuvõte

Issand on käskinud meil maksta kümnist ja annetusi. Seda tehes ehitame me üles Jumala kuningriiki. Me aitame tuua õnne paljudele inimestele, nii elavatele kui ka surnutele. Kui me kuuletume nendele seadustele, näitame me oma armastust Taevaisa, Jeesuse Kristuse ning oma vendade ja õdede vastu. Me väljendame oma usku Jumalasse. Vastutasuks saame me nii ilmalikke kui ka vaimseid õnnistusi, mis on väärt palju rohkem kui see, mis me anname.

Üleskutse

Kui te ei tee juba seda, siis võtke endile kohustuseks maksta ausat kümnist ja osaleda kümnisearvelduse koosolekul. Mõtisklege hoolikalt oma Kirikule tehtud annetuste üle. Kui teil on tunne, et te peaksite andma rohkem, siis tehke seda. Õpetage oma pereliikmetele kümnise ja annetuste maksmise õnnistustest ning aidake neil kuuletuda nendele seadustele.

Täiendavad pühakirjakohad

- 1 Moosese 14:19–20 (Aabraham maksis kümnist)
- 2 Ajaraamat 31:5–6 (Iisraellased maksid kümnist)
- Nehemja 10:37–38 (Iisraeli lapsed maksid kümnist)
- Alma 13:13–16 (Aabraham maksis kümnist)
- Õpetus ja Lepingud 64:23 (neid, kes maksavad kümnist, ei põletata)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu “Gospel Principles” 32. peatükk “Tithes and Offerings”.
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

AUSUS

31. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on õpetada meile, kui tähtis on olla aus.

Sissejuhatus

Vanem Howard W. Hunter kirjutas ühest noorest mehest, kes sai ühe väga tähtsa õppetunni:

„Mulle meenub üks noor mees, kes . . . käis ringi ühe kambaga, kelle arvates oli nutikas teha asju, mis ei olnud õiged. Mõnikord jäi ta vahele mõne väiksema seaduserikkumisega. Ühel päeval helistati mulle politsei jaoskonnast ja teatati, et ta oli võetud kinni liikluseeskirjade rikkumise pärast. Teda tabati kiirust ületamast. . . . Teades, et asjad, millega ta tegeleb, võivad takistada teda misjonile minemast, parandas ta end ja sai 19-aastasena oma kutse.

Ma ei unusta kunagi seda jutuajamist, mis meil oli peale tema tagasitulekut. Ta rääkis mulle, et misjonil olles oli ta tihtilugu mõelnud nendest ebameeldivustest, mida ta oli põhjustanud oma vale arusaamaga, et väikestest asjadest üleastumine ei ole tähtis. Aga tema ellu oli tulnud suur muutus. Ta oli jõudnud arusaamisele, et seaduserikkumises ei ole midagi rõõmsat ega meeldivat, olgu siis tegu Jumala seaduse või nende seadustega, mis ühiskond meile seab. . . .

Mulle avaldas muljet suur muutus, mille see noor mees läbi tegi, kui ta teenis oma misjonil ja õppis kõlbelisuse põhimõtteid. Kui kahju, et ta pidi saama karmi õppetunni, aga milline suur õnnistus tuleb siis, kui mõista, et ei saa rikkuda seadust ja tunda oma käitumise üle heameelt“ (“Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, veebr 1978, lk 4–5).

- Kas me oleme ebaausad, kui me rikume riigi seadusi? Miks?
- Kirjutage tahvlile: *Me usume, et tuleb olla ausad*.

Joseph Smithi poolt kirja pandud kolmeteistkümnes usuartikkel teatab: „Me usume, et tuleb olla ausad, ustavad, . . . vooruslikud ja teha head kõikidele inimestele.“ Selles ja paljudes teistes pühakirjakohtades on Issand käskinud meil olla ausad nii oma isiklikus elus kui teistega suheldes.

- Mida tähendab ausus? (Ausus on selle tegemine, mis on meie teada õige. Kui me anname lubadusi, siis me peame neist kinni. Kui meil on võlg, siis me maksame selle tagasi. Ausus on tõe rääkimine ja õigesti tegemine. See tähendab, et me ei valeta, varasta ega riku riigi seadusi. See tähendab, et me ei peta mingil moel.)

Aususe tähtsus

Ausus on vajalik, kui me tahame elada Jeesuse Kristuse evangeeliumi järgi. Kui me teame tõde, kuid ei ela selle järgi, petame me iseend ja Jumalat. Et olla iseenda ja Jumalaga aus, peame me pidama lepinguid, mida me oleme teinud. Me peame olema ausad, et Püha Vaim võiks olla meie kaaslane.

Olemaks aus iseenda ja Jumalaga, peame me olema ausad ka nendega, kes on meie ümber. Kui me seda oleme, õnnistab Issand meid oma Vaimuga ja me pälvime nende usalduse, austuse ja lojaalsuse, kellega me lävime. Kui me oleme teiste vastu ausad, võime me neid teenida ja areneda oma kutsetes.

- Lugege ette järgnevad olukorrad. Arutage klassiga, mida te teeksite igas olukorras.

1. näide

Vanem O. Leslie Stone'ile meenus selline kogemus: „Hiljuti sõitis meie lapselaps Adam koos õde Stone'i ja minuga Kaliforniasse. Umbes keskpäeva paiku peatusime me lõunasöögiks. Kui ettekandja tõi arve, ei pööranud ma erilist tähelepanu ja mõistsin alles siis, kui ta andis mulle raha tagasi, et ta oli mult võtnud kolme võileiva asemel ainult kahe võileiva raha."

- Milline tegu oleks aus? Kuidas te saaksite õpetada oma lastele ausust, kui see juhtuks teiega?

Vanem Stone jätkas:

„Ma teadsin, et sel tüdrukul jääb päeva lõpus [rahast] puudu ja äkki välgatas mu meeles mõte sellest, kuidas mu isa oli õpetanud mulle aususest. Mulle tundus, et nüüd on hea aeg rääkida Adamile aususest ja nii me istusime maha ning ma selgitasin, mis oli juhtunud. Ma ütlesin talle, et meil on probleem.

Ma ütlesin, et me võime kohe lahkuda ja jätta üleliigse raha endale ning keegi ei saaks sellest kunagi teada või me võime öelda tüdrukule, et me võlgneme talle ikka veel ühe võileiva eest. Meie otsus ei olnud sugugi raske, kui me jõudsime järeldusele, et jättes raha endale, mis ei kuulu meile, rikume me käsku „Sa ei tohi varastada!" Me olime nõus, et meie Taevane Isa ei oleks meiega rahul ja ka meie oleksime õnnetud, sest me teaksime oma südames, et me ei olnud ausad.

Adam ja mina läksime leti taga oleva tüdruku juurde ning ma selgitasin talle, et ta oli võtnud meilt vähem raha ja et me võlgnesime talle veel peaaegu ühe dollari. Ta punastas hetkeks häbi pärast ja tänas meid seejärel, et me talle eksimusest teada andsime. Me jätkasime oma teed hea tundega ja ma olen kindel, et meie Taevane Isa kiitis meie teo heaks" ("Be Honest", *Friend*, jaan 1975, lk 7).

2. näide

Vanem Gordon B. Hinckley meenutas: „Hiljuti sõitsime me Jaapanis rongiga Osakast Nagoyasse. Sõbrad tulid meile jaama vastu ja mu naine jättis ärevusest oma käekoti rongi."

- Mida te oleksite võinud teha, kui te oleksite leidnud õde Hinckley käekoti?

Kuna vanem Hinckley usub, et enamus inimesi on ausad, „helistas ta Tokyo jaama, et sellest teatada. Kui rong jõudis umbes kolme tunni pärast oma sihtpunkti, helistati raudteejaamast, et teatada, et käekott oli alles. Me ei läinud tagasi Tokyo kaudu ning möödus rohkem kui kuu enne, kui see meile Salt Lake Citysse toimetati. Kõik käekotti jäänud asjad olid alles, kui see tagastati" ("An Honest Man–God's Noblest Work", *New Era*, okt 1976, lk 47).

- Mida Issand meilt ootab, kui me leiame midagi, mis kuulub kellelegi teisele?

Issand on öelnud, et kui sa leiad midagi, mille su naaber on kaotanud, peaksid sa usinalt otsima, kuni sa saad selle talle jälle üle anda (vaata ÕL 136:26). Issand ootab, et me oleksime täiesti ausad. Tema jaoks on kõik, mis ei ole täiesti aus, ebaaus; sellist asja, nagu osaline ausus, ei ole olemas.

- Kuidas me võime tunda ära, mis on aus ja mis ei ole? Paluge klassi liikmel lugeda Moroni 7:16–17.

- Kes on headuse allikas? Millised on ausate tegude tagajärjed? (Headus, usk Kristusesse, Jumala teenimine.) Kes on halva allikas? Millised on ebaausate tegude tagajärjed? (Halb, Kristusesse ei usuta, Teda eitatakse, Jumalat ei teenita.)

- Paluge klassi liikmetel arutada järgnevaid olukordi. Nad peaksid otsustama, kas asjaosaline on täiesti aus.

1. Isa ei ole saanud kunagi liikluses trahvi. Ta on hea juht. Ta jälgib alati tähelepanelikult ning üritab pidada kinni kõikidest liiklusees-kirjadest.
2. Tööl olles kasutab Jaan firma marke, et saata kirju oma haigele emale (vaata ÕL 42:54).

3. Jaak ja Leo on parimad sõbrad. Nad laenavad meelsasti kõike teineteisele. Kui kumbki laenab midagi oma naabrilt, tagastab ta selle viivitamatult. (Vaata Moosia 4:28; ÕL 136:25.)

Ausus perekonnas

Preesterluse hoidjad ei peaks püüdma mitte üksnes ise ausad olla, vaid peaksid õpetama ausust ka oma lastele. President N. Eldon Tanner ütles: „See aususe õpetamine saab alguse kodunt. Igaühel meist on isiklikke asju, mida ei tohiks võtta ilma omaniku nõusolekuta. Laps, kes austab sellist ausust kodus, ei kaldu rikkuma seda põhimõtet kodust väljaspool. Teisest küljest aga soosib sellise õpetuse puudumine lugupidamatust teiste õiguste ja omandi suhtes“ (Conference Report, apr 1978, lk 64; või *Ensign*, mai 1978, lk 44).

- Kuidas me saame õpetada ja õhutada ausust oma perekonnas?

President Brigham Young ütles:

„Olge ausad. Häda neile, kes väidavad, et nad on pühad ja ei ole ausad.

Aus süda kutsub esile ausaid tegusid“ (tsiteerinud Spencer W. Kimball, “Faith Precedes the Miracle” [1972], lk 234).

Kui meiega vesteldakse templisoovituse saamiseks, küsitakse meilt, kas me oleme teiste suhtes ausad. Kiriku ühe liikme, Venetsueelast Caracasest pärit vanem Ruben Dario Pacheo kogemus selgitab ausust, mida meilt oodatakse:

Vanem Pacheo tahtis koos oma perega templisse minna. Pärast suuri ohverdusi ja vaimset ettevalmistust sai tema pere kokku pika reisi jaoks vajaliku raha. President Pacheo saatis oma tütre panka viiesaja Ameerika dollari järele. Ta ütles: „Mu naine võttis ümbriku ja pani selle raha lugemata ära. Ma küsisin ärasõidule eelneval õhtul raha enda kätte ja märkasin, et ümbrik oli ebatavaliselt raske. Me lugesime raha üle. Nad olid andnud meile 4065 dollarit. Ma olin hämmastuses. . . . Pangakviitungil oli kirjas üksnes viiesajadollariline väljamakse – see tähendas, et pank oli eksinud meie kasuks umbes 3500 dollariga!

Mõned tol õhul meie juures olnud sõbrad, kes ei olnud Kiriku liikmed, üritasid veenda meid kasutama seda raha Ameerika Ühendriikidesse sõidu nautimiseks. Kui aus olla, ei olnud ma ise kunagi oma elus nii palju raha näinud. Ometigi ütlesin ma energiliselt: „Me ei saa seda raha endale jätta, sest see pole meie oma. Meie templireisi eesmärgiks on lepingute tegemine Issandaga. Mis kasu neist oleks, kui me pole ausad?”

Me tagastasime raha panka; nad olid raha kaotsiminekut märganud, kuid neil polnud mingeid ülestähendusi selle kohta, kellele see oli makstud. Mõned pangaametnikud küsisid mult sel päeval: „Miks sa

seda tegid? Keegi ei teadnud, et raha on sinu käes.“ Mu ainsaks vastuseks oli: „Sest ma olen mormoon.” (tsiteerinud Mario G. Echeverri, “Venezuela”, *Ensign*, veebr 1977, lk 30.)

- Kuidas näitas perekond Pacheo üles ausust? Mis te arvate, kuidas see pere end tundis, kui neid templis pitseeriti?
- Paluge klassi liikmetel tuua mõningaid hiljutisi näiteid aususest, mida nad on kogenud või täheldanud.

Aususe õnnistused

Me saame õnnistusi, kui me oleme ausad teiste, iseenda ja Issandaga. Mõnede selliste õnnistuste juurde kuuluvad järgnevad:

Me oleme usaldusväärsemad

Teised inimesed usaldavad meid, kui me oleme ausad. Nad teavad, et nad võivad pöörduda abi ja juhatuse saamiseks meie poole. Vanem Spencer W. Kimball rääkis meile ühest sellisest mehest:

„Ühel mu reisil Mexico Citysse palus üks vaikonna juhataja mul seada ametisse üks piiskop. Ma tegin seda hea meelega. Vaikonna juhataja ja äsja kutsutud piiskop tulid meie tuppa ja me ajasime juttu ning saime tuttavaks. Minu mäletamist mööda tutvustati seda väikest, aga muljetavaldavat meest kui täisverelist asteegi indiaanlast. See oli juba iseenesest mulle väga meelepärane, kuna ma olen alati tundnud erilist huvi indiaanlaste vastu.

Mulle räägiti temast ja ta perekonnast ning elukutsest. Näis, et teda palganud mehel oli üsna suur äriettevõte ja meie uue piiskopi hoolde oli usaldatud arvepidamine. Tööandja oli otsustanud viia oma naise Euroopasse üsnagi pikale puhkusele ja helistas sellele kallile vennale ning andis talle üle kogu vastutuse ja tunnistas, et too on ainukene tema töötajatest, kelle kätte ta usaldab anda oma pangaarved.

Kui me panime oma käed selle noore mehe pea peale, täitus mu süda uhkusega ja ma tänasin Issandat meeste eest, keda saab usaldada; meeste eest, kes suudavad sisendada usaldust ja kiindumust“ (Conference Report, Mexico City Area Conference 1972, lk 32).

- Milline väärtus on sellel, et sind usaldatakse sõprade, kaaslaste ja tööandjate poolt? Issanda poolt?

Järgnev lugu, mille rääkis ühe varajase teerajaja poeg, kirjeldab seda, kuidas teised meid usaldavad, kui me oleme nendega ausad: „Ühel päeval saatis mu isa mind ühe vana navaho indiaanipealikuga hobust vahetama. Ma olin väike poiss ja läksin hobuse seljas, talutades enda järel seda hobust, keda ma vahetama pidin. Vana pealik tuli välja ja tõstis mind mu hobuse seljast maha. Ma ütlesin talle, et mu isa tahab, et ma vahetaksin selle hobuse mõnede tekkide vastu. Ta tõi välja

mõned kenad tekid, kuid kuna mu isa oli õpetanud mind olema kindel ja tegema head vahetuskaupa, raputasin ma pead ning ütlesin, et ma pean saama rohkem. Seejärel tõi ta kaks pühvlivaipa ning üsna palju muid tekke, ja kui ma lõpuks arvasin, et ma olin küllalt hästi hakkama saanud, tõstsin ma tekirulli oma hobusele ja hakkasin kodu poole minema. Andes tekid oma isale, rullis ta need lahti, vaatas neid ja hakkas neid seejärel jagama. Ta pani tekk teki järel rulli, sidus need kinni ja ütles mulle, et ma istuksin oma hobuse selga ja viiksin need tagasi ja ütleksin pealikule, et ta oli saatnud liiga palju. Kui ma tagasi jõudsin, võttis vana pealik need vastu ja naeratas. Ta ütles: „Ma teadsin, et sa tuled tagasi; ma teadsin, et Jacob ei jäta neid kõiki endale; tead, meie austame Jacobit, otsekui ta oleks ka meie isa." (Jutustanud Le Roi C. Snow, "Honesty Means Character", Preston Nibley koost. *Inspirational Talks for Youth* [1941], lk 101.)

Me teeme Jumalale meelehead

Me teeme Jumalale meelehead, kui me oleme ausad. Vanem Howard W. Hunter rääkis, kuidas ausus teeb Jumalale meelehead ja õnnistab meid: „Ausana olemine toob erilist rõõmu. Lubage ma räägin teile sellest. Selle abil võib Õpetaja olla teie kaaslaseks ja Püha Vaim võib olla koos teiega. Aususe koodeksi rikkumine jätab teid ilma neist kahest suurepärasest õnnistusest. Kas te suudaksite uskuda, et kellelgi, kes valetab või petab . . . võiks Issand olla kaaslaseks või võiks Püha Vaim olla koos temaga?" (*New Era*, veebr 1978, lk 5).

Preesterluse hoidjad ei tee Jumalale heameelt, kui nad ei ole ausad. Ebaaus mees või poiss ei saa esindada ausat, tõde armastavat Jumalat.

Meil on enda üle hea meel

Kui me oleme ausad, tunneme me enda üle heameelt.

- Kuidas suurendab ausus endast lugupidamist?

Aus inimene peab enesest lugu. Tal ei ole midagi varjata ja ta võib kõigile otsa vaadata. Ebaaus inimene tunneb end aga viletsalt, ta tunneb häbi ja sageli hirmu. Ja nii peabki olema, sest ebaausus ei jää kunagi märkamata. Vanem Howard W. Hunter küsis: „Kas te arvate, et te võite olla üksi, kui te saadate korda ebaausa teo? Kas te arvate, et teid ei märgata, kui te eksamil spikerdate, isegi kui te olete selles ruumis üksinda?" (*New Era*, veebr 1978, lk 5.)

Me oleme teistele heaks mõjuks

Meie ausus mõjub teistele hästi. President Spencer W. Kimball rääkis ühest juhtumist, mil ühe liikme hea eeskuju mõjutas kedagi, kes ei olnud Kiriku liige:

„Me istusime New Yorgist Baltimore'i sõitva rongi restoranvagunis ühe ärimehega, kelle me kaasasime oma jutuajamisse.

„Kas te olete käinud Salt Lake Citys [Utah' osariigis]? Kas te kuulate Tabernaakli koori?" Need küsimused viisid meid loomulikult kuldsete küsimusteni. „Kui palju teate te Kirikust ja selle õpetusest, tavadest ja inimestest?"

„Ma tean Kirikust vähe," ütles ta, „kuid ma tean ühte sealset inimest." Mees ehitas maju New Yorgis. „Mulle teeb tööd üks allettevõtja," jätkas ta. „Ta on nii aus ja täiesti otsekohene, et ma ei ole kunagi palunud tal töö kohta pakkumist teha. Ta on aus hing. Kui mormoonid on sellised nagu see mees, tahaksin ma teada saada Kiriku kohta, kust tulevad selliseid auväärsed inimesed." Me jätsime talle kirjandust ja saatsime New Yorgis misjonärid talle evangeeliumi õpetama" (Conference Report, Mexico City Area Conference 1972, lk 30).

Kokkuvõte

Issand on käskinud meil olla ausad. Seepärast peame me tegema vahet ausatel ja ebaausatel tegudel. Me peame olema ausad oma mõtetelt, sõnadelt ja tegudelt oma kodus, naabruskonnas ja Kirikus. Me peame õpetama ausust ka oma lastele. Seda tehes on meil puhas südametunnistus, meelerahu, enesevääri kustunne ja Püha Vaimu kaaslus.

- Lugege Moosia 4:30. Mille tegemise eest kuningas Benjamin meid hoiatab?
- Jagage aususe kohta oma tunnistust, tundes selleks inspiratsiooni.

Üleskutse

Hinnake tulevase nädala jooksul oma mõtteid, sõnu ja tegusid, et kontrollida oma ausust. Otsige Issanda abi, rääkimaks tõde ja tegemaks seda, mis on õige.

Isad: pidage nõu oma naisega, et leida viise, kuidas õpetada oma lastele aususest.

Noored mehed: otsustage nüüd olla ausad oma vanemate ja Kiriku juhtidega ning kuuletuda Jumala ja riigi seadustele.

Täiendavad pühakirjakohad

- 2 Moosese 20:15–16 (käsk mitte varastada ega tunnistada valetunnistust)
- Alma 27:27 (Ammoni rahvas on täiesti aus ja õiglane)
- 3 Nefi 1:22 (Saatan saatis valesid, et hävitada usku, kuid äpardus enamalt jaolt)
- Õpetus ja Lepingud 42:20–21 (varaste ja valetajate karistus)
- Õpetus ja Lepingud 51:9 (iga inimene tegutsegu ausalt)

- Õpetus ja Lepingud 97:8 (Issand võtab vastu need, kes on ausad, alandlikud ja kuulekad)
- Õpetus ja Lepingud 98:10 (otsige ja toetage ausaid ja arukaid inimesi)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 31. peatükk "Honesty".
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

MÕTTE PUHTUS

32. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil pühenduda tugevamalt puhaste mõtete mõtlemisele.

Sissejuhatus

President Spencer W. Kimball jutustas järgnevast valmist, selgitamaks, milline mõju on meile puhastel mõtetel ja õiglasel elul:

„Isand Georgi elu oli olnud täis pahesid. Ta oli olnud alkohoolik, hasartmängija, ebaaus ärimees ja tema näost peegeldus tema eluviis. Ta oli väga kurja näoga.

Ühel päeval armus ta ühte lihtsasse maatüdrukusse, kellel ta palus endaga abielluda. Jenny Mere ütles talle, et ta ei saaks kunagi abielluda mehega, kelle näoilme on nii eemaletõukav ja nii kuri; ja kui ta üldse abielluks, tahaks ta endale pühaku näoga meest, mis oleks tõelise armastuse peegelpildiks.

Järgides tolle aja tava, läks isand Georg härra Aenease juurde. . . . Aeneas valmistas inimestele vahast maske ja tema oskused olid nii kunstipäraselt täiuslikud, et inimest oli võimatu ära tunda. . . . Aeneas läks oma laoruumi, valis ühe maski, kuumutas seda lambi kohal ja sobitas selle isand Georgi näole. Kui isand George vaatas peeglisse, oli tal ees pühaku nägu, kes armastab kõigest südamest. Ta välimus oli nii erinev, et Jenny Mere nõustus peagi temaga abielluma.

Ta ostis väikese maamaja, mis oli peaaegu peitunud roosiistikutesse, millel oli väikene aiake. Sellest ajast peale, muutus kogu tema elu. Teda hakkas huvitama loodus; ta leidis kõiges teda ümbritsevas midagi õpetlikku ja head. Ta oli elanud enne eesmärgitult ega tundnud elust rõõmu. Nüüd aga oli ta vallutatud lahkusest ja ümbritsevast maailmast.

Ta ei olnud rahul uue elu alustamisega, vaid püüdis hüvitada minevikku. Salajase advokaadi kaudu tagastas ta oma halval teel saadud kasumi neile, keda ta oli petnud. Iga päevaga muutus tema iseloom üha õiglasemaks ja tema hinge mõtted üha ilusamaks.

Mõned tema vanad kaaslased avastasid juhuslikult, kes ta tegelikult on. Nad tulid ta aeda ja püüdsid teda veenda pöörduma tagasi vana patuse elu juurde. Kui ta keeldus, läksid nad talle kallale ja rebisid ta näolt maski.

Ta lasi oma pea norgu. Nüüd oli kõigel lõpp; nüüd oli lõpp tema äsja avastatud elul ja tema armuunelmal. Seistes langetatud päi, mask jalge ees murul, tormas ta naine läbi aia tema juurde ja heitis end tema ette põlvili. Mis te arvate, mida naine leidis, kui tõstis oma pilgu temale? Joon joonelt, tunnus tunnuselt, oli ta nägu sama, mis maskil. Ilusad näojooned – kindlad tunnused."

President Kimball lõpetas loo, öeldes: „Pole mingit kahtlust, et inimese näost võib selgelt näha tema elu ja mõtteid" (tsiteerituna Conference Report, apr 1975, lk 119–120; või *Ensign*, mai 1975, lk 80–81).

Meie mõtted viivad tegudeni

- Kuidas mõjutavad meie mõtted meie tegusid?

Meie mõtetel on meie tegudele suur mõju. Mõeldes õigeid mõtteid, teeme me õigeid tegusid. Kui me mõtleme halbu mõtteid, saadame me lõpuks korda need patud, millest me oleme mõtelnud.

President David O. McKay rääkis tihtilugu mõjust, mis mõtetel on tegudele. Ta ütles kord: „Mõtted on tegude seemned ja eelnevad neile. . . . Päästja soovis ja püüdis pidevalt sisendada meelde õigeid mõtteid, puhtaid motiive, õilsaid ideid, teades täiesti hästi, et neile järgnevad paratamatult õiged sõnad ja teod" ("Stepping Stones to an Abundant Life", koost. Llewelyn R. McKay [1971], lk 206).

Suure prohveti poeg Nefi tahtis saada täpselt samasugust ilmutust nagu tema isa. Tema õigsus sai tasutud ning ka tema ise sai oma rahva prohvetiks.

- Mida Nefi tegi, mis aitas tal olla õiglane?

Nefi andis meile vihje selle kohta, kuidas ta oli võimeline elama õiglaselt, kui ta kirjutas:

„Sest minu hing tunneb heameelt pühakirjadest ja mu süda mõtiskleb nende üle ja kirjutan need oma lastele õppimiseks ja kasuks.

Vaata, minu hing tunneb heameelt Issanda asjade üle; ja mu süda mõtiskleb pidevalt asjade üle, mida olen näinud ja kuulnud" (2 Nefi 4:15–16).

President David O. McKay rääkis järgneva loo:

„Mitmed aastad tagasi, kui ma olin Euroopa misjoni juhataja, tuli minu juurde üks noor mees ja tunnistas üles ühe vale ja patuse teo. Ta õigustas end öeldes, et ta sattus olema sulgemise ajal raamatupoes ja

kui uks lukku pandi, andis ta kiusatusele järele. Ta süüdistas oma pattu langemises pigem *asjaolusid*.

Aga ma ütlesin: „Asi polnud asjaoludes; ei lukustatud ukses ega ahvatluses. Sa olid mõelnud selle peale enne, kui sa läksid sinna raamatupoodi. Polnuks sa kunagi mõelnud sellele teole, ei oleks olnud piisavalt tugevaid asjaolusid, mis meelitaksid või ahvatleksid sind, misjonäri, pattu langema. Teole eelneb alati mõte." ("Cleanliness Is Next to Godliness", *Instructor*, märts 1965, lk 86).

James Allen kirjutas kord:

„Inimese meelt võib võrrelda aiaga, mis võib olla arukalt haritud või millel võib lasta metsikult kasvada; kuid olgu siis haritud või hooletusse jäetud, see peab kandma ja see *kannab vilja*. Kui sinna ei *panda* mitte ühtegi kasulikku seemet, siis *langeb* sinna ohtralt kasutuid umbrohu seemneid ja need jätkavad omasuguste levitamist.

Just nagu aednik harib oma maalappi, hoides seda umbrohust puhtana ning kasvatades lilli ja vilju, mida ta soovib, nii võib ka inimene hoolitseda oma mõttemaailma eest, rohides välja kõik valed, kasutud ja ebapuhtad mõtted ning harides täiuslikkuse suunas õigete, kasulike ja puhaste mõtete lilli ja vilju. Seda protsessi järgides avastab inimene varem või hiljem, et ta on oma hinge aiapidaja, oma elu juhataja. Ta mõistab üha täpsemalt ka seda, kuidas mõttejõud ja meelealge toimivad ta iseloomu, olude ja saatuse kujundamisel" ("As A Man Thinketh" [1983], lk 15).

- Mida me peame tegema, et meie aed toodaks head toitu ja lilli? Mida me oleme teinud, kui meie aias kasvab umbrohi?
- Mida me peame tegema, et meil meeles mõlkuv mõte viiks meid heade tegudeni? Mida me oleme teinud, kui meil meeles mõlkuv mõte paneb meid tegema halbu ja kõlvatuid tegusid?

Vanem Bruce R. McConkie ütles: „Kui me mõtiskleme oma südames sellele, mis on õige, saame me õiglaseks" (Conference Report, okt 1973, lk 56; või *Ensign*, jaan 1974, lk 48). Ehk teiste sõnadega: „Issand on öelnud, et ta ei asu ebapühades templites, vaid ta asub õiglaste südametes" (Alma 34:36). Kui meie mõtted on puhtad, on Issanda Vaim meiega, ja kui Püha Vaim on meiega, saab meie elu lõpuks puhtaks.

Mõttepuhus

Kui meil tuleb saada Kristuse sarnaseks, ei piisa üksnes sellest, et me ei mõtle halbu mõtteid. Meie mõtted peavad olema jätkuvalt täidetud sellega, mis on õige.

- Paluge ühel klassi liikmel lugeda Filiplastele 4:8. Millest Paulus soovitab meil mõelda? (Kirjutage vastused tahvlile. Vastuste hulka võib kuuluda, mis iganes on tõsine, aus, õige, kasin, armas, hea kuulda, vooruslik või kiitust väärt.)

Me peaksime mõtlema evangeeliumi tõdedest alati, kui me saame. Üks parimaid viise selle tegemiseks, on pidada kinni lubadusest, mille me anname, kui me võtame sakramenti: alati mäletada Päästjat.

Kui president Specer W. Kimball oli Kaheteistkümne Kvoorumi liige, ütles ta: „Kui te otsite sõnaraamatust kõige tähtsamat sõna, siis kas te teate, mis see on? See võiks olla „mäletama". Kuna kõik teist on teinud lepinguid – te teate, mida teha, ja te teate, kuidas seda teha – on meie suurimaks vajaduseks mäletamine. Sellepärast läheb igaüks igal hingamispäeval sakramendikoosolekule, võtmaks sakramenti ja kuulmaks preestreid palvetamas, et nad võiksid „alati mäletada teda ja pidada tema käske, mis ta on andnud neile" (*Circles of Exaltation*, [kõne, mis esitati seminari ja instituudi suvekoolis Brigham Youngi Ülikoolis, 28. juunil 1968], lk 8).

- Kuidas me saame Päästjat alati mäletada?

Suur prohvet Alma andis oma pojale Heelamanile tarka nõu, mis võiks aidata meil Päästjat alati mäletada.

- Paluge ühel klassi liikmel lugeda Alma 37:35–37. Kuidas võib meid aidata see, kui meie mõtted on alati Issandale suunatud? (Me võime pidada vastu kiusatusele ja arendada suuremat usku, kuulekust ja armastust.) Kuidas võib palve aidata meil hoida oma mõtted ja teod puhtana?

Meid ümbritsevad maailmas pahad mõjud ja Saatan püüab nende abil mõjutada meid. Me võime teha palju tema löömiseks, kui me hoidume kuulamast ja lugemast või vaatamast asju, mis on pahad. Vanem J. Thomas Fyans selgitas seda põhimõtet, kirjeldades Lõuna-Ameerika jõgede abil, kuidas meie mõtteid mõjutab see, mida me loeme või näeme:

„Lõuna-Ameerika jõgede üheks huvitavaks iseloomujooneks on nende erinevad värvid. Madeirat kutsutakse näiteks valgeks jõeks, kuna selle vesi toimetab vooluga kaasa pisikesi savitükikesi. Rio Negro must värvus tuleb läbitavatest metsadest üles korjatud kõdunevatest orgaanilistest materjalidest. Teised jõed aga voolavad üle valgete liivade ja näivad tihtipeale smaragdrohelised või türkiissinised.

Just nagu need jõed on värvitud oma vooluga üleskorjatud ainete poolt, nii on ka meie mõtetevoolud värvitud materjalist, millest läbi neid juhitakse" (Conference Report, Buenos Aires Area Conference 1975, lk 28).

- Kuidas sarnanevad mõtted jõega? (Nii nagu jõgi on värvitud selle poolt, mida ta puudutab, mõjutab meie mõtteid see, mida me loeme, näeme või kuuleme.)
- Milliseid halbu asju kasutab Saatan, püüdmaks mõjutada meie mõtteid? (Pornograafia, amoraalsed või siivutud inimesed, labane keel ning teatud tüüpi muusika, tants ja meelelahutus.)

Me peaksime vältima kõike, mis tekitab halbu mõtteid ja hävitab meie vaimsuse. See on raske, kuna me elame maailmas, mis on täis halba. Kui meile tuleb kõlvatu või halb mõte, peame me selle otsekohe eemale peletama.

Vanem Boyd K. Packer tõi selgituseks ühe viisi, kuidas me saame võidelda halbade mõtetega:

„Meel on *nagu* lava – eesriie on alati üleval, välja arvatud siis, kui me magame. Sellel laval toimub alati mingi tegevus. See võib olla komöödia, tragöödia, huvitav või igav, hea või halb; kuid meelelaval on alati käimas mingi vaatus.

Kas te olete märganud, et ilma igasuguse teiepoolse tõelise kavatsuseta võib peaaegu iga etenduse keskel pugeda kulisside vahelt sisse väike paha mõte ja tõmmata teie tähelepanu endale? . . .

Kui te lubate neil jätkata, lahkuvad lavalt kõik vähegi väärtuslikud mõtted. Kuna te nõustusite sellega, jäetakse teid ebaõiglaste mõtete mõjuvalda. Kui te annate neile alla, esitavad nad teile teie meelelaval kõike, mida te vaid suudate taluda. Nad võivad mängida kibestumise, kadeduse või viha teemal. Nad võivad olla labased, siivutud või isegi kõlvatud. . . .

Mida te teete sellisel hetkel? . . .

Ma õpetaksin teile järgnevat. Valige Kiriku püha muusika hulgast üks lemmiklaul, selline, mille sõnad on meeliülendavad ja muusika aupaklik, selline, mis paneb teid tundma midagi inspiratsiooni lähedast. Korrake seda hoolikalt oma mõttes. Õppige see pähe. Te suudate ühe laulu algusest lõpuni läbi mõelda isegi siis, kui te pole saanud mingit muusikalist koolitust.

Kasutage seda laulu nüüd kohana, millele teie mõtted võivad pöörduda. Tehke sellest oma kiirabi punkt. Mil iganes te avastate, et need varjulised näitlejad on lipsanud teie mõtlemise ääreservalt teie meelelavale, pange see plaat mängima nagu kord ja kohus.

Kui algab muusika ja sõnad tulevad meelde, lipsavad vääritud mõtted häbi tundes minema. Laul muudab teie meelelaval kogu meeleolu. Kuna see on meeliülendav ja puhas, kaovad alatud mõtted, sest samal ajal, kui voorus, vastavalt valikule, *ei* käi läbi räpasusega, *ei suuda* kurjus taluda valguse lähedust. . . .

Kui te kord õpite puhastama oma meelelava vääritutest mõtetest, hoidke see hõivatud väärt asjade õppimisega. Muutke oma keskkonda, et teid ümbritseksid asjad, mis inspireerivad häid ja meeliülendavaid mõtteid. Olge hõivatud asjadega, mis on õiged" ("Teach Ye Diligently" [1975], lk 46–47).

- Mida me saame veel teha oma mõtete kontrollimiseks? (Palvetada, korrata meeliülendavat luuletust, pühakirjakohta või mõtet või mõelda pühale kogemusele või kohale.)
- Miks on tähtis ajada halvad mõtted eemale kohe, kui nad tulevad?

Me peame mõtlema puhtaid ja õigeid mõtteid, kui me tahame kogeda tõelist õnne. „Tõeline õnn ei sõltu välistest asjadest. . . . Selline õnn, mis jääb teiega, on õnn, mis saab alguse sisemistest mõtetest ja emotsioonidest. . . . Kui te tahate saavutada kestvat õnne, peate te harima oma meelt. Te peate sisustama oma meele huvitavate mõtete ja ideedega, sest tühi meel hakkab igavlema ega suuda üksi vastu pidada. Tühi meel otsib õnne aseainena naudingut" (William Lyon Phelps, tsiteerinud Harvey Fletcher, "The Good Life" [1961], lk 137).

- Lugege Laulud 1:1–3.

Kokkuvõte

Meie mõtted mõjutavad meie tegusid. Puhtad mõtted ja soovid muudavad meie elu õiglaseks. Halvad mõtted panevad meid kaotama Issanda Vaimu ja võivad viia meid halbade tegudeni.

Selleks, et hoida oma meelt puhtana, peaksime me püüdma mõelda alati Jumala asjadele. Me peaksime mõtisklema evangeeliumi tõdedest ja palvetama pidevalt. Meile on lubatud suuri õnnistusi, kui me seda teeme. Issand on tõotanud, et kui me laseme voorusel kaunistada lakkamatult meie mõtteid, kasvab meie kindlus Jumala ees tugevaks. Pühast Vaimus saab meie pidev kaaslane (vaata ÕL 121:45–46).

Me võime hoida oma mõtted puhtana, kui me väldime halba. Kui meile tuleb pähe paha mõte, peaksime me hakkama koheselt mõtlema millestki inspireerivast, nagu näiteks kirikulaulust, luuletusest või pühakirjakohast. Selleks, et vältida ebapuhtaid mõtteid, võime me paluda palves abi Issandalt.

Üleskutse

Mõelge mitu korda päevas Issanda asjadest. Püüdke nii hästi kui võimalik „alati mäletada teda". Otsustage, kuidas oma mõtteid suunata. Te võiksite õppida pähe ühe lemmik kirikulaulu, pühakirjakoha või luuletuse. Selleks, et ajada halb mõte minema, mõelge ebapuhaste mõtete tekkides alati koheselt päheõpitud sõnadele.

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

ANDEKSANDMINE JA ANDEKSSAAMINE

33. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida meid andestama ja saama ise andeks.

Sissejuhatus

Järgnevas tähendamissõnas õpetas Päästja meile sellest, kuidas Taevane Isa meid armastab:

Ühel mehel oli kaks poega. Noorem poeg palus isalt oma osa perekonna varandustest. Ta võttis seejärel selle, mis isa talle andis ja läks teisele maale, kus ta raiskas kogu oma raha kiirelt ära ning rikkus Jumala käske.

Kui üleannetu poeg oli kulutanud ära kõik, mis tal oli, tuli suur näljahäda. Ta hakkas peagi nälga tundma ja nii leidis ta tööd seatalitajana. Aga ta oli ikka nii vaene ja näljane, et tahtis süüa sigadele antud toitu.

Oma viletsuses mõistis noor mees oma vigu. Talle meenus, et isegi ta isa teenijatel oli piisavalt süüa. Ta otsustas minna tagasi koju ja paluda luba elada nagu teenija. Kui ta lähenes kodule, nägi isa teda tulemas ja jooksis välja talle vastu. Kui nad kallistasid, ütles poeg: „Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu ees ega ole enam väärt, et mind sinu pojaks hüütaks!“ Aga isa oli nii õnnelik, et poeg oli jälle koju tulnud, et ta võttis oma parima kuue ja pani talle selga. Ta andis talle jalga kingad ja pani talle sõrmuse sõrme. Seejärel andis ta oma teenijatele käsu valmistada ette suur pidu.

Kui ustavaks jäänud vanem vend toimunut nägi, oli ta solvunud. Isa ei olnud talle küll sellist pidu korraldanud. Isa lohutas teda, öeldes talle, et kõik, mis sel perekonnal on, saab ükskord tema omaks. Tema vend oli raisanud ära oma päranduse, kuid tema kojunaasmine andis põhjust rõõmustada. Ta ütles: „See sinu vend oli surnud ja on jälle saanud elavaks, ja et ta oli kadunud ja on leitud!“ (Vaata Luuka 15:11–32.)

Igaüks meist on mingil viisil patustanud, kuid Issanda lepitus võimaldab meil saada oma patud andeks. Rääkides oma ohverdusest, ütles

Päästja, et Tema kannatas neid asju kõikide eest, et nemad, kui nad meelt parandavad, ei peaks kannatama (vaata ÕL 19:16).

- Näidake pilti 33-a, „Kristus kannatas meie pattude eest Ketsemani aias."

Ühes teises pühakirja kohas ütleb Issand, et sellele, kes on teinud meeleparanduse oma pattudest, on andeks antud ja Issand ei mäleta neid enam (vaata ÕL 58:42). Igaüks meist peab meelt parandama, et saada Issandalt andeks.

- Mida oli nooremal pojal vaja teha selles tähendamissõnas, et muuta oma elu? (Mõista oma vigu, minna koju tagasi, tunnistada üles oma patud ja need hüljata.) Mis te arvate, mida see poeg tundis, kui ta kodule lähenes? (Ta võis tunda hirmu, et teda ei võeta tagasi. Ta võis olla rõõmus, et ta läheb koju. Ta võis tunda, et ta teeb seda, mis on õige.)

Andestus toob rõõmu

- Mis te arvate, kuidas see poeg end pärast seda tundis, kui isa oli ta lahkelt vastu võtnud?

- Millised on teie tunded Päästja vastu, teades, et Tema kannatuste tõttu on teil võimalik meelt parandada oma pattude üle?

Kui me meelt parandame, on Taevane isa rõõmus ja annab meile andeks – täpselt nagu see isa, kellest räägiti tähendamissõnas. Mõelge omaenda elule ja sellele, milline on teie rõõm, kui te meelt parandate ja andeks saate.

Alma noorem oli Jumala prohveti poeg, kuid ta oli teinud mõned tõsised patud. Üheks tema halvemaks patuks oli püüe hävitada Jumala Kirikut, juhatades inimesi tõest eemale. Kiriku juhina tundis Alma isa oma poja pahelisuse üle suurt südamevalu ja palvetas sageli Issanda poole, et ta poeg võiks saada teada tõde.

Tänu oma isa ja teiste Issanda teenijate usule ja palvetele, külastas nooremat Almat ühel päeval ingel. Ingel rääkis sellise jõuga, et Alma langes maha. Ta veendus Jumala suures jõus. Ingel andis Almale käsu, et ta ei püüaks enam Kirikut hävitada. Kui ingel lahkus, oli Alma nii hämmastunud, et ta ei suutnud rääkida. Ta langes uuesti maha ja kaotas kaheks päevaks igasuguse jõu. Kui ta suutis uuesti rääkida, ütles ta rahvale, et ta oli kogenud elus suurt muutust, meelt parandanud oma pattudest ja on lunastatud Issanda poolt. Alma otsustas pidada Jumala käske ja teha oma mineviku pattude hüvitamiseks kõik, mis tema võimuses. Tema jõupingutused olid nii suured, et temast sai suurepärane misjonär ja hiljem Kiriku prohvet. (Vaata Moosia 27; 29:42.)

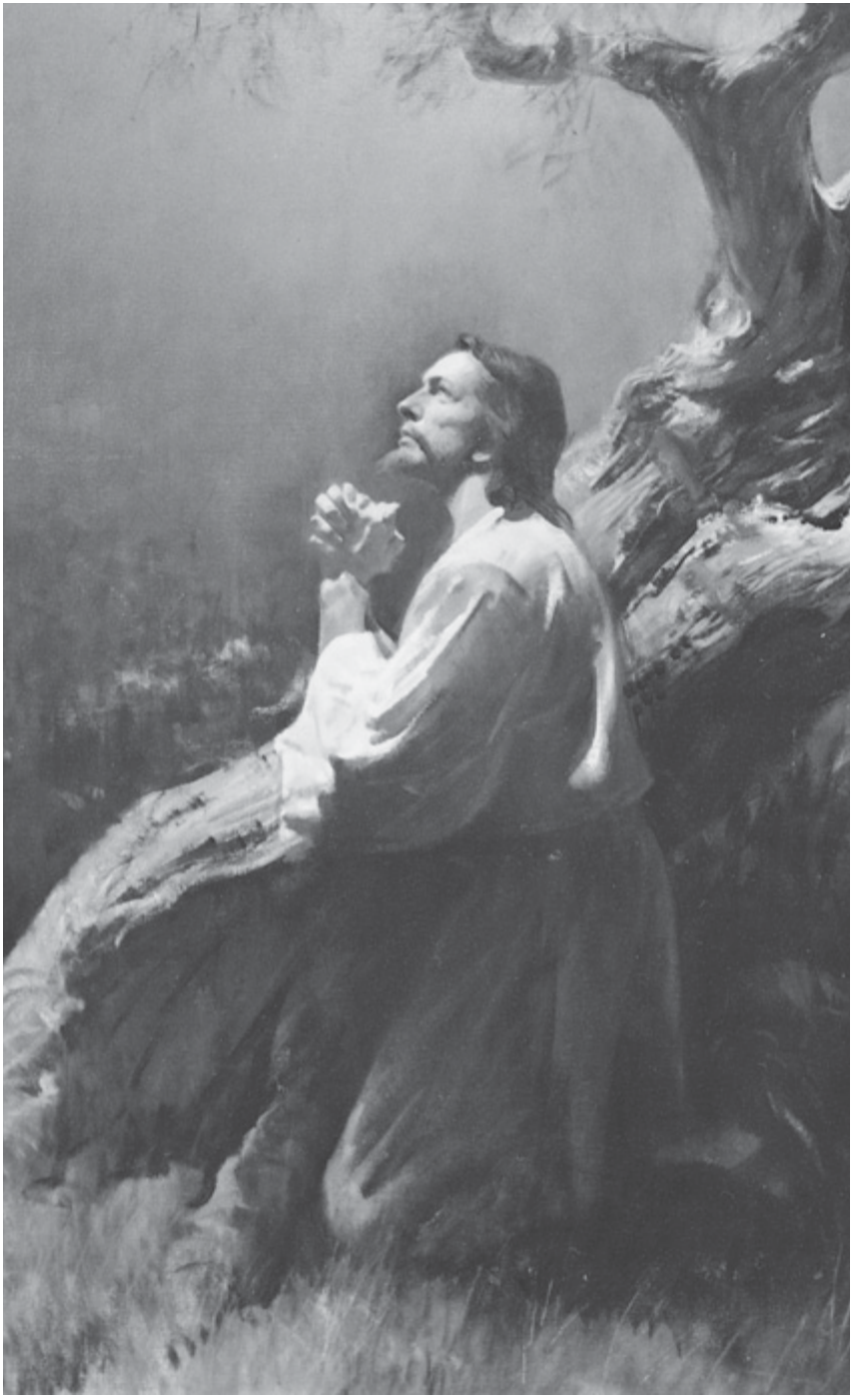

33-a, Kristus kannatas meie pattude eest Ketsemani aias

Kirjeldades oma kogemust, ütles Alma:

„Ja nüüd kolm päeva ja kolm ööd olin ma piinatud, isegi neetud hinge piinadega.

Ja juhtus, et kui ma olin nõnda piinadest vaevatud, olles äestatud minu paljude pattude mälestusest, vaata, mulle tuli samuti meelde, et ma olin kuulnud oma isa ette kuulutamas rahvale ühe Jeesuse Kristuse, Jumala Poja, tulemisest, et lepitada maailma patud.

Nüüd, kui mu meel klammerdus sellel mõttel, hüüdsin ma oma südames: Oo Jeesus, sa Jumala Poeg, halasta minu peale, kes ma olen kibeduse sapis ning ümbritsetud surma igavestest ahelatest.

Ja nüüd, vaata, kui ma seda mõtlesin, ma ei mäletanud enam oma piinu; jah, mälestus mu pattudest ei äestanud enam mind.

Ja oo, millist rõõmu ja millist imepärast valgust ma nägin; jah, mu hing täitus rõõmuga sama palju, kui oli olnud piina!

Jah, . . . ei võinud olla midagi nii teravat ja nii kibedat, kui olid minu piinad. Jah, ja . . . teisest küljest, ei saa olla midagi nii oivalist ja magusat, kui oli minu rõõm“ (Alma 36:16–21).

- Mida Alma tegi, et saada andeks? (Ta tegi meeleparandust ja hüüdis Jumala poole, et talle andestataks.) Kuidas Alma teadis, et talle oli andestatud? (Ta hing täitus rõõmuga.)

Ka kuningas Benjamini rahvas tundis andestusest tulenevat rõõmu. Olles kuulnud kuningas Benjamini suurepärast viimast jutlust, tegid nad meeleparandust ja palusid andeks oma patud. Pühakiri selgitab, et „Issanda Vaim tuli nende peale ja nad täitusid rõõmuga, saades andeks oma patud ja omades südametunnistuse rahu äärmise usu pärast, mis neil oli Jeesusesse Kristusesse“ (Moosia 4:3).

Meilt nõutakse andestamist kõikidele inimestele

Kui me parandame tõeliselt meelt, annab Päästja meile meelsasti andeks, kuna Tema armastus meie vastu on täiuslik. Vastutasuks on Ta palunud meil olla Tema sarnased ja anda andeks üksteisele.

- Paluge klassi liikmel lugeda Õpetus ja Lepingud 64:8. Miks Kristus noomis oma jüngreid? (Nad ei andestanud üksteisele.)
- Paluge klassi liikmel lugeda Õpetus ja Lepingud 64:9–11. Kirjutage tahvlile: *Teil on vaja andestada kõikidele inimestele*.
- Mida mõtleb Issand sellega, et kui me andeks ei anna, jääb suurem patt meile?

Jeesus selgitas andestamise põhimõtet tähendamissõnaga halastamatust teenijast:

Üks teenija võlgnes oma isandale kümme tuhat talenti – suure summa raha. Kui oli aeg võlg ära maksta, anus teenija oma isandalt, et too oleks kannatlik; tal ei olnud raha, kuid aegamööda maksaks ta selle tagasi. Isandal oli teenijast hale meel ja ta andestas talle võla. Seesama teenija läks aga välja ja nõudis võla tagastamist oma kaassulaselt, kes oli talle võlgu väga väikese rahasumma. Kui see mees ei suutnud maksta, lasi teenija ta vangi panna. Kui isand sai juhtunust teada, oli ta halastamatu teenija peale väga vihane ja lasi tal tagasi maksta kõik, mis ta võlgnes. (Vaata Matteuse 18:21–34.)

Jeesus lõpetas selle tähendamissõna, õpetades rahvale: „Nõnda teeb ka minu taevane Isa teile, kui te igaüks omast südamest andeks ei anna oma vennale!“ (Matteuse 18:35.)

- Kuidas me sarnaneme teenijaga, kellele anti andeks tema suur võlg? Kuidas me sarnaneme halastamatu teenijaga, kui me ei andesta teistele?

Suurimaks eeskujuks andestusest on Päästja elu. Rippudes ristil kohutavates piinades, palvetas Ta, et Isa annaks andeks sõduritele, kes lõid Ta risti. „Isa,“ ütles Ta, „anna neile andeks, sest nad ei tea, mida nad teevad!“ (Luuka 23:34.)

President Spencer W. Kimball ütles: „Et õigus oleks meie poolel, peame me andeks andma ja tegema seda *hoolimata sellest, kas meie vastane teeb või ei tee meeleparandust*, või kui siiras on tema [muutus] või kas ta palub või ei palu meilt andeks. Me peame järgima Õpetaja eeskuju ja õpetust“ (“The Miracle of Forgiveness” [1969], 283).

Teistele andestamine toob meile rahu

Kui keegi on meie vastu patustanud, muutume me sageli kibestunuks ja vihaseks. Need tunded võivad muuta meid õnnetuks ka siis, kui me ei teinud pattu. Lastes neil tunnetel oma hinges püsida, ajame me Issanda Vaimu minema. See on üks põhjus, miks Issand on käskinud meil andestada neile, kes teevad meile haiget.

President John Taylor ütles: „Kui teie südames on andestuse vaim ja kui te ajate oma südamest minema viha ja kibestumise vaimu, toob see endaga rahu ja rõõmu“ (tsiteerinud Heber J. Grant, Conference Report, okt 1920, lk 7).

President Spencer W. Kimball jutustas järgneva loo, et kirjeldada rahu, mis tuleneb teistele andestamisest:

1918. aastal mõrvati kolm politseiametnikku, kui nad üritasid arreteerida mitut kurjategijat. Glenn Kemptoni isa oli üks tapetud

politseinikest. Mõni aeg hiljem võeti mõrvarid kinni, nende süütegu arutati kohtus ja nad saadeti eluks ajaks vangi.

- Millised oleksid teie tunded selle inimese vastu, kes on võtnud teie isalt elu? Miks oleks raske sellele inimesele andestada?

Vend Kempton kirjeldas oma kogemust sel viisil:

„Noore teismelise poisina kasvas minu südames kibedus ja viha end minu isa tapmises süüdi tunnistanud mehe vastu, sest Tom Powers möönis, et ta tappis mu isa.

Aastad möödusid, ma kasvasin suureks, kuid see raske tunne püsis ikka mu sisemuses. Keskkool sai läbi ja seejärel sain ma kutse minna Idaosariikide misjonile. Seal kasvasid mu evangeelsed teadmised ja tunnistus kiiresti, kuna ma veetsin kogu oma aja evangeeliumi uurides ja jutlustades. Ühel päeval jõudsin ma Uut Testamenti lugedes Matteuse viienda peatüki 43. kuni 45. salmini."

- Lugege Matteuse 5:43–45.

Vend Kempton jätkas: „Siin oli öeldud Päästja sõnadega, et me peaksime andestama. See käis minu kohta. Ma lugesin neid salme üha uuesti ja see tähendas ikka veel andestamist. Mõne aja pärast leidsin ma Õpetuse ja Lepingute 64. osa 9. ja 10. salmist veel Päästja sõnu. . . ."

- Lugege veel kord Õpetus ja Lepingud 64:9–10.

„Ma ei teadnud, kas Tom Powers oli teinud meeleparandust või mitte, aga ma teadsin, et pärast koju pöördumist ootab mind ees üks kokkusaamine ja ma jõudsin selles osas enne misjonilt lahkumist kindlale otsusele.

Pärast koju saabumist kohtusin ja abiellusin ma kena viimse aja püha tüdrukuga ja Issand õnnistas meie kodu viie armsa lapsega. Aastad möödusid kiirelt ja Issand oli olnud meie vastu hea, ometi tekkis minus alati süütunne, kui ma mõtlesin sellele kokkusaamisele, millest ma ei olnud kinni pidanud.

Mõned aastad tagasi, veidi enne jõule, ajal, mil Kristuse armastust on rohkesti ning meid haarab andmise ja andestamise vaim, olin ma oma naisega lühikesel reisil Phoenixis. Ajanud oma asjad korda teise päeva pärastlõunaks, alustasime me teed kodu poole. Teel olles väljendasin ma soovi teha ühe ringi ja sõita koju Florence'i kaudu, sest seal asub osariigi vangla. Mu naine oli meelsasti nõus.

Kui me kohale jõudsime, oli külastamisaeg juba läbi, kuid ma läksin sisse ja küsisin vanglaülemat. Mind juhatati tema kontorisse.

Olles end esitlenud ja väljendanud oma soovi kohtuda ja rääkida Tom Powersiga, ilmus vanglaülema näole hämmeldunud ilme, kuid hetke-

lise kõhkluse järel ütles ta: „Ma olen kindel, et seda saab korraldada." Seejärel saatis ta valvuri alla vanglahoovile ning too pöördus peagi tagasi koos Tomiga. Meid esitleti ja juhatati ühte ruumi, kus saime pikalt juttu ajada. Me meenutasime seda kolmekümne aasta tagust külma, halli veebruarihommikut, tehes uuesti läbi kogu selle hirmsa tragöödia. Me rääkisime ehk isegi poolteist tundi. Lõpuks ütlesin ma: „Tom, sa tegid vea, mille eest oled sa võlgu ühiskonnale, mille hüvitamist pead sa minu arvates jätkama, just nagu mina pean maksma jätkuvalt hinda isata üleskasvamise eest.""

- Näidake pilti 33-b, „Tom Powers ja Glenn Kempton".

„Seejärel tõusin ma püsti ja ulatasin oma käe. Ta tõusis ja surus seda. Ma jätkasin: „Ma andestan sulle kogu oma südamest selle hirmsa asja eest, mis on tulnud meie ellu."

Ta langetas oma pea ja ma lahkusin. Ma ei tea, mida ta tundis siis ja ma ei tea, mida ta tunneb praegu, kuid ma tunnistan teile, et see on hiilgav, kui kibestumine ja viha lahkuvad teie südamest ja asemele tuleb andestus.

Ma tänasin vanglaülemat tema lahkuse eest ja kui ma jalutasin uksest välja ning sellest pikast astmetereast alla, teadsin ma, et andeksandmine on parem kui kättemaks, sest ma olin seda kogenud.

Kui me sõitsime kogunevas hämaruses kodu poole, haaras mind enda alla meeldiv, vaikne rahutunne. Ma panin oma käe siirast tänutundest oma naise ümber, kes mõistis mind teadvat, et me olime nüüd leidnud laiema, rikkama ja külluslikuma elu" (tsiteeritud "The Miracle of Forgiveness", lk 291–293).

Kokkuvõte

Päästja andestab igaühele meist meie patud, kui me teeme meeleparandust ja seejärel järgime Teda, tehes kõike, mida Ta meilt palub. Üks asi, mida Ta meilt ootab, on teistele andestamine. Kui me seda teeme, on Ta meile lubanud rõõmu ja rahu, õpetades meile, et nii andeksandmine kui ka andekssaamine on oluliselt vajalikud meie igaveseks päästmiseks.

Üleskutse

Parandage meelt kõikide halbade tegude üle, mida te olete teinud. Kui keegi on teid mingil viisil haavanud, puhastage oma hing vähimastki kibedusest, andes sellele inimesele andeks.

Täiendavad pühakirjakohad

- Matteuse 6:14–15 (mis juhtub, kui me andestame teistele ja kui me ei andesta)

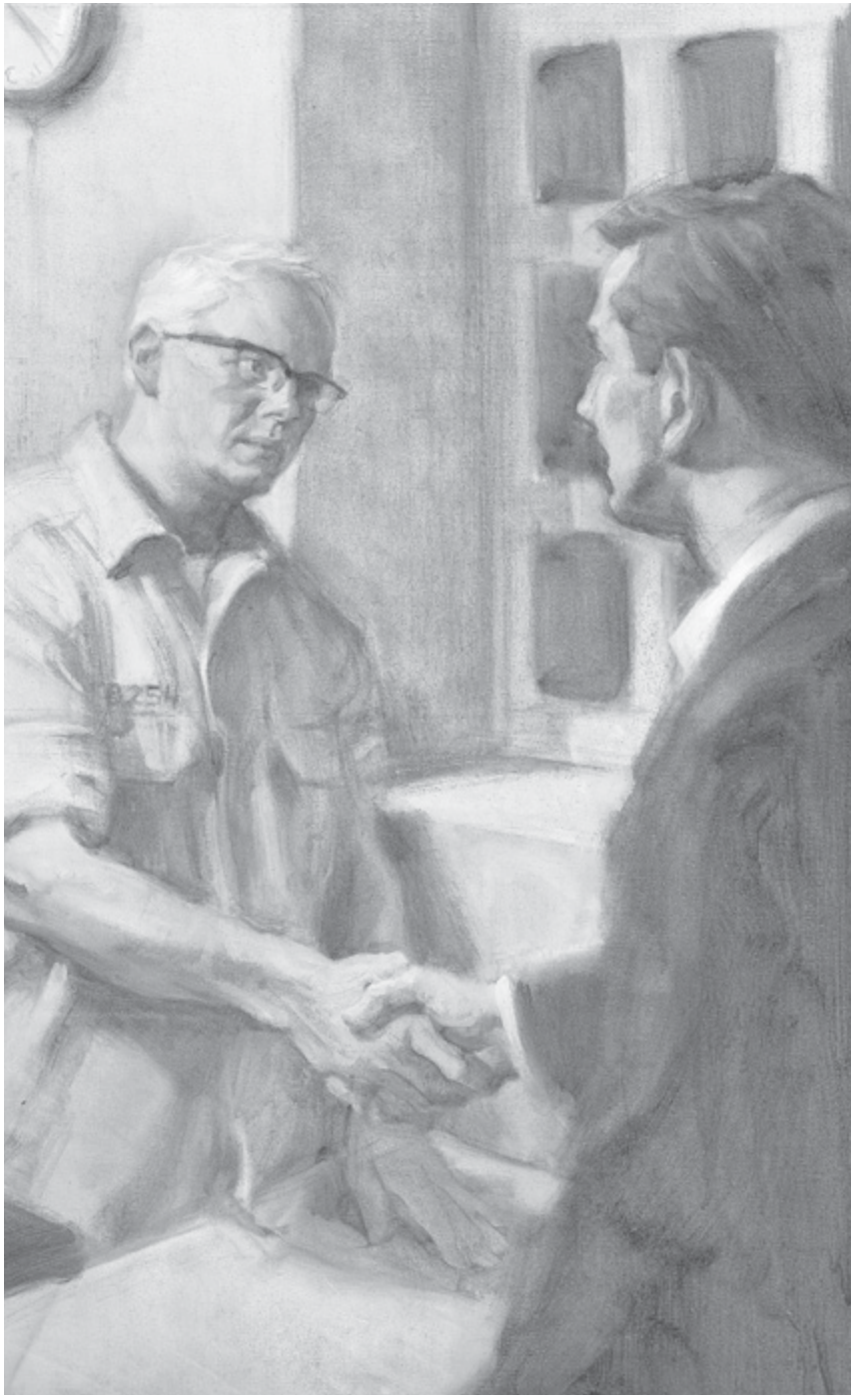

33-b, Tom Powers ja Glenn Kempton

- Matteuse 7:1–5 (me ei peaks mõistma teiste üle kohut)
- Matteuse 18:21–22 (anna andeks seitsekümmend korda seitse korda)
- Efeslastele 4:32 (andestage üksteisele)
- Õpetus ja Lepingud 42:88 (leppige ära nendega, kes meid solvavad)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 19. peatükk „Repentance."
2. Valmistuge vaimselt selle õppetunni esitamiseks, lahendades oma elus mis tahes probleemi, mis on seotud andeksandmisega.
3. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

VAIMSED ANNID

34. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on aidata meil mõista ja otsida Vaimu ande.

Sissejuhatus

1961. aasta märtsis sööstis hirmus torm üle Tonga saarte Vaikse ookeani lõunaosas. Majad olid ümber puhutud, suured puud välja juuritud. Majad olid tükkideks rebitud ja läbi õhu lennutatud. Üks mees sai isegi surma.

Ühes külas kössitas oma väikeses kodus viimse aja pühade perekond, kartes oma elu pärast. Kirjeldades seda kogemust, ütles pereisa, et ta tundis, kuidas nende maja värises, otsekui kukuks see otsekohe kokku. Ta teadis, et kui ta pere majja jääb, saaksid nad surma ja kui tema välja abi järele läheks, sureks tema. Üritades otsustada, mida teha, tundis ta õhutust kasutada pere kaitseks preesterlust.

Roninud toolile, toetas ta oma käe vastu lage just selles kohas, mis tema arvates oleks kõigepealt sisse langenud. Seejärel ütles ta: „Minu poolt hoitava preesterluse võimuga ja Jeesuse Kristuse nimel, annan ma sulle käsu püsida selle tormi ajal kindlalt ja täies ulatuses.“ Öelnud need sõnad, lõpetas maja värisemise ja katus ragisemise.

Pärast tormi oli tema maja ainukene kogu naabruskonnas, mis jäi püsima. (Kohandatud Eric Shumway, „Faith in the Tongan Islands”, Margie Calhoun Jensen, kogut., *Stories of Insight and Inspiration* [1976], lk 71–73.)

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda järgneva küsimuse üle: Kas ma oleksin valmis rakendama oma usku ja preesterlust, kui praegu tekiks hädaolukord?

Kui me oleme ustavad ja väärilised, annab Issand meile vaimseid õnnistusi. Mormoni Raamatu prohvet Jaakob kirjeldas just sellist olukorda oma rahva seas: „Me uurime prohveteid ja meil on palju ilmutusi ning ettekuulutuse vaim; ja omades kõiki neid tunnistajaid, me saame lootust ja meie usk muutub niivõrd kõikumatuks, et me tõesti võime Jeesuse nimel käskida ja puud kuuletuvad meile või mäed või mere lained“ (Jaakob 4:6).

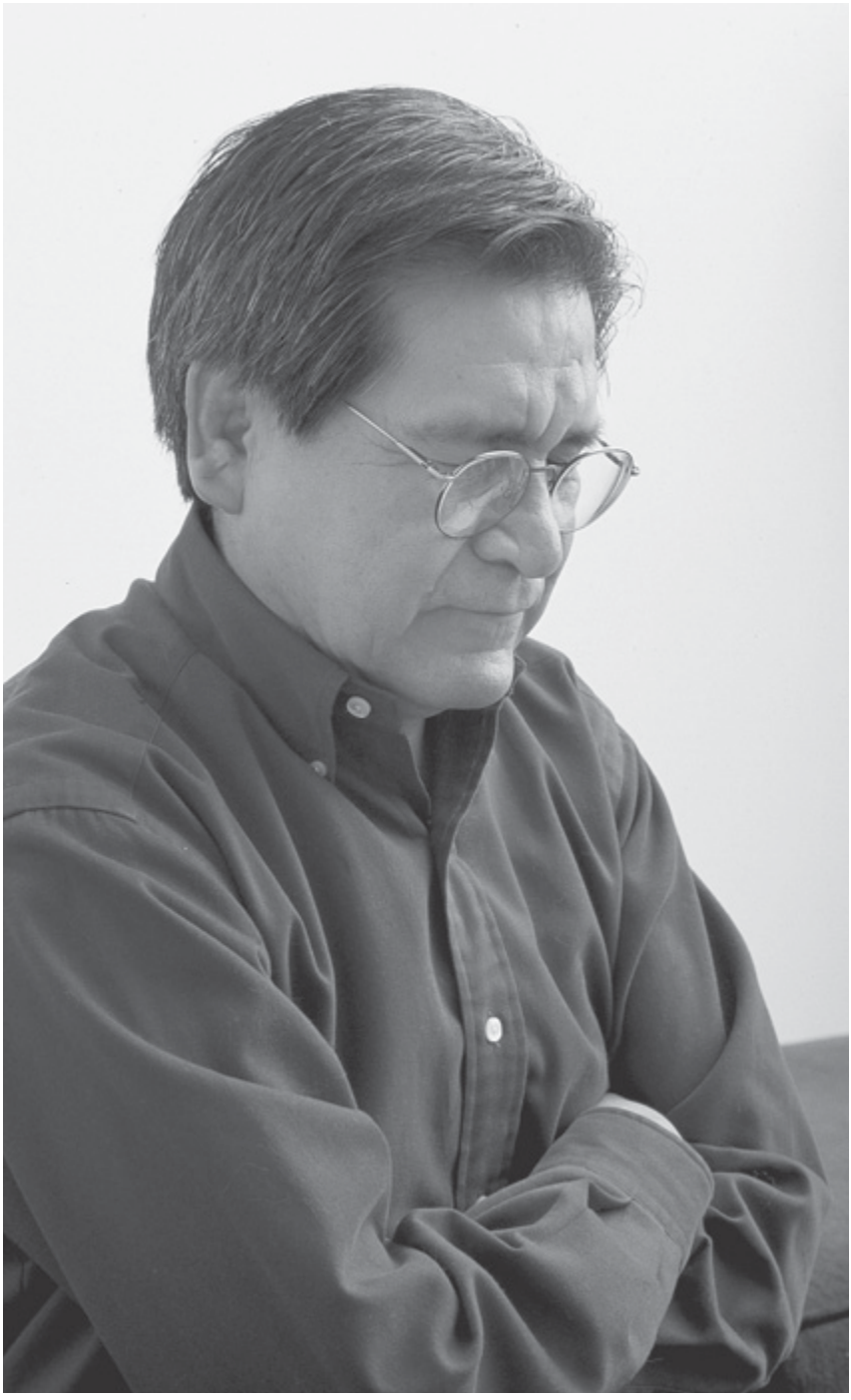

34-a, Me peaksime paluma Issandalt ande, mida me soovime saada

Vaimu annid

Vaimu annid on erilised vaimsete teadmiste ja võimu õnnistused, mida Issand meile annab. Paljud Vaimu annid on kirjas 1 korintlastele 12, Moroni 10 ning Õpetus ja Lepingud 46.

- Paluge klassi liikmel lugeda Õpetus ja Lepingud 46:13–26. Milliseid vaimseid ande on loetletud selles pühakirjakohas? (Kirjutage vastused tahvlile. Vastuste hulka võiksid kuuluda ilmutus, tunnistus, otsustusvõime, teadmised, tarkus, õpetamine, usk tervendada, usk terveks saada, imed, ettekuulutus, vaimude eristamine, keeltega rääkimine ja keelte tõlgitsemine.)

Meile võidakse anda palju vaimseid ande, aga kellelgi ei ole neid kõiki.

Kõigile ei ole antud igat andi, sest ande on palju ja igaühele on antud mingi and Jumala Vaimu kaudu.

Mõnele on antud üks and ja mõnele teine, et kõik võiksid nendest andidest kasu saada. (Vaata ÕL 46:11–12.)

- Paluge klassi liikmetel mõtiskleda hetkeks nende endi vaimsetele andidele.

Vaimsete andide saamine

Issandal on palju vaimseid ande, mida Ta soovib meile anda. Selleks, et neid saada, peame me need annid või anded avastama ning seejärel neid arendama ja kasutama. Lisaks sellele peame me elama ka nende andide väärilselt. President Joseph Fielding Smith selgitas, miks mõned liikmed ei saa kunagi Püha Vaimu andi: „Ma olen saanud aru, et selles Kirikus on palju liikmeid, kes on ristitud oma pattude andekssaamiseks ja kelle pea peale on asetatud käed Püha Vaimu anni andmiseks, kuid kes ei ole kunagi saanud seda andi – ehk selle ilmutusi. Miks? Sest nad ei ole seadnud end kunagi korda nende ilmutuste saamiseks. Nad ei ole end kunagi alandanud. Nad ei ole astunud kunagi samme, mis valmistaks neid ette Püha Vaimu kaasluseks. Seepärast lähevad nad läbi elu ilma selle teadmiseta“ (“Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, juuni 1972, lk 3).

Kuigi me peaksime otsima Vaimu ande, peaksime me seda tegema õigetel põhjustel. Meie Issand on käskinud meil otsida parimaid ande (vaata ÕL 46:8). Sageli mainitakse meile, millised annid meil on või milliseid me peaksime otsima, kui meid asetatakse ametisse või kutsesse või kui me saame patriarhaalse õnnistuse. Välismaale teenima kutsutud misjonärile võidakse näiteks tõotada keelte andi, mis aitaks tal õppida uut keelt. Äsja kutsutud õpetajale võidakse öelda, et ta otsiks õpetamise andi.

Selleks, et saada Vaimu ande, peame me tegema järgmist:

Puhastama oma elu

Enne Vaimu andide saamist peame me puhastama oma elu, tehes pidevalt meeleparandust oma pattude üle.

Kuuletuma käskudele

Olemaks vaimsete andide väärilised, peame me kuuletuma Issanda käskudele. Kuulekus on üks tähtsamaid nõudeid vaimsete andide saamisel.

Paastuma

Paastumine võib aidata meid jagu saada uhkusest ja muutuda alandlikuks, mis on vajalik vaimsete andide saamiseks. See aitab meil eelistada vaimseid vajadusi füüsilistele.

Palvetama

- Näidake pilti 34-a, „Me peaksime paluma Issandalt ande, mida me soovime saada."

Issand on käskinud meil paluda Temalt neid ande, mida me soovime saada (vaata Matteuse 7:7–11). Sellised palved nõuavad usku – usku, et me saame need annid, ja usku nende andide Andjasse.

Vanem James A. Cullimore andis meile mõned küsimused, mille üle järele mõelda, kui me otsime vaimseid ande: „Kas meie usk Kiriku liikmetena on piisavalt tugev? Kas meie ja Vaimu vahel valitseb kooskõla, et meid saaks õnnistada nende suurepäraste andidega? Kas me usume ime sündimisse või õnnistuse andmisesse? Kas me palume abi preesterluselt nii sageli kui peaks, et võida ja õnnistada haigeid? Kas me usume, et me võime saada terveks? Kas meil on usku terveks teha? Kas preesterlus on alati valmis õnnistust andma? Kui tugev on sinu usk?" (Conference Report, okt 1974, lk 34; või *Ensign*, nov 1974, lk 27.)

- Paluge klassi liikmetel mõelda hetkeks sellele, mida nad peavad tegema, et valmistada end ette vaimseteks andideks ja et hoida alles neid ande, mis neil juba on.

Kui me saame oma annid, peame me olema hoolikad, et mitte uhkeldada oma kogemustega ega rääkida neist maailmale (vaata ÕL 84:65–73). Me võime jagada oma vaimseid kogemusi pereliikmete ja lähedaste sõpradega, aga me peaksime pidama meeles, et meie annid on pühad ja neist tuleb rääkida ettevaatlikult (vaata ÕL 63:64).

Vaimsete andide eesmärk

Issand on ilmutanud, et parimad vaimsed annid antakse abiks neile, kes Teda armastavad ja peavad Tema käske (vaata ÕL 46:9). Nende andide õige kasutamise kaudu tehakse terveks haiged, aetakse välja

kurjad vaimud, saadakse ilmutusi ja teadmisi ning misjonärid suudavad suhelda erinevates keeltes. Vaimu andide kaudu saab Püha Vaim meid juhatada, trööstida, innustada ja õpetada. Need annid aitavad meil käia õiglaselt Issanda ees ega lase valeõpetustel meid petta. Kui me elame väärilselt, et tunda Vaimu õhutusi, teame me, millal oma ande kasutada ja millal mitte (vaata Alma 14:10–11).

Issand on käskinud meil alati meeles pidada, et vaimsed annid antakse neile, kes neid usus alandlikult paluvad (vaata ÕL 46:8–9). Paulus kõrvutas Kirikut ihuga, et näidata, kui tähtis on iga liikme and või annid kogu Kirikule (vaata 1 korintlastele 12:12–31). Täpselt nagu ihu vajab käsi, jalgu, silmi ja kõrvu, nii vajab ka Kirik iga liikme ande. Seepärast peaks igaüks meist oma andeid rakendama. Selle tegemine võib õnnistada kõiki. (Vaata ÕL 46:11–12.) Taevane Isa rõhutab, et neid ande ei peaks otsima tunnustähtedena ega omakasupüüdlikel põhjustel (vaata ÕL 46:9).

Vanem Franklin D. Richards rääkis teatud õnnistustest, mis tulevad Vaimult siis, kui neid on vaja:

„Päästja on tõotanud, et väärilistele liikmetele on Püha Vaim lohutajaks haiguse ja surma puhul.

Paljud on tunnistanud lohutavast vaimust, mis on kandnud nende eest hoolt kurbusehetkedel, aidates neil leida rahu ja mõistmist.

Mõned nädalad tagasi oli mul eriline võimalus kohtuda kahe imelise naisega, lähedaste sõpradega, kes olid kaotanud oma abikaasad traagilises lennuõnnetuses. Kas ma leidsin nad eest meeleheitel ja sügavas leinas? Ei, tõepoolest mitte. Ma ei ole kunagi näinud suuremat julgust ja tugevust. Mõlemad tunnistasid, et nad olid tõeliselt tundnud Vaimu lohutust, nad teadsid, et nende abikaasadele ulatatud kutsel oli eesmärk ja nad olid kindlad, et kõik läheb hästi nende endi ja nende peredega, kui nad püsivad Kiriku lähedal ning peavad kinni Issanda käskudest“ (Conference Report, apr 1973, lk 171; või *Ensign*, juuli 1973, lk 117).

- Näidake pilti 34-b, „Joseph Smith õpetas Vaimu väel”.

Ükskord kutsuti prohvet Joseph Smith jutlustama evangeeliumi ameerika pärismaalaste rühmale. Nad ei saanud aru inglise keelest ja tema ei osanud nende keelt. Seega palkas ta ühe valitsuse eriametniku oma sõnu tõlkima. Prohvet rääkis mõned minutid ja ametnik tõlkis. Kui inimesed näitasid üles pahameelt ja viha prohveti sõnumi vastu, ilmutas Vaim talle, et ametnik rääkis valesid, pööramaks neid tema vastu. Joseph lükkas tõlgi kõrvale ja pidas neile seejärel jutluse. Nad said aru igast sõnast. (Kohandatud E. Cecil McGavin “The Historical Background of the Doctrine and Covenants” [1949], lk 156.)

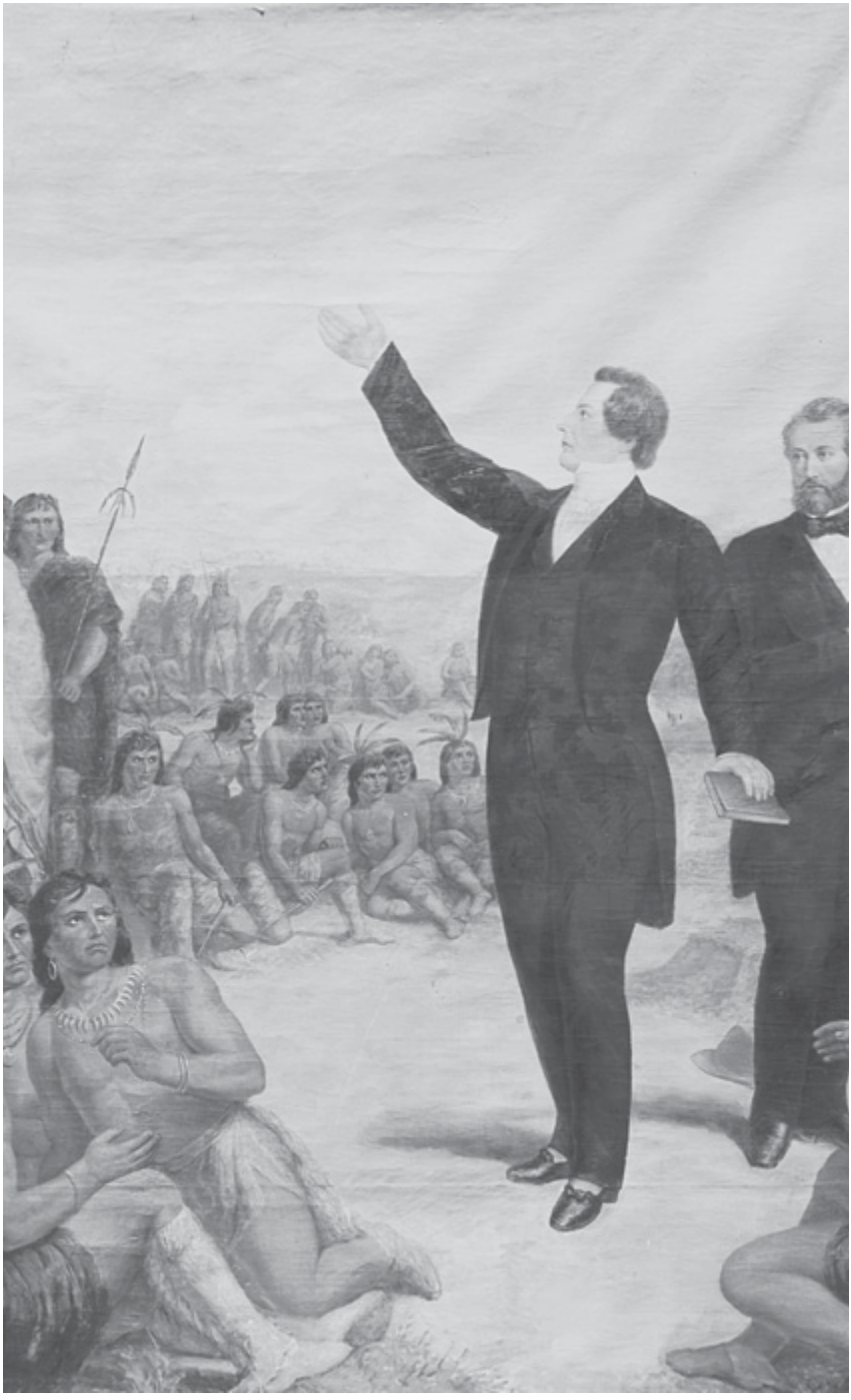

34-b, Joseph Smith õpetas Vaimu väel

- Milliseid vaimseid ande kasutas prohvet Joseph Smith selle vahejuhtumi ajal? (Otsustusvõime, ilmutus, keelte and, õpetamine.)
- Kui aeg võimaldab, lubage mõnel klassi liikmel jagada oma tunnistust õnnistustest, mida nad on saanud vaimsete andide kaudu.

Kokkuvõte

Issand ütles meile, et me otsiksime täie tõsidusega parimaid ande, pidades alati meeles, milleks need anti.

Need anti nende kasuks, kes Teda armastavad ja peavad kõiki Tema käske ning neile, kes püüavad seda teha, et kõik, kes otsivad või Temalt paluvad, võiksid kasu saada. Me ei peaks paluma tunnustähte oma himude rahuldamiseks.

Me peaksime alati meeles pidama, mis on need annid, mis on antud Kirikule.

Kõigile ei ole antud igat andi, sest ande on palju ja igaühele on antud mingi and Jumala Vaimu kaudu.

Mõnele on antud üks and ja mõnele teine, et kõik võiksid nendest andidest kasu saada (vaata ÕL 46:8–12).

Üleskutse

Püüdke avastada oma vaimsed annid. Tehke jätkuvalt meeleparandust, kuuletuge käskudele, paastuge ja palvetage, et puhastada oma elu ja valmistuda vaimsete andide saamiseks.

Isad: Aidake oma lastel nende annid ära tunda ja neid arendada.

Noored mehed: Küsige nõu oma vanematelt ja juhtidelt, et saada abi oma vaimsete andide arendamisel.

Täiendavad pühakirjakohad

- Johannese 11:22 (paluge Jumalalt ande)
- Apostlite teod 2:17–18 (vaimseid ande saavad paljud)
- 1 korintlastele 7:7 (igal inimesel on oma õige and)
- 1 Timoteosele 4:12–16 (ära jäta oma andi hooletusse)
- Jakoobuse 1:17 (iga hea and tuleb Jumalalt)
- Alma 9:21 (nefilased said palju ande)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 22. peatükk "The Gifts of the Spirit."
2. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

JUMALA KUNINGRIIGI EHITAMINE

35. õppetund

Selle õppetunni eesmärgiks on motiveerida ehitama Jumala kuningriiki.

Sissejuhatus

Vanem Gordon B. Hinckley rääkis kord ühest Aasiast pärit noorest hiilgavast mereväeohvitserist, kes oli tulnud Ameerika Ühendriikidesse täiendusõppusele. Olles õppustel koos Ameerika Ühendriikide mereväega, kohtus see noor mees mõnede Kiriku liikmetega. Tema palvel õpetasid nad talle evangeeliumi. Vaim puudutas tema südant ja ta sai ristitud.

Vanem Hinckley ütles:

„Teda esitleti mulle vahetult enne seda, kui ta pidi pöörduma tagasi oma kodumaale. Me rääkisime neist asjadest ja seejärel ma ütlesin: „Sinu rahvas ei ole kristlased. Sa tuled maalt, kus kristlastel on olnud raske. Mis juhtub, kui sa pöördud koju kristlasena, iseäranis mormooni kristlasena?"

Ta nägu läks pilve ja ta vastas: „Mu perekond on pettunud. Ma arvan, et nad viskavad mu välja. Nad peavad mind surnuks. Mis puutub minu tulevikku ja karjääri, siis ma oletan, et minu ees sulguvad kõik võimalused."

Ma küsisin: „Kas sa oled nõus maksma nii suurt hinda evangeeliumi eest?"

Ta pisaratest niisutatud tumedad silmad särasid ta kenas pruunis näos, kui ta vastas: „See on ju tõde?"

Tundes häbi selle küsimuse esitamise üle, vastasin ma: „Jah, see on tõde."

Tema vastas omakorda: „Mis tähtsust on siis muul?" (Conference Report, apr 1973, lk 72; või *Ensign*, juuli 1973, lk 48).

- Miks loobus see noor mees Jumala kuningriigi pärast oma perekonnast ja karjäärist? (Ta teadis, et evangeelium on suurema väärtusega kui miski muu.)

Kuningriigi ehitamise kohustus

- Asetage välja plakat järgneva tsitaadiga või viidake sellele tahvlil: „Jumala kuningriik on kõik see, millel on tõeline väärtus. Kõik muu ei ole omamist väärt, ei siin ega pärastpoole“ (Brigham Young, “Discourses of Brigham Young”, valinud John A. Widtsoe [1954], lk 444).

- Mis on Jumala kuningriik?

President Joseph F. Smith ütles: „Jumala kuningriik on Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku organisatsioon, mida juhib Jumala Poeg, mitte inimene“ (“Gospel Doctrine”, 5. kd [1939], lk 72).

Sellest ajast peale, kui Issanda kuningriik taastati maa peal, on iga Kiriku liikme kohuseks olnud jälgida, et see jätkaks kasvamist. Igaüks meist on kohustatud jagama evangeeliumi nendega, kes ei ole liikmed, ja tugevdama teisi liikmeid. Meie töö on Jumala töö, milleks on tuua inimesele surematus ja igavene elu (vaata Mooses 1:39). Kui me aitame ehitada Jumala kuningriiki, me mitte ainult ei valmista maailma ette Päästja teiseks tulemiseks, vaid aitame ka oma vendadel ja õdedel saada igavese elu. Sellest tööst tähtsamat ei ole.

Jumala kuningriiki ehitades tuleb meil meeles pidada, et perekond on selle kuningriigi põhiüksus. Õigupoolest on Jumala kuningriigi tõeliseks eesmärgiks perekondade ülendamine taeva kuningriigis (vaata 1 korintlastele 11:11; ÕL 93:40; 131:1–4). Seetõttu peame me alati veenduma, et me ei jäta Kirikus teenides oma perekondi hooletusse. Issand on andnud selgelt nõu, et iga mees, kes on kohustatud hoolitsema oma perekonna eest, peaks seda tegema ja ta ei kaota oma krooni. Lisaks sellele peaks ta tegema tööd ka Kirikus (vaata ÕL 75:28).

Pühitsemisseadus

Üheks lepinguks, mille me teeme Issandaga, kui me saame oma templiendaumendi, on elada pühitsemisseaduse järgi. Issand on kutsunud seda seadust selestiliseks seaduseks, mille järgi me anname oma aja, anded ja omandi Issanda kuningriigi ehitamiseks.

- Miks me peame mõistma pühitsemisseadust ja olema nõus selle järgi elama? (Vaata ÕL 88:22; 105:1–5.)

Prohvet Joseph Smith ütles selle seaduse kohta: „Usundil, mis ei nõua kõikide asjade ohverdamist, ei ole kunagi piisavalt võimu, et kutsuda esile usku, mis on vajalik eluks ja päästmiseks“ (“Lectures on Faith” [1985], lk 69).

Vastavalt prohveti selgitusele, peame me arendama sellist usku, mis viib meid igavesse ellu. Selline usk tuleb siis, kui me paneme Jumala kuningriigi asjad oma elus esikohale.

Pühitsemisseaduse järgi elamine tänapäeval

Kuigi pühitsemisseadus nõuab, et me oleksime nõus andma kõik, mis meil on, Issandale Tema kuningriigi ülesehitamiseks, „ei kutsuta meid alati elama kogu pühitsemisseaduse järgi“ (Bruce R. McConkie, Conference Report, apr 1975, lk 74; või *Ensign*, mai 1975, lk 50). Selline olukord valitseb Kirikus tänapäeval.

- Mida me saame teha, näitamaks, et me oleme nõus elama pühitsemisseaduse järgi, kuigi me ei ela praegu selle järgi täies ulatuses? (Kirjutage vastused tahvlile. Vastuste hulka võiksid kuuluda oma aja, annete ja omandi andmine abiks Issanda kuningriigi ehitamisel. Konkreetsemate vastuste hulka võiksid kuuluda oma pere eest hoolitsemine; puudustkannatavate abistamine; oma ligimestele, sõpradele, sugulastele ja teistele misjonäriks olemine; pereajaloo uurimine ja templitöö tegemine; ustav teenimine oma Kiriku kutsetes; aus kümnise maksmine ja muude annetuste tegemine ning palvetamine, saamaks teada, mida Issand meilt ootab.)

Aja, annete ja omandi pühitsemine

Oma aja, annete ja omandi pühitsemine abiks Issanda kuningriigi ülesehitamisel on eriline võimalus. Vanem Bruce R. McConkie ütles: „See on [Kristuse] hääl, mis kutsub meid pühitsema oma aega, oma andeid ja oma vahendeid Tema töö edendamiseks. See on Tema hääl, mis kutsub teenima ja ohverdama. See on Tema töö. Tema juhib ja juhatab oma kuningriigi saatust“ (Conference Report, apr 1975, lk 77; või *Ensign*, mai 1975, lk 52).

Aeg

- Kuidas me saaksime kasutada oma aega abiks Jumala kuningriigi ülesehitamisel?

Igaühel meist on igas päevas kakskümmend neli tundi, kuid igaüks meist kasutab neid erinevalt. Mõned meist raiskavad aega või ei suuda teha korraldusi kõigeks, mida me tahame teha oma perekonna, Kiriku, töökoha ja ühiskonna heaks. President Spencer W. Kimball aga ütles, et kui me planeerime ja korraldame oma aega arukalt, „jääb aega selleks, et teenida Kiriku ühingutes ja kvoorumites; teha misjonitööd; olla kvoorumi juhataja, abiorganisatsiooni juht, piiskop, Abiühingu juhataja või õpetaja“ (“The Miracle of Forgiveness” [1969], lk 253).

Anded

- Kuidas me võiksime kasutada oma andeid abiks Jumala kuningriigi ülesehitamisel?

Issand on andnud igaühele meist andeid (vaata ÕL 46:11). President Brigham Young ütles: „Mis on teie kõige parem asi, mida pühendada

Jumala kuningriigile? Need on anded, mis Jumal on teile andnud. Kui palju? Need kõik!“ (“Discourses of Brigham Young”, lk 445.)

Jerold D. Ottley naine, õde Jo Ann Ottley rääkis ühest kogemusest, mis näitab, kuidas tema ja ta abikaasa kasutasid oma muusikalisi andeid Issanda teenimiseks. Nad olid veetnud kogu oma elu neid andeid õppides ja arendades ning on pidanud tegema mitmeid otsuseid seoses nende kasutamisega. Õppides Euroopas, mõistsid vend ja õde Ottley, et neil tuli teha üks eriti tähtis ja raske otsus. Mõlemad teadsid, et Euroopasse jäädes oleks neil palju võimalusi edu saavutada. Kõige enam aga tahtsid nad teha seda, mida ootas neilt Issand. Ottleyd soovisid olla kuulekad, kuid sellest veelgi enam igatsesid nad saada rakendatud Issanda poolt Tema kuningriigi ehitamisel siin maa peal.

Vend ja õde Ottley paastusid ja palvetasid korduvalt, et saada Vaimu juhatust ja teada Issanda tahet. Nende vastus tuli sakramendikoosoleku ajal ühe paastuperioodi lõppedes. Mõlemad said Vaimult samad juhised – et nende töö on kodus. Ottleyd pidid minema tagasi Ameerika Ühendriikidesse.

Õppimisele, ettevalmistusele ja eksamitele kulus veel mitmeid kuid. Seejärel võimaldas Issand neil minna tagasi Salt Lake Citysse. Õde Ottley sai Tabernaakli koori liikmeks ja tema abikaasa liitus Utah’ Ülikooli muusikateaduskonnaga.

Veidi pärast seda kutsus Kiriku Esimene Presidentkond vend Ottley Tabernaakli koori dirigendiks. Issand oli valmistanud nad tõepoolest ette eriliseks teenimiseks.

Ottleyd mõistsid, et meie aeg, anded ja omand ei ole tegelikult üldsegi mitte meie, vaid Issanda omad. Suurim rõõm, mida me saame siin maa peal lõigata, on nende kasutamine Jumala kuningriigi ülesehitamisel.“ (Vaata “The Apples in a Seed”, “Turning Points” [1981], lk 23–29.)

- Milline oli vend ja õde Ottley hoiak, mis pani neid tahtma kasutada oma andeid kuningriigi ehitamiseks? (Nad uskusid, et nende anded tulid Issandalt ja on Tema omad.)
- Paluge klassi liikmetel nimetada mõningaid andeid ja kirjutage need tahvlile. Arutage, kuidas igaühte neist võiks kasutada Jumala kuningriigi ehitamiseks. Seejärel paluge klassi liikmetel hetkeks mõelda nende endi annetele ja sellele, kuidas nad võivad neid kasutada Issanda töö edendamiseks.

Omand

- Kuidas me võiksime kasutada oma omandit abiks Jumala kuningriigi ülesehitamisel?

Joseph Smith kirjutas: „Inimese jaoks ei tähenda oma vara pühitsemine Issandale midagi enamat ega vähemat, kui toita nälgatundvaid;

riietada alastiolijaid; külastada leski ja isatuid, haigeid ja vaevatuid; ja teha kõik, mis ta suudab, et aidata kaasa nende vaevade leevendamisele ning teenida ise ja oma majapidamisega Issandat“ (“Teachings of the Prophet Joseph Smith”, val. Joseph Fielding Smith [1976], lk 127).

Kuigi Issand on andnud meile kõik, mida me omame, on meil mõnikord raske kasutada oma omandit Tema töö abistamiseks. Aga kui me oleme nõus kasutama oma omandit Issanda kuningriigi ehitamiseks, näitame me sellega oma armastust teiste, Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse vastu. Üks Uue Testamendi jutustus selgitab, kui raske – kuid tähtis – on vahel heal meelel loobuda maisest omandist:

Üks noor mees tuli ühel päeval Jeesuse juurde ja küsis: „Mis ma pean tegema, et ma igavese elu päriksin?”

Jeesus vastas, et ta peaks pidama käske: ta ei tohi rikkuda abielu, mõrvata, varastada, valet tunnistada või teisi petta. Jeesus ütles talle ka, et ta austaks oma isa ja oma ema.

Mees vastas, et ta oli alati seda teinud. Jeesus kostis: „Üht asja on sulle vaja: mine ja müü ära kõik, mis sul on, ja anna vaestele, ja sul on siis varandus taevas; ja tule ning järgi mind.“ Kui noor mees seda kuulis, läks ta kurvalt ära, sest ta oli väga rikas. (Vaata Markuse 10:17–22.)

Vahel ei soovi ka meie selle rikka noore mehe sarnaselt anda Issandale seda, mis meil on. Samas soovivad mõned anda rohkem, kui neil on võimalik. Issand mõistab meie olukordi ja toimib meiega vastavalt. Nende kohta, kes ei saa anda seda, mida nad tahaksid, ütles kuningas Benjamin:

„Ja jälle, ma ütlen vaestele, teile, kellel ei ole ja ometi on piisavalt, et tulla toime päevast päeva; ma mõtlen kõiki teid, kes ütlevad ära kerjusele, kuna teil ei ole; ma tahaksin, et te ütlete oma südames: Ma ei anna sellepärast, et mul ei ole, aga kui mul oleks, ma annaksin.

Ja nüüd, kui te ütlete seda oma südametes, te jääte süütuks.“ (Moosia 4:24–25)

Me peaksime olema nõus andma Issandale kõik, mis meil on – omandi, aja ja anded. Me avastame, et selline valmisolek aitab meil arendada usku Issandasse ja armastust teiste vastu.

Kokkuvõte

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmetena on meie kohuseks ehitada Jumala kuningriiki. Me võime seda teha, pidades kinni oma lubadusest teenida Issandat kogu oma südamest, väest, meelest ja jõust. See tähendab, et me peaksime olema nõus andma evangeeliumi levitamiseks mis tahes aja, anded ja omandi, mida meilt palutakse. Seda tehes arendame me usku ja armastust ning näitame Issandale, et me paneme Tema kuningriigi esikohale. Me peame elama selle seaduse järgi, selleks et pärida selestilise kuningriigi.

Üleskutse

Mõtisklege, kas te olete nõus andma, mida Issand teilt palub. Hinnake, kui hästi te pühendate oma aega, andeid ja raha Issanda tööle. Otsustage seejärel teha paremini.

Täiendavad pühakirjakohad

- Taaniel 2:44 (Jumala kuningriik veereb esile)
- Luuka 12:16–20 (tähendamissõna rumalast rikkast mehest)
- Apostlite teod 2:44–45 (varajastel kristlastel olid kõik asjad ühised)
- 1 Nefi 13:37 (õnnistused neile, kes aitavad tuua esile Siionit)
- Jaakob 2:18–19 (otsige Jumala kuningriiki enne rikkusi)
- 4 Nefi 1:3 (pärast Kristuse külastust olid nefilastel ja laamanlastel kõik asjad ühised)
- Õpetus ja Lepingud 42:29–36 (üks viis vaestele annetamiseks on piiskopile tehtud annetuste kaudu)

Õpetaja ettevalmistus

Enne selle õppetunni esitamist:

1. Vaadake üle raamatu "Gospel Principles" 34. peatükk: "Developing Our Talents."
2. Vaadake üle selle käsiraamatu 19. õppetund „Oma annete arendamine".
3. Valmistage õppetunniks soovitatud plakat või kirjutage see informatsioon tahvlile.
4. Tehke klassi liikmetele ülesandeks esitada lugusid, pühakirjakohti või tsitaate vastavalt teie äranägemisele.

SISUREGISTER

A

Abielu,
templitalitus 31–33
Aed
hooldamine 145–147
istutamine 145
maalapi ettevalmistamine 142–145
planeerimine 138–142
Aeg
pühitsemine Issandale 289
Aiapidamine 137–149
avadlus Spencer W. Kimballilt 137–138
selgitav lugu Spencer W. Kimballilt 140
tasud 137–138
Alkohol
Tarkuse Sõna keelab 212
Anded
arendamine 173–174
avaldused,
Heber J. Grantilt 174
Sterling W. Sillilt 174
Heber J. Granti kogemused 173
avaldused
Spencer W. Kimballilt 170
Sterling W. Sillilt 171–172
avastamine 174–175
avaldus Franklin D. Richardsilt 172–173
selgitav lugu Franklin D. Richardsilt 172
kõigil on 171–172
pereliikmete aitamine arendamisel 174
pühitsemine Issandale 289–290
Andestada, nõue kõigile, 273–274
avaldus Spencer W. Kimballilt 274
Andestamine
ja andekssaamine 270–278
selgitav lugu Spencer W. Kimballilt 274–276
toob rahu 274–276
avaldus John Taylorilt 274
toob rõõmu 271–273
Annetused 249–254
kasutamine 252
meeleldi maksmine 252–253
selgitav lugu Marion G. Romneylt 252–253
õnnistused andmisest 253–254
Annid, vaimsed 279–286
eesmärgid 282–283
selgitav lugu Franklin D. Richardsilt 283
küsimused mõtisklemiseks James A. Cullimore'ilt, kui me tahame saada 282
loetlemine 281
saamine, 281–282
avaldus Joseph Fielding Smithilt 281
selgitav kogemus Joseph Smithilt 283–285

Areng, igavene
eesmärgid on abiks 157
ja enesevalitsus 161–162
Armastus
inimese põhiline vajadus 96–98
selgitav lugu Loren C. Dunnilt 96–98
Asetamine preesterluse ametisse
menetlus 43
Ausus 255–262
peres 258–259
avaldus N. Eldon Tannerilt 258
selgitav lugu Howard W. Hunterilt 255
tähtsus 256–258
avaldus Brigham Youngilt 258
selgitavad lood
Gordon B. Hinckleylt 257
O. Leslie Stone'ilt 256–257
õnnistused 259–261
avaldused Howard W. Hunterilt 260
selgitavad lood Spencer W. Kimballilt 259–261

D

Delegeerimine
avaldused
Harold B. Leelt 183
N. Eldon Tannerilt 196
ja hooldusülesanne 182–183, 193–198
põhimõtted 195–197
Diakonite kohustused 39
Distsiplineerimine
laste 167

E

Eesmärgid
avaldus O. Leslie Stone'ilt 160
isiklikud ja pere 152–160
ja enesekontroll 163
kogemused
J. Thomas Fyansilt 155
N. Eldon Tannerilt 153–155
Spencer W. Kimballilt 152, 159
saavutamine 159
toetavad igavest arengut 157–159
avaldus Joseph Fielding Smithilt 157
Elu eesmärk
inimese peamine vajadus 98
Elu puhastamine vaimsete andide saamiseks 282
Ema
avaldus rolli kohta Spencer W. Kimballilt 94
Endaument, templi. *Vaata* Tempel, endaument
Enesega toimetulek
isiklik ja pere 58–65
Issanda plaan 59
ja füüsiline tervis, 60
ja haridus 62
ja kogused tagavarad 59–60
ja rahalist vahendite kasutamine 63
ja töö 62–63
ja vaimne, emotsionaalne ning sotsiaalne jõud, 60–62
avaldus Boyd K. Packerilt 60
selgitav lugu Marvin J. Ashtonilt 60–62
Enesest lugupidamine
inimese peamine vajadus 98
Enesevalitsus
arendamine ja õpetamine 161–169
avaldus David O. McKaylt 163
inimese peamine vajadus 98–99
ja kõlbelisus 162
ja kümnis 162
ja Tarkuse Sõna 162
ja vabadus 162
laste abistamine arendamisel 164–167

saavutamine 162–164
selgitav lugu Sterling W. Sillilt 161
vajalik igaveseks arenguks 161–162
Esivanemad
andmete kirjapanemine 71
mäletamine 69–71
templitalitused 69
Evangeelium
põhimõtete õpetamine lastele 166
suhtumine, avaldus Gordon B. Hinckleylt 82
Evangeeliumi jagamine. *Vaata* Misjonitöö

F

Füüsiline tervis ja iseseisvus 60

H

Haigete võidmine ja õnnistamine 35
menetlus 44
Haigus
ennetamine 206–207
mida teha, kui ilmneb 208–209
põhjused 206
sümptoomid 208–209
Halb
mõju, avaldus Spencer W. Kimballilt 219
teadvustamine 235
Haridus
ja iseseisvus 62
jätkub läbi elu 219
avaldus Marvin J. Ashtonilt 62
Kiriku liikmeid innustatakse omandama 217–219
avaldus N. Eldon Tannerilt 217
Haudade pühitsemine 36
menetlus 45
Hea
teadvustamine 235
Heameel
aiapidamisest tulenev 138
Heasüdamlikkus
hea juhi omadus 182
Hingamispäev
avaldused
Ezra Taft Bensonilt 247
George Albert Smithilt 245
pühadus 243–245
pühitsemine 245–247
avaldused
Esimeselt Presidentkonnalt 246
Spencer W. Kimballilt 246
õnnistused järgimisest 247
Hinnangu andmine Kiriku koosolekutele 201
sellega arvestamine 201
Hooldusülesanne
andmine 195
ja vastutus 183
ja volituse delegeerimine 183, 195–197
juhtidele täitmiseks 182
määratlus Spencer W. Kimballilt 193
põhimõtted 182–183, 193–194

I

Inspiratsioon otsuste tegemisel 185–192
Isa
juhiroll 183
kohustus
avaldused N. Eldon Tannerilt 96, 100
pere põhivajaduste osas 96–99
pere vaimsete vajaduste osas, 99–100
nõuanne isale Joseph F. Smithilt 183
omab võtmeid pere õnnistamiseks 13–15
avaldused
A. Theodore Tuttle'ilt 16
Ezra Taft Bensonilt
H. Burke Petersonilt 15

selgitav lugu Eldred G. Smith 95–96
roll
avaldus Spencer W. Kimballilt 94
oma pere patriarhina 94–102
avaldus Joseph F. Smithilt 95
vestlus, N. Eldon Tanneri kogemus 99
Isa õnnistused 35
andmise menetlus 45
selgitav lugu Ezra Taft Bensonilt 106–108
võivad aidata pereliikmetel andeid arendada 176
Iseseisvus
õppimine aiapidamise teel 137–139
Issand. *Vaata* Jeesus Kristus

J

Jeesus Kristus
armastamine ja teenimine 232
ehitamine 229–232
kui elu kindel alus 226–233
rõõmu tundmine sõnadest, avaldus Neal A. Maxwellilt 186
"Elav Kristus" IX
tunnistus Melvin J. Ballardilt 226
vajadus Tema järele 228
õnnistused elu rajamisest Temale 232
Juhatavad ja tröödstivad talitused 33–36
Juhised
nimede esitamiseks templitöö tegemiseks 71–73
puuetega liikmete kaasamiseks VI–VII
Juhiste saamine aiapidamise teel 138
Juht
hea juhi omadused 179–182
avaldus Wendell J. Ashtonilt 182
määratlus 179
tähtsus
avaldus Victor L. Brownilt 178–179
Juhtide toetamine, juhi kohustus 184
Juhtimine
arendamine 178–184
avaldused
Bruce R, McConkielt 179
Harold B. Leelt 179
delegeerimine, üks aspekt, 183, 195–197
kohustused 182–183
otsuste tegemine ja 185–192
Jumala kuningriik 287–292
avaldused
Brigham Youngilt 288
Joseph F. Smithilt 288
ehitamine 287–292
ja pühitsemisseadus 288–291
kohustus ehitada 288
tähtsus
selgitav lugu Gordon B. Hinckleylt 287

K

Kodused tagavarad ja enesega toimetulek 59–60
Koduõpetaja
ja perede vajaduste rahuldamine 53–54
kohustused 53
avaldused
David O. McKaylt 54
Harold B. Leelt 53
on Issanda teenija 47–53
perepeale abiks 54–56
tähtsus, avaldus Boyd K. Packerilt 47
Koduõpetus 47–57
Kohustused
juhtidele õppimiseks 182
Kohvi
Tarkuse Sõna keelab 212

Konfirmeerimine
menetlus 42
talitus 27–29
vajalikkus
avaldus Joseph Smithilt 29
Kooliskäimise tähtsus 218–219
Koosolekud
põhjused 199
tõhus läbiviimine 200–201
Kord
Kiriku koosolekutel 200
Kirikus 11–13
Kristus. *Vaata* Jeesus Kristus
Kulutused
vähendamine aiapidamise teel 138
Kutsed preesterluses
abi saamine 6
avaldus, Marion G. Romney 6
kogemus, Orson Pratt 6
enese arendamine 4–7
kogemus, Spencer W. Kimball 5
Kuulekus ja vaimsed annid 282
Kuumad joogid
keelatud Tarkuse Sõnas 212
mõeldakse teed ja kohvi 212
Kõlbeline puhtus ja enesevalitsus 162
Käsiraamat
kasutamine V
Käsud, kuuletumine
ja Kristusele ehitamine 231
ja vaimsed annid 282
Kümnis
ja enesevalitsus 162
kasutamine 252
maksmisest tulenevad õnnistused 253–254
avaldus Henry D. Taylorilt 254
selgitav lugu Joseph F. Smithilt 253
meeleldi maksmine 252–253
seadus 249–250
vaim, selgitavad lood
Boyd K. Packerilt 251–252
Matthew Cowleylt 250

L

Lapsed
distsiplineerimine 167
nime ja õnnistuse andmine 35
menetlus 41
reeglite kehtestamine 164–166
avaldused
David O. McKay, 164
N. Eldon Tanner 164–166
vastutuse andmine 166–167
avaldused
F. Enzio Busche 166
L. Tom Perry 166
N. Eldon Tanner 167
õpetamine
enesevalitsus 164–167
evangeeliumi põhimõtted 166
avaldused, N. Eldon Tanner 166
Leebus
hea juhi omadus 181
Ligimesearmastus
juhi omadus 182
Liikmed puuetega
juhised nende kaasamiseks VI–VII

M

Melkisedeki preesterlus
andmine 29
hoidjate kohustused 40
Melkisedeki preesterluse andmine
menetlus 43
Misjonitöö 77–85
kuidas teha 80–85
kõik peavad tegema 78–80
avaldus Gordon B. Hinckleylt 84
pere kaasamine
avaldus Spencer W. Kimballilt 80

Mõtted 263–269
  hoidmine puhtana 265–268
    avaldused
      Boyd K. Packerilt 267–268
      J. Thomas Fyansilt 266
      Spencer W. Kimballilt 266
    tähtsus
      selgitav lugu Spencer W. Kimballilt 263–264
  viivad tegudeni 264–265
    avaldused
      Bruce R. McConkielt 265
      David O. McKaylt 264–265

N

Naised võivad saada preesterluse õnnistusi 29–31
Nime andmine lastele ja nende õnnistamine 35
  menetlus 41

O

Omandi pühitsemine Issandale 290–291
Osadus
  avaldused Gordon B. Hinckleylt 86
  Kirikus 86–87
  preesterluse kohustus 86–91
  viisid 87–90
Osalemine Kiriku koosolekutel 200–201
Oskused
  tööoskuste arendamine 62–63
Otsused
  kuidas teha 186–190
Otsustamine
  avaldused
    Hartman Rector nooremalt 189
    Marion G. Romneylt 189
    Robert L. Smipsonilt 189
  inspiratsiooni abil 185–192
  Issanda abiga 185–186
  otsuste tegemine 190–191

P

Paastumine
  ja Kristusele ehitamine 229
  ja vaimsed annid 282
Palve
  ja enesevalitsus 164
  ja inimeste valimine Kiriku tutvustamiseks 80–82
  ja Kristusele ehitamine 229–231
  ja otsustamine 187–189
  ja vaimsed annid 282
  kasutamine annete arendamiseks 176
Patriarhaalsed õnnistused 35
  avaldus Spencer W. Kimballilt 172
Perekond
  ajalugu. *Vaata* Tempel, töö
  ebaõnnestumine, avaldus David O. McKaylt 104
  eesmärkide valimine 152–155
  ettevalmistamine 59–63
  isa peab rahuldama vaimsed vajadused 99–100
  juhatus 103–109
  liikmete aitamine
    annete arendamisel 174–176
    avaldus Marvin J. Ashtonilt 62
    templitalituste saamisel 66–67
  lõbus ajaveetmine üheskoos 121–128
    tähtsus
      selgitav lugu Marion D. Hanksilt 121
  läkitus X
  nõukogu 110–112
  Püha Vaim võib juhatada ja õnnistada 104–108
  tegevused
    liikemete tugevdamine 126–127
    mis ühendavad 123–125
    planeerimine 125–126
  templitalitused 69–71

tugevdamine pereõhtu kaudu 110–120
tugevdamine tegevuste kaudu 126–127
tähtsus
avaldus N. Eldon Tannerilt 104
töötamine üheskoos 129–136 *Vaata ka* Töö
ühtsus
tasuks aiapidamise eest 137
Perepea
koduõpetajad abistavad 54–56
Pereõhtu 110–120
eesmärk 116–120
avaldused Esimeselt Presidentkonnalt 110–118
pere tugevdamine
avaldused Esimeselt Presidentkonnalt 118
planeerimine ja läbiviimine 110–116
avaldus Esimeselt Presidentkonnalt 116
tugevdab perekonda 116–118
vaimsus
selgitav lugu Marion D. Hanksilt 118
Pikameelsus
hea juhi omadus 181
Planeerimine
Kiriku koosolekute 200
Preesterlus
ametid 4, 11, 39–40
andmine 29
menetlus 43
asetamine ametisse, menetlus 43
austamine ja väärikas hoidmine 18–24
avaldused
Brigham Youngilt 23
David O. McKaylt 23
Harold B. Leelt 22–23
James E. Talmage'ilt 22
Robert L. Simpsonilt 23
selgitav lugu Harold B. Leelt 21
juhtide kohustused 11–13
kohustused 39–40
kutsed. *Vaata* Kutsed preesterluses
talitused. *Vaata* Talitused
tähtsus
avaldused
Joseph Fielding Smithilt 6
Reed Smootilt 2
vanne ja leping. *Vaata* Vanne ja leping preesterluses
võim 29–21
avaldus H. Burke Petersonilt 19
võtmed. *Vaata* Võtmed, preesterluse
õnnistused. *Vaata* Õnnistus
Preestrite kohustused 40
Probleemid
kindlaks tegemine otsuste tegemisel 186
uurimine otsuste tegemisel 187
Probleemide lahendamine
avaldus Boyd K. Packerilt 185
Prohvet
elava järgimine ja Kristusele toetumine 232
Puhtus
elu puhtus ja vaimsed annid 282
mõtte-. *Vaata* Mõtted
Puuded, juhised puuetega liikmete kaasamiseks VI–VII
Põhimõtted
evangeeliumi põhimõtete õpetamine lastele 166
Päästja. *Vaata* Jeesus Kristus.
Pühakirjad
ja enesevalitsus 164
ja Kristusele toetumine 231–232
Püha Vaim
and
andmise menetlus 27, 42

ja Kristusele ehitamine 229
juhatuse järgimine 105–106
avaldus Joseph Fielding Smithilt 106
kuidas peresid õnnistatakse 106–108
tähtis kuulata
selgitav lugu Bruce R. McConkielt, 103–104
võib juhatada perekonda 104
selgitav lugu Henry B. Eyringilt 104
Pühitsemisseadus 288–292
avaldused
Brigham Youngilt 289–290
Bruce R. McConkielt 289
Joseph Smithilt 288, 290–291
Spencer W. Kimballilt 289
elamine 289–292

R

Rahaliste vahendite kasutamine ja enesega toimetulek 63
Rahu
andestus toob 274–276
Reeglite püstitamine
et õpetada lastele enesevalitsust 164–166
Ristimine
menetlus 41–42
talitus 27
Rõõm
andestus toob 271–273

S

Sakrament
ja Kristusele ehitamine 229
talitus 29
õnnistamise ja jagamise menetlus 42–43
Siiras armastus
hea juhi omadus 182
Soovitus
templisoovituse hoidmine 67
Sotsiaalne jõud ja enesega toimetulek 60–62
Suhtumine oma annetesse, hea 176
Surnute templitalitused 66–76

T

Tagavarad
kodused ja enesega toimetulek 59–60
Taiplikkus
palumine palves, tehes otsuseid 187
Talitused
eesmärk 25–38
tegemine 39–46
avaldus Joseph Fielding Smithilt 39
tempel. *Vaata* Tempel, talitused
trööstiks ja juhatuseks 33–36
ülenduseks vajalikud 25–33, 66
avaldused
Lorenzo Snowlt 36
Wilford Woodruffilt 25
Tarkuse Sõna
avaldused
Joseph Fielding Smithilt 213
Spencer W. Kimballilt 213
elamine selle järgi 211–216
ja enesekontroll 162
keelab alkoholi 212
keelab kohvi 212
keelab tee 212
keelab tubaka 212
õnnistused kuuletumisest 214–216
avaldus Spencer W. Kimballilt 214
Teadmised 217–224
eesmärk ja õnnistused 218

avaldus David O. McKaylt 218
heast ja halvast 235
käsk otsida 217–218
Tee
Tarkuse Sõna keelab 212
Teenimine ja Kristusele ehitamine 232
Tegevused. *Vaata* Perekond, tegevused
Tegevusvabadus 234–242
igavene seadus 234–235
avaldused
Brigham Youngilt 234
Wilford Woodruffilt 235
ja hooldusülesanne 194
ja vastutus 240–241
kasutamine 235–240
Tempel
abielu, talitus 31–33
endaument, talitus 31
avaldus Brigham Youngilt 31
regulaarne käimine 67
soovituse olemasolu 67
tähtsus, avaldused
Gordon B. Hinckleylt 71
Howard W. Hunterilt 67
talitused
omaenda talituste saamine 66–67
pereliikmete aitamine talituste saamisel 66–67
tegemine esivanemate eest 69
tähtsus, avaldused
Boyd K. Packerilt 66
Howard W. Hunterilt 66
vajalikud päästmiseks 66
töö 66–76
ja pereajalugu avaldused
Gordon B. Hinckleylt 71
Joseph Smithilt 69
juhised 71–73
Tervis
aiapidamise teel 138
füüsiline ja enesega toimetulek 60
hea füüsilise tervise säilitamine 206–210
Issanda seadused 212–214
avaldus Brigham Youngilt 209
kaitsmise viisid 207
Tervise seadused. *Vaata* Tarkuse Sõna
Toetamine, juhtide
juhi kohustus 184
Trööstivad ja juhatavad talitused 33–36
Tubakas
Tarkuse Sõna keelab 212
Tõotused
Issanda, preesterluse hoidjatele 3–4
preesterluse hoidjate, Issandale 3
Töö
korraldamine perekonnas 130–133
perega jagamine 129–136
selgitav lugu Loren C. Dunnilt 130
tasakaalustamine puhkuse ja meelelahutusega
avaldus Franklin D. Richardsilt 133
tervele perekonnale 130
võimelisus
inimese peamine vajadus 98–99
väärtus 134–135
avaldused
David O. McKaylt 129
Neal A. Maxwellilt 129, 135
Spencer W. Kimballilt 134–135
õpetamine aiapidamise teel 137
ülesannete andmine perekonnas 130–133
Töö ja enesega toimetulek 62–63

U

Usaldus
  aususe tagajärg 259–260

V

Vabadus. *Vaata* Valikud, vabadus teha
Vagadus
  hea juhi omadus 181
Vaim. *Vaata* Püha Vaim
Vaimne
  annid. *Vaata* Annid, vaimsed
  jõud ja enesekindlus 60–62
Vajadused
  inimeste põhi- 96–99
Valikud
  tegemise tagajärjed 238–240
    avaldus James E. Faustilt 238
  vabadus teha 237
    avaldus David O. McKaylt 241
    ja enesevalitsus 162
    selgitav lugu Spencer W. Kimballilt 237
  vastutus 240–241
    avaldus Joseph F. Smithilt 240
Valmisolek
  isiklik ja pere 58–65
  Kirikuna 63–64
    avaldused
      Joseph B. Wirthlinilt 63–64
      Russell M. Nelsonilt 64
Vanne ja leping preesterluses 2–7
  avaldused
    Marion G. Romneylt 3
    Spencer W. Kimballilt 5
  ja Issanda tõotused 3–4
  ja meie tõotused Issandale 3
  selgitav lugu Spencer W. Kimballilt 5
Vastutus
  ja hooldusülesanne 183, 193–197
    avaldused
      Joseph Smithilt 196
      N. Eldon Tannerilt 196
  valikute eest 242–243
Vastutuse andmine lastele 166–167
  avaldus N. Eldon Tannerilt 167
Veenmine
  hea juhi omadus 181
Vestlused
  avaldus N. Eldon Tannerilt 196, 203
  tõhus läbiviimine 201–203
Võidmine ja õnnistamine
  haigete 35
    menetlus 44
Võtmed, preesterluse 8–17
  avaldused
    Joseph Fielding Smithilt 8
    Joseph F. Smithilt 8–9
  isa hoiab perepeana 13–17
  kes hoiab 8–11
  tähtsus 11–13
Väärikus Kiriku koosolekutel 200

Õ

Õli pühitsemine
  menetlus 44
Õnnistus
  isa. *Vaata* Isa õnnistused.
  ja lastele nime andmine 35
    menetlus 41
  juhatuseks ja tröösti 36
    menetlus 45
  patriarhaalne. *Vaata* Patriarhaalsed õnnistused
Õpetajate kohustused 40
Õpetamiseks valmistumine V–VI
Õppimine
  tehes 221–222
    avaldus Richard L. Evansilt 222
    selgitav lugu Marion D. Hanksilt 221–222

Ü

Ülema määratlus 193
Ülendus
  vajalikud talitused 25–33, 66

MÄRKUSED

PILDID

See osa koosneb piltidest, mis on valitud kogumist „Kunstitööd evangeeliumist“ (34730). Neid pilte võib kasutada täiendavate materjalidena evangeeliumi uurimisel ning kirikus ja kodus õpetamisel.

Vana Testament

1. Aabraham viib Iisaki ohvriks
   1 Moosese 21:1–8; 22; Joseph Smithi tõlge, 1 Moosese 22:2
2. Joosep ja Pootifari naine
   1 Moosese 39
3. Mooses ja põlev kibuvitsapõõsas
   2 Moosese 3:1–4:17
4. Kolm meest tulises ahjus
   Taaniel 3

Uus Testament

5. Kadunud poeg
   Luuka 15:10–32
6. Jeesus äratab Laatsaruse surmast üles (autor Carl Bloch. Kasutatud Frederiksborgi Hillerødi Rahvusliku Ajaloomuuseumi loal)
   Johannese 11:1–45
7. Jeesus peseb apostlite jalgu
   Johannese 13:4–15; Joseph Smithi tõlge, Johannese 13:8–10
8. Minge siis!
   Matteuse 28:16–20; Markuse 16:14–20
9. Jeesuse ülesminek
   Apostlite teod 1:3–11

Mormoni Raamat

10. Liahoona
    1 Nefi 16:6, 9–10, 16, 28–29; Alma 37:38
11. Ammon kaitseb kuningas Lamooni karju
    Alma 17:19–39; 18
12. Jeredi vend näeb Issanda sõrme
    1 Moosese 11:3–8; Eter 1:33–43; 2–3; 6:2–3
13. Mormon peidab plaadid Kumoora künkasse
    Mormon 6:6; 8:1, 3–4; Moroni 1:1; 10:2, 4–5

Kiriku ajalugu

14. Mormoni Raamatu tõlkimine
Õpetus ja Lepingud 20:8–11; Joseph Smith – Ajalugu 1:34–35, 71 joonealune märkus

15. Teerajajate vankrid teel läände
Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, lk 75–80

Templid

16. Mexico City Mehhiko tempel

17. Selestiline ruum Billingsi Montana templis

TOM
LOVELL

TEMPLO
CIUDAD DE MEXICO

VIIMSE AJA PÜHADE

JEESUSE KRISTUSE

KIRIK

ESTONIAN
4 02311 12124 3
31112 124